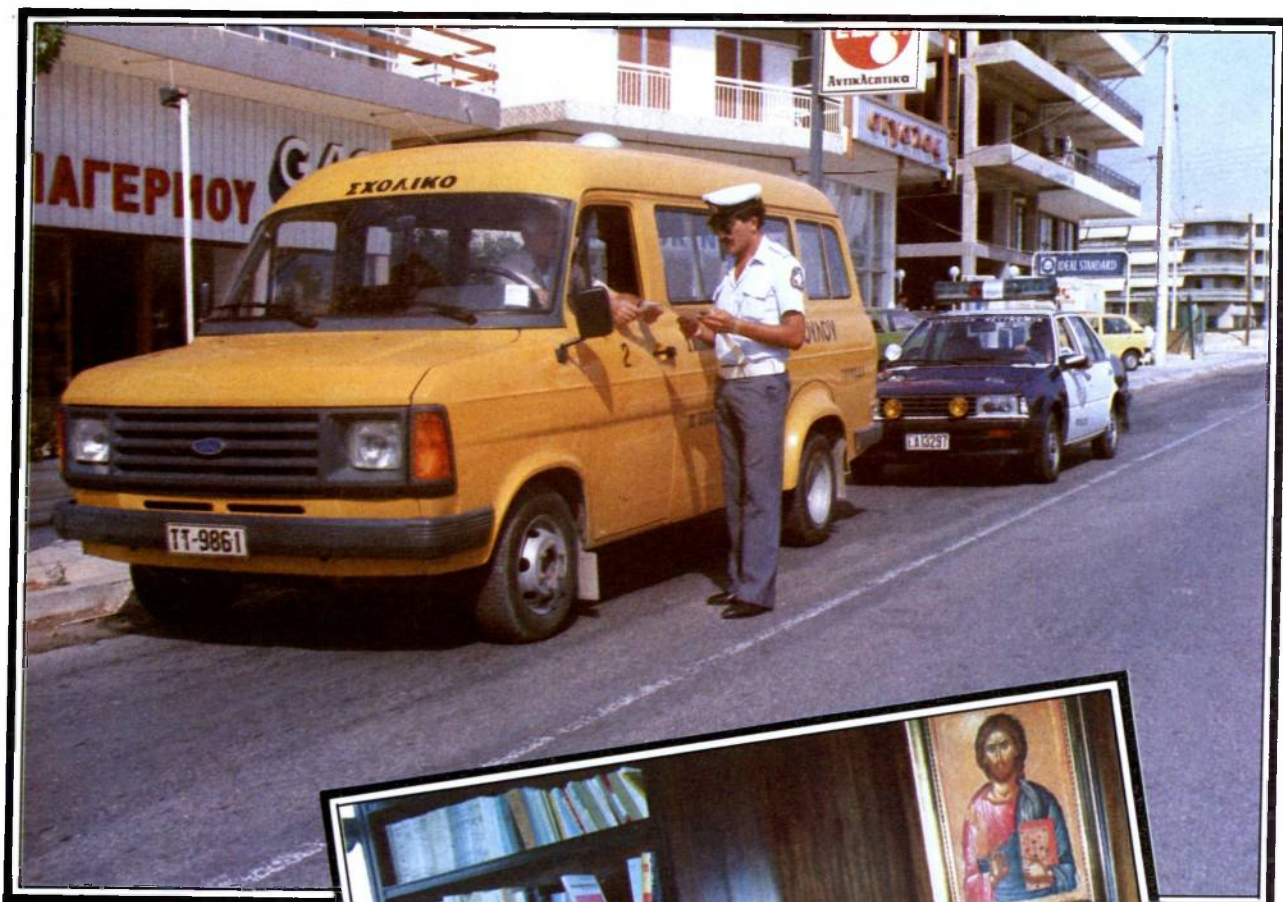

Αστυνομική Επιδεώρηση

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1987

ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ

Με την έναρξη των μαθημάτων στα σχολεία, για την ασφαλή διακίνηση των μαθητών, κατά την μετάβαση και αποχώρησή τους από τα σχολεία, ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας Αντιστράτηγος κ. Νίκων Αρκουδέας απήχθυνε διαταγή προς όλες τις υπηρεσίες τροχαίας με την οποία συνιστάται:

1. Ο αυστηρός έλεγχος στα σχολικά λεωφορεία για να διαπιστωθεί:

- Αν είναι εφοδιασμένα με κάρτα καταλ-

ληλότητας.

- Αν είναι εφοδιασμένα με ζώνες ασφαλείας και αν χρησιμοποιούνται αυτές από τους μαθητές κατά τη διακίνησή τους.
- Αν διαθέτουν συνοδούς.
- Αν μεταφέρουν υπεραριθμούς και
- Αν κινούνται με το

επιτρεπόμενο από το νόμο, για τα σχολικά λεωφορεία όριο ταχύτητας κ.λ.π.

2. Η φροντίδα των αστυνομικών υπηρεσιών να διαθέτουν καθημερινά και ανάλογα με τις υπηρεσιακές δυνατότητες τροχονόμους στις επικίνδυνες διασταυρώσεις, κοντά στα σχολεία, για τη διευκόλυνση των

μαθητών και ιδιαίτερα των Νηπιαγωγείων και Δημοτικών σχολείων κατά τη μετάβαση και αποχώρησή τους από τα σχολεία.

Με την υλοποίηση των πιο πάνω διαταχθέντων μέτρων, η Ελληνική Αστυνομία ευελπιστεί ότι θα συμβάλλει στην ομαλή διακίνηση των μαθητών και στην αποτροπή τροχαίων ατυχημάτων.

Αστυνομική Επίδεωρση

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1987 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

(Αριστοτέλους 175, Αθήνα 112 51)

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

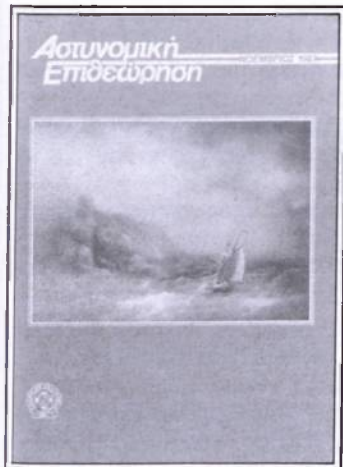
Επιμέλεια έκδοσης: Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων/ΥΔΤ **Διευθυντής σύνταξης:** Υπαστυνόμος Α' Νίκος Πολύμερος. **Επιμέλεια ύλης:** Ανθ/μος Κων/νος Καραγιάννης και ΠΥ Μαρία Ροδοπούλου.

Σύνταξη: Ανθ/μος Δημήτρης Κάσσιος: «Υπηρεσιακά νέα» - «Αυτοκίνητο», Ανθ/μος Λευτέρης Σαριδάκης: «Ματιές στα γεγονότα», ΠΥ Αντώνης Γαλανόπουλος: «Αλληλογραφία» - «Ψυχαγωγία», ΠΥ Φώτης Μακροζαχόπουλος: «Αθλητισμός», ΠΥ Αγγέλα Ρήγα: «Τεχνολογία» - «Λόγος και Τέχνη», ΠΥ Κάτια Σαθίδου: «Επαρχιακός τύπος» - «Δικά μας» - Α-νταποκρίσεις, ΠΥ Κώστας Σπηλιωτόπουλος: «Νομολογίες» - «Αστυνομία στον Κόσμο».

Διεκπεραίωση: Αρχ/κες Λευτέρης Μουτσώκος και Πέτρος Θωμάκος, **Διαχείριση:** Ανθ/μος Γιάννης Γουργούλης, **Φωτογραφική κάλυψη:** Φωτογραφικό Συνεργείο Δ/νσης Δημ. Σχέσεων/ΥΔΤ, **Καλλιτεχνική επιμέλεια:** Θανάσης Κοσμίδης (τηλ. 52.38.668), **Αρχείο:** ΠΥ Νίκη Γιαννακοπούλου.

Εκδοτικές εργασίες: Β. Οικονόμου, Ρουφ. Δημαράκη 20, τηλ. 64.30.903 και 34.59.878.

Τηλέφωνα: Διεύθυνση: 86.55.505, **Επιμέλεια ύλης:** 86.54.654, **Σύνταξη:** 86.71.360 και 86.74.230, **Γραμματεία:** 86.76.401, **Διαχείριση - Διεκπεραίωση:** 86.77.074 και 86.22.411 (εσωτ. 200).

Εξώφυλλο: «Φουρτούνα», λάδι, έργο του αστυφ. Διονυσίου Ζαθερδινού.

- 844 Λαϊκή αντίσταση και προστασία του πολιτεύματος.
- 846 Πολυτεχνείο.
- 849 Ανθρώπινα δικαιώματα.
- 852 Τα πρώτα βήματα στη σκηνή του εγκλήματος.
- 856 Προβλήματα του νεοελληνικού πολιτισμού.
- 859 Η βλαπτική επίδραση των ακτίνων «Χ».
- 863 Άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα.
- 865 Προστασία της δημόσιας υγείας από ζωνόσους.
- 867 Αθηναϊκή τριήρης 2.500 χρόνια μετά.
- 870 Μοσχάκειο διεθνές μουσείο θαλασσίων ερευνών.
- 872 Η κακοποίηση των παιδιών.
- 876 Οι τζαμπατζήδες των αστικών λεωφορείων.
- 881 Έκθεση αστυνομικών-καλλιτεχνών.
- 884 Ο Άγιος Αρτέμιος.
- 886 Υιοθεσία.
- 890 Απ' τις αρματοδρομίες στον ιππόδρομο.
- 895 Διεθνής εβδομάδα φιλίας της Ι.Ρ.Α.
- 897 Ελαστικά αυτοκινήτων.
- 902 Παναγιώτης Παπαδούκας.
- 906 Υπηρεσιακά νέα.
- 909 Ματιές στα γεγονότα.
- 912 Ειδικές ανταποκρίσεις.
- 913 Αυτοκίνητο.
- 914 Πράσινη κάρτα.
- 916 Βιβλία.
- 918 Αθλητισμός.
- 920 Οι καλύτερες ώρες.
- 921 Αλληλογραφία.

«Το σύστημα λαϊκής αντίστασης και προστασίας του πολιτεύματος»

Το Σύνταγμα είναι ο υπέρτατος Νόμος του Κράτους, που από άποψη περιεχόμενου υπερέχει των κοινών νόμων: ιδρύει τα νομοθετικά όργανα, καθορίζει την αρμοδιότητά τους και ρυθμίζει τη διαδικασία της ενέργειάς τους για την παραγωγή των νόμων.

Οι εγγυήσεις τήρησης του Συντάγματος διακρίνονται ανάλογα με το χρόνο άσκησής τους σε προληπτικές και κατασταλτικές, ή ανάλογα με το όργανο που μεριμνά για την τήρηση των συνταγματικών διατάξεων σε πολιτικές και δικαστικές.

Ιδιάζουσα μορφή πολιτικής κατασταλτικής εγγύησης τήρησης του Συντάγματος αποτελεί το δικαίωμα των πολιτών για αντίσταση, που για πρώτη φορά κατοχυρώνεται συνταγματικά με το άρθρο 120 του Συντάγματος του 1975/86. Η ακροτελεύτια αυτή διάταξη του Συντάγματος είναι αντιστοιχη με το περίφημο άρθρο 114 του Συντάγματος του 1952, που έγινε σύμβολο αγώνων μιας ολόκληρης γενιάς.

Στη ρύθμιση αυτή θεμελιώνεται Δικαίωμα αλλά και Υποχρέωση Αντίστασης των ελλήνων πολιτών κατά οποιουδήποτε επιχειρήσει θιαίη κατάλυση του Συντάγματος. Πρόκειται για την έσχατη και πιο αποτελεσματική εγγύηση της λαϊκής κυριαρχίας, που αμύνεται έτσι εναντίον όσων την καταλύουν. Ακόμα, στο ίδιο άρθρο, διευκρινίζεται ότι η κατάλυση της λαϊκής κυριαρχίας δώκεται ποινικά, μόλις αποκαταθεί η νόμιμη εξουσία και χωρίς να υπάρχει κίνδυνος παραγραφής.

Η πρώτη συνταγματική συγκεκριμενοποίηση της δημοκρατίας γίνεται με «θεμελίωσή» της, από το Σ. 1 § 2, στη λαϊκή κυριαρχία. Ήδη από τη διατύπωση του Συντάγματος προκύπτει ότι δεν ταυτίζεται η δημοκρατική αρχή («Το πολίτευμα της Ελλάδος (...) είναι Δημοκρατία») με την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας («Θεμέλιον του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία»). Οι λόγοι της ανακήρυξης της λαϊκής κυριαρχίας σαν «θεμέλιου» του πολιτεύματος, που απαντά για πρώτη φορά σε ελληνικό σύνταγμα, θα πρέπει να αναζητηθεί στο πολιτικό πνεύμα που κυριαρχούσε μετά την πτώση του καθεστώτος που είχε καταλύσει τις πολιτικές ελευθερίες. Ο συντακτικός νομοθέτης διαδηλώνει με τη διάταξη του Σ. 1 § 2 ότι δεν αρκείται στη δημοκρατία γενικά, κάτω από την κάλυψη της οποίας θα μπορούσε να αναπτυχθεί ένα αυταρχικό καθεστώς που θα παραμέριζε ή θα χαλιναγωγούσε τις διαδικασίες σχηματισμού και έκφρασης της λαϊκής θέλησης· αλλά ότι επιταγή της ανώτατης πολιτικής θέλησης είναι: η ενεργός και πολιτικά ελεύθερη παρουσία του λαού στη λειτουργία και στην προστασία του πολιτεύματος.

Η διάταξη του Σ. 1 § 2 σαν διακήρυξη της αξίωσης της ενεργού παρουσίας του λαού στη λειτουργία και στην προστασία του πολιτεύματος δεν έχει μόνο πολιτική σημασία, αλλά και νομική. Αποτελεί το θεμέλιο του συνταγματικού συστήματος της λαϊκής αντίστασης και προστασίας του πολιτεύματος.

Οι διατάξεις που συνιστούν αυτό

το σύστημα είναι: Το άρθρ. 120 §§ 2-4· (§ 2: «Ο σεβασμός προς το Σύνταγμα... και η αφοσίωσις προς (...) την Δημοκρατίαν συνιστούν θεμελιώδη υποχρέωσιν πάντων των Ελλήνων»· § 3: «Ο καθ' οιονδήποτε τρόπον σφετερισμός της λαϊκής κυριαρχίας και των εκ ταύτης απορρεουσών εξουσιών διώκεται άμα τη αποκαταστάσει της νομίμου εξουσίας...»· § 4: «Η τήρησις του Συντάγματος επαφίεται εις τον πατριωτισμόν των Ελλήνων, δικαιουμένων και υποχρεουμένων εις την δια παντός μέσου αντίστασιν κατά οιονδήποτε επιχειρούντος την θιαίαν κατάλυσιν αυτού»· Το άρθρ. 52: «Η ελευθέρα και ανόθευτος εκδήλωσις της λαϊκής θελήσεως, ως έκφρασις της λαϊκής κυριαρχίας, τελεί υπό την εγγύησιν πάντων των λειτουργών της Πολιτείας, οίτινες υποχρεούνται να διασφαλίζουν ταύτην εις πάσαν περίπτωσιν»· Το άρθρ. 87 § 2: «Οι δικασταί (...) εν ουδεμίā περιπτώσει υποχρεούνται να συμμορφούνται προς διατάξεις τιθεμένας κατά κατάλυσιν του Συντάγματος»· Το άρθρ. 103 § 1: «Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεσταί της θελήσεως του Κράτους και υπηρετούν τον λαόν, οφείλοντες πίστιν εις το Σύνταγμα»· το άρθρ. 29 § 1: «... η οργάνωσις και η δράσις (των κομμάτων) οφείλει να υπηρετή την ελευθέραν λειτουργίαν του δημοκρατικού πολιτεύματος».

Το Σύνταγμα, με το άρθρ. 1 § 2 και με το σύνολο των διατάξεων που αναφέραμε, δημιουργεί ένα θεμελιακό σύστημα λειτουργίας της λαϊκής κυριαρχίας, στο οποίο την κεντρική θέση κατέχει ο λαός με έναν ουσιαστικό και ιδιαίτερα δυναμικό ρόλο, εντελώς διαφορετικό από το

ρόλο της τυπικής ανάδειξης των νομοθετικών και κυβερνητικών οργάνων. Το λειτουργικό αυτό σύστημα, προϊόν της πολιτικής εμπειρίας του ελληνικού λαού, είναι ασυνήθιστο στη συνταγματική πράξη των άλλων χωρών, τουλάχιστο με την πολυεδρικότητα και την πυκνότητα που εμφανίζεται στο Σύνταγμά μας.

Το σύστημα αυτό εκτείνεται σε όλο το φάσμα οργάνωσης του κράτους: στο λαό σαν φορέα της λαϊκής κυριαρχίας (120 § 2 - 4, 29 § 1), καθώς και σ' όλες τις εξουσίες και όργανα του κράτους (άρθρ. 52), με ειδική επιταγή στα όργανα της δικαστικής εξουσίας και της διοίκησης (άρθρ. 87 § 2, 103 § 1), τα οποία, με το συντηρητικό τους πνεύμα νομιμόφρονος υποταγής σε κάθε είδους εξουσία, προσφέρονται ευκολότερα για στήριξη ενός αυταρχικού καθεστώτος. Δύο είναι, συνεπώς, τα επίπεδα λειτουργίας του συστήματος: ο λαός και οι δημόσιοι λειτουργοί.

Η βασική λειτουργία του συστήματος συνίσταται στη δυναμική άμυνα της δημοκρατίας απέναντι σε κάθε βίαιη προσπάθεια κατάλυσής της. Πρόκειται για μια λειτουργία αντίστασης του πολιτεύματος. Η λειτουργία αυτή ανήκει βασικά στο λαό σαν φορέα της λαϊκής κυριαρχίας. Το Σύνταγμα (άρθρ. 120 § 4) όχι μόνο αναγνωρίζει στο λαό το δικαίωμα της αντίστασης σ' όλες τις μορφές (παθητική, αμυντική και επιθετική), αλλά και την επιβάλλει σαν υποχρέωση. Πράγμα που εκφράζει μια αντίληψη της λαϊκής κυριαρχίας σαν δημόσιου λειτουργήματος. Η νομική σημασία, βέβαια, αυτής της «υποχρέωσης» είναι, αν όχι ανυπαρκτη, πάντως πολύ μικρή. Έχει όμως έντονη ηθικοπλαστική σημασία. Η έννοια του λαού εδώ δεν περιορίζεται, φυσικά, στο εκλογικό σώμα, αλλά περιλαμβάνει το σύνολο των πολιτών.

Είναι αυτονόητο ότι στην έννοια του λαού σαν λειτουργικού φορέα

της άμυνας του πολιτεύματος περιλαμβάνονται και οι δημόσιοι λειτουργοί, με την ιδιότητα των οποίων εναρμονίζεται καλύτερα η «υποχρέωση» αντίστασης. Αυτό το είχε συνειδητοποιήσει ο συντακτικός νομοθέτης, γιαυτό και τους επιφόρτισε με ειδικές υποχρεώσεις προστασίας του πολιτεύματος. Οι δικαστικοί λειτουργοί επιφορτίζονται με την ειδική μορφή αμυντικής αντίστασης κατά των νόμων που καταλύουν το Σύνταγμα (άρθρ. 87 § 1) και όλοι οι λειτουργοί της πολιτείας είναι υποχρεωμένοι να διασφαλίζουν την ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης (άρθρ. 52). Η επιταγή πίστης στο Σύνταγμα, που ρητά απευθύνεται στους δημόσιους υπαλλήλους, εκφράζει την ανησυχία του συντακτικού νομοθέτη για τους «εκτελεστές της θέλησης του κράτους» και την επιθυμία του να τους έχει στη φρονηματική ετοιμότητα προστασίας του πολιτεύματος. Αλλά και η συνταγματική ποινικοποίηση του σφετερισμού της λαϊκής κυριαρχίας (άρθρ. 120 § 3) αφορά κυρίως τους δημόσιους λειτουργούς, που ασκούν τις απορρέουσες απ' αυτήν εξουσίες.

Άλλωστε, αποτελούν και μορφές παραβίασης της αρχής της «δημοκρατικής νομιμότητας» οι ακόλουθες μορφές εξουσίας:

(α) Η υπέρβαση ή η κατάχρηση της εξουσίας που έχει ένα κρατικό όργανο από το Σύνταγμα ή βάσει του Συντάγματος. Ιδιαίτερη βαρύτητα έχουν οι περιπτώσεις κατάχρησης ή υπέρβασης εξουσίας από όργανα που κατέχουν σημαντική θέση στη δομή του πολιτεύματος (πρόεδρος της δημοκρατίας, κυβέρνηση) ή ελέγχουν ισχυρά μέσα εξαναγκασμού (ενοπλες δυνάμεις). Η άσκηση της εξουσίας από τα όργανα αυτά έξω από τις διαδικασίες του πολιτεύματος και αντίθετα στη λαϊκή θέληση αποτελεί «σφετερισμό της λαϊκής κυριαρχίας», με την έννοια του Σ. 120 § 3, και έγκλημα κατά του πολιτεύματος.

(β) Η δημιουργία στα πλαίσια του κρατικού μηχανισμού χώρων, όπου σχηματίζεται και ασκείται εξουσία που δεν «πηγάει» από το λαό και δεν εκφράζει μέσα από τις συνταγματικές διαδικασίες τη λαϊκή θέληση («στεγανά» εξουσίας), είναι συνταγματικά ανεπίτρεπτη και διαβρώνει επικίνδυνα το πολίτευμα. Ιδιαίτερα ευπαθείς είναι οι χώροι διαμόρφωσης της εξωτερικής πολιτικής, των ενόπλων δυνάμεων και των μυστικών υπηρεσιών ασφαλείας, όπου αναπτύσσονται συχνά δραστηριότητες και εξουσίες έξω από το σύστημα κοινοβουλευτικού ελέγχου, και

(γ) Ο σχηματισμός πρωτογενούς *de facto* εξουσίας ατόμων, ομάδων ή υπηρεσιών, που κατευθύνουν ή επηρεάζουν την άσκηση της κρατικής εξουσίας με την επιβολή θέλησης διαφορετικής από τη θέληση του λαού. Μονοκομματική διάρθρωση και διαμόρφωση της κρατικής θέλησης, η κατεύθυνση του κρατικού μηχανισμού από ισχυρές ομάδες συμφερόντων, lobby κ.λπ., το «γραφειοκρατικό» κράτος κ.ά. αποτελούν παραβιάσεις της δημοκρατικής νομιμότητας.

Τέλος τα πολιτικά κόμματα, σαν ενδιαμέσοι συνταγματικοί οργανισμοί σχηματισμού και έκφρασης της λαϊκής θέλησης, οφείλουν επίσης, με την οργάνωση και τη δράση τους, να προστατεύουν το πολίτευμα. Το Σύνταγμα (άρθρ. 29 § 1), θέλοντας να αποτρέψει τον εκφυλισμό των κομμάτων σε πολιτικούς οργανισμούς επιβολής αυταρχικού καθεστώτος – όπως παλιότερα το εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα της Γερμανίας και το φασιστικό κόμμα της Ιταλίας – ορίζει ότι η οργάνωση και η δράση τους οφείλει να υπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του πολιτεύματος.

Από το βιβλίο του «Συνταγματικό Δίκαιο II – Οι λειτουργίες του Κράτους»

Τεύχος α', Εκδόσεις Σάκκουλα, 1980.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ – ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ

Είναι κάποιες στιγμές που δεν μπορείς να γράφεις και να εκφράζεσαι *ad memoriam*. Το καταγεγραμμένο από σένα τον ίδιο υλικό αντιστέκεται στους αποχαιρετισμούς, στην επισφράγιση του έμβιου τέλους, του α-χρονικού και α-ιστορικού θανάτου. Οι ευγενικές μορφές που πότισαν με τη θυσία τους το σταυροδρόμι της πρόσκλησης της Ιστορίας και της αγωνίας ενός σταυρωμένου Λαού, κατακερματίζουν τη φυσική Νομοτέλεια, θραύουν την ανωνυμία, χωρίς να το επιδιώξουν, δρέπουν τη δόξα που δε διεκδίκησαν, διατηρούν στο προσκήνιο της ιστορικής μνήμης χρόνο βιωμένο σε πράξεις Ανάτασης και Υπέρβασης του Σήμερα, συμπληρώνουν μια ιστορία ιχνηλατημένη από το Λόγο και την Πράξη στιγμών μυθικών και καθημερινών, που παντρεύουν το κοινότυπο Τώρα με τον μεγαλειώδη Οραματισμό. Ασύλληπτο είναι το μεγαλείο των στιγμών αυτών που δεν μπορεί κανείς να το ανιχνεύσει και είναι βέβηλο να το οικειοποιηθεί. Πρόκειται για λαϊκή εξέγερση που δε χρειάστηκε να εγκλωβιστεί, αλλοιώνοντας την αυθεντικότητά της, στο ασφυκτικό πλαίσιο κάποιου μόνιμου και σταθερού καθοδηγητικού σχήματος, αλλά πήρε τη μορφή ενός αυθόρμητου εκρηκτικού ξεσπάσματος που διερμήνευσε απόφια την ανυπομονησία – στο ακρότατο όριό της – ενός υπερηφανού αλλά δουλωμένου λαού.

Πολύμορφη αυτή η κινητοποίηση βρήκε ουσιαστική αναφορά έκφρασης στην εποποιία της νεολαίας του Πολυτεχνείου... Σε ποιον άλλο αυθεντικότερο εκφραστή θα μπορούσε άραγε η λαϊκή δυναμική ν' αναζητήσει την ταυτότητα και την προοπτική της; Ποιος άλλος θα μπορούσε με τόση ευαισθησία να καταγράψει τις αγωνίες και τις συσσωρευμένες προσδοκίες της, εκτός από την ακατέργαστη στην πρώιμη σοφία της – και για τούτο αυθεντική – ελληνική νεολαία; Πού αλλού θα μπορούσε ν' αναζητήσει την αποκοτιά και την έξαρση, το σφρίγος για τον ανυποχώρητο πια αγώνα, παρά στη νεότητα που βρίσκεται έτσι αβίαστα τη διαχρονική διάσταση και δικαίωσή της.

...Σήμερα, η συλλογική μνήμη, τιμώντας το ιστορικό γεγονός δεν θα πρέπει να αρκεστεί σε μια άγονη επιστροφική-προσκύνημα αφού θα αποτελούσε ολίσθημα να εγκλωβίσει κανείς το «γεγονός Πολυτεχνείο» σε τελετουργικούς φόρους τιμής, σε μια κοινή επετειακή αντιμετώπιση, στη νεκρική πολυτέλεια και ηρεμία του μαιωσλείου... Η οφειλόμενη στάση απέναντι στις ηρωικές μορφές του «Πολυτεχνείου» πρέπει να είναι μια μυσταγωγία περισυλλογής, μια συλλογική αναβάπτιση στα νάματα της λαϊκής συνοχής που το Πο-

λυτεχνείο επιβεβαίωσε και υπογράμμισε. Πραγματικά το Πολυτεχνείο δεν είναι αποθηκευμένο σε κάποια σύμβολα ή υλικά μνημεία που οφείλουμε απλώς να ξεθάψουμε αλλά στην ίδια τη συνειδήσή μας και στην κοινωνική παράσταση και λειτουργία μας. Αποτελεί μια αέναη διεκδυστίδα συνειδήσεων, τη μνήμη απέναντι στη λησμονιά, την αλήθεια απέναντι στο ψέμα, τη ζωή απέναντι στο θάνατο.

Αυτή η πρόσκληση είναι επιτακτική. Όσο μακραίνει η απόσταση από την περιπέτεια της επταετίας τόσο αυξάνει ο κίνδυνος ν' αλλοιωθούν οι μνήμες, να χάσουν την ενδελέχειά τους και να προετοιμαστεί το έδαφος για μια ιστορικά επικίνδυνη συλλογική αμνησία.

Θα ήταν ίσως προσβολή στη νοημοσύνη, στη γνώση και στην ευαισθησία σας να επιδοθούμε στην απαρίθμηση των δεινών που επισώρευσε στο τόπο η δικτατορία, επτά ολόκληρα χρόνια γεμάτα με μέρες αδράνειας και εθνικού πένθους, κατά τα οποία σταμάτησαν οι ωροδείκτες της ιστορίας. Με τόσες τραυματικές εμπειρίες όσες οι αρετές και οι ελπίδες που εξασφαλίζει η λειτουργία της Δημοκρατίας. Με τόσες πληγές ανεπούλωτες όσες οι ανάσες που προσφέρει η ελευθερία. Με τόσο ανεργμάτιστο ιδεολογικοπολιτικό προσανατολισμό όσο η απύθμενη κενότητα των παρανοϊκών επιθητόρων της εξουσίας.

Αλλά οι δικτάτορες δεν έστρεψαν τα πυρά τους μόνο εναντίον της Δημοκρατίας και της Ελευθερίας στη βασική τους λειτουργία. Στο πλαίσιο της παρανοϊκής επιδίωξης για έλεγχο της μνήμης και κατεπέκταση του χρόνου, μέλλοντος και παρελθόντος, επιδόθηκαν συστηματικά στην κατάπιψη του Λόγου, προφορικού και γραπτού. Έτσι, πίστεψαν οι άφρονες ότι θα τιθασέψουν και θα ελέγξουν τις συνειδήσεις, ότι θα καταφέρουν να επιβάλουν μια ιδιότυπη εκλεκτική αμνησία με την τροφοδότηση των μαζών με το νερό της Λήθης, που θα μετέτρεπε τους ανθρώπους σε ανδρείκελα έτοιμους ν' αποδεχτούν τις ανοησίες που θα σέρβιρε στο αδειανό όπως έλπιζε κεφάλι τους το χουντικό ιερατείο. Στην παρανοϊκή επέλασή τους κατά του πνεύματος προσπάθησαν οι δικτάτορες να καταπνίξουν και τον ενδοπροσωπικό λόγο, τον ενδοψυχικό μονόλογο των πολιτών. Ο Άρης Αλεξάνδρου στο εφιαλτικό του «Κιβώτιο» αναφέρεται στην ανηλεή πάλη για το περιεχόμενο της μνήμης για να διαπιστώσει ότι «η προσφιλής συνήθεια κάθε ολοκληρωτισμού είναι ν' αναγορεύσει τα ζωτικά του ψεύδη, τα δόγματα σε αλήθειες... αιώνιες που δείχνουν υποτίθεται σαν πυξίδες πάντα το... Βορρά!»

Αχαλίνωτη η δικτατορία λεηλατούσε τη μνήμη και

τη γνώση προσπαθώντας να τις κυριαρχήσει με την προπαγάνδη των κατασκευασμένων πεποιθήσεων που ήθελε να περάσει για «αλήθειες», αναγορεύοντας αδιάτακτα «χωρίς περίσκεψη, χωρίς αιδώ» το ψέμα σε θεμελιώδη αρχή. Σπέρνοντας οι δικτάτορες τη σύγχυση, την αμνησία και την πνευματική ανισορροπία (αλλοφροσύνη και παραφροσύνη) πίστεψαν ότι εδραίωναν τη θέση τους, αφού διαισθάνονταν ότι η διαύγεια, η μνήμη και η νουνέχεια θα οδηγούσε αναπότρεπτα, αργά ή γρήγορα, στην πτώση τους.

Τότε ορθώθηκε η γενιά του Πολυτεχνείου. Αντιμέτωπη με το σύμπαν θανάτου που την περιέβαλλε, με το πέλαγος της κοινωνικής παραφροσύνης και προσωπικής αλλοφροσύνης που η εξουσία καλλιεργούσε, έδωσε ένα ασυμβίβαστο αγώνα για την αποφυγή της παρα-νόησης και της παράνοιας. Στην προσπάθεια της στρατιωτικής Χούντας να σπείρει την ασυνεννοησία ανάμεσα στους ανθρώπους για να κάνει τον ένα ακατάληπτο από τον άλλον, η γενιά του Πολυτεχνείου, με το λαό παραστάτη, αντέταξε τη συσπείρωση, την αλληλοκατανόηση, τον μέχρι αυτοθυσίας αλtruισμό. Απέδειξε ότι μια μόνη ζωτική αλήθεια έχει τη δύναμη να θρυμάτσει χίλια ψέματα και ότι, όπως το πίστευε ο Κάφκα, τα ψέματα δεν μπορούν να σκεπάσουν την αλήθεια όπως οι σκιές δεν μπορούν να κρύψουν τον ήλιο.

Απέναντι στους αγωνιστές της ελευθερίας στεκόταν μια δικτατορική εξουσία που ένιωθε το τέλος της και ήταν για τούτο επικίνδυνη κι αδιάσπαστη όσο ποτέ. Προτίμησε από ένα τέλος χωρίς τρόπο το τρομακτικό τέλος, δείχνοντας έτσι στην πιο αμείλικτη εκδοχή του το αυταρχικό της πρόσωπο. Αυτοκτονική; Πεισιθανάτια; Θανατολαγνική; Ποιός ξέρει;...

Και άλλο όμως αποτρόπαιο έγκλημα διέπραξε η απριλιανή εξουσία, που πρέπει μ' έμφαση σήμερα να υπενθυμίσουμε. Στην προσπάθειά της να στηριχτεί σε μόνη την τυφλή και σιδερόφραχτη βία είχε μετατρέψει τα σώματα ασφαλείας από μηχανισμό κοινωνικής προστασίας σε όργανα στυγνής καταπίεσης των πολιτών, από μοχλό σταθεροποίησης των θεσμών σε παράγοντα δυναμικής αποδυνάμωσής τους. Εξέθρεψε και στη συνέχεια υποδαύλισε και εκμεταλλεύτηκε, για να υφάνει ανενόχλητα τον ιστό της καταπίεσης, μια ιδιότυπη αντίληψη για το επαγγελματικό καθήκον, που ισοδυναμούσε με κατάφωρη κατάχρηση δικαιώματος. Θέλησαν οι επιβήτορες της εξουσίας τους αστυνομικούς, δυσφορικούς, γενίτσαρους για τον εαυτό τους, για τους συνανθρώπους τους, για την ίδια τη ζωή σε κάθε της σκίρτημα... Αφύπνισαν μέσα τους τους λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπες, τους αποξένωσαν από το λαό και τους έταξαν με άκαρπο ζήλο στον άχαρο ρόλο της μονόδρομης λογικής της καταστολής. Πώς το πέτυχαν; Με πομπώδεις αλλά ψευδεπίγραφες κουθέντες, αντλημένες από τη Νεογλώσσα του Ολοκληρωτισμού, τόσο νέες όσο και απαρχαιωμένες, ώστε υποκύπτω στον πειρασμό να δώσω τη θέση μου στον ίδιο τον Θουκυδίδη για να τον καταγγείλει.

Έγραφε λοιπόν στα 420 π.Χ. ο Θουκυδίδης «... Για

να δικαιολογούν τις πράξεις άλλαζαν ακόμη και τη σημασία των λέξεων. Η παράλογη τόλμη θεωρήθηκε ανδρεία και αφοσίωση... Η προσωπική διστακτικότητα θεωρήθηκε δειλία που κρύβεται πίσω από εύλογες προφάσεις. Και η σωφροσύνη προσωπίδα της ανανδρείας. Η παραφορά θεωρήθηκε ανδρική αρετή. Ενώ η τάση να εξετάζονται προσεκτικά όλες οι απόψεις ενός ζητήματος θεωρήθηκε πρόφαση για υπεκφυγή».

Στο πλαίσιο του ζοφερού κλίματος που η βαθιά αντιλαϊκή εξουσία επέβαλε, ο λαός δεχόταν καταιγιστικά τα πυρά της ωμής βίας, με τη μορφή συστηματικών καταχρήσεων και διακεκριμένων προσβολών της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Στο νοσηρό κλίμα της αυθαιρεσίας που αναμόχλευε και τροφοδοτούσε το στρατιωτικό καθεστώς, εξουθενωνόταν και εξευτελιζόταν τόσο ο πολίτης όσο και ο ίδιος ο αστυνομικός.

Η κάθαρση ήρθε με την εποποιία και τη θυσία του Πολυτεχνείου. Και θα ολοκληρωθεί με την αντιμετώπιση του έργου σας ως λεπτού και υπεύθυνου κοινωνικού λειτουργήματος στην υπηρεσία της δημοκρατικής ευαισθησίας των πολιτών. Πραγματική τόλμη και αρετή χρειάζεται η προστασία της ελευθερίας και της Δημοκρατίας. Η θωράκιση και ενδυνάμωσή τους στην αρχαία κοιτίδα τους αποτελεί πάγιο αίτημα και απαιτεί αυξημένη εγρήγορση των πολιτών στους οποίους αναντίρρητα ανήκουν και οι αστυνομικοί. Μια πορεία παγίωσης της πολιτικής και πολιτειακής ομαλότητας που απολαμβάνουμε σήμερα, μια αδιατάρακτη πορεία με οδηγό τη δημοκρατική τάξη και συνέχεια είναι η καλύτερη δικαίωση των αγωνιστών του Πολυτεχνείου, η μόνη θεβαιότητα της υποθήκης τους.

Η αλήθεια του Πολυτεχνείου, δηλαδή η μη λήθη της πείρας, η απουσία λαθών, η προφάνειά του, εκπέμπει πάντοτε, και τούτες τις μέρες εμφαντικότερα, την πρόκληση της ιστορικής συνέχειας, αφού το παρόν είναι η λυδία λίθος του μέλλοντος: Ο κάθε δημοκρατικός πολίτης, άσχετα από τις ειδικότερες πολιτικές του πεποιθήσεις και την ιδιαίτερη ιδεολογική του επιλογή, οφείλει μένοντας συνεπής στο πνεύμα του Πολυτεχνείου να θωρακίζει αέναα τους μηχανισμούς αυτοάμυνάς του, για να μη διαβρωθεί η δημοκρατική του συνείδηση που είναι μακρόπνοα και η μόνη εγγύηση για την αντοχή των δημοκρατικών θεσμών.

Το Πολυτεχνείο αποτελεί σταθερό σημείο αναφοράς, διαρκή πρόσκληση για άρθρωση νέου Λόγου, και για καινοτομία στην πράξη. Ειδικότερα, για τους ένστολους πολίτες, το Πολυτεχνείο σημαίνει την εκρίζωση όλων των ιχνών αστυνομικών ηθών και μεθόδων που προσβάλλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και θλάπτουν, καίρια την ηθική αξιοπιστία της Ελληνικής Αστυνομίας. Επιβάλλεται νέο ανθρώπινο ήθος, ενίσχυση της κοινωνικής νοστοπρίας του αστυνομικού, ανώτερης μορφής – ποσοτικά και ποιοτικά – συμμετοχή του στη διατήρηση της κοινωνικής ευρυθμίας.

«Απόσπασμα από την ομιλία του Επικ. Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Χ. ΜΠΑΚΑ που δόθηκε σε αίθουσα της σχολής αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ. κατά την περσινή Επέτειο του Πολυτεχνείου».

ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Του Αστυν. Υποδ. Ιωάννη Καρακώστα, πτυχ. Νομικής

Βρισκόμαστε στο κατώφλι του 21ου αιώνα κι αντικρύζουμε στο βάθος έναν κόσμο φτωχό, όσο κι αν φαίνεται παράξενο και κάθε μέρα γίνεται φτωχότερος, γιατί στον άνθρωπο λείπει η αυτεπίγνωση για τα δικαιώματά του και μια ποιότητα ζωής που να τη χαρακτηρίζει η ειρήνη, η ασφάλεια και η ελευθερία. Βλέπουμε έναν πολιτισμό που βρίσκεται σε κρίση, διάτρητο από σφαίρες, βαθιά λαθωμένο κι ανάπηρο, που μόλις στέκει στα δεκανίκια του. Οι πανανθρώπινες αξίες, όπως είναι τ' ανθρώπινα δικαιώματα, δοκιμάζονται σκληρά και η ανθρωπότητα μάταια αγωνίζεται τον αγώνα του μυθικού Σίσυφου, ο οποίος:

*σαν γέρος κουρασμένος
τον ανήφορο πέτρες κυλά
κι από κάτω τις φέρνει ξανά και ξανά...*

Ο άνθρωπος κατάκοπος σταμάτησε μεσοστράτις στο σταυροδρόμι και ψάχνει να θρει τον πραγματικό του προορισμό. Δεν ξέρει πού να πάει. Δεν ξέρει τι να κάνει. Έχει χάσει το λογικό του απ' όσα βλέπει γύρω του και δεν νοιάζεται για τους άλλους κι έτσι, ούτε και για τον εαυτό του. Έμεινε μόνος μέσα στους πολλούς κι έχασε τα δικαιώματά του. Τα ανθρώπινα δικαιώματα που είναι σύμφυτα με τον άνθρωπο γιατί απορρέουν από τη φύση του, δηλαδή από το «φυσικό δικαίο» που προηγείται της νομικής οργάνωσης της κοινωνίας.

Η κοσμοθεωρία του φυσικού δικαίου για τις ατομικές ελευθερίες ζωντάνεψε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο σαν φυσιολογική αντίδραση ενάντια στη θεωρία και την πράξη των φασιστικών καθεστώτων που κατάργησαν τις ατομικές ελευθερίες και γκρέμισαν τη δημοκρατία. Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι κοινωνικές αξίες, ιδεώδη, που προβάλλονται σαν κραυγαλέο αίτημα ή ενέργημα, σαν μήνυμα ή αγώνισμα, σαν κήρυγμα ή μάθημα και αξιώνουν την πραγμάτωσή τους σε συγκεκριμένους κοινωνικούς θεσμούς και μετουσιώνονται σε

ορισμένο ιστορικό στάδιο της νομικής οργάνωσης των ανθρώπων. Είναι επομένως κύρια στοιχεία στο κοινωνικό προτσές και παίζουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση και ανάπτυξη των κοινωνικών θεσμών.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα διακηρύχθηκαν για πρώτη φορά, με την έννοια πανανθρώπινης ισχύος, από τη Γαλλική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη στις 26 Αυγούστου του 1789. Τα δικαιώματα αυτά αναφέρονται επίσης και στην ιστορική «Φανέρωση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη» του θάρδου της ελευθερίας Ρήγα Φερραίου του 1797, που έγινε αργότερα το μανιφέστο των Φιλικών του 1821.

Κατά το μεσοπόλεμο αναπτύσσεται η θεωρία του διεθνούς δικαίου που προβάλλει στο διεθνές πεδίο το άτομο σαν φορέα ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών και κατευθύνει την οργάνωση της διεθνούς κοινωνίας σύμφωνα με το ιδεώδες της ανθρωποκρατίας. Αλλά, ο Ναζισμός, με την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την κτηνώδη θεωρία του ρατσισμού και της Νέας Τάξης, προκάλεσε τη μεγαλύτερη ανθρωποσφαγή του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου. Οι αντίπαλές του δυνάμεις πολέμησαν με τη σημαία της απολύτρωσης και της ανθρωπιάς και την υπόσχεση ότι στο μεταπολεμικό κόσμο θα αποκατασταθούν και θα κατοχυρωθούν αποτελεσματικά τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τελικά, ο πόθος και οι ελπίδες των λαών για τα δικαιώματά τους και την προστασία τους εκφράστηκαν πανηγυρικά την 26 Ιούνη του 1945 στον καταστατικό χάρτη των Ηνωμένων Εθνών που γράφηκε με το πολύτιμο αίμα εκατομμυρίων αθώων, οι οποίοι θυσιάστηκαν για να χαρίσουν στις μέλλουσες γενιές μια ζωή ανθρωπινότερη και δικαιότερη.

Στο προοίμιο του καταστατικού χάρτη διακηρύσσεται ότι:

«Οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών εί-

ναι αποφασισμένοι όπως διακηρύζουν εκ νέου πίστιν εις τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου, εις την αξιοπρέπεια και την αξία του ανθρώπου, εις την ισότητα των δικαιωμάτων ανδρών και γυναικών και Εθνών μεγάλων και μικρών».

Έτσι, αναγνωρίζεται πανηγυρικά η οικουμενικότητα και η διεθνής ανάγκη να κατοχυρωθούν τα δικαιώματα του ανθρώπου. Αλλά, επειδή ο καταστατικός χάρτης δεν αναφέρει τα δικαιώματα αυτά και τις θεμελιώδεις ελευθερίες, ύστερα από τρία χρόνια προεργασία και 1.200 ειδικές ψηφοφορίες, ψηφίστηκε από τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, στις 10 Δεκέμβρη 1948, η περίφημη οικουμενική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Σε ανάμνηση αυτού του ιστορικού γεγονότος γιορτάζουμε σήμερα και κάθε χρόνο την ίδια μέρα, την Ημέρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Στη διακήρυξη αυτή, που αποτελεί μια κωδικοποίηση των ατομικών ελευθεριών τονίζεται:

Η ανάγκη να αναγνωριστούν από όλους η ανθρωπινή αξιοπρέπεια και τα ίσα αναπαλλοτρίωτα δικαιώματα του ατόμου, σαν θεμέλια της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο. Επίσης, η ανάγκη να προστατευθούν τα δικαιώματα αυτά με το σύστημα του «κράτους δικαίου» έτσι ώστε να μην αναγκάζεται το άτομο να καταφεύγει στο έσχατο μέσο της αντίστασης ενάντια στην τυραννία και την καταπίεση.

Στη διακήρυξη αναφέρονται: η ισότητα, η ελευθερία της κίνησης, η ελευθερία της σκέψης και εκδήλωσής της, η προσωπική ανεξαρτησία, το ατομικό δικαίωμα να ανήκει κανείς σε μια πολιτεία, αντιμετωπίζοντας έτσι το πρόβλημα των «απάτριδων» δηλαδή των προσώπων που στερήθηκαν την ιθαγένειά τους για λόγους πολιτικούς ή φυλετικούς, επίσης τα πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά και πολιτιστικά δικαιώματα που είναι απαραί-

τητα για την αξιοπρέπεια και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας.

Τα κύρια χαρακτηριστικά και νέα στοιχεία της οικουμενικής διακήρυξης είναι ότι αποτελεί πράξη διεθνούς δικαίου, απευθύνεται στη διεθνή έννομη τάξη και δημιουργεί δικαιώματα που ξεπερνούν μια εσωτερική έννομη τάξη. Χαρακτηρίζεται σαν οικουμενική από την έμπνευση, την έκφραση, το σκοπό της, το περιεχόμενό της και την εφαρμογή της σε όλους τους ανθρώπους.

Η μεγαλύτερη όμως προσφορά της διακήρυξης είναι ότι ανάγει τον άνθρωπο σε υποκείμενο του διεθνούς δικαίου. Ο άνθρωπος παύει να είναι «πλήκοος». Ανήκει στην ανθρωπότητα και είναι ένας παγκόσμιος πολίτης.

Μετά την οικουμενική διακήρυξη ακολούθησε η Ευρωπαϊκή σύμβαση της Ρώμης, την 4 Νοέμβρη του 1950, η οποία προβλέπει και τη σύσταση Ευρωπαϊκού δικαστηρίου ανθρώπινων δικαιωμάτων. Ύστερα από τη συνθήκη της Ρώμης το τελευταίο επίσημο κείμενο για τα δικαιώματα του ανθρώπου είναι η τελική πράξη του Ελσίνκι, που κατοχυρώνει, θεσμικά και ηθικά, σχεδόν πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Πολλές από τις διατάξεις των πιο πάνω διακηρύξεων και διεθνών συμβάσεων έγιναν εσωτερικό δικαιο και περιλήφθηκαν στις νομοθεσίες και τα Συντάγματα πολλών κρατών. Το δικό μας Σύνταγμα του 1975, στο άρθρο 2 παράγραφος 1 αυτού ορίζει ότι «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας». Με τη διάταξη αυτή καθιερώνεται η ανθρωποκεντρική θεώρηση του Κράτους. Η έννοια «αξία του ανθρώπου» δεν είναι τόσο εύκολο να προσδιορισθεί. Πάντως, είναι βέβαιο, ότι αυτή αποτελεί το κράμα της ελευθερίας να πράττει ή να μην πράττει κάτι και της εξασφάλισης των βασικών προϋποθέσεων για μια διαβίωση του ανθρώπου απαλλαγμένη από το φόβο και την ανάγκη.

Όμως, τα ανθρώπινα δικαιώματα παρά τη νομική κατοχύρωσή τους από διεθνή όργανα και διεθνείς συμβάσεις, καθώς και από τα συντάγματα πολλών χωρών, εξακολουθούν να παραβιάζονται και η προστασία τους καθημερι-

νά τίθεται υπό αμφισβήτηση.

Τέτοιες παραβιάσεις σε παγκόσμια κλίμακα είναι: Οι διώξεις των πολιτών για τις πολιτικές τους πεποιθήσεις. Οι παράνομες συλλήψεις, κρατήσεις και φυλακίσεις. Οι διοικητικές εκτοπίσεις και εξορίες. Η προληπτική λογοκρισία του τύπου και των άλλων μέσων ενημέρωσης. Η ανισότητα στην απόλαυση των αγαθών της σύγχρονης κοινωνίας. Οι φυλετικές διακρίσεις. Η καταπάτηση των δικαιωμάτων των μικρών λαών από τους μεγάλους. Η ελλιπής κοινωνική ασφάλιση. Οι δεσμεύσεις περιουσιών και η στέρηση της ιθαγένειας. Η χρήση υλικής ή ψυχολογικής βίας και κάθε είδους βασανιστήρια.

Πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα, δυστυχώς, σε ορισμένες περιπτώσεις καταπατούνται κατά τον πιο θάναστο τρόπο. Άνθρωποι στον κόσμο ζουν κάτω από το φόβο, τη στέρηση, την πείνα και την εξαθλίωση, χωρίς στοιχειώδη δικαιώματα και ελευθερίες για τη ζωή. Ειδικότερα, στην εποχή μας ο Ελληνισμός δέχεται την πιο σκληρή δοκιμασία στη μακραίωνα ιστορία του, γιατί ένα τμήμα της Κύπρου βρίσκεται υπό Τουρκική κατοχή και καταπατούνται κατάφορα και θάναυσα τα ανθρώπινα δικαιώματα, πράγμα που αποτελεί πρόκληση και στίγμα για τον πολιτισμό μας.

Οι παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων έχουν πολλές κοινωνικοπολιτικές συνέπειες: Μειώνεται και εξευτελίζεται η αξία του ανθρώπου. Προκαλείται αναστάτωση στην κοινωνική ζωή και αναστέλλεται η πρόοδος. Διαταράσσονται οι σχέσεις κράτους - πολίτη. Καταρακώνεται το κύρος της χώρας που δεν τηρεί τις διακηρύξεις που προστατεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Γι' αυτό επιβάλλεται, η οικουμενική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, να αποτελέσει αντικείμενο διδασκαλίας σε όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης, γενικής και ειδικής. Κάθε άνθρωπος, πρέπει να γνωρίζει ότι έχει χρέος να συμμορφώνεται με τις επιταγές του δικαίου, το οποίο έχει πανανθρώπινο χαρακτήρα και να απαιτεί από τους άλλους και κύρια από τα κρατικά όργανα, να εφαρμόζουν τις διατάξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Και αφού ο λόγος για τα κρατικά

όργανα, θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθώ στα αστυνομικά όργανα, τα οποία βρίσκονται πιο κοντά στον άνθρωπο και τον πολίτη, λόγω της φύσης της αποστολής τους και ως εκ τούτου έχουν νομικό και ηθικό καθήκον, όχι μόνο να μην παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά και να τα προστατεύουν. Αυτό το καθήκον τους απορρέει, τόσο από το εσωτερικό μας δίκαιο, όσο και από το διεθνές. Αλλά πέρα και πάνω από το Σύνταγμα και τους νόμους της δημοκρατικής μας πολιτείας, ιστάται ο θεμελιώδης νόμος της οικουμενικής διακήρυξης για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ειδικότερα, για την αστυνομία, αξιολόγο κείμενο, διεθνούς κύρους, είναι η υπ' αριθμόν 690 του 1979 απόφαση της κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην οποία είναι ενσωματωμένη η διακήρυξη κανόνων δεοντολογίας για την αστυνομία. Οι κανόνες αυτοί πρέπει να γίνουν εσωτερικό δίκαιο που να κατευθύνουν τη συμπεριφορά και τις ενέργειες των αστυνομικών κάθε δημοκρατικής πολιτείας.

Η αστυνομία στην υπηρεσία των ανθρώπινων δικαιωμάτων θα πρέπει να αναπτύξει μια συμπεριφορά που να ενσαρκώνει την αντίληψη της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Οι αστυνομικοί οφείλουν να αναπτύξουν και διατηρήσουν την κατάλληλη κρίση και εκτίμηση για τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια όλων.

Ως εκ τούτου, τα θεμέλια της καλής αστυνομικής συμπεριφοράς πρέπει να βασίζονται σε μια κατανόηση και αποδοχή των ηθικών αρχών καθήκοντος στην επιβολή του νόμου, όχι σαν αυτοσκοπού, αλλά σαν μέσου εξασφάλισης της ευθύτητας και της δικαιοσύνης προς όλους, ανεξάρτητα από τη φυλή, το φύλο, το χρώμα, τη θρησκευτική πίστη, την πολιτική ή άλλη γνώμη, την κοινωνική καταγωγή ή θέση, την περιουσία κλπ.

Γι' αυτό πρέπει να τονιστεί ότι οι αστυνομικοί οφείλουν να έχουν γενική συνείδηση των αντιλήψεων της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, των θεμελιωδών ελευθεριών και ανθρώπινων δικαιωμάτων. Αλλά αυτό θα ήταν ανεπαρκές, αν η αστυνομική πρακτική δεν κατευθύνεται σύμφωνα με τη συνείδηση και τη γνώση. Γιατί, η αστυνομία στα καθημερινά της έργα λει-

τουργεί σ' εκείνα τα περιθώρια της κοινωνίας, όπου οι ελευθερίες διακινδυνεύονται και όπου τα δικαιώματα συχνά ακρωτηριάζονται και παραβιάζονται. Και πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι αστυνομικοί δεν είναι ο νόμος, αλλά οι υπηρέτες των νόμων και επίσης του μεγάλου σώματος του διεθνούς νόμου των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Είναι ο ίδιος κανόνας που προστατεύει και την αστυνομία και το κοινό. Προστατεύει το κοινό από την αυθαίρετη παρέμβαση στις ελευθερίες και τα δικαιώματά του και ταυτόχρονα προστατεύει την αστυνομία στην ορθή εκπλήρωση των καθηκόντων της.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι ελευθερίες των πολιτών καθημερινά δοκιμάζονται και ο σεβασμός ή η παραβίασή τους εξαρτάται από τους πρακτικούς χειρισμούς των αστυνομικών οργάνων. Φορές πολλές ο αστυνομικός μπορεί στην πράξη να παραβιάσει τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως για παράδειγμα, κατά την ανάκριση, σύλληψη και κράτηση του πολίτη στην αστυνομία, πριν από τη δίκη. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να έχει βαθιά γνώση του κανόνα ότι «οποιοσδήποτε κατηγορείται για εγκληματική ενέργεια θεωρείται αθώος μέχρι να αποδειχθεί, σύμφωνα με το νόμο, ένοχος και δεν ισχύει το αντίθετο ότι δηλαδή είναι ένοχος μέχρι να αποδειχθεί αθώος. Αυτός είναι ο νομικός κανόνας. Η πράξη είναι ότι ο αστυνομικός θα πρέπει να συλλέξει τα αποδεικτικά στοιχεία για να στηρίξει την κατηγορία και να συμβιβάσει το καθήκον του προς το νόμο με το καθήκον προς την αθωότητα του υπόπτου. Κι αν πάλι αποδειχθεί η ενοχή του οφείλει ο αστυνομικός, που λειτουργεί σε μια δημοκρατική κοινωνία, να σεβαστεί τον κατηγορούμενο, σαν άνθρωπο και να του συμπεριφερθεί πρώτα ανθρωπιστικά και παράλληλα να του σεβαστεί τα δικαιώματα που του αναγνωρίζει ο νόμος, γιατί ο κατηγορούμενος δεν παύει να είναι άνθρωπος, επειδή είναι παραβάτης ενός κανόνα δικαίου. Γιατί η ανθρώπινη αξία αξιολογικά θρίσκεται πάνω από κάθε άλλη δύναμη, ακόμη κι από την κρατική εξουσία, η οποία κατά το Σύνταγμά μας, έχει πρωταρχική υποχρέωση να τη σεβεται και να την προστατεύει.

Επίσης, μέσα στο καθημερινό έργο

της αστυνομίας είναι η αναζήτηση πληροφοριών που έχουν σχέση με την πρόληψη και έρευνα του εγκλήματος. Οι αστυνομικοί θα πρέπει, οποιοδήποτε νόμο κι αν εφαρμόζουν, να συμμορφώνονται παράλληλα και με το βασικό νόμο της διακήρυξης των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Ένας άλλος βασικός και αμετάβλητος όρος που πρέπει να τον τηρεί πάντοτε η αστυνομία είναι ο κανόνας «Ουδείς υπόκειται σε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία». Μερικές φορές, οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν από την αστυνομία, περιελάμβαναν ορισμένες τεχνικές, όπως στάση του κρατούμενου στον τοίχο, υποβολή σε θόρυβο εν αναμονή της ανάκρισής του, στέρηση ύπνου, τροφής, νερού και άλλες. Αυτές οι μέθοδοι αποτελούν κατάφωρη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μαρτυρούν απάνθρωπη και εξευτελιστική συμπεριφορά στο πρόσωπο του ανακρινόμενου από την πλευρά της αστυνομίας.

Βέβαια, τα παραδείγματα και η πολυμορφία του αστυνομικού έργου και των πρακτικών που περιλαμβάνονται στην αστυνομική δραστηριότητα, ποικίλουν. Είναι σημαντικό όμως για τον κάθε αστυνομικό, να κατανοήσει τις διεθνείς διαστάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να προσαρμόσει τη συμπεριφορά του σε μια πεφωτισμένη προσέγγιση για τη διαφύλαξή τους.

Ο ρόλος της αστυνομίας σε μια δημοκρατική πολιτεία είναι απαιτητικός και δύσκολος. Ο αυτοέλεγχος σε μια υπερβολική πρόκληση είναι μια από τις αρετές του αστυνομικού, ο οποίος θα πρέπει να μπορεί να τηρεί τα υψηλότερα πρότυπα κοσμιότητας.

Μεταξύ των αξιών του πολιτισμού μας είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα που προστατεύονται με τους νόμους και τους διεθνείς κανόνες. Και επειδή η αστυνομία στις πολιτισμένες κοινωνίες υπηρετεί τους νόμους, συνεπάγεται ότι παγκόσμια θα πρέπει να λειτουργεί μέσα σ' αυτούς τους νόμους. Ο κόσμος ζητά νόμους που να έχουν γίνει στ' όνομά του με τη δική του πολιτική συμμετοχή. Ένας τέτοιος νόμος είναι και η παγκόσμια διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του 1948 και το ντοκουμέντο αυτό έγινε αποδεκτό παγκόσμια.

Λέμε, λοιπόν, ότι η αντίληψη των παγκόσμιων αξιών των ανθρώπινων δικαιωμάτων είναι μια πραγματικότητα στο διεθνές δίκαιο, μολονότι θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι τα μέλη διαφόρων κοινωνιών δεν έχουν φτάσει στα πρότυπα που αποθauμάζονται παγκόσμια. Επειδή όμως τα ανθρώπινα όντα επιθυμούν να είναι ελεύθερα από το φόβο και τον πόνο, θα συνεργαστούν σε δεδομένη ευκαιρία, για να κάνουν τις κοινωνικές συνθήκες πιο ανθρώπινες, πετυχαίνοντας αυτό που νομίζουν ότι είναι ευτυχία ή ευκαιρίες ευτυχίας.

Γι' αυτό, τούτη την ώρα και από τώρα, όλοι έχουμε χρέος να αγωνιζόμαστε για τον άνθρωπο.

Να αγωνιζόμαστε, με όλα τα μέσα και σε όλα τα επίπεδα, για να σώσουμε τις πανανθρώπινες αξίες. Σε τελική ανάλυση τον πολιτισμό μας, που δέχεται καθημερινά την απειλή της καταστροφής. Ο κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα και χρέος να αγωνίζεται για τα δικαιώματά του, τα ανθρώπινα. Γιατί ο αγώνας, κατά την αρχαιοελληνική αντίληψη είναι βασικό στοιχείο κοινωνικής λειτουργίας και γίνεται γύρω από θέσεις κι όχι αρνήσεις. Ο αγωνιστής είναι υπεύθυνο άτομο και μέσα στην κοινωνία αυτοπραγματώνεται και ολοκληρώνεται σε ανθρώπινη οντότητα και προσωπικότητα. Με άλλα λόγια, ο αγωνιστής αγωνίζεται για την κοινωνία και μέσα απ' τον αγώνα του ολοκληρώνεται ο ίδιος σαν άτομο. Τον αγώνα πρέπει να τον ξεχωρίζουμε από τον ανταγωνισμό που αντιμάχεται και αντιστρατεύεται την κοινωνία.

Κι απ' όλα αυτά, τούτο είναι το μήνυμα. Να προστατευτούμε όλοι στον πανανθρώπινο αγώνα για τις ελευθερίες και τ' ανθρώπινα δικαιώματα. Και σαν αποκτηθούν αυτά, τότε ο καθένας θα μπορεί να ζει σύμφωνα με το δικό του τρόπο και να κατευθύνει τη δράση του, όπως αυτός θέλει, χωρίς να δέχεται οποιαδήποτε αυθαίρετη παρέμβαση. Τότε θα γίνει πραγματικά ελεύθερος άνθρωπος. Γι' αυτό, πολύ σοφά μας λέει ο Οδυσσεύς Ελύτης:

*Τον κόσμο η πιο σωστή στιγμή σημαίνει: Ελευθερία,
για σένα θα δακρύσει από χαρά ο ήλιος.*

Τα πρώτα βήματα στη σκηνή του εγκλήματος

Των Arne Svensson και Otto Nendel

Απόδοση από τα αγγλικά: Ανθ/μος Κώστας Δανούσης

Η είναι καθοριστικό για την επιτυχία του αστυνομικού έργου, κατά την εξιχνίαση των εγκλημάτων, αν ο πρώτος αστυνομικός που θα φθάσει στον τόπο του εγκλήματος δε θέσει σε κίνδυνο την όλη προσπάθεια με κάποιο λάθος του ή ακόμη με απρονοησία. Η σκηνή του εγκλήματος είναι ίσως μια ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών και στις περισσότερες περιπτώσεις η επιτυχία προέρχεται από τη σωστή εκτίμηση ως το προς τι είναι δυνατόν να γίνει γνωστό απ' αυτήν. Πάντοτε εφοδιάζει τον εμπειρογνώμονα με σημαντικά στοιχεία. Είναι λοιπόν καθήκον του πρώτου αστυνομικού, που φθάνει εκεί, να προνοήσει ώστε να μη χαθεί τίποτε, είτε από αμέλεια είτε από ανοησία. Κι αυτό γιατί αν τα στοιχεία καταστραφούν δεν είναι ποτέ πια δυνατόν να ξαναποκτηθούν, αφού το έργο της ανασύστασής τους είναι συνήθως αδύνατο.

Το πρόβλημα αυτό είναι δυνατόν να το αντιμετωπίσει ο οποιοσδήποτε αστυνομικός, είτε είναι σε Υπηρεσία είτε όχι. Όταν του δοθεί εντολή είναι υπόλογος να κινηθεί άμεσα προς το κρίσιμο σημείο και να ενεργήσει, δηλαδή να ξεκινήσει το αστυνομικό έργο κατά την κρίση του αλλά και σύμφωνα με τις γενικότερες υποχρεώσεις του. Ο τρόπος με τον οποίο θα ενεργήσει κατά 99% θα καθορίσει αποφασιστικά αν θα εντοπιστούν με επιτυχία και θα διαφυλαχτούν τα σχετικά στοιχεία. Είναι λοιπόν το πρωταρχικό του καθήκον να επισημάνει τη σκηνή του εγκλήματος και να την διαφυλάξει όσο καλύτερα μπορεί, απομονώνοντάς την από τούς περιβάλλοντες χώρους κατά τέτοιον τρόπο ώστε να μη χαθεί κανένα ίχνος ή πειστήριο. Βασικός του καθήκον η απομόνωση και προστασία. Σ' όλες τις περιπτώσεις είναι προφανές ότι πρέπει να αναπτύξει πρωτοβουλία και να επιστρατεύσει την ευφυΐα του. Δεν είναι δυνατόν να διατυπωθούν εκ των προτέρων κανόνες πολύπλοκοι για άμεση ενέργεια. Αν όμως πάει στον τόπο που τον διέταξαν ή τον οδήγησαν οι υποψίες του, γνωρίζοντας τα καθήκοντά

του, το έργο του θα διεκπεραιωθεί ευκολότερα, αν ενεργήσει γρήγορα και αποφεύγοντας γενικά κάθε τι το περιττό, το οποίο θα τον εμποδίσει. Για παράδειγμα, περίεργοι ή κυνηγοί συνταρακτικών γεγονότων (που αφθονούν σε κάθε χώρα) είναι δυνατόν να συγκεντρωθούν, να ποδοπατήσουν και να καταστρέψουν ζωτικές αποδείξεις, ή να πιάσουν με τα χέρια τους διάφορα αντικείμενα ή να μεταβάλουν κάποιες σημαντικές για το ανακριτικό έργο λεπτομέρειες, έτσι ώστε μέσα σε λίγα λεπτά η σκηνή του εγκλήματος να μην έχει καμιά σχέση με εκείνη που άφησε πίσω του ο δράστης.

Πρώτη του ενέργεια είναι να συλλάβει τον ύποπτο, αν βέβαια αυτό είναι δυνατόν. Αν έχει φθάσει αργά, θα πρέπει να προστατεύσει το χώρο του εγκλήματος και να καλέσει την αρμόδια υπηρεσία για να αναλάβει το έργο της εξιχνίασης.

Για να ανταποκριθεί σωστά στο καθήκον του αυτό, θα πρέπει να δουλέψει μεθοδικά και να αρχίσει αμέσως να σημειώνει ίχνη κ.ά. στοιχεία τα οποία εξαφανίζονται ή μεταβάλλονται με την πάροδο του χρόνου, π.χ. οσμές, καιρικές συνθήκες, θερμοκρασία, φωτισμός κλπ. Δεν θα πρέπει να σχηματιστεί στο μυαλό του οποιαδήποτε σταθερή γνώμη σχετικά με το έγκλημα που έχει διαπραχθεί, είτε με βάση τις δικές του θεωρίες, είτε απ' ό,τι μπορεί να έχει ακούσει από τους άλλους. Το μυαλό του πρέπει να είναι καθαρό από τέτοιες προκατειλημμένες απόψεις.

Θα πρέπει να αρκείται στο να παρατηρεί, να σημειώνει και να καταγράφει με ακρίβεια. Πόσες φορές πολύτιμος χρόνος δεν σπαταλιέται χάρη λανθασμένων θεωριών στο ξεκίνημα του ανακριτικού έργου;

Ένα συνηθισμένο λάθος είναι η σύγχυση της δολοφονίας με την αυτοκτονία. Ας αρχίσει ο αστυνομικός να σημειώνει την κατάσταση του πτώματος, το οποίο βρήκε, και τα άλλα στοιχεία που μπορεί να ανακαλύψει και κάποιοι άλλοι αργότερα θα πονοκεφα-

λιάσουν αν πρόκειται για δολοφονία, φόνο εξ αμελείας ή αυτοκτονία.

Όταν ο αστυνομικός φθάσει στον τόπο του εγκλήματος θα πρέπει να υποπτευθεί τη χειρότερη δυνατή εξέλιξη και να λάβει τις πληρέστερες δυνατές προφυλάξεις. Για το σκοπό αυτό – και χωρίς να αγγίζει ή να μετακινήσει **ο,τιδήποτε** – θα πρέπει να εξετάσει μεθοδικά τις ακόλουθες τουλάχιστον λεπτομέρειες:

- α. Το χρόνο άφιξης (επίσης και το χρόνο που δείχνει οποιοδήποτε ρολόι στη σκηνή του εγκλήματος, είτε δουλεύει είτε είναι σταματημένο).
- β. Οι πόρτες είναι ανοιχτές ή κλειστές; Είναι κλειδωμένες ή όχι; Σε ποια πλευρά είναι το κλειδί, αν υπάρχει;
- γ. Τα παράθυρα είναι ανοιχτά ή κλειστά; Αν είναι ανοιχτά, είναι στερεωμένα ή όχι. Τα τζάμια είναι σπασμένα;
- δ. Τα ηλεκτρικά φώτα είναι αναμμένα και ποια;
- ε. Τα ρολά των παραθύρων είναι ανεβασμένα ή όχι;
- στ. Οσμές. Αντιλαμβάνεται μυρωδιά πούρου, τσιγάρου, υγραερίου, πυρίτιδας, φωτιάς, εκρηκτικών, αρώματος, βενζίνας ή οξέος;
- ζ. Καιρικές συνθήκες. Έβρεχε, υπήρχε ομίχλη, χιόνι, πάγος, κλπ.

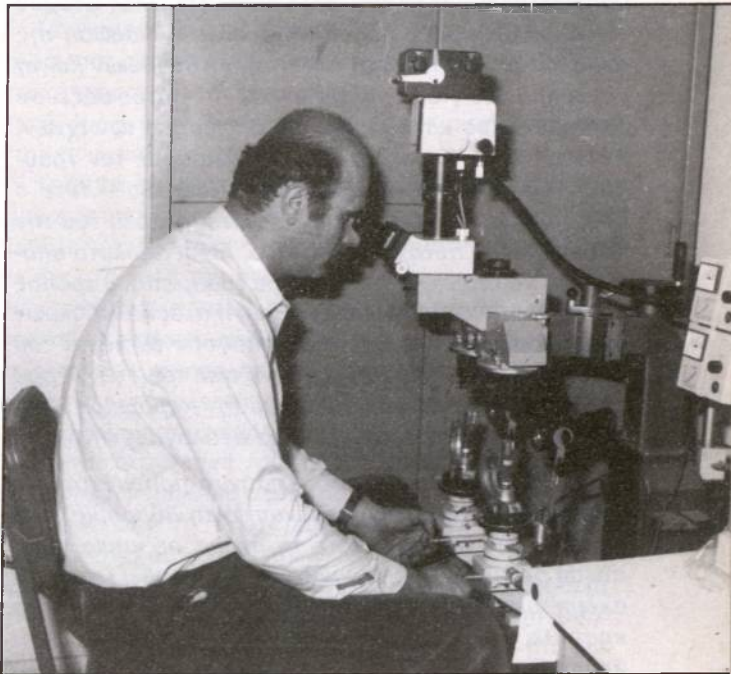
Ο αστυνομικός που αναλαμβάνει την προκαταρκτική αυτή έρευνα θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός, ώστε όχι μόνον να μην μετακινήσει τίποτε αλλά και να μην αφήσει άλλους να κάνουν κάτι τέτοιο. Τα ίχνη δεν θα πρέπει να καταστραφούν από το ενδιαφέρον να τακτοποιηθούν!!! Αν μπορεί να κάνει ένα σχεδιάγραμμα τόσο το καλύτερο. Αν, για παράδειγμα φθάσει στη σκηνή του εγκλήματος, όπου βρίσκεται τραυματισμένο άτομο, που έχει ανάγκη βοήθειας, θα πρέπει να την παράσχει άμεσα, προσπαθώντας όμως έστω και υπό την πίεση της στιγμής να συγκρατήσει στο μυαλό του τη θέση του τραυματία, και την διεύθυνση των ποδιών και χεριών του. Θα σημειώσει τη θέση αυτή, εφόσον μπορεί να το κάνει όσο το δυνατόν αμέσως μετά την μετακίνηση. Αν ο τραυματίας μετακινείται για εισαγωγή σε νοσοκομείο, τότε είναι προτιμότερο να τον συνοδεύσει κάποιο άλλο υπεύθυνο πρόσωπο και όχι ο αστυνομικός. Κι αυτό γιατί ενώ ο τραυματίας θα είναι σε σίγουρα χέρια, ο αστυνομικός οφείλει να ελέγξει το χώρο του αδικήματος και να τον προστατεύσει.

Η θέση των ιχνών κ.ά. στοιχείων θα πρέπει να επισημανθεί, αν αυτό είναι δυνατόν, π.χ. με μια κιμωλία στο δάπεδο του δωματίου, ή με ένα σκίτσο. Σε καμιά όμως περίπτωση δεν θα πρέπει να πιάσει τα πειστήρια. Ο κίνδυνος που караδοκεί από μια εσφαλμένη μετακίνηση μπορεί να είναι απρόβλεπτα μεγάλος.

Ένας άνδρας που βρέθηκε θανόσιμα τραυματισμένος από πυροβολισμό στο κεφάλι, μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο από τον αστυφύλακα που τον ανακάλυψε. Μια έρευνα που έγινε στο δωμάτιο, που βρέθηκε ο τραυματίας, απέδωσε ένα κάλυκα και το βλήμα αλλ' όχι το όπλο του εγκλήματος. Σε ένα ράφι στο χωλ υπήρχε ένα πιστόλι του στρατού των 9 mm το

Η σκηνή του εγκλήματος, τις πιο πολλές φορές, μπορεί να μας δώσει την ταυτότητα του εγκληματία.

Η επιστημονική εξέταση είναι σε θέση να αξιοποιήσει και τα πιο «πενιχρά» πειστήρια.

οποίο είχε πρόσφατα χρησιμοποιηθεί. Οι έρευνες στράφηκαν προς την εκδοχή της δολοφονίας, αφού ο τραυματίας ήταν αδύνατο να το βάλει κει. Στο τέλος όμως αποδείχθη ότι επρόκειτο για αυτοκτονία. Ο αστυφύλακας ο οποίος βρήκε το όπλο δίπλα στον τραυματία χωρίς να υπολογίσει τις συνέπειες, το έπιασε και το έβαλε στο ράφι πριν τον μετακινήσει.

Αποτελεί γενική αρχή να μην πιάνονται τα όπλα στο πρώτο αυτό στάδιο. Μην αγγίζετε ποτέ ένα πιστόλι και μην περιστρέφετε το μύλο ενός περιστρόφου.

Αν το όπλο θα πρέπει να εξασφαλιστεί, προκειμένου ο αστυνομικός να προσφέρει πρώτες βοήθειες στο θύμα, τότε θα πρέπει να το πιάσει με προσοχή από σημείο που δεν είναι πιθανή η ύπαρξη αποτυπωμάτων, και τότε με ένα μαντήλι, ή άλλο πανί, ή από τον κρίκο που ορισμένα περιστροφικά έχουν στη λαβή τους. Η συνήθεια να σηκώνει κάποιος το όπλο βάζοντας στην κάνη του ένα μολύβι ή κομμάτι ξύλο μπορεί να αποβεί, μοιραία, γιατί καταστρέφει τα ίχνη (υπολείμματα πυρίτιδας, κλπ.) που υπάρχουν και πολλές φορές είναι πολύτιμα. Άλλα όπλα, όπως τα μαχαίρια, χρειάζονται εξίσου μεγάλη προσοχή κατά την παραλαβή τους. Σε οποιαδήποτε όμως περίπτωση ο αστυνομικός θα πρέπει να είναι σε θέση να πει πώς ακριβώς έπιασε το όπλο και τι το έκαμε μετά. Το ίδιο συμβαίνει με κάλυκες και με βλήματα. Οι αντίστοιχες θέσεις τους σημειώνονται, καθώς και η πιθανή τροχιά του βλήματος. Θα πρέπει επίσης να τύχουν προσοχής τα τυχόν σημάδια που αφήνουν πέφτοντας τα όπλα στο δάπεδο.

Ανάλογη θα πρέπει να είναι και η προσοχή που θα αποδοθεί κατά τη μεταφορά του θύματος. Αν το άτομο είναι ακόμη ζωντανό, τότε ο πρωταρχικός στόχος – όπως σημειώθηκε παραπάνω – είναι η διάσωση της ζωής του με την παροχή των πρώτων βοηθειών και τη μεταφορά του για νοσηλεία. Ο στόχος αυτός βάζει σε δεύτερη μοίρα κάθε σκέψη για διατήρηση των ιχνών. Αν όμως είναι δυνατόν να ανακουφίσουμε τον τραυματία – εφόσον δεν κινδυνεύει η ζωή του – τότε ο αστυνομικός θα πρέπει να επιστρατεύσει όλη του την ευφυΐα για να πετύχει και τα δύο. Είναι απόλυτα απαραίτητο να σημειωθεί η θέση του τραυματία, ο τρόπος κατά τον οποίο είναι πεσμένος και η στάση των άκρων του. Θα πρέπει επίσης να εξετασθούν τα νύχια του για να διαπιστωθεί αν έχουν ίχνη από τρίχες ή δέρμα (τα οποία μπορούν να πέσουν με την παραμικρή κίνηση), καθώς και τα ρούχα του για ανάλογα ίχνη.

Αν το θύμα είναι νεκρό – πράγμα που γίνεται καταφανές τόσο από την εμφάνιση ή τη δυσσομία ή τα σημάδια της σήψης – τότε το πτώμα σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αγγιχθεί ή μετακινηθεί (και όταν ακόμη μετακινηθεί θα πρέπει πάνω στο φορείο να κρατηθεί στην ίδια στάση που βρισκόταν αρχικά). Ο λόγος δεν είναι δύσκολο να γίνει αντιληπτός: οι πωματικές υποστάσεις είναι τόσο σπουδαίες για τον ιατροδικαστή, ο οποίος θα εξετάσει τη μεταθανάτια κίνηση του αίματος προς τα χαμηλότερα σημεία του σώματος. Οποιαδήποτε ανεξέλεγκτη μετακίνηση του πτώματος, μπορεί να συντελέσει στην μετακίνηση των πωματικών υποστάσεων, με όλες τις εξαιτίας αυτής αρνητικές συνέπειες για το ανακριτικό έργο.

Αν η ακαμψία του σώματος ή των άκρων πρέπει να λυθεί προκειμένου το πτώμα να μετακινηθεί καλύτερα, τότε θα πρέπει να σημειωθεί η στάση του πριν την μετακίνηση. Πάντα όμως ο αστυνομικός που πρώτος φθάνει στη σκηνή του εγκλήματος θα πρέπει να κάνει ο,τιδήποτε για να αποφευχθεί η μετακίνηση ή ακόμη και το άγγιγμα του πτώματος, καθώς και των άλλων ιχνών.

Πρωταρχικό καθήκον του αστυνομικού είναι η παροχή βοήθειας στα θύματα.

«14 ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ»

1. Μόλις φθάσεις στον τόπο του εγκλήματος συγκεντρώσου, ώστε να ενεργήσεις μεθοδικά και με προσοχή.
2. Μην προκαταλαμβάνεσαι για το τι συνέβη. Παρατήρησε τα πάντα με προσοχή. Συμπεράσματα θα βγάλουν οι άλλοι που θα σε ακολουθήσουν.
3. Προσπάθησε να συλλάβεις το δράστη, όταν και όπου αυτό είναι δυνατό. Αν τον συλλάβεις, ψάξε για τυχόν πειστήρια επάνω του.
4. Προσπάθησε να σώσεις μια ζωή ή να ανακουφίσεις έναν που υποφέρει. Κάνε το όμως με προσοχή και προσπάθησε να θυμάσαι κάθε ενέργεια και κίνησή σου.
5. Απομόνωσε το χώρο που παρακολουθείς. Πιθανόν να πρέπει να πάρεις γρήγορα και δραστηκά μέτρα για να το επιτύχεις (π.χ. περιφράσσοντάς τον με σκοινί, κλειδώνοντας πόρτες, ακόμη και βάζοντας σανίδες για να περιορίσεις τους συγκεντρωμένους). Καλύτερα να απομονώσεις περισσότερο παρά λιγότερο χώρο. Σε περίπτωση που ο κρίσιμος χώρος είναι σε δρόμο, να εκτρέψεις την κυκλοφορία.
6. Μην επιτρέπεις να πιάσουν ή να καταστρέψουν ίχνη. Πρόσεχε όμως μην το κάνεις αυτό ασυναίσθητα εσύ. Κάνε ό,τιδήποτε μπορείς για να προφυλάξεις τα πειστήρια. Επιστράτευσε όλη σου την ευφυΐα γι' αυτό.

Σε περιπτώσεις ατόμων, που βρίσκονται κρεμασμένα, θα πρέπει να αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή. Αν κάποιος αστυνομικός κληθεί να αντιμετωπίσει μια περίπτωση απαγχονισμού – και απαγχονισμός μπορεί να συμβεί ενώ οι αυτόχειρες είναι καθισμένοι ή και πεσμένοι κάτω – θα πρέπει να αντισταθεί στην ενστικτώδη κίνηση να κόψει αμέσως το θρόγχο. Αν διαπιστώνεται έστω και η ελάχιστη πιθανότητα να ζει ο αυτόχειρας, ο αστυνομικός αρπάζει τα κάτω άκρα, σηκώνει το σώμα ψηλά και λύνει (λασκάρει) τον κόμπο. Οποιοδήποτε σε περιπτώσεις απαγχονισμού θα πρέπει να ελέγχεται με μεγάλη προσοχή η θέση του σχοινιού γύρω από τον λαιμό, όπως και η θέση και το είδος του κόμπου.

Αν ο κόμπος είναι πολύ σφικτός και δεν είναι δυνατό να λασκάρει, τότε θα πρέπει να κοπεί το σχοινί και να διατηρηθεί ο κόμπος. Η διατήρησή του θεωρείται σε κάθε τέτοια περίπτωση απόλυτα απαραίτητη. Διαφορετικά είδη κόμπων είναι δηλωτικά διαφόρων απασχολήσεων ή επαγγελματών και οπωσδήποτε παρέχουν σημαντικές πληροφορίες στους ανακριτικούς υπαλλήλους.

7. Κάνε μια συστηματική καταγραφή (αν μπορείς) των μαρτύρων και του τι θα σου πουν.
8. Πληροφόρησε την Υπηρεσία σου. Ζήτησε, αν χρειάζεται, ιατρική βοήθεια.
9. Κατά την μετακίνηση τραυματιών, θυμήσου πόσο σημαντικός είναι ο καθορισμός της θέσης και της κατάστασής τους.
10. Όταν αντιμετωπίζεις περίπτωση απαγχονισμού θυμήσου πόσο σημαντική είναι η διαφύλαξη του κόμπου της θηλείας.
11. Μην αγγίζεις πτώματα, όπλα ή άλλα ίχνη μέχρις ότου έρθει ανακριτικός υπάλληλος. Αν τα ίχνη κινδυνεύουν να καταστραφούν ή να αλλοιωθούν μετακίνησέ τα σε ασφαλή θέση και προσπάθησε να θυμάσαι πού και πώς τα βρήκες.
12. Όταν οι προϊστάμενοί σου φθάσουν δώσε τους πλήρη αναφορά για κάθε τι (καθώς επίσης και για τα μέτρα που έλαβες και γιατί).
13. Για κάθε τι που κάνεις να είσαι ακριβής και μεθοδικός. Μην επιτρέψεις στην επιτυχία της στιγμής να θολώσει το μυαλό σου. Η δουλειά σου είναι να προστατεύσεις το χώρο του εγκλήματος. Μείνε παρατηρητής του χώρου. Αν προσπαθήσεις να γίνεις «λαγωνικό» θα καταστρέψεις τα σημαντικότερα ίχνη ψάχνοντας για άλλα νέα.
14. Μην καταπιάνεσαι σε μακρές συζητήσεις με τους δημοσιογράφους και τους περιέργους ή τους μάρτυρες.

Ένας απαγχονισμός μπορεί να είναι αυτοκτονία, κάλλιστα όμως μπορεί να είναι και δολοφονία. Δεν ανήκει όμως στην αρμοδιότητα του πρώτου αστυφύλακα που θα φτάσει στο σημείο της πράξης να αποφανθεί περί τίνος ακριβώς πρόκειται. Το άμεσο καθήκον του είναι να σώσει το θύμα, αν αυτό είναι δυνατόν, απαλλάσσοντάς το από το θρόγχο και κάνοντάς του τεχνητή αναπνοή, και μετά να ψάξει για στοιχεία. Σχοινιά δεμένα σε κλαδιά δένδρων ή δοκάρια είναι δυνατόν να μας παράσχουν εξαιρετικές πληροφορίες με την εξέταση των εξωτερικών νευρώσεων του σχοινιού που αποτυπώνονται πάνω στα κλαδιά ή στο σημείο τριβής. Θα μπορούσαν να μας πουν π.χ. πολλά για πιθανή ανάρτηση του θύματος (μετά το θάνατό του). Μια αθώα εμφάνιση αυτοκτονίας έχει καταλήξει σε φόνο με την παρατήρηση των ιχνών του σχοινιού πάνω στον κλάδο ενός δένδρου. Αν το σχοινί κοπεί, τα άκρα του θα πρέπει να σημειωθούν με ταινίες ή άλλη κατάλληλη μέθοδο.

Οι σχέσεις τέλος της Αστυνομίας με τον τύπο είναι κάτι το πολύ σημαντικό. Στο παρελθόν έχουν παρατηρηθεί αρκετές προστριβές. Οι δημοσιογράφοι θεωρούν ότι η Αστυνομία είναι αργή και ανόητη, ενώ η Αστυνομία θεωρεί όλους τους δημοσιογράφους πρόσωπα αναξιόπιστα, κατεργάρηδες με μοναδικό στόχο τη μείωση της εκτίμησης στις διωκτικές αρχές. Αυτό όμως δεν είναι κανόνας ούτε ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Υπάρχει πολύ περισσότερη αμοιβαία εκτίμηση και εμπιστοσύνη απ' ό,τι ο κόσμος νομίζει. Είναι όμως αλήθεια ότι στα πρώτα και συναισθηματικά φορτισμένα βήματα κατά την ανακάλυψη ενός εγκλήματος, το οποίο παρέχει ελπίδες για ένα καλό αστυνομικό ρεπορτάζ, ο αστυνομικός που βρίσκεται στο κρίσιμο σημείο πολλές φορές πιέζεται από τους δημοσιογράφους για λεπτομέρειες σχετικά με το τι συνέβη και με τη «συγκλονιστική εξέλιξη» του. Ο αστυνομικός που βρίσκεται στη σκηνή του εγκλήματος θα κάνει καλά να συμπεριφερθεί με σεβασμό στους ανθρώπους του τύπου, να μην πει τίποτα και να κάνει με τακτ και με την ελάχιστη δυνατή επίδειξη εξουσίας ό,τι μπορεί να προστατεύσει τον χώρο και τα τυχόν ίχνη. Παράλληλα οι αστυνομικοί θα πρέπει να αναγνωρίσουν τη βοήθεια που ο Τύπος μπορεί να δώσει δια μέσου της δημοσιότητας και να τη σεβαστούν. Όμως σε καμιά περίπτωση ένας αστυνομικός δεν θα πρέπει να υποχωρήσει μπρος στην πίεση των ανθρώπων του Τύπου και να επιτρέψει στους εκπροσώπους του να «κλέψουν την παράσταση» και να κάνουν τις δικές τους «ανακρίσεις», θέτοντας το όλο έργο της εξιχνίασης σε κίνδυνο.

Στο άρθρο γίνεται μια απόπειρα να περιγραφούν σε γενικές γραμμές τα προβλήματα που μπορεί να αντιμετωπίσει ο πρώτος αστυνομικός που εμφανίζεται στην σκηνή ενός σοβαρού εγκλήματος. Βέβαια δεν μπορούν να προβλεφθούν όλες οι περιπτώσεις αλλά μερικά «μη» και μερικά «ναι» είναι σίγουρα χρήσιμα.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Του Νίκου Καζαντζάκη

Συμπληρώθηκαν φέτος 30 χρόνια από το θάνατο του μεγάλου Έλληνα λογοτέχνη, του εναγώνιου αναζητητή της αλήθειας, του Νίκου Καζαντζάκη.

Σήμερα, τρεις δεκαετίες μετά, μπορούμε με νηφαλιότητα να σταθμίσουμε το έργο του και χωρίς κανένα ενδοιασμό να τον τοποθετήσουμε στο πάνθεο των μεγάλων Ελλήνων, των εραστών της ρωμιοσύνης.

Ελάχιστη προσφορά στη μνήμη του η «Α.Ε.» αναδημοσιεύει το κείμενο που ακολουθεί, ένα κείμενο ενδεικτικό για τον προβληματισμό του συγγραφέα πάνω στον νεοέλληνα.

Έκλεισε ο κύκλος, έκαμε το γύρο της η ματιά, χάρηκε λίγο Ελλάδα. Βουνά, καρπερές πεδιάδες, πολιτείες, χωριά, άνθρωποι, κουβέντες, όλα τώρα ξανάρχουνται στο νου ανάκατα, ανυπόμονα, και ζητούν να καταταχτούν σ' ένα σύνολο, να οργανωθούν και να πάρουν νόημα. Σα να μην είναι το ταξίδι μια αφιλόκερδη χαρά του ματιού, ένα σερίανι του κορμιού, παρά ψυχική και νοητική εξόρμηση κι έρευνα.

Η γαλήνια ματιά που αρκείται στο θέαμα, στην πολύχρωμη πολυκίνητη αισθησιακή επιφάνεια, δεν είναι πια του καιρού μας. Σήμερα θέλουμε να σκίσουμε τον πέπλο, ας είναι κι ωραίος, να δούμε την πραγματικότητα που κρύβεται πίσω και να της ζητήσουμε το λόγο. Αδίκος μας φαίνεται σήμερα ο κόσμος, κατώτερος από την επιθυμία ενός τίμιου ανθρώπου· θέλουμε να φέρουμε σε στενή, πιστή ανταπόκριση την πραγματικότητα με την καρδιά μας και να δημιουργήσουμε νέα ισορροπία. Και τότε πια η νέα που θ' αποκρυσταλλωθεί επιφάνεια, για κάμποσον καιρό, δε θα κρύβει με-

γάλες αντιφάσεις· θα έρθει η λεγόμενη ισορροπημένη κλασική εποχή. Η ματιά τότε θα μπορεί, ταξιδεύοντας, να κοιτάζει γαλήνια τον κόσμο. Μα ως τότε, ας ταξιδέουμε ερευνώντας, σκίζοντας τον πέπλο, πονώντας.

Το ταξίδι ανανεώνει τις αισθήσεις, και πράγματα χιλιοειπωμένα σε ξαφνιάζουν σα να τα βλέπεις για πρώτη φορά. Στις πολιτείες και στα χωριά της Πελοπόννησος σα να είδα για πρώτη φορά τις φυσιογνωμίες, τις χειρονομίες, τις μορφές των ανθρώπων της ράτσας μου. Και γέμισε η θύμηση από μικρά γοργοκίνητα μάτια, από κιτρινισμένες θερμασμένες όψεις, από κινήματα όλο ζωντάνια, γρηγοράδα κι απληστία. Και ξαφνικά, στις ταβέρνες, στα πανηγύρια, στις σκόλες, άμα πιούν λίγο οι γεμάτοι λογική και συμφεροντολογία εμπόρκοι και τσολιάδες ξεσπούν σε μελαγχολικούς ανατολίτικους αμανέδες, σ' ένα άχτι απροσδόκητο, ξεσκεπάζουν μια ψυχή τέλεια διαφορετική από την ξεμέθυστη καθημερινή ψυχή τους. Πλούτο μεγάλο, μακρινή

νοσταλγία, μεράκι...

Ο Διγενής, από πατέρα Έλληνα και μάνα Ανατολίτισσα, είναι, το νιώθεις, ο συμβολικός ήρωας της ράτσας. Κι ανησυχίες γεννιούνται μέσα σου, προβλήματα δύσκολα κι ελπίδες απόκοπες. Όπως οι αρχαίοι Έλληνικοί λαοί ήταν μείγμα από ποικιλότατες γεροντικές και νεαρές φυλές, ευρωπαϊκές κι ανατολίτικες, όμοια κι ο σύγχρονος δικός μας λαός αφομοίωσε με τη μεγάλη και σκληρή του δύναμη Σλάβους, Αρβανίτες, Φράγκους, Αραβες, Τούρκους. Νέο χαρμάνι. Και δεν μπορούμε να πούμε πώς είμαστε παλιά, γερασμένη ράτσα. Είμαστε καινούρια, θράζουν ακόμα τα αίματα, μούστος ακαταστάλαχτος.

Μα γεροντοδείχνουμε, γιατί μια έμμονη δικαιολογημένη ιδέα μας γυρίζει τα μάτια προς τα πίσω, μας ερεθίζει με μεγάλες θύμησης, μας κάνει ν' ασχολούμαστε και να ζούμε πολύ με τα περασμένα, σα να είμαστε γέριχη ράτσα. Η έμμονη αυτή ιδέα αποτελεί το θεμέλιο της εθνικής μας ενότητας κι αυτή στροβολίζει στην τροχιά της κι αφομοιώνει τα ξένα αίματα.

Κοιτάζω τους εμπόρους, τους χωριάτες, τους νοικοκυραίους και τις γυναίκες τους, τα φερσίματά τους, πως δρουν κι αντιδρούν, και μάχουμαι να ξεχωρίσω τα δυο μεγάλα ρέματα που αποτελούν τη διγενή ψυχή του Νεοέλληνα. Και να θρω με λαχτάρα αν κατόρθωσαν πουθενά να φτάσουν στη σύνθεση. Έτσι, κοιτάζοντας τον αργολικό κάμπο, ανε-

βαίνω προς την Κόρινθο κι αραδιάζω στο νου μου τις κύριες ιδιότητες του αρχαίου προγόνου: Αγάπη της ζωής, ήρεμο αντίκρισμα του θανάτου, καλλιέργεια του κορμιού, αρμονία νου και σάρκας, αγάπη της λευτεριάς, χαρούμενο ρίζωμα στη γη, χωρίς λαχτάρεις άλλου καλύτερου κόσμου. Κι ύστερα αραδιάζω αντικριστά τις ιδιότητες του άλλου προγόνου, του Βυζαντινού κι Ανατολίτη: Θεοκρατία, φεουδαρχία, αηδία της ζωής, ματαιότητα, απαισιοδοξία, μυστικισμός· περιφρονεί τη γη και θέλει να φύγει λαχταρώντας καλύτερο, αιωνιότερο κόσμο.

Τίπήρε από τον πατέρα του, τί από τη μάνα του ο διγενής Νεοέλληνας; Ψάχνουμε να θρούμε τη νέα ψυχή μας στα δημοτικά τραγούδια, στους χορούς, στα κεντήματα, στη μουσική, στην αρχιτεκτονική του ελληνικού σπιτιού, στις συνήθειες, στις γιορτές, στις παροιμίες, στις πρόληψεις, στη γλώσσα μας, και βλέπουμε τα δύο ρέματα, το ντόπιο ελληνικό και το ανατολικό, πότε να τρέχουν παράλληλα, χωρίς να σμίγουν, πότε να σμίγουν και να παλεύουν λυσσασμένα, και σπάνια ακόμα να έχουν φτάσει σε οργανική ένωση. Ο Νεοέλληνας αγαπάει τη ζωή, φοβάται το θάνατο, αγαπάει την πατρίδα και συναμα είναι παθολογικά ατομικιστής, κολακεύει σα Βυζαντινός τον ανώτερο, τυραννεί σαν αγάς τον κατώτερο, και συνάμα μπορεί να σκοτωθεί για το φιλότιμο. Είναι έξυπνος κι άβαθος, χωρίς μεταφυσική αγωνία, και συνάμα, όταν αρχίσει να τραγουδάει, μια πίκρα παγκόσμια

πετιέται από τ' ανατολίτικα σωθικά του, σπάζει την κρούστα της ελληνικής λογικής κι ανεβαίνει από τα σπλάχνα του, όλο μυστήριο και σκοτάδι, η Ανατολή.

Περπατάς στην Ελλάδα, κι όπου σταθείς ανήσυχες φυσιογνωμίες σε περικυκλώνουν. Σα να θυμούνται ακόμα τα αίματα, τους άγριους γενίτσαρους που περιόδευσαν τα χωριά και κάναν το παιδομάζωμα, ή τους κοτσαμπάσηδες που μάζευαν το χαράτσι. Ένας ξένος φαντάζει πάντα σα μια παρουσία επικίνδυνη, ύποπτη, και πρέπει γρήγορα να μάθουν ποιάς είναι, τί σκοπούς έχει και να λάβουν τα μέτρα τους. Ύστερα από

αιώνες το αίμα θυμάται κι η ανησυχία δεν έσθησε. Πρέπει να περάσει λίγο διάστημα, κάποτε δευτερόλεπτα, κάποτε μέρες, για να νικηθεί ο προγονικός τρόμος και ν' ανοίξει η καρδιά του χωριάτη.

Δεν είναι μονάχα παλαιική τρομάρα· είναι και περιέργεια, απληστία του Έλληνα να μάθει, να μην του διαφύγει τίποτα, ν' αποχτήσει, να καρπωθεί. Είναι κι η περιέργεια τούτη μια ελαφρότατη μορφή ληστείας και πειρατείας, όπως το φίλημα είναι ελαφρότατη μορφή ανθρωποφagίας. Όταν ο Έλληνας έφτασε στην κορυφή του, χρησιμοποίησε δηλαδή όλα του τα ελαττώματα και προτε-

Ο Νίκος Καζαντζάκης στην Γαλλία το 1956.

ρήματα για πνευματική δημιουργία, η περιέργεια αυτή και το κουτομπολιό κι η ανησυχία έγιναν σωκρατικοί διάλογοι και μεταφυσική αναζήτηση από πού και για πού και γιατί.

Όταν πια τελείωνα το ταξίδι και περίμενα στο σταθμό του Άργους, κάτω από τις μεγάλες λεύκες, το τρένο, ένας νέος με τουριστική στολή απόθεσε το σακίδιό του στο παγκάκι όπου κάθουμουν κι έπιασε κουβέντα. Έγραφε τραγούδια υπερρεαλιστικά, είχε γυρίσει την Ευρώπη, μα τώρα πιάστηκε στη φάκα και πήρε το σακίδιό του, το κοντό παντελονάκι του και το ραβδί του και περιεργάζεται την Ελλάδα. Υψηλή παραστρατημένη διάθεση, ευγένεια κι ανικανότητα, αγνότητα ψυχική και νοητική διαφθορά. Ήθελε, μα δεν ήξερε μήτε μπορούσε. Από λόγο σε λόγο φτάσαμε στο μεγάλο πρόβλημα που αρχίζει και συνειδητά να μας απασχολεί και να μας τρώει: Πώς να δημιουργήσουμε κι εμείς, πού να στηρίξουμε κι εμείς ένα δικό μας Νεοελληνικό πολιτισμό; Είχε διαβάσει το Δραγούμη και το Γιαννόπουλο, είχε μελετήσει το βαθύ βιβλίο του Δανιηλίδη, είχε συζητήσει με τους φίλους του, είχε σκεφτεί μόνος του: μα δε θρήκε γαλήνη ο νους του. Αρχαιολατρεία, φραγκολατρεία, Ανατολή – όλα τα ένιωθε μέσα του, μα δεν αρμονίζονταν μεταξύ τους και δε δίναν καμιά ενότητα στη ζωή του.

– Εσείς τί λέτε;

Συχνά έχω δεχτεί κατάστηθα το ερώτημα τούτο: μα τόσο ορμητική, πολύπλοκη, ανυπόμονη τινάζουνταν η απάντηση, που πλαντούσα. Μα σήμερα το τρένο αργούσε να έρθει, ο ίσκιος κάτω από τις λεύκες ήταν χα-
δευτικός και πράος, και το ρώτημα του νέου τόσο αγνό κι ανήσυχο, που για χατίρι του προσπάθησα να θάλω κάποια τάξη στην απάντηση και να διατυπώσω όσο μπορούσα πιο στεγνά τη σκέψη μου.

– Πρώτα πρώτα, του αποκρίθηκα, πρέπει να πάρουμε σωστή κι αξιοπρεπή στάση απέναντι στους αρχαίους. Οι αρχαίοι δεν είναι πια δικοί μας μονάχα «προγόνους» είναι όλης της άσπρης φυλής. Δεν πρέπει πια να γινόμαστε γελοίοι καμαρώνοντας για τους αρχαίους σα να είναι χτήμα μας: μήτε να τρέμουμε μπροστά

τους σα να είμαστε ραγιάδες. Οι πρόγονοι ξέφυγαν πια από την κατοχή μιας ορισμένης γης και ράτσας, τώρα κι αιώνες πήδηξαν από την Ελλάδα στη Δύση, έσμιξαν με καινούριες ράτσες, δημιούργησαν νέο πολιτισμό, αγάπησαν κι αγαπούν όσους τους αγαπούν και τους νιώθουν. Μονάχα γι' αυτούς είναι βαθιά, πραγματικά πρόγονοι. Μπορούσα μάλιστα να υποστηρίξω και τούτο: Κανένας δεν εννοεί λιγότερο τους προγόνους από τους επίγονους. Μα αυτό θα μας πάει μακριά και δεν έχουμε καιρό.

»Ο Δυτικός πολιτισμός πάλι είναι καταπληχτική κατάκτηση του νεώτερου ανθρώπου. Είναι σύγχρονός μας, θέμε δε θέμε μας πήραν οι ρόδες του, ταυτίσαμε την τύχη μας με τη δική του. Τρώμε, ντυνόμαστε, κατοικούμε, ενεργούμε, στοχαζόμαστε κάτω από τη φοβερή του επίδραση. Δε γλιτώνουμε. Κανένα έθνος πια δε γλιτώνει. Κι όποιο αποπειραθεί να γλιτώσει, είναι χαμένο: θα το φαν όλα τ' άλλα έθνη. Ζούμε το βιομηχανικό πολιτισμό της εποχής μας, που καμιά σχέση δεν έχει μήτε με την κλασική εποχή της ομορφιάς μήτε με την ανατολίτικη μεταφυσική αποδημία.

»Για ένα Δυτικό έθνος το πρόβλημα του πολιτισμού δεν είναι τόσο δύσκολο και πολύπλοκο όσο για μας. Προσαρμοσμένοι φυσικά στον ντόπιο τους Δυτικό πολιτισμό, μάχονται μονάχα να τον προχωρήσουμε και να του δώσουν, όσο μπορούν, δικές τους εθνικές απόχρωσες. Μα εμείς θρискόμαστε ανάμεσα Ανατολής και Δύσης. Προνομιούχα, λεν, είναι η θέση της Ελλάδας, μα και συνάμα επικίνδυνο πολύ γεωγραφικό και ψυχικό σημείο του κόσμου. Μέσα μας υπάρχουν βαθιές δυνάμεις εχθρικές στο ρυθμό της Δύσης. Έχουμε, για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε, να συμφιλιώσουμε μέσα μας τρομερούς δαιμόνους. Ποιό είναι το χρέος μας;

»Εγώ έτσι μονάχα μπορώ χοντρικά να το διατυπώσω: Η Ανατολή με τις μεγάλες πολλές λαχτάρεις της, με την άμεσή της επαφή με τη μυστηριώδη ουσία του κόσμου, θ' αποτελεί πάντα, για τον Έλληνα, το ξεστό, σκοτεινό, πλούσιο Υποσυνείδητο. Αποστολή του είχε πάντα ο ελ-

ληνικός νους να το φωτίσει, να το οργανώσει και να το κάμει συνειδητό. Όταν το κατόρθωσε, δημιούργησε αυτό που λέμε ελληνικό θάμα. Η Ανατολή είναι το άμορφο, ο ελληνικός νους ήταν πάντα η δύναμη που ένα αγαπούσε κι επιδίωκε απάνω απ' όλα: τη μορφή. Να δώσουμε μορφή

στο άμορφο, να κάμουμε λόγο την ανατολίτικη κραυγή, αυτό είναι το χρέος μας. Δεν μπορούμε ν' αρνηθούμε μήτε την Ανατολή μήτε τη Δύση: είναι μέσα μας βαθιά κι οι δυο αντιδρωμες δυνάμεις και δεν ξεκολλούν. Είμαστε υποχρεωμένοι ή να φτάσουμε στο λαμπικάρισμα της Ανατολής σε Δύση, να πετύχουμε δηλαδή μια δυσκολώτατη σύνθεση, ή να χαροπαλεύουμε δούλοι.

– Δύσκολο έργο, είπε ο νέος.

– Έγινε κάποτε, αποκρίθηκα, και σωθήκαμε.

Το τρένο έφτανε, αποχαιρέτησα το νέο γελώντας.

– Νερό κι αλάτι όσα είπαμε, του κάνω. Ξεχάσατέ τα. Μην κατσουφιάζετε, μην πολυσκαλίζετε, αφήσετε τη θεωρία. Κινδυνεύεται έτσι να μελετάτε μονάχα το πρόβλημα χωρίς να το ζείτε! Και τα προβλήματα αυτά τα λύνει μονάχα όποιος τα ζει. Μην πάθετε ό,τι λεν για να κοροϊδέψουν τους φιλόμαθους, λεπτολόγους Γερμανούς: Αν δουν δυο πόρτες και στη μια είναι γραμμένο: «Παράδεισος» και στην άλλη: «Διάλεξη περί Παραδείσου», όλοι θα τρέξουν στη δεύτερη πόρτα.

»Ζείτε μέσα σας όλες τις δυνάμεις που σας έδωκε η Ελλάδα, δουλεύετε μέρα και νύχτα, κατορθώστε να κάμετε ένα στίχο γεμάτο ουσία και με τέλεια φόρμα. Έτσι μονάχα θα λύσετε, στην περιοχή σας, το πρόβλημα και θα δημιουργήσετε, στην περιοχή σας, νεοελληνικό πολιτισμό. Αγαπάτε κι εσείς, όπως κι εγώ, το Δραγούμη. Ας θυμηθούμε λοιπόν μια φράση του κι ας την πούμε τώρα που χωρίζουμε: «Μου αρέσει να νιώθω κι εγώ καμιά φορά πως είμαι ένας από τους πολλούς και περαστικούς άρχοντες του Ελληνισμού και πρέπει να περάσει κι από μένα ο Ελληνισμός για να προχωρήσει».

(Από το βιβλίο του «Ιταλία - Αίγυπτος - Σινά - Ιερουσαλήμ - Κύπρος - Μοριάς»).

Η ΒΛΑΠΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΚΤΙΝΩΝ Χ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗΣ

Του Ν.Α. Χαλαζωνίτη
Α.Ε. Καθηγητή της Ακτινολογίας

Όλος ο κόσμος γνωρίζει ότι οι ιονίζουσες ακτινοβολίες προκαλούν βλάβες στον οργανισμό του ανθρώπου και γι' αυτό πρέπει να αποφεύγονται. Δυστυχώς το πλατύ κοινό δεν είναι καλά ενημερωμένο και ο φόβος έναντι των ακτινοβολιών γίνεται μερικές φορές υπερβολικός ή παθολογικός.

Λίγοι γνωρίζουν πως όλοι μας και σε όλη μας τη ζωή δεχόμαστε μια δόση ακτινοβολίας από τον ουρανό και από το γήινο περιβάλλον.

Πράγματι η ζωή στον πλανήτη μας εξελίχθηκε δια μέσου των αιώνων υπό την επίδραση των κοσμικών ακτινοβολιών οι οποίες στους πρώτες αιώνες ήταν εντονότερες.

Με την εξέλιξη του πολιτισμού στην κοσμική δόση της ακτινοβολίας προστέθηκε και η τεχνητή. Δηλαδή η ακτινοβολία από τις ακτινοδιαγνωστικές μηχανές, τα αεροπορικά ταξίδια, τις πυρηνικές δοκιμές και τα πυρηνικά εργοστάσια.

Οι ακτινοβολίες αυτές λέγονται ιονίζουσες, διότι προκαλούν ιονισμό, εν αντιθέσει με τις υπερύψεις που δεν ιονίζουν τον αέρα.

Η κοσμική ακτινοβολία μοιάζει με τις ακτίνες ROENTGEN. οι οποίες παράγονται από τα γνωστά

ακτινοδιαγνωστικά και ακτινοθεραπευτικά μηχανήματα.

Οι ακτίνες RONTGEN παράγονται σε ειδικούς σωλήνες, κενούς αέρος, μέσω των οποίων διέρχονται ηλεκτρόνια με μεγάλη ταχύτητα. Τα ηλεκτρόνια εκπέμπονται από την κάθοδο και κτυπούν με μεγάλη ταχύτητα στην άνοδο της λυχνίας, οπότε η κινητική τους ενέργεια μετατρέπεται σε άλλη μορφή ενέργειας, «ηλεκτρομαγνητική». Όσο μεγαλύτερη είναι η διαφορά δυναμικού μεταξύ ανόδου και καθόδου της λυχνίας τόσο μεγαλύτερη είναι η κινητική ενέργεια των ηλεκτρονίων και τόσο μεγαλύτερη η διεισδυτικότητα των παραγόμενων Ακτίνων Χ.

Οι ακτίνες Χ όπως τις ονόμασε ο ROENTGEN προκαλούν ιονισμό του αέρα, μέσω του οποίου περνούν. Μετρώντας τον βαθμό του ιονισμού που προκαλούν υπολογίζουμε την ένταση της ακτινοβολίας που εκπέμπει η ακτινολογική λυχνία, δηλαδή έχουμε μία μονάδα μέτρησης της έντασης της ακτινοβολίας.

Η Μονάδα μέτρησης της έντασης της ακτινοβολίας λέγεται μονάδα RONTGEN, προς τιμήν του Γερμανού Φυσικού.

Ένα ROENTGEN (R) είναι η ένταση της ακτινοβολίας η οποία προκαλεί τέτοιο ιονισμό σε 1 κυβικό εκατοστόμετρο αέρα, ώστε να συλλέγεται 1 μονάδα ηλεκτροστατικού φορτίου (από αρνητικό και θετικό φορτίο).

Η Μονάδα RONTGEN είναι σχετικά μεγάλη. Για να αντιληφθούμε το μέγεθός της πρέπει να αναφέρουμε μερικά παραδείγματα φαινομένων που προκαλούν οι διάφορες δόσεις. Είναι γνωστό ότι δόσεις 150 R προκαλούν κοκκίνισμα στο δέρμα.

Δόση 300-600 Μονάδων σε ολόκληρο το σώμα προκαλεί τον θάνατο του ανθρώπου. Η δόση που παίρνουμε από μία ακτινογραφία θώρακα είναι 20 χιλιοστά του RAD ενώ από μία ακτινογραφία κοιλιάς είναι 60 χιλιοστά του RAD.

Επειδή η μονάδα ROENTGEN σημαίνει ένταση ακτινοβολίας, που περνά από ένα σημείο και όχι ποσότητα απορροφούμενης ακτινοβολίας, εισήχθη ο όρος RAD που σημαίνει Radiation Arbsnbed Dose (RAD). Καθορίστηκε ότι ένα RAD ισοδυναμεί με 100 έργια κατά 1 γραμ. ιστού. Δηλαδή όταν πέρασε από το σώμα ένταση ακτινοβολίας τέτοια που κάθε γραμμάριο ιστού απορ-

ρόφησε ενέργεια ίση με 100 έργια τότε λέγαμε ότι κάθε γραμμάριο ιστού απορρόφησε ακτινική ενέργεια ίση με ένα RAD. Το RAD και το ROENTGEN είναι περίπου ίσα, προκειμένου περί των συνήθων ακτινοβολιών.

Μονάς ενός RAD δεν φονεύει το κύτταρο που θα προσβληθεί από τέτοια δόση ακτινοβολίας. Απλώς του προκαλεί βλάβες σε μερικά χρωματοσώματα.

Μονάς ενός RAD προκαλεί σε 1 κυβικό εκατοστόμετρο νερού, το οποίο περιέχει 100 δισεκατομμύρια μόρια, ιονισμό 2 μόνο μορίων. Μεγάλη σημασία έχει η δόση της ακτινοβολίας που δέχεται ο άνθρωπος, ο χρόνος κατά τον οποίον την δέχθηκε και ο όγκος και το είδος των ιστών που ακτινοβολήθηκε.

Και προκειμένου περί των μεγάλων δόσεων δεν τίθεται θέμα, διότι αυτές χρησιμοποιούνται για την θεραπεία του καρκίνου και δεν αφορούν τον γενικό πληθυσμό.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι:

Ποιά τα αποτελέσματα των μικρών δόσεων ακτινοβολίας στον άνθρωπο; Δηλαδή των δόσεων που δεχόμαστε καθημερινά ή περιοδικά από τις ακτινογραφικές εξετάσεις κλπ.

Τα αποτελέσματα είναι:

α) Σωματικά, δηλαδή επάνω στο σώμα μας και

β) Γεννητικά, δηλαδή στις γονάδες

1) **Τα Σωματικά:** Αυτά διαιρούνται: α) στα οξέα και β) στα καθυστερημένα.

α) Τα οξέα σωματικά φαινόμενα εξαρτώνται από την δόση της ακτινοβολίας και από τον όγκο των ιστών (όλο το μέρος του σώματος) που ακτινοβολήθηκε.

– Παράδειγμα αποτελεί η δόση 25 RADS σε όλο το σώμα, η οποία θα προκαλέσει κάποια ελάττωση του αριθμού των λευκών αιμοσφαιρίων.

– Παίρνουμε ως κριτήριο τον αριθμό των λευκών αιμοσφαιρίων του αίματος διότι είναι ένας ιστός που επηρεάζεται έντονα από τις ακτινοβολίες και είναι εύκολο να μετρηθούν.

β) Τα καθυστερημένα σωματικά φαινόμενα διαιρούνται σε δύο κατηγορίες:

(i) Στην ανάπτυξη νεοπλασματος
(ii) Στην εκδήλωση συγγενών ανωμαλιών στα έμβρυα ακτινοβολημένων εγκύων.

(i) Παράδειγμα της πρώτης περίπτωσης αποτελούν οι 14.000 ασθενείς που είχαν αγκυλοποιητική σπονδυλίτιδα και έλαβαν σχετικώς μεγάλες δόσεις στην σπονδυλική στήλη μεταξύ των ετών 1930-1940. Οι ασθενείς αυτοί ανακουφίσθηκαν αρκετά από την σοβαρή πάθηση που υπέφεραν, αλλά μερικά χρόνια αργότερα (5 περίπου) (70) εβδομήκοντα από αυτούς πέθαναν από λευχαιμία. Κανονικά θα έπρεπε να πεθάνουν από λευχαιμία μόνον δύο. Δηλαδή παρουσιάστηκε λευχαιμία στην ομάδα των ακτινοβολημένων 35 φορές περισσότερο από το σύνηθες.

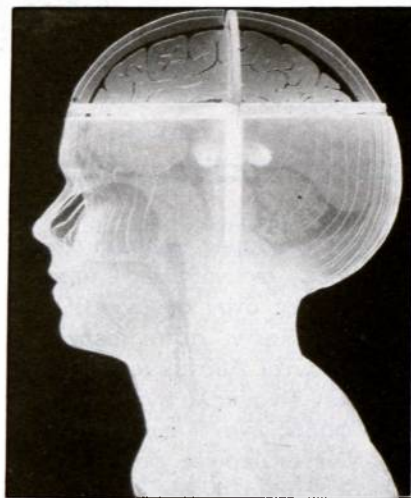
Για να αναπτυχθεί λευχαιμία από ακτινοβολίες, πρέπει να πάρει το σώμα 10 RADS τουλάχιστον. Δεν έχει παρατηρηθεί λευχαιμία σε άνθρωπο που πήρε τις γνωστές μικρές δόσεις από ακτινολογική εξέταση.

Άλλες νεοπλαστικές παθήσεις που μπορεί να παρατηρηθούν 10-20 έτη αργότερα είναι από τον θυροειδή αδέν, όταν δόθηκε μεγάλη δόση κατά την παιδική ηλικία.

(ii) Παράδειγμα ανάπτυξης συγγενών ανωμαλιών σε έμβρυα γυναικών που δέχθηκαν μέτριες ή μικρές δόσεις ακτινοβολίας κατά την διάρκεια της εγκυμοσύνης υπάρχουν αρκετά. Εδώ ο κίνδυνος είναι πραγματικός διότι μικρές δόσεις (2-3 RADS, που αντιστοιχεί με λίγες ακτινογραφίες της λεκάνης), αυξάνουν την πιθανότητα να γεννηθεί παιδί που θα πάθει λευχαιμία. Πράγματι το ποσοστό από 44: 100.000 που είναι σύνηθες ανεβαίνει στο 62: 100.000.

Η πλέον επικίνδυνη περίοδος για μια έγκυο γυναίκα είναι μεταξύ 2ας και 6ης εβδομάδας της εγκυμοσύνης. Εκτός από την λευχαιμία τα ελαττωματικά παιδιά που μπορεί να γεννηθούν παρουσιάζουν θραχυσωμία ή όγκους στον εγκέφαλο.

Επομένως μεγάλη προφύλαξη από τις ακτινοβολίες πρέπει να παίρνουμε προκειμένου περί εγκύων γυναικών, ιδίως την 2-6η εβδομάδα της εγκυμοσύνης οπότε γίνεται η οργανογέννηση του εμβρύου. Είναι η επικίνδυνη περίοδος κατά την οποία η θαλιτομίδη προκάλεσε τις γνωστές δυσμορφίες της διάπλασης των άκρων.

2) Τα Γεννητικά Συμπτώματα:

Η επίδραση των ιονιζουσών ακτινοβολιών στις γονάδες.

Με τον όρον γονάδες εννοούμε τους γεννητικούς αδένες του αρρενος και του θήλυ. Το σπερματοζωάριο του αρρενος και το ωάριο του θήλυ έχουν το καθένα από 23 χρωματοσώματα. Όταν ενωθούν προκύπτει ένα αρχικό κύτταρο με 46 χρωματοσώματα. Κάθε χρωματοσώμα περιέχει τα γονίδια, τα οποία δεν τα έχουμε δει, αλλά τα φανταζόμαστε. Αυτά τα γονίδια προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά του νέου ανθρώπου που θα προκύψει από το αρχικό κύτταρο. Τα γονίδια αυτά παθαίνουν μεταβολές, δηλαδή αλλαγές στους κληρονομικούς χαρακτήρες που μεταβιβάζονται στους απογόνους.

Αυτές οι μεταβολές είναι άλλες χρήσιμες και άλλες επιζήμιες. Παραδεχόμεθα πως χάρη στις χρήσιμες μεταβολές εξελίχθηκε η ζωή.

Οι ακτινοβολίες αυξάνουν τον ρυθμό των μεταβολών, δηλαδή προκαλούν περισσότερες μεταβολές από το σύννηθες.

Παραδεχόμεθα ότι δόση 30-40 RADS, κατά την διάρκεια της ζωής μας, διπλασιάζει το φυσιολογικό αριθμό των μεταλλαγών που παθαίνουμε από την κοσμική ακτινοβολία, γι' αυτό δεχθήκαμε (αυθαίρετα) ότι εάν σ' όλη μας τη ζωή πάρουμε 10 RADS πάρα πάνω από αυτό που παίρνουμε με την κανονική ακτινοβολία δεν πρόκειται να μας βλάψει.

Προκειμένου περί ενός ατόμου που βρίσκεται στην παραγωγική ηλικία σημασία έχει η δόση που πήρε μέχρις ότου γίνει γονιός.

Ο κίνδυνος δεν είναι πολύ μεγάλος, διότι η δόση που πρέπει να πάρει, ώστε αυτή να είναι επιζήμια για τα παιδιά του είναι πολύ μεγάλη. Δηλαδή ο μέλλων γονιός πρέπει να πάρει τουλάχιστο 50 RADS στις γονάδες του, για να αυξηθεί το ποσοστό της γέννησης ανωμάλου παιδιού από 1:500 που είναι το σύννηθες στο 1: 493.

Ο χρόνος που πέρασε από τότε που ο μέλλων γονιός πήρε την ακτινοβολία στις γονάδες του, παίζει μεγάλο ρόλο. Όταν περάσουν 7 εβδομάδες από την ακτινοβολήση ο κίνδυνος μειώνεται σχεδόν στο μηδέν. Μια μελέτη που έγινε σε μια σειρά γυναικών που είχαν πάρει ακτινοβολίες στις γονάδες τους 20 χρόνια πριν συλλάβουν, απέδειξε ότι γέννησαν παιδιά φυσιολογικά ή με το ίδιο ποσοστό ανωμάτων παιδιών, όπως ο γενικός πληθυσμός, αλλά με μεγαλύτερο ποσοστό αβορίων.

Όταν οι μέλλουσες μητέρες πήραν 1-12 RADS λίγες ημέρες πριν συλλάβουν, γέννησαν παιδιά ανώμαλα σε μεγαλύτερο από το σύννηθες ποσοστό. Η συχνότης αυξήθηκε από 1:1000 σε 7:1000 προκειμένου για την μογγολοειδή ιδιότητα. Ο κίνδυνος μεγαλώνει όταν οι

μέλλουσες μητέρες είναι άνω των 35 ετών, ηλικία στην οποία η συχνότης της Μογγολοειδούς ιδιότητας είναι μεγαλύτερη.

Η Δόση της Ακτινοβολίας που παίρνουμε από τις Ακτινολογικές Εξετάσεις.

– Δόση δέρματος

– Δόση γονάδων

– Δόση μυελού των οστών

Συνολική δόση ολοκλήρου του σώματος.

Δόση δέρματος

Χρησιμοποιείται ως ακριτήριο του ποσού της ακτινοβολίας που παίρνει ο ασθενής διότι μετρείται εύκολα. Το δέρμα δεν είναι ευαίσθητο στην ακτινοβολία.

Η δόση δέρματος εξαρτάται από:

1) Την χρήση του κώνου ή των διαφραγμάτων

2) Την ποιότητα των ενισχυτικών πινακίδων και του φίλμ

3) Την ποιότητα του μηχανήματος (Fullwave κλπ.).

4) Την χρήση του grid ή όχι

5) Το μέρος που ακτινογραφείται

6) Εάν ταυτόχρονα γίνει ακτινοσκόπηση κλπ.

Η ακτινοσκόπηση δίνει δόση δέρματος περίπου 5 RADS το λεπτό.

Στο σερί με 4 λήψεις το δέρμα παίρνει 4 RADS.

Στα παιδιά η δόση δέρματος είναι το 1/3 των ενηλίκων. Στα βρέφη το 1/10.

Η δόση των Γονάδων

Οι ωοθήκες δέχονται μικρότερη δόση από τους όρχεις, διότι αυτές προστατεύονται από τους ιστούς.

Οι όρχεις όμως μπορούν να προστατευθούν ευκολότερα από τις ωοθήκες. Οι γονάδες παίρνουν τη μεγαλύτερη δόση όταν βρίσκονται μέσα στο πεδίο της δέσμης των ακτίνων.

Η μέση δόση γονάδων (Μ.Δ.Γ.) που πήρε κάθε κάτοικος των Η.Π.Α. το 1964 ήταν 55 millirads. Το 70% αυτής της ποσότητας οφείλεται σε

ακτινολογικές εξετάσεις.

Δόση μυελού οστών

Ο μυελός των οστών δέχεται περίπου το 60% της δόσης που δέχεται το δέρμα.

Η μέση δόση μυελού (Μ.Δ.Μ.) σε κάθε άτομο, από τις ακτινολογικές εξετάσεις είναι λίγο μικρότερη από τη μέση δόση δέρματος, δηλαδή 40-50 millirads το χρόνο.

Εάν η λευχαιμία έχει απόλυτο σχέση με ακτινοβολίες και εάν δεν υπάρχει δόση κατωφλίου (δηλαδή μικρή δόση κάτω από την οποία δεν προκαλείται θλάση) τότε θα προκαλείται από τη δόση των 50 millirads μία νέα περίπτωση λευχαιμίας τον χρόνο σε 1.000.000 πληθυσμό.

Εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι οι ακτινολογικές εξετάσεις που έχουν σημασία για την Μ.Δ. Μυελού (πεπτικό κλπ.) έχουν μικρότερη σημασία για την Μ.Δ. Γονάδων, η οποία επιβαρύνεται ιδιαίτερα από τις ακτινογραφίες της λεκάνης.

Συνολική δόση σώματος (Σ.Δ.Σ.)

Η δόση εκφράζεται σε απορροφούμενη ενέργεια κατά γραμμάριο ιστού. Δηλαδή 100 έργια σε 1 γραμμάριο = 1 RADS. Η συνολική δόση σώματος μετράται συνήθως σε RAD. Κατά kg σώματος.

Η Σ.Δ.Σ. για μία ακτινογραφία θώρακος είναι 5-6 χιλιοστά του rad κατά kg του σώματος.

είναι 100 χιλιοστά του RAD/kg.

Η ακτινοσκόπηση επιβαρύνει πολύ την Σ.Δ.Σ.

Μεγάλη συνολική δόση σώματος παίρνουμε εάν καταπιούμε ένα ραδιενεργό υλικό για θεραπευτικούς σκοπούς ή από λάθος. Κλασσικό παράδειγμα δυστυχήματος αποτελεί μια ομάδα νεαρών γυναικών που έβαφαν πλάκες ωρολογίων με βαφή που είχε ραδιενεργό υλικό και έγλυφαν το πινέλο της βαφής για να λεπτύνουν την άκρη του. Όλα σχεδόν τα κορίτσια πέθαναν ή από αναιμία, ή από λευχαιμία ή από καρκίνο των οστών που ανεπτύχθηκε πολλά χρόνια αργότερα.

Πρακτικά συμπεράσματα

α) Προκειμένου περί γυναικών:

1. Οι γυναίκες που είναι στην ηλικία της αναπαραγωγής να κάνουν ακτινολογικές εξετάσεις μόνον κατά τις 10 πρώτες ημέρες μετά την περίοδο, τότε δηλαδή που είναι σίγουρο πως δεν είναι έγκυοι.
2. Όταν διαπιστωθεί ότι μία έγκυος γυναίκα έλαβε πάνω από 10 RADS κατά τις πρώτες 6 εβδομάδες της κύησης και έχει άλλα παιδιά πρέπει να υποστεί διακοπή της κύησης.
3. Εάν δεν έχει άλλο παιδί και είναι ηλικιωμένη να μη υποστεί διακοπή της εγκυμοσύνης, αλλά να το κρατήσει διότι ο φόβος να γεννηθεί ανώμαλο παιδί είναι μικρότερος από τον φόβο να μην ξανα-συλλαθεί.

β) Προκειμένου περί του γενικού πληθυσμού

Η Αμερικανική Ακτινολογική Εταιρία συνιστά:

1. Μην επιμένετε να σας ακτινογραφήσουν.
2. Αν το συστήσει ο γιατρός σας ρωτήστε σε τί θα σας ωφελήσει.
3. Μην αρνείστε ακτινολογική εξέταση όταν ο γιατρός σας εξηγήσει τον σκοπό της εξέτασης.
4. Η ακτινογραφία του μαστού (Μαστογραφία) είναι χρήσιμη εξέταση για την πρώιμο διάγνωση του καρκίνου του μαστού, αλλά δεν είναι αναγκαία για όλες τις γυναίκες.

5. Κρατάτε λογαριασμό των ακτινογραφιών που θγάλατε.

Η βασική ακτινοβολία

Από τον κόσμο (ήλιο - πλανήτες) από τη γη (ραδιενεργά στοιχεία) και από το ίδιο μας το σώμα παίρνουμε ακτινοβολία.

Από τον κόσμο παίρνουμε περίπου 50 χιλιοστά του REM τον χρόνο· όσοι ζουν στα βουνά παίρνουν διπλάσιο ή τριπλάσιο ποσόν.

Από τη γη παίρνουμε ακτινοβολία από τα ραδιϊσότοπα (Uranium και θόριον 232). Αυτά τα στοιχεία έχουν χρόνο ημισείας ζωής 1000 χρόνια. Επειδή τα ραδιενεργά υλικά είναι παλαιότερα στον γρανίτη, όσοι ζουν σε πέτρινα σπίτια παίρνουν ακτινοβολία μεγαλύτερη από αυτούς που ζουν σε ξύλινα.

Όσοι ζουν πιο πολλές ώρες μέσα στο σπίτι παίρνουν μεγαλύτερη δόση ακτινοβολίας.

Η δόση από τα γήινα πετρώματα είναι 30-90 χιλιοστά του REM τον χρόνο.

Από το σώμα μας

Το ραδιενεργό κάλλιον (46) (PO-TA SSIUM) και ο άνθραξ 14 που παίρνουμε από τις τροφές αθροίζονται στο σώμα μας και μας δίνει μία μικρή δόση ακτινοβολίας που εξαρτάται από την ηλικία του ατόμου. Αυτή είναι 20 χιλιοστά του REM στις γονάδες τον χρόνο.

Τα υπόλοιπα στοιχεία (θάριον - ράδιον, μόλυβδος) δίνουν ελάχιστη δόση ακτινοβολίας, περίπου 1 χιλιοστό του REM τον χρόνο.

Το σύνολον της βασικής ακτινοβολίας, που απαρτίζεται από την κοσμική, την γήινη και την σωματική ποικίλει από χώρα, σε χώρα, από πόλη, σε πόλη από χωριό σε χωριό. Αυτό οφείλεται στην ποικιλία της βασικής ραδιενέργειας του εδάφους, των υλικών με τα οποία κατασκευάζονται τα σπίτια και του τρόπου διατροφής (νερό κλπ.).

Στην Βραζιλία υπάρχουν περιοχές που οι κάτοικοι δέχονται 500 millirems τον χρόνο.

Στη Γαλλία το 1/6 του πληθυσμού (7 εκατομ. περίπου) δέχονται 180-350 millirems τον χρόνο. Στην Ινδία ένας κλειστός πληθυσμός 100.000 δέχεται 1.300 millirems το χρόνο.

Αυτό είναι το υψηλότερο ποσόν βασικής ακτινοβολίας (Background radiation) που έχει υπολογισθεί για ορισμένο πληθυσμό της γης, ενώ ο μέσος όρος για ένα κάτοικο της γης είναι 125 millirems τον χρόνο.

Αυτός ο ινδικός πληθυσμός έχει μελετηθεί εάν και κατά πόσον παρουσιάζει μεγαλύτερο ποσοστό γεννητικών ανωμαλιών ή εάν έχει μεγαλύτερο ποσοστό καρκίνου.

Δεν έχει βρεθεί καμιά σημαντική διαφορά. Από τα παραδείγματα αυτά δεν μπορούμε να βγάλουμε θετικά συμπεράσματα, διότι οι πληθυσμοί αυτοί είναι μικροί, έχουν άλλο τρόπο διατροφής, αποτελούν κλειστές κοινότητες και έχουν ορισμένα εθνικά χαρακτηριστικά.

Παρά ταύτα αποτελούν παραδείγματα πληθυσμού που παρ' όλα όσα παίρνουν 10 φορές παραπάνω από τον μέσο όρο βασικής ακτινοβολίας, εν τούτοις δεν παρουσιάζουν γεννητικές ανωμαλίες ή ποσοστά καρκίνου μεγαλύτερα από τον μέσο όρο.

Μπορούμε επίσης να συμπεράνουμε ότι εάν φορτώσουμε ένα πληθυσμό με τεχνητές ακτινοβολίες (π.χ. με ακτινολογικές εξετάσεις) σε ποσοστό που αν αυξήσουμε την βασική ακτινοβολία σε ποσοστά σαν αυτά που περιγράψαμε π.χ. στην Γαλλία και στην Ινδία δεν πρέπει να έχουν θλαθερά βιολογικά αποτελέσματα.

Συμπεράσματα

α) Μπορεί να ζεις στην Αθήνα και να έχεις αρκετές ακτινογραφίες τον χρόνο και παρ' όλα αυτά να παίρνεις την ίδια ακτινοβολία με ένα χωρικό που ζει στα Τζουμέρκα σε ένα πέτρινο σπίτι.

β) Ένας παραθεριστής σε ένα ψηλό βουνό σε δύο εβδομάδες θα πάρει στις γονάδες του περίπου 15 millirads πάρα πάνω από ένα κάτοικο πεδινής περιοχής, δηλαδή όσο και από μια ακτινογραφία θώρακος.

Γι' αυτό παραδεχόμαστε πως ένας άνθρωπος μπορεί να υφίσταται μια ακτινογραφία θώρακος κάθε μήνα σε όλη του τη ζωή χωρίς κανένα φόβο να παρουσιάσει σωματικές ή γεννητικές ανωμαλίες. Διότι η δόση που θα πάρει από όλες αυτές τις ακτινογραφίες, μόλις που θα διπλασιάζουν την βασική ακτινοβολία που αναπόφευκτα παίρνει από τη φύση.

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ ΙΠΤΑΜΕΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ Α.Τ.Ι.Α.

Από το 1947 μέχρι σήμερα, πολλοί άνθρωποι έχουν ενδιαφερθεί για το αλλόκοτο αυτό φαινόμενο, που εμείς αποκαλούμε Α.Τ.Ι.Α., ένα φαινόμενο τόσο παράδοξο και τόσο περίεργο, που τόσο ο επιστημονικός κόσμος (που θάπρεπε μέχρι τώρα να εκφράσει κάποια γνώμη γι' αυτό) όσο και οι στρατιωτικοί, μόλις που καταδέχτηκαν να του ρίξουν μια ματιά.

Η «πρώτη ύλη» για τη μελέτη του φαινομένου των Α.Τ.Ι.Α. δεν είναι τα ίδια τα Α.Τ.Ι.Α. αλλά οι αναφορές τους.

Οι αναφορές αυτές περιλαμβάνουν όλο το σύνολο των πληροφοριών των σχετικών με τις συνθήκες του περιβάλλοντος της κάθε περίπτωσης, τη σπουδαιότητα και την εχεγγυότητα των μαρτύρων της.

Πληροφορίες που μας επιτρέπουν να συναγάγουμε λογικά συμπεράσματα για τη φύση του φαινομένου των Α.Τ.Ι.Α., αν είναι δυνατόν να εξαχθούν τέτοια συμπεράσματα.

Συνολικά υπάρχουν περίπου 15.000 αναφορές απ' όλο το κόσμο

για εμφανίσεις Α.Τ.Ι.Α.

Το πλατύ κοινό έχει ταυτίσει στο μυαλό του τα Α.Τ.Ι.Α. με τα διαστημόπλοια και τις επισκέψεις όντων από άλλους πλανήτες.

Οπωσδήποτε μια προσεχτική μελέτη των αναφορών για τα Α.Τ.Ι.Α. δεν αφήνει καμιά αμφιβολία, ότι πίσω τους θα πρέπει να λειτουργεί μια «λογική οντότητα». Τι είδους όμως είναι αυτή η οντότητα κι από πού προέρχεται;

Είναι πολύ φυσικό να νομίζουμε ότι όλα τα όντα του σύμπαντος μας μοιάζουν. Ότι οι εξωγήινοι, αν υπάρχουν, θα πρέπει να σκέφτονται και να αντιδρούν όπως εμείς.

Αφού όμως καμιά φορά συναντάμε μεγάλη δυσκολία στο να επικοινωνήσουμε με συνανθρώπους μας από άλλες χώρες, γιατί θα πρέπει τότε να συμπεράνουμε ότι τα όντα που δηλώνουν την παρουσία τους διαμέσου του φαινομένου των Α.Τ.Ι.Α. είναι συγγενικά μας;

Ή γιατί θα πρέπει να αντιδρούν στα ερεθίσματα όπως κι εμείς;

Τίθεται έπειτα και το ερώτημα: Από πού έρχονται αυτά τα όντα; Έρχονται πράγματι από πολύ μα-

κριά ή είναι ίσως πιο κοντά μας απ' ότι το κοινό μυαλό φαντάζεται;

Μήπως είναι άυλοι κι όχι εξωγήινοι;

Μήπως είναι αλλόκοτες αποκαλύψεις της ανθρώπινης ψυχής;

Μήπως είναι φαινόμενα μιας άλλης χωροχρονοδιάστασης;

Το ενδιαφέρον για τα Α.Τ.Ι.Α. έφτασε και στο Χόλλυγουντ με την ταινία «Στενές επαφές τρίτου τύπου» του σκηνοθέτη Στήβεν Σπύλμπεργ, που ασχολείται χρόνια με το φαινόμενο των Α.Τ.Ι.Α.

Παράξενες εμφανίσεις στον ουρανό ή κοντά στο έδαφος έχουν αναφερθεί κατά περιπτώσεις σε ολόκληρη την ιστορία.

Υπήρξε ένας «πανικός Α.Τ.Ι.Α.» στις Η.Π.Α. το 1897-98 και στην Ευρώπη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου είχαν αναφερθεί κι από τις δύο παρατάξεις φωτεινές μπάλες που ακολουθούσαν τα αεροπλάνα.

Εμφανίστηκαν επίσης οι «ρουκέττες φαντάσματα» στις Σκανδιναυικές χώρες το 1946.

Το 1947 όμως θεωρείται η αφετηρία της σύγχρονης εποχής των Ιπταμένων Δίσκων ή Α.Τ.Ι.Α.

Οι πρώτες αναφορές Α.Τ.Ι.Α. μιλούσαν γενικά για δίσκους που εμφανίζονταν την ημέρα ή για παράξενα φώτα μέσα στη νύχτα.

Οι δίσκοι και τα οβάλ, ελλειψοειδή ή ωειδή αντικείμενα ονομάστηκαν από τους παρατηρητές «Ιπτάμενοι δίσκοι» επειδή κυρίως έμοιαζαν με δίσκους ή ακριβέστερα με δύο δίσκους, τον έναν αναποδογυρισμένο πάνω στον άλλον.

Στην πραγματικότητα όμως τον όρο «ιπτάμενος δίσκος» τον έπλασε μισό αιώνα πριν, ένας αγρότης που τον έλεγαν Μάρτιν.

Οι αναφορές μιλούσαν συχνότερα για εμφανίσεις παράξενων φώτων στον ουρανό τη νύχτα. Η κατηγορία αυτή δεν συμπεριλαμβάνει οποιοδήποτε φως προβληματίζει τον παρατηρητή (πολλοί παρασύρονται από φωτεινούς πλανήτες, τρεμοπαίζοντα αστέρια, αεροσκάφη τη νύχτα), αλλά εκείνα τα φώτα που είναι πράγματι προβληματικά ακόμα και στον ειδικό, γιατί συμπεριφέρονται αλλιώτικα από τα γνωστά.

Τα παράξενα αυτά φώτα τα βάφτισαν οι παρατηρητές «νυχτερινά φώτα».

Υπάρχουν όμως εμφανίσεις Α.Τ.Ι.Α. και την ημέρα. Τα περισσότερα έχουν σχήμα ωειδές, συνήθως τα αναφέρουν σαν μεταλλικά και οι παρατηρητές τα βάφτισαν «Δίσκοι ημέρας».

Πολλές φωτογραφίες Α.Τ.Ι.Α. που τραβήχτηκαν την ημέρα δείχνουν τέτοιους δίσκους.

Μπορεί τα Νυχτερινά Φώτα να είναι Δίσκοι ημέρας; Δεν το ξέρουμε. Γνωσιολογικά όμως η διάκριση είναι χρήσιμη.

Μια άλλη κατηγορία είναι τα Α.Τ.Ι.Α. που συλλαμβάνουν τα ραντάρ. Μια σημαντική υποκατηγορία αυτής της κατηγορίας είναι τα ευρήματα του Ραντάρ που τα ακολουθούν και οπτικές παρατηρήσεις. Αν μπορέσει να αποδειχτεί λογικά κι ατράνταχτα ότι μια εμφάνιση στα Ραντάρ επιβεβαιώνει μια οπτική εμφάνιση ή το αντίθετο τότε η εμφάνιση αυτή θεωρείται υψίστης σημασίας.

Μια ακόμη κατηγορία εξαιρετικής σημασίας αποτελούν τα Α.Τ.Ι.Α. οποιουδήποτε τύπου που εμφανίστηκαν κοντά σε ανθρώπους, γύρω στα εκατό πόδια. Ή τόσο κοντά που ο παρατηρητής μπορεί να χρησιμοποιήσει την στερεοσκοπική όρασή του για να διακρίνει λεπτομέρειες.

Η εξαιρετικής σημασίας μεγάλη αυτή κατηγορία ονομάστηκε «Στενές Επαφές» επειδή οι εμφανίσεις βρίσκονται στην άμεση αντίληψη του παρατηρητή.

Υπάρχουν τρεις κατηγορίες στενών επαφών και θάταν χρήσιμο να τις καθορίσουμε ξεχωριστά.

● Στενές επαφές πρώτου τύπου:

Εδώ έχουμε μια στενή επαφή μ' ένα Α.Τ.Ι.Α., αλλά δεν υπάρχει καμιά αντίδραση του Α.Τ.Ι.Α., ούτε προς τον μάρτυρα, ούτε προς το περιβάλλον ή τουλάχιστον καμιά που να διακρίνεται. Η επαφή εν τούτοις, πρέπει να είναι αρκετά στενή, έτσι που το Α.Τ.Ι.Α. να βρίσκεται μέσα στο οπτικό πεδίο του παρατηρητή και να του δίνει τη δυνατότητα να διακρίνει λεπτομέρειες. Αυτή η κατηγορία περιλαμβάνει και τις περισσότερες αναφορές.

● Στενές επαφές δευτέρου τύπου: Εδώ το Α.Τ.Ι.Α. αντιδρά προς το περιβάλλον και συχνά προς το μάρτυρα.

Η αντίδραση αυτή μπορεί να είναι πάνω σε άψυχα, όπως τρύπες ή δαχτυλίδια στο χώμα ή πάνω σε έμψυχα, όταν προσβάλλονται ζώα (που πολλές φορές καταλαβαίνουν την παρουσία ενός Α.Τ.Ι.Α., πριν από τους ανθρώπους).

Μπορούν να προσβληθούν ακόμα κι άνθρωποι, όπως διαβάζουμε πολλές φορές στις αναφορές, με εγκαύματα, παροδική παράλυση, ναυτία, επιπεφυκίτιδα, αλλαγήωματικών χαρακτηριστικών, επαναφορά σε προηγούμενη ηλικία, απόκτηση ιδιαίτερων ικανοτήτων.

Αλλά για να συμβεί μια Στενή Επαφή Δευτέρου Τύπου, η παρουσία του Α.Τ.Ι.Α., πρέπει να επισημανθεί στο ίδιο μέρος που σημειώνονται τα φυσικά αποτελέσματά του.

Τα φυσικά κατάλοιπα σ' αυτή την περίπτωση δεν θα πρέπει να έχουν καμιά άλλη έλλογη εξήγηση.

Υπάρχει ένας κατάλογος με παραπάνω από 800 περιπτώσεις Στενών Επαφών Δευτέρου Τύπου, που όσο πάει και εμπλουτίζεται.

● Στενές επαφές Τρίτου τύπου:

Εδώ δεν υπάρχει μόνο στενή επαφή μ' ένα Α.Τ.Ι.Α. αλλά και με τους επιβάτες του. Οι στενές επαφές τρίτου τύπου μας φέρνουν κοντά στο προβληματικότερο σημείο του φαινομένου των Α.Τ.Ι.Α. Τη φανερά παρουσία μιας οντότητας διαφορετικής από τη δικιά μας, που αισθανόμαστε αλλά δεν καταλαβαίνουμε.

Στις στενές επαφές τρίτου τύπου, όπου οι επιβάτες κάνουν γνωστή την παρουσία τους, οι αναφορές μιλάνε για πλάσματα που μοιάζουν με τον άνθρωπο, πιο κοντά και πιο αδύνατα όμως, που επικοινωνούν με τον δικό τους τρόπο και τους δικούς τους τρόπους αναφοράς. Οι αντιδράσεις τους στην παρουσία του ανθρώπου είναι μάλλον απρόσωπες, χωρίς να είναι ούτε φιλικές ούτε εχθρικές.

Υπάρχουν ακόμη και περιπτώσεις «απαγωγών» ανθρώπων, προφανώς για «πειραματικούς λόγους». Έχει καταρτιστεί ένας κατάλογος με παραπάνω από 1.000 περιπτώσεις στενών επαφών τρίτου τύπου και μεγαλώνει συνέχεια.

Υπάρχει πιθανότητα και δυνατότητα να επικοινωνήσουμε με εξωγήινα όντα και τότε;

Έξι Αμερικανοί ισχυρίζονται ότι το 1983 ήλθαν σ' επαφή μαζί τους και δήλωσαν ότι οι εξωγήινοι έρχονται σαν φίλοι για να προλάβουν πυρηνικό ολοκαύτωμα, τρομερές καταστροφές από σεισμούς και να σώσουν το περιβάλλον από θανάσιμες απειλές. Επί πλέον θα μας διδάξουν τρόπους να θεραπεύσουμε τις πιο επάρατες ασθένειες.

Εμείς δεν έχουμε παρά να αναμείνουμε τις εξελίξεις. Αν υπάρχουν.

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΟΥ
ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΥ Α'

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΖΩΟΝΟΣΟΥΣ

του Ανδρέα Αναστασοβίτη
αστυκτηνίατρου
αστυν. δ/ντή.

Η κυριότερη φροντίδα του ανθρώπου για να διατηρηθεί στη ζωή, είναι η προστασία του από τις διάφορες ασθένειες.

Τί είναι ασθένεια; Μ' ένα απλό χαρακτηρισμό θα μπορούσαμε να πούμε ότι ασθένεια είναι το αντίθετο της υγείας μας.

Υγεία είναι η ιδεώδης κατάσταση που πρέπει να βρίσκεται ο οργανισμός του ανθρώπου και κατά συνέπεια όλα τα συστήματα. Πεπτικό, αναπνευστικό, κυκλοφοριακό κλπ. να λειτουργούν κατά τον καλύτερο, αρμονικότερο και φυσιολογικότερο τρόπο ενώ ο ίδιος ο οργανισμός να προσαρμόζεται χωρίς δυσκολίες στο εξωτερικό περιβάλλον και να αντιδρά αποτελεσματικά στις δυσμενείς συνθήκες.

Κάθε εκτροπή από την καλή λειτουργία οποιουδήποτε συστήματος του Οργανισμού και η ελλιπής συνεργασία μεταξύ των διαφόρων οργάνων του είναι ασθένεια.

Μερικές απ' αυτές μεταδίδονται από ζώο σε ζώο, ενώ πολλές φορές οι ίδιες μεταδίδονται από το ζώο στον άνθρωπο, οπότε λέγονται ζωνόσοι.

Στο τεύχος του Μαΐου 1987 σελ. 352 της Αστυνομικής Επιθεώρησης αναφερόμενοι στην προστασία του ανθρώπου από τις ζωνόσους περιγράψαμε την άσχημη για τον άνθρωπο αρρώστια **ΕΧΙΝΟΚΟΚΚΙΑΣΗ**. Σ' αυτό το τεύχος θ' αναφερθούμε

Τεχνική της αλλεργικής δοκιμής.

στο **ΜΕΛΙΤΑΙΟ ΠΥΡΕΤΟ** ή **ΒΡΟΥΚΕΛΛΩΣΗ**. Ονομάστηκε έτσι προς τιμήν του εγγλέζου γιατρού BRUCE που το 1887 μελετώντας μια επιδημική ασθένεια της νήσου Μάλτας (πυρετός της Μάλτας) ανακάλυψε το πρώτο μικρόβιο που το ονόμασε *Micrococcus Melitensis* και τώρα λέγεται βρουκέλλα *Melitensis*. Την επόμενη χρονιά ένας άλλος ερευνητής ο Zauiniñit, βρήκε το ίδιο μικρόβιο σε μια κατσίκα που είχε αποβάλλει και απέδειξε πως η ασθένεια του BRUCE (η βρουκέλλωση) προερχόταν από τη χρήση γάλακτος ωμού από άλλη κατσίκα προσβλημένη από την ασθένεια.

Η βρουκέλλωση είναι διαδεδομένη σ' όλο τον κόσμο και βρίσκεται σε διαρκή άνοδο, σ' ότι αφορά την προσβολή του ανθρώπου, σε τέτοιο βαθμό που χαρακτηρίζεται από τον Nicolle «Ασθένεια του μέλλοντος».

Τα ζώα που κύρια μολύνονται από την αρρώστια αυτή, είναι βόδια, πρόβατα, γίδια και γουρούνια.

Στα ζώα η αρρώστια δεν παρουσιάζει χαρακτηριστικά συμπτώματα σοβαρά, μόνον απλά, όπως σχετική αδιαθεσία, ανορεξία, και πυρετό που μπορεί να αποδοθούν και σε άλλα αίτια.

Εκείνο που θα μας κάνει σίγουρα να υποπτευθούμε την παρουσία του μελιταίου πυρετού στα ζώα είναι οι πολλές αποβολές στις αγελάδες, στις κατσίκες και στα πρόβατα, χωρίς κάποιο λόγο που να δικαιολογεί την αποβολή, όπως κτυπήματα ή άλλα παθολογικά αίτια.

Έτσι λοιπόν, ο μελιταίος πυρετός προκαλεί στα προσβλημένα θηλυκά ζώα αποβολές κατά την εγκυμοσύνη που στις αγελάδες παρουσιάζονται στον 4 έως 8 μήνα χωρίς καμιά προαγγελία και συνήθως προσβάλλονται αγελάδες της δεύτερης και τρίτης γέννας.

Στις κατσίκες η βρουκέλλωση σπάνια προκαλεί αποβολές και η ασθένεια υπάρχει, χωρίς να γίνεται αντιληπτή.

Στα πρόβατα τις περισσότερες φορές προκαλείται αποβολή κατά τον 3 με 4 μήνα της εγκυμοσύνης και σε ποσοστό 50 - 90% στο κοπάδι. Εκτός από τις αποβολές, μεγάλη αξία για την διάγνωση της αρρώστιας στα προσβλημένα ζώα έχει η πειραματική διάγνωση, με την ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ, την ΑΠΕΡΓΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ, την ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ κλπ.

Κυρίως γίνεται Αλλεργική Δοκιμή με την Τεχνική της Έγχυσης ειδικού αλλεργικού υγρού (κατάλληλα επεξεργασμένου αποστάγματος βρουκέλλας) στον υποδόριο ιστό του κάτω βλεφάρου. Οπότε μετά από 1 έως 3 μέρες διαπιστώνουμε στα προσβλημένα ζώα μια χαρακτηριστική διόγκωση του βλεφάρου, στο σημείο έγχυσης, ενώ δεν παρατηρείται τέτοια αντίδραση στα ζώα που δεν είναι προσβλημένα.

Ο μελιταίος πυρετός είναι μια τυπική ζωνόσος. Μεταδίδεται σχεδόν πάντα στον άνθρωπο από τα ζώα με δυο τρόπους.

- Με την **επαφή** με ζώα προσβλημένα ή με τα προϊόντα τους, τα μολυσμένα, κύρια κατά τον χρόνο των αποβολών. Η δε μόλυνση, η είσοδος δηλαδή του μικρόβιου στον οργανισμό γίνεται διαμέσου του δέρματος του ανθρώπου και είναι περισσότερο ευπρόσβλητοι οι ποιμένες, οι εκδοροσφαγείς, οι κτηνίατροι κλπ.

- Με την **κατανάλωση τροφών** που έχουν το μικρόβιο (βρουκέλλα). Το μικρόβιο αυτό βρίσκεται στο **γάλα** (κύρια της κατσίκας) σε ποσοστό 10%, αλλά και στα άλλα τρόφιμα με βάση το γάλα όπως **τυριά φρέσκα, θούτυρο, κρέμα** και καμιά φορά στο **παγωτό κρέμας** κλπ.

Όσον αφορά το κρέας των προσβλημένων ζώων δεν προκύπτει να είναι επικίνδυνο στη διατροφή του ανθρώπου.

Σχετικά με την προφύλαξη του ανθρώπου, πρέπει να πάρουμε τα ακόλουθα μέτρα:

- Διάγνωση των ασθενών ζώων και αποφυγή επαφής

- Απομάκρυνση από κατοικημένες περιοχές των κατσικιών γενικά.

- Αποφυγή της κατανάλωσης γαλακτος ωμού, αλλά μόνον θρα-

Αντίδραση θετική αγελάδας.

Αντίδραση θετική κατσίκας.

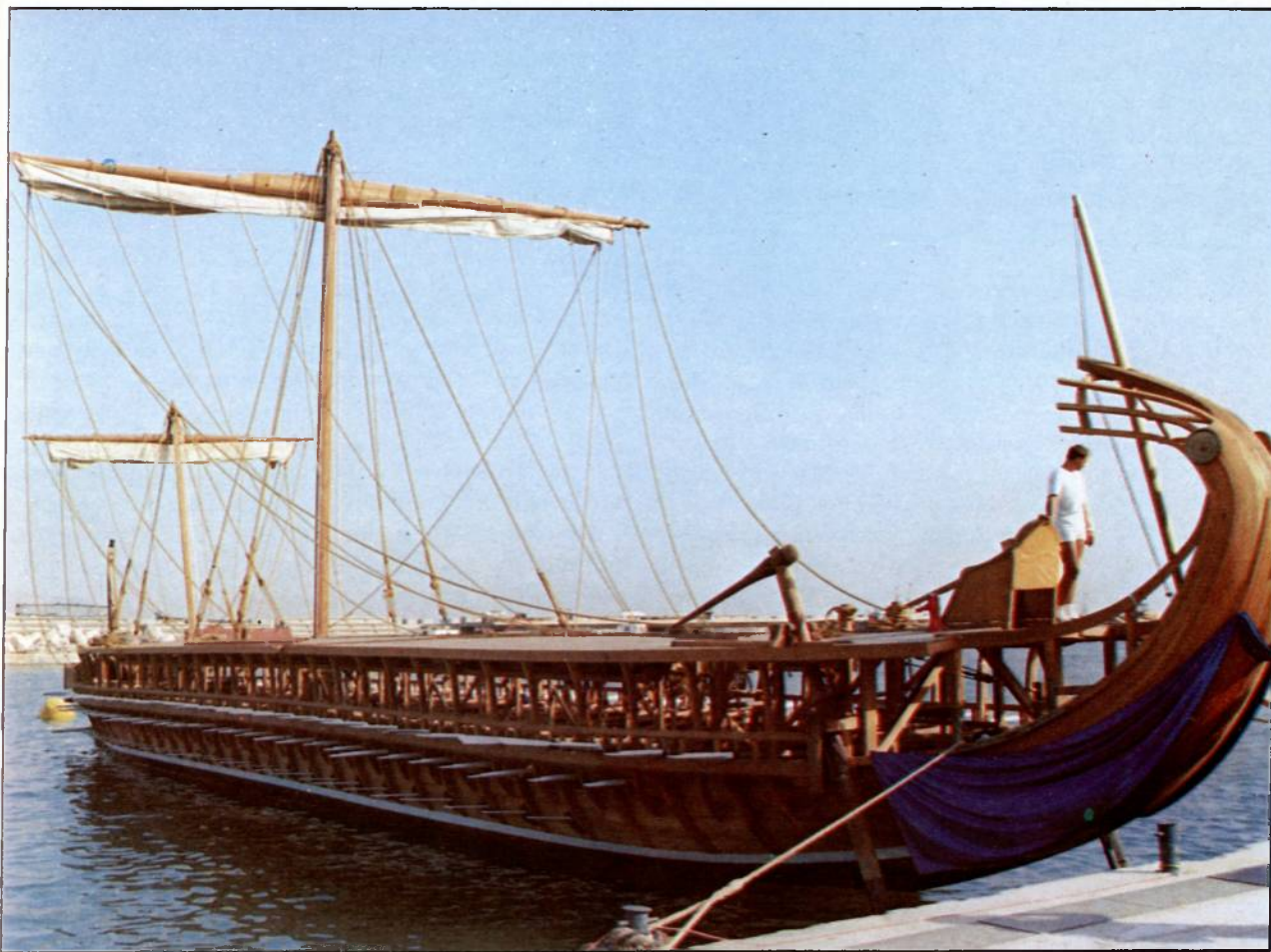
σμένου, καλά και ακόμη καλύτερα παστεριωμένο των εργοστασίων.

- Αποφυγή κατανάλωσης **μαλακών τυρών** (φέτα, τελεμές, μανούρι) προ της προέλευσης 2 μηνών από την παρασκευή τους, δηλ. τον απαιτούμενο χρόνο για να γίνει η ζύμωση του τυριού και να δημιουργηθεί το γαλακτικό οξύ που καταστρέφει τα μικρόβια ή τα εξασθενεί σε τέτοιο βαθμό που δεν μολύνουν τον καταναλωτή.

- Αποφυγή κατανάλωσης **σκληρών** τυριών (κασέρι, κεφαλοτύρι, γραθιέρα κλπ.) προ της παρέλευσης 3 μηνών για τον ίδιο λόγο όπως και για τα μαλακά τυριά. Κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα της θρουκέλλωσης (Μελιταίου πυρετού) του ανθρώπου είναι το ότι δεν έχει κανένα χαρακτηριστικό, προσομοιάζει όμως με την ελονοσία, έχει πυρετό περιοδικό κυματοειδή, μακρά διάρκεια ασθένειας και ανάρρωσης και μικρή θνησιμότητα.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 2.500 ΧΡΟΝΙΑ ΜΙΑ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΤΡΙΗΡΗΣ ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΝΕΥΕΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Δημήτρης Κάσσιος

Σαν πρώτος που κατασκεύασε τριήρεις αναφέρεται απ' το Θουκυδίδη ο περίφημος Κορίνθιος ναυπηγός Αμεινοκλής. Σύμφωνα με τα αρχαία κείμενα και τις αναπαραστάσεις στα αρχαία αγγεία, η ονομασία τριήρης εσήμαινε πλοίο που έφερε τρεις επάλληλες σειρές κουπιών και τις οποίες χειρίζοντο οι θαλαμίτες, οι ζυγίτες και οι θρανίτες.

Στις τρεις αυτές σειρές κουπιών οφείλεται και η μεγάλη υπεροχή του πλοίου έναντι των άλλων κωπηλατών τύπων της αρχαιότητας, διήρων κ.τ.λ. Οι τριήρεις έφεραν και βοηθητικά «ιστία» που τα χρησιμοποιούσαν όταν ο άνεμος ήταν ούριος. Το κύριο όπλο της ήταν το έμβολο. Όταν η τριή-

ρης έπεφτε με όλη της την ταχύτητα, πάνω στα πλευρά του εχθρικού σκάφους, το έμβολο άνοιγε μεγάλο ρήγμα στα πλευρά του με άμεσο επακόλουθο τη βύθισή του.

Το συνολικό πλήρωμα μαζί με τους κωπηλάτες, ήταν 210 περίπου άνδρες. Την ανωτάτη εξουσία ασκούσε ο «τριήραρχος». Το αξίωμα αυτό απονεμόταν σε εύπορους πολίτες της Αθήνας που αναλάμβαναν και την υποχρέωση να καταβάλλουν οι ίδιοι τα έξοδα μισθοδοσίας του προσωπικού και της συντήρησης του σκάφους.

Οι ναύτες και οι «ερέτες» ήταν μισθωτοί, ελεύθεροι πολίτες και όχι δούλοι ή κατάδικοι. Στο σύστημα

αυτό της στρατολογίας του προσωπικού αποδίδεται η υπεροχή των Αθηναϊκών τριήρων.

Η τριήρης αποτέλεσε για αιώνες το κατ' εξοχήν πλοίο μάχης της ελληνικής αρχαιότητας. Η υπεροχή της οφειλόταν στην ευελιξία και την ταχύτητα, χάρη στην οποία μπορούσε να καταφέρει με το έμβολό της, τρομερά πλήγματα στο αντίπαλο πλοίο και στην επάνδρωσή της, όπως προείπαμε, από ελεύθερους πολίτες, ναυτικούς στο επάγγελμα, με ατρόμητους τριήραρχους και κυβερνήτες.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΝΑΥΠΗΓΗΣΗ ΤΗΣ

Το Φθινόπωρο του 1984 ο Άγγλος ιστορικός J. Morrison και ο ναυπηγός J. Coats ήλθαν στην Ελλάδα και έδωσαν μία διάλεξη στο Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδας με θέμα τη σχεδίαση μίας αρχαίας τριήρους. Οι δύο Άγγλοι επιστήμονες μετά από χρόνια έρευνας και μελετών παρουσίασαν το πλοίο όπως αυτό προκύπτει από διάσπαρτες πηγές που εντοπίστηκαν σε αρχαία κείμενα, παραστάσεις σε αγγεία, ανάγλυφα, κ.τ.λ.

Σε μια ιδιαίτερη παρουσίαση που έγινε στο ΓΕΝ από τους Άγγλους επιστήμονες προτάθηκε η υλοποίηση του προγράμματος από την Ελλάδα. Το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης ανέλαβε να συντάξει τις προδιαγραφές και να προβεί σε δημόσιο διαγωνισμό για την ναυπήγηση του πλοίου. Ένα κομμάτι της μελέτης που ήταν οι θέσεις των κωπηλατών και η διάταξη των κουπιών εκπονήθηκε από ειδικούς αξιωματικούς του ΓΕΝ με την βοήθεια ηλεκτρονικού υπολογιστή.

Το έργο αναλήφθηκε το Μάιο του 1985 από το ναυπηγείο του Δ. Τζακάκου στο Κερατσίνι ο οποίος μειοδότησε στο σχετικό διαγωνισμό. Ταυτόχρονα με την έναρξη της ναυπηγήσεως κατασκευάζεται από το Ε.Μ.Π. μοντέλο του σκάφους και γίνονται σ' αυτό συστηματικά πειράματα για να εξακριβωθεί η δυνατότητα αναπύξεως υψηλών ταχυτήτων όπως μας αναφέρει η ιστορία.

Τα αποτελέσματα αυτών των πειραμάτων ήταν πράγματι εντυπωσιακά. Πρέπει να αναμένουμε ότι η τριήρης που κατασκευάστηκε με ένα καλά εκπαιδευμένο πλήρωμα θα μπορεί να φθάσει την ταχύτητα των 10 κόμβων γεγονός που την κατατάσει στην πρώτη θέση από όλα τα κωπήλατα πλοία που έχουν κατασκευασθεί μέχρι σήμερα.

Η κατασκευή παρουσίασε ποικίλα τεχνικά προβλήματα σχεδίασεως, υλικών και διήρκεσε δύο χρόνια. Η ξυλεία που χρησιμοποιήθηκε για την ναυπήγηση ήταν Oregon Pine μια που τα σημερινά πεύκα υπολείπονται σε ποιότητα αυτών που εχρησιμοποιούντο πριν από 2.500 χρόνια, και βασική προϋπόθεση της κατασκευής ήταν η άριστη ποιότητα και η μακροβιότητα του πλοίου.

Ο τρόπος ναυπηγήσεως που συνίσταται στην κατασκευή του εξωτερικού περιβλήματος πρώτα και στη συνέχεια την τοποθέτηση των νομέων είναι μια τέχνη ξεχασμένη εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια.

Για την σύνδεση των διαδοχικών σανίδων του περιβλήματος μεταξύ τους χρησιμοποιήθηκαν 20.000 ειδικές ξύλινες σφήνες μεγάλης αντοχής κατασκευασμένες από οξυά όπως και στα αρχαία χρόνια.

Το έμβολό της κατασκευάστηκε χυτό από μπρούτζο σε δύο κομμάτια από ειδικό εργαστήριο κατασκευής αγαλμάτων. Τα πανιά της είναι από λινό όπως και των αρχαίων πλοίων το οποίο χρειάστηκε να αγορασθεί από το μοναδικό εργοστάσιο που φτιάχνει τέτοιο ύφασμα στη Σκωτία. Στο σκάφος έχουν καρφωθεί περί τα 25.000 καρφιά διαφόρων μεγεθών, όλα μπρούτζινα και δουλεμένα στο χέρι.

Απαντήσεις στο αίνιγμα της τριήρους έχουν προσπαθήσει κατά καιρούς να δώσουν ιστορικοί και αρχαιολόγοι σε παγκόσμια κλίμακα επικαλούμενοι αποσπάσματα από αρχαία κείμενα και παραστάσεις από ανάγλυφα και αγγεία χωρίς όμως ποτέ να υπάρχει ολοκληρωμένη και αδιαμφισβήτητη εικόνα για ένα τέτοιο πλοίο.

Προσπάθεια ναυπηγήσεως τριήρους σε φυσικό μέγεθος έχει γίνει στο παρελθόν από τον Ναπολέοντα τον Γ'. Το πλοίο όμως που σχεδίασαν και κατασκεύασαν οι επιστήμονες της εποχής ήταν τόσο ογκώδες, βαθύ, και γενικά μακριά από την πραγματικότητα ώστε αντί να το εκθέσουν στην έκθεση των Παρισίων, το 1864 όπως είχε προγραμματισθεί, το χρησιμοποίησαν απλώς για πλοίο «στόχος» των πυροβόλων του γαλλικού ναυτικού.

Δικαιολογημένα λοιπόν τα μάτια όλου του κόσμου ειδικών και μη έχουν αρχίσει να στρέφονται στην ελληνική τριήρη. Τώρα που το πλοίο άρχισε τα πρώτα του θαλασσινά ταξίδια, μεγαλώνει και το ενδιαφέρον για τα ερωτήματα που αναμένεται να απαντηθούν, όπως:

- Πόσο εύκολο είναι να συγχρονισθούν 170 κουπιά και να πετύχουν τον βαθμό τελειότητας που απαιτείται για να κωπηλατείται το πλοίο σαν να ήταν μόνο ένας κωπηλάτης;

- Ποιά είναι η συμπεριφορά του πλοίου σε κυματισμό;

- Ποιά είναι η συμπεριφορά του πλοίου με τα πανιά και ποιά ταχύτητα του έδιναν;

- Πόσο εύκολα ή πόσο δύσκολα στρίβει με τα πηδάλια της;

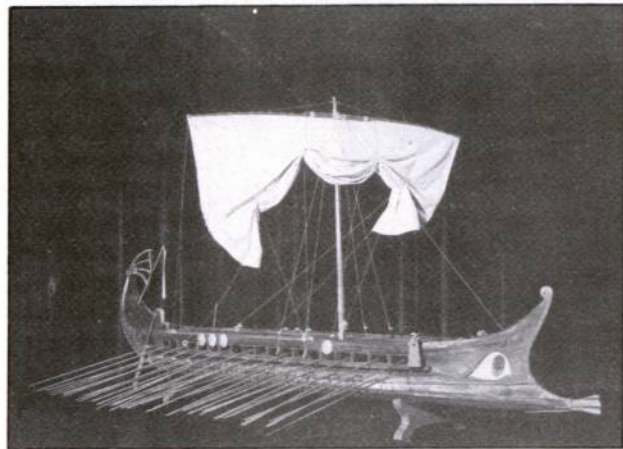
- Ποιές είναι οι συνθήκες διαβίωσης του πληρώματος σε ένα πολύωρο ταξίδι;

- Ποιοί είναι οι πιθανοί ελιγμοί που έκανε το πλοίο σε μια ναυμαχία;

Όλα αυτά τα ερωτήματα πρέπει να απαντηθούν μια και κανένα κομμάτι τριήρους δεν έχει βρεθεί μέχρι σήμερα, αφού τα πλοία και κατεστραμμένα ακόμα δε βούλιαζαν και συνήθως τα έσερναν σαν λάφυρα οι νικητές των ναυμαχιών.

Η τριήρης που κατασκευάστηκε, είναι ένα πραγματικά όμορφο πλοίο που διακρίνεται κυρίως για τη λιτότητα και την αρμονία των γραμμών του και ταυτόχρονα ανταποκρίνεται σε όλα τα γνωστά ιστορικά δεδομένα. Για τη σχεδίαση και ναυπήγησή της, συνεργάστηκαν ιστορικοί και σύγχρονοι τεχνικοί συ-

γκολλώντας κομμάτι-κομμάτι τις διάσπαρτες για το πλοίο πληροφορίες, χρησιμοποιώντας τις μεθόδους της ναυπηγικής επιστήμης του 20ού αιώνα και συνθέτοντας έτσι το πλοίο λίγο-λίγο σαν μια μαγική εικόνα.

Μοντέλο εξελιγμένου τύπου Αθηναϊκής τριήρους. (Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδας).

Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΤΡΙΗΡΟΥΣ

Στις 26-8-87, έγινε στο λιμάνι του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας, στο Φάληρο, η τελετή ένταξης της τριήρους στο πολεμικό μας ναυτικό ενώ συγχρόνως, δόθηκε και το όνομά της «ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ».

Η τελετή που έγινε με μεγάλη επισημότητα, άρχισε με αγιασμό. Πρώτος πήρε το λόγο ο αρχηγός ΓΕΝ κ. Βασιλόπουλος που χαρακτήρισε την ένταξη της τριήρους στη δύναμη του Π.Ν. «συμβολική πράξη».

Στο θήμα, ανέθηκε μετά ο καθηγητής MORISSON που μιλώντας και εκ μέρους του ναυπηγού COATES, αναφέρθηκε στην τριήρη που «είναι το έργο μιας ζωής, που αναλώθηκε στην έρευνα του ένδοξου ελληνικού παρελθόντος».

Περισσότερο από σαράντα χρόνια χρειάστηκε ο καθηγητής MORISSON προκειμένου να φτάσει στο σημερινό τελικό σχέδιο αφού έπρεπε να μετρήσει, να ζυγίσει, να λαξεύσει κυριολεκτικά, κάθε πόντο του σκάφους, γεγονότα που δείχνουν τη δυσκολία του εγχειρήματος, το οποίο τελειοποιήθηκε απ' τη δεξιότητα του έλληνα κατασκευαστή.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε η υπουργός Πολιτισμού κ. Μελίνα Μερκούρη που μεταξύ των άλλων τόνισε:

«Αυτό το καράβι, που σε λίγα λεπτά θα σκίζει το πέλαγος, δεν παραπέμπει μόνο στους αιώνες της ιστορίας μας· συμβολίζει την ίδια μας την ταυτότητα, τη σάρκα μας και τη ψυχή μας.

Τέτοια καράβια σχημάτισαν το απροσπέλαστο «ξύλινο τείχος» που λίγο παραέξω, στα ένδοξα νερά της Σαλαμίνας, θούλιαξε τη μεγάλη ιμπεριαλιστική δύναμη της εποχής, κρατώντας ορθές τις αξίες που δώσανε άλλη μορφή στον κόσμο: Μέτρο, Ελευθερία, Δημοκρατία, Αξιοπρέπεια...

Ο Χρυσός Αιώνας είναι το δημιούργημα μιας ναυτικής ηγεμονίας που τη στήριξαν οι τριήρεις. Η πρόοδος, οι ελευθερίες, τα έργα τέχνης είναι πρόβλημα αν θα είχαν γεννηθεί αν δεν υπήρχε αυτό το καράβι που – είναι χαρακτηριστικό – τα κουπιά του δεν τα κράτησαν ποτέ χέρια δούλων ή κατάδικων αλυσσοδεμένων, αλλά πάντα – και μόνο – χέρια ελεύθερων πολιτών, που θεωρούσαν τιμή να υπηρετούν το ναυτικό της πόλης τους.

Έτσι, (αν και δεν πρωτοφάνηκε στην Αθήνα, αλλά – γύρω στο 700 – στη Σάμο ή την Κόρινθο) η τριήρης έγινε σύμβολο της πόλης πιο πολύ κι από τη γλαύκα. Στην Αθήνα η τριήρης γνώρισε τον ανώτατο βαθμό της τελειότητάς της. Και όταν ρωτούσαν τους Αθηναίους, που είχαν πατήσει το πόδι τους σ' ολόκληρη την οικουμένη, από πού έρχονται, αυτοί, γεμάτοι περηφάνεια απαντούσαν: «Από κει που φτιάχνονται οι όμορφες τριήρεις».

Μετά το πέρας της τελετής, αφήνοντας πίσω του το θαυμασμό και τα χειροκροτήματα 7.000 περίπου κόσμου, η «Ολυμπιάδα» με 170 κωπηλάτες, πλέοντας με μεγαλοπρέπεια και ακολουθούμενη από δεκάδες ιστιοφόρα και μικρά σκάφη χάραξε πορεία για να συναντήσει το θωρηκτό «ΑΒΕΡΩΦ».

Το πλοίο θα χρησιμοποιείται τα καλοκαίρια για την εκτέλεση πλόων συνήθως φημισμένων ιστορικών ταξιδιών και το χειμώνα σαν μουσειακό έκθεμα. Γι' αυτό τον λόγο, θα τραβιέται στην στεριά σε ένα σκεπαστό καρνάγιο όμοιο με τους «νεώσοικους» της αρχαιότητας, που προβλέπεται να κατασκευαστεί στο Τροκαντερό του Παλαιού Φαλήρου δίπλα στο δοξασμένο Θωρηκτό «ΑΒΕΡΩΦ».

Πολλοί έχουν ζητήσει την μεταφορά και επίδειξη του πλοίου σε διάφορες ξένες χώρες όπως στην Ισπανία (Βαρκελώνη), Αυστραλία, Αμερική, Ιαπωνία, ενώ υπάρχουν σκέψεις για μεταφορά τον προσεχή χειμώνα του πλοίου στην Δ. Γερμανία και επίδειξή του σε πολλές παραποτάμιες πόλεις της Δ. Ευρώπης.

Τέλος αναμένετε να κωπηλατηθεί και από άλλα διεθνή πληρώματα τα προσεχή χρόνια αφού έγιναν πάμπολλες τέτοιες αιτήσεις από ξένους αθλητικούς συλλόγους, πανεπιστήμια και ιδιώτες.

Μετά το ξαναζωντάνεμα της «Αργοναυτικής εκστρατείας» με την «Αργώ» που κατασκευάστηκε στις Σπέτσες και έβαλε πλώρη για την Κολχίδα (1984), μετά το πλοίο της Κυρήνειας που ναυπηγήθηκε στο Πέραμα και ταξίδεψε μέχρι την Κύπρο (1986), άλλο ένα αρχαίο «σκαρί», η αρχαία Αθηναϊκή τριήρης, ξαναπλέει στις ελληνικές θάλασσες μετά από 2.500 χρόνια. Είναι το ίδιο σκαρί που, μαζί με τους αμφορείς, το κρασί και το λάδι, έφερνε στα πέρατα του αρχαίου κόσμου την ελληνική σκέψη και την ελληνική τέχνη και επιστήμη...

Βιβλιογραφία:

Αναφορικές σημειώσεις του πλωτάρχη (Π.Ν.) – ναυπηγού κ. Σ. Πλατή Νεώτερον εγκυκλοπαιδικό λεξικό «ΗΛΙΟΥ».
Η από 23-7-87 συνέντευξη Τύπου της υπουργού Πολιτισμού.
Η «Αθηναϊκή τριήρης» των S. Morrison και S. Coates (1986).

ΜΟΣΧΑΚΕΙΟΝ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Στην οδό Πίνδου 14 στο Μοσχάτο, σ' ένα διόροφο αρχοντικό, στεγάζεται ένα μοναδικό στο είδος του Μουσείο. Είναι το «ΜΟΣΧΑΚΕΙΟΝ» ΔΙΕΘΝΕΣ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ, που αντικατοπτρίζει το μεράκι και την αγάπη του ιδρυτού και ιδιοκτήτη του.

Το «ΜΟΣΧΑΚΕΙΟ» πήρε την ονομασία του, από τον άνθρωπο που μόχθησε για την πραγματοποίηση του πόθου του, που δεν είναι άλλος από τον «απόμαχο» της θάλασσας αντιπλοίαρχο του Λιμενικού Σώματος ε.α. Πάνο Κ. Μοσχάκη. Άμεσος συνεργάτης και συνδιοιγόρος στις δυσκολίες που συνεπάγεται ένα τεράστιο έργο όπως αυτό που έφερε σε πέρας ο «μερακλής» θαλασσομάχος, ήταν και είναι η σύντροφος της ζωής του Ανθούλα Λεκάκη-Μοσχάκη, χωρίς την συμπαράσταση της οποίας – όπως μας «εξομολογήθηκε» ο ίδιος – θα καταντούσε μάταιη κάθε προσπάθεια.

Μέσα στις προθήκες και τις βιτρίνες του Μουσείου, φιλοξενείται το 92% των απογραφέντων μέχρι και σήμερα ειδών της θαλάσσιας μαλακιολογίας που μεταφράζεται στον δυσνόητο αριθμό των 138.000 μαλακίων (κοχύλια).

Το «ΜΟΣΧΑΚΕΙΟ» Μουσείο κατέχει την τρίτη θέση στα Μουσεία του Πλανήτη μας για το είδος του, και είναι το πρώτο στον κόσμο από άποψη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Η πλούσια θαλάσσια πανίδα, η ποικιλία του ζωϊκού και φυτικού κόσμου του βυθού και ο τρόπος παρουσίασής του στην κοινή θέα, πραγματικά ξαφνιάζουν.

Συναισθήματα δέους και θαυμασμού κυριαρχούν στον κάθε επισκέπτη, όταν μάλιστα αναλογισθεί τους κόπους, τις θυσίες και βέβαια την υπομονή και επιμονή που είχαν οι ιδρυτές του Μουσείου, αλλά και τα αίτια που οδήγησαν το γεροναυτικό στην αναζήτηση της μυστικής

ζωής του βυθού. Ο ίδιος ο ιδρυτής του σε μια φιλική κουβέντα που είχε μαζί μας, αυθόρμητος και αληθινός, μας λέει:

ΕΡΩΤ.: Κύριε Μοσχάκη, πώς ξεκινήσατε και πώς κατορθώσατε να φέρετε σε πέρας αυτό το έργο ζωής, όπως μπορεί να χαρακτηριστεί η συλλογή σας;

ΑΠΑΝΤ.: Πριν προχωρήσω θα πρέπει να ευχαριστήσω το περιοδικό σας, για την τιμή που μας έκανε, να παρουσιάσει το Μοσχάκειο Μουσείο από τις στήλες του. Όπως σωστά παρατηρήσατε, σ' αυτό εδώ το Μουσείο έχω καταθέσει όλη μου τη ζωή, τόσον εγώ όσο και η γυναίκα μου. Χωρίς την συμπαράσταση την αμέριστη βοήθεια και την αγάπη της, ίσως σήμερα να μην υπήρχε στις βιτρίνες του Μοσχάκειου αποθησαυρισμένος αυτός ο σπάνιος πλούτος της θαλασσινής και μη πανίδας.

Το Μοσχάκειο Μουσείο θεμελιώθηκε, πάνω στα ερείπια που ά-

Ο Πάνος Μοσχάκης με τη σύζυγό του Ανθούλα μπροστά στις βιτρίνες του Μουσείου.

«Πορφυριίδες».

Θαλάσσια πανίδα.

φησε ένα τραγικό και θλιβερό οικογενειακό μας γεγονός. Άρχισε να βιώνει στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο, όταν οι Γερμανοί κατακτητές αποδεκάτισαν την οικογένειά μου. Στις 25-5-1943, ένα καϊκι ξεκινούσε από το Ρέθυμνο της Κρήτης με προορισμό το λιμάνι του Πειραιά. Στο καϊκι αυτό, επέβαιναν οι γονείς μου, η πεντάχρονη κόρη μου, ο αδελφός μου και ο αδελφός της γυναίκας μου, που ερχόταν στην Αθήνα, μη μπορώντας να ζήσουν πλέον τα δεινά της κατοχής. Κάπου στο Πέλαγος έφθασε το τέλος. Ο θάνατος έπεσε από τον ουρανό, καθώς ένα σμήνος Γερμανικών βομβαρδιστικών αεροπλάνων, έριξε την καταστροφή. Το καϊκι βυθίστηκε αΐτανδρο και χάθηκε στο σωπηλό κόσμο του βυθού, παίρνοντας μαζί του ότι πολυτιμότερο είχαμε...

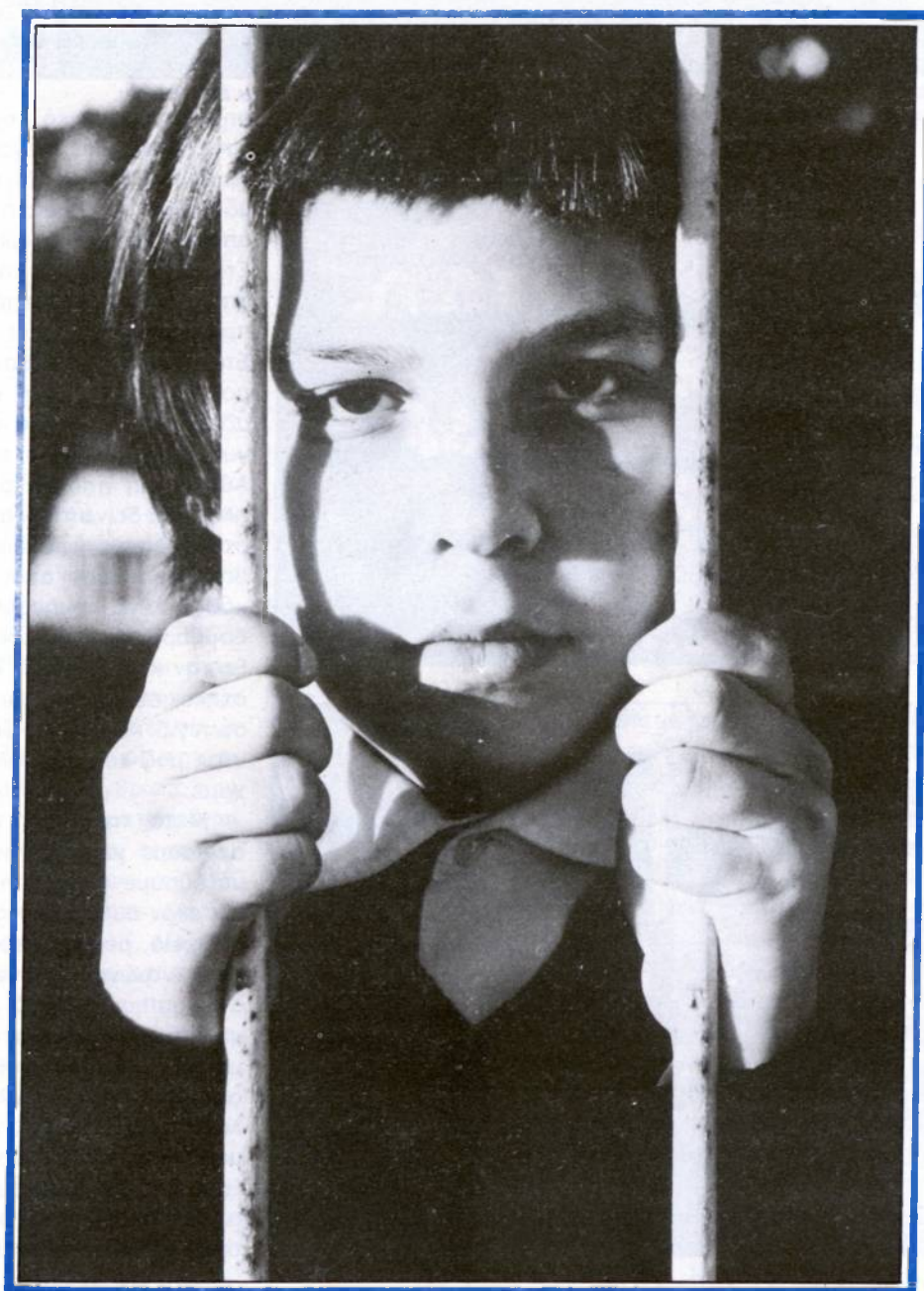
Μετά την λήξη του πολέμου, αρχίσαμε με την γυναίκα μου να μαζεύουμε κάθε τι που φιλοξενείται στον βυθό και γενικά στο υγρό στοιχείο, με την ψευδαίσθηση, ότι συγκεντρώναμε τα παιδικά παιχνίδια του παιδιού μας. Αργότερα συνειδητοποιήσαμε, ότι είχαμε επωμισθεί μια βαριά ευθύνη. Ύστερα από την πλούσια συλλογή των θαλασσινών ειδών που συγκεντρώσαμε, είχαμε χρέος να τη διαφυλάξουμε και να τη δώσουμε στους συνανθρώπους μας και ειδικότερα στα ελληνόπουλα, ώστε να βγουν

Συνέχεια στη σελ. 922

Η ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

του Σάββα Η. Γερμανού
αστυνομικού β' υγ/κού ιατρού - υγιεινολόγου

Η σημερινή
κακοποίηση
διαστρέφει τον
ψυχικό
κόσμο
του παιδιού.
Πώς θα γίνει
αύριο;

Η κακοποίηση των παιδιών δυστυχώς δεν αποτελεί σπάνιο ειδησεογραφικό θέμα. Οι σχετικές αναφορές του τύπου κυρίως, αλλά και των άλλων μέσων ενημέρωσης έχουν σαν θέμα είτε ξυλοδαρμούς που καταλήγουν σε σοβαρούς ή και θανατηφόρους τραυματισμούς είτε άλλες εγκληματικές ενέργειες σε βάρος παιδιών.

Ο τρυφερός παιδικός ψυχικός κόσμος βρίσκεται καθημερινά αντιμέτωπος με τον κόσμο της βίας. Όχι μόνο της βίας που κυριαρχεί στην καθημερινή ζωή αλλά και της βίας που στρέφεται αποκλειστικά ενάντια στην τόσο ευπρόσβλητη και εύπλαστη προσωπικότητά του.

Τα παιδιά αποτελούν το 38% του πληθυσμού της γης και είναι το μέλλον της ανθρωπότητας και η ελπίδα της αυριανής κοινωνίας που έχουμε καθήκον να διαφυλάξουμε με κάθε τρόπο.

Ανάμεσα στις οργανώσεις που ασχολούνται με το παιδί σημαντικό ρόλο έχει και ο Ο.Η.Ε. στην γενική συνέλευση του οποίου το 1959 εκδόθηκε η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Παιδιού. Περιλαμβάνει 10 άρθρα από τα οποία θα αναφέρω τα δύο πλέον σχετικά με το θέμα. **Άρθρο 2ο:** στο παιδί πρέπει να παρέχεται ειδική προστασία και να του δίνονται ευκαιρίες και διευκολύνσεις με νόμους και άλλους τρόπους ώστε να προωθηθεί η φυσική, διανοητική, ηθική, επιστημονική και κοινωνική ανάπτυξή του σε συνθήκες ειρήνης και αξιοπρέπειας κατά τρόπο φυσιολογικό και υγιινό. Όταν λείπουν νόμοι για τα παραπάνω πρέπει να λαμβάνεται πάντοτε υπόψη το συμφέρον του παιδιού. **Άρθρο 9ο:** το παιδί πρέπει να προστατεύεται απ' όλες τις μορφές της βίας και τις φρικαλεότητες και δεν πρέπει να χρησιμεύει σαν αντικείμενο δοσοληψιών κάθε μορφής. Το παιδί δεν μπορεί να προσλαμβάνεται από εργοδότη πριν από ορισμένη ηλικία. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να εργάζεται σε επαγγέλματα τα οποία θλάτουν την υγεία του, την εκπαίδευσή του όπως και την φυσική, ηθική και διανοητική του ανάπτυξη.

Αναφερόμενοι στο θέμα «κακοποίηση παιδιού» δεν μιλάμε μόνον για το στάδιο της ανθρώπινης ανάπτυξης που η παιδιατρική θεωρεί σαν παιδική ηλικία (3 - 12 ετών για τα αγόρια και 3 - 10 ετών για τα κορίτσια), αλλά για όλη την χρονική περίοδο από την γέννηση μέχρι και την προεφηβική (14 ετών) ή και την εφηβική ηλικία. Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι και ενδομητρίως είναι δυνατόν να υπάρξει κακοποίηση όταν η κυοφορούσα δεν εκδηλώνει ενδιαφέρον για τον νεοσχηματιζόμενο μέσα της άνθρωπο (κάπνισμα, χρήση αλκοόλ, ναρκωτικών ουσιών, υπερβολική κόπωση).

Δύο είναι κυρίως οι σφαίρες εγκληματικής δράσης που έχουν σαν θύμα τους το παιδί. Η γεννητήσια διαστροφή αφ' ενός, που εκτονώνεται με την ασύλληπτη ποικιλία σεξουαλικών εγκλημάτων σε βάρος παιδιών και αφ' ετέρου η βίαια προσβολή της σωματικής και ψυχικής τους υγείας που εκδηλώνεται με τις διάφορες μορφές κακομεταχείρισης του σώματος ή του ψυχικού κόσμου.

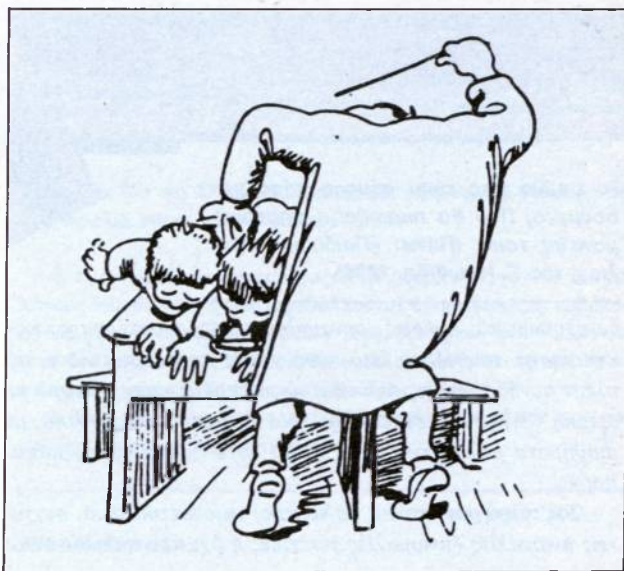
Σήμερα οι περισσότεροι ερευνητές χρησιμοποιούν τον όρο «κακοποίηση και παραμέληση παιδιού (child abuse and neglect)»¹.

Πότε όμως θα θεωρήσουμε ότι ένα παιδί έχει κακοποιηθεί; Με βάση ποιά στοιχεία ηθικά ή νομικά ή ποιές εν-

δείξεις θα αποδώσουμε κατηγορία κακοποίησης σ' έναν ενήλικο; Πού σταματά η προσπάθεια σωφρονισμού και αρχίζει η βία;

Η κακοποίηση και παραμέληση των παιδιών είναι ένα πολυσύνθετο ιατρικο-ψυχολογικό και κοινωνικό πρόβλημα που από 20ετίας απασχολεί σοβαρά τα πολιτισμένα κράτη. Η κακοποίηση - παραμέληση δικαιωνόταν επί αιώνες μέσα στο πλαίσιο προκαταλήψεων και δεισιδαιμονιών αλλά ιδιαίτερα της ανάγκης για σκληρή σωματική τιμωρία ώστε να μπορέσει το παιδί να πειθαρχηθεί, να εκπαιδευτεί, να ευχαριστήσει με την συμπεριφορά του τους μεγάλους και να εκπληρώσει τις φιλοδοξίες τους. Η κακοποίηση - παραμέληση δεν είναι χαρακτηριστικό φαινόμενο της εποχής μας μόνο.

Στην ιστορία βλέπουμε ακραία παραδείγματα κακοποίησης όπως η βρεφοκτονία σε παλαιότερα χρόνια στους Παπούα

που ήταν μέτρο ελέγχου των γεννήσεων, το βασανιστικό «μαντάρισμα» παιδιών σ' εκατομμύρια κινεζάκια για καλωπιστικούς λόγους και το σύγχρονο ακραίο παράδειγμα της κλειτοριδεκτομής.² Αντίθετα ακραίο είναι το νομοθετικά ρυθμισμένο σύστημα στη Σουηδία όπου το παιδί μπορεί να καταγγείλει τους γονείς ακόμη και για ένα χαστούκι.

Το φαινόμενο της κακοποίησης των παιδιών σαν θέμα με επιστημονική αντιμετώπιση αναφέρεται για πρώτη φορά το 1868 από τον Tardien που σε εκτενή ιατροδικαστική του έκθεση περιγράφει σωματικές κακώσεις που δεν έγιναν τυχαία (non accidental injuries). Το 1962 ο παιδίατρος Kempe περιγράφει το σύνδρομο του κακοποιημένου παιδιού στο Denver του Colorado σε μια ανακοίνωση με αναφορά συνδυασμού κλινικών ευρημάτων στο παιδί (κακοποιημένο) και ι-διαιτέρων χαρακτηριστικών στους γονείς, την υπόλοιπη οικογένεια και το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον.

Για να κακοποιηθεί ένα παιδί πρέπει να υπάρξουν λόγοι που αφορούν συγχρόνως ή χωριστά τους 3 παράγοντες: γονείς - παιδί - κρίση που δημιουργείται στην οικογένεια. **1ος παράγων:** η μικρή ηλικία των γονέων, το χαμηλό τους μορφωτικό και οικονομικό επίπεδο, η κοινωνική απομόνωση,³ τα πολλά παιδιά σε μικρό χρονικό διάστημα, η κακή παιδική ηλικία τους με εμπειρίες διαλυμένης οικογένειας, φτώχειας, βίας στις

Τα παιδιά μας είναι σήμερα τόσο χαρούμενα; Πού θα πιστωθεί η σημερινή μοναξιά τους; (Πάνω: «Παιδική συναυλία», του Γ. Ιακωβίδη, 1896).

διαπροσωπικές σχέσεις, συναισθηματικής αποστέρησης, κακοποίησης των ίδιων από τους γονείς τους, αποτελούν τις πλέον συνήθεις αιτίες που οδηγούν σε κακοποίηση. Άτομα με οριακή νοημοσύνη, συναισθηματικά ανώριμα, μελαγχολικά, με αισθήματα μειονεκτικότητας, είναι αυτά που συνήθως κακοποιούν.

2ος παράγων: παιδιά με νοητική μειονεκτικότητα, συγγενείς ανωμαλίες (ανωμαλίες γενετικές ή όχι που εκδηλώνονται κατά την γέννηση), υπερκινητικότητα, κυρίως προσχολικής ηλικίας, ιδιαίτερα μικρότερα του έτους, συχνά ανεπιθύμητα ή επιθυμητά αλλά διαφορετικού φύλου από αυτό που ήθελαν οι γονείς, πρόωρα σε μεγάλο ποσοστό και με χαμηλό βαθμό γέννησης. Εξώγαμα, μοναχοπαίδια ή απλά παιδιά που οι γονείς τους τα βλέπουν «διαφορετικά» από τ' άλλα είναι κατά βάση θύματα κακοποίησης - παραμέλησης. Σε ιδιαίτερο κίνδυνο βρίσκονται τα πρόωρα όπως κι εκείνα που αρρωσταίνουν στους πρώτους μήνες της ζωής με συνέπεια την νοσηλεία σε νοσοκομείο, κάτι που σημαίνει αποκοπή από την μητέρα. Συνήθως στο μαιευτικό ιστορικό της μητέρας αναφέρεται στο παιδί θύμα δύσκολη εγκυμοσύνη και τοκετός. Εδώ επισημαίνεται και ο παράγοντας του ψυχισμού του παιδιού διότι αναφέρεται ακόμη και αναστολή ανάπτυξης των παιδιών σε περιπτώσεις συνδρόμου⁴ μητρικής αποστέρησης και ψυχοκοινωνικού νανισμού.

Το σύνδρομο μητρικής αποστέρησης χαρακτηρίζεται από ανεπαρκή αύξηση, καθυστέρηση στην ανάπτυξη και συναισθηματικές διαταραχές που εμφανίζονται όταν το παιδί μεγαλώνει σε ακατάλληλο για την ψυχική του υγεία περιβάλλον αλλά μπορούν να ελαττωθούν ή να εξαλειφθούν όταν γίνει ειδική παρέμβαση.

Ο ψυχοκοινωνικός νανισμός είναι η παρουσία καθυστέρησης στην σωματική αύξηση με ή χωρίς εξελικτικές διαταρα-

χές και ταυτόχρονα η απουσία οργανικών ανωμαλιών που θα μπορούσαν να αιτιολογήσουν την καθυστέρηση αυτή. Εντυπωσιακή είναι η ανάκτηση της σωματικής αύξησης όταν το παιδί αποχωρίζεται από την οικογένεια του, οπότε και επιβεβαιώνεται η διάγνωση.

3ος παράγων: Λόγοι που οδηγούν σε μια κρίση στην οικογένεια είναι καταστάσεις και γεγονότα που θέτουν σε κίνηση τον μηχανισμό κακοποίησης, όπως: μια ανεπιθύμητη κύηση, αλλαγή κατοικίας, διαζύγιο, πατέρας που χάνει την δουλειά του, εισαγωγή μέλους της οικογένειας στο νοσοκομείο.

Ποιά είναι όμως η θέση και οι δυνατότητες παρέμβασης της αστυνομίας στο πρόβλημα;

Στο μέτρο που η κακοποίηση - παραμέληση προβλέπεται και τιμωρείται από τον νόμο αποτελεί ασφαλώς βασική υποχρέωσή της η εφαρμογή των σχετικών διατάξεων και για τον πρόσθετο λόγο ότι το όλο θέμα συνδέεται με την σωματική και ψυχική υγεία των μικρών ανθρώπων. Είναι σχεδόν καθολική διαπίστωση ότι το υπάρχον νομικό καθεστώς δεν αντιμετωπίζει αποτελεσματικά το κοινωνικό αυτό φαινόμενο σ' όλη του την διάσταση. Η κατάχρηση άσκησης της πατρικής εξουσίας αντιμετωπίζεται από τον νόμο με την δυνατότητα απαγόρευσης της άσκησης αυτού του δικαιώματος (Διάταξη Αστικού Κώδικα 1525). Στην πράξη όμως οι περιπτώσεις δεν φθάνουν σχεδόν ποτέ στο δικαστήριο γιατί είναι απαραίτητη η καταγγελία. Ο

φόδος για την ευθύνη ή για την τιμωρία από αυτόν που κακοποιεί κάνει τον κάθε άνθρωπο να διστάζει να καταγγείλει την κακοποίηση. Ο νόμος δυστυχώς δεν παρέχει την δυνατότητα μιας πρακτικής και σύντομης λύσης, το δε παιδί που έστω φθάνει στο νοσοκομείο μπορεί οποιαδήποτε στιγμή να παραληφθεί από τους γονείς του για να επιστρέψει ξανά κακοποιημένο μετά από λίγο ή και να χαθεί στα γρανάζια του προνοιακού συστήματος. Για την ορθολογική και αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος, πέραν των νομικών και άλλων επισημάνσεων προβάλλει επιτακτική η ανάγκη της στενής και ουσιαστικής συνεργασίας όλων των εμπλεκόμενων και υπευθύνων υπηρεσιών και φορέων. Η επέμβαση της Αστυνομίας πρέπει να γίνεται με περίσκεψη και να ζητείται μόνον σε ακραίες περιπτώσεις και ειδικότερα όταν εκτιμάται ότι ο υπαίτιος κακοποίησης - παραμέλησης πρέπει να λογοδοτήσει ενώπιον της Δικαιοσύνης ή τουλάχιστον να του γίνουν αυστηρές συστάσεις.

(mothering) χρησιμοποιείται επίσης σαν τρόπος παρέμβασης. Ο κοινωνικός λειτουργός παίρνοντας αυτό το ρόλο υποστηρίζει, ενισχύει και προσφέρει ικανοποιήσεις στο γονιό, ενώ συγχρόνως του μεταδίδει μέσα από αυτή την σχέση την προαδοκία για μια αναμενόμενη αλλαγή στην άσχημη αυτή κατάσταση.

Με τις μητέρες κυρίως, δημιουργείται μια ατμόσφαιρα που επιτρέπει να μοιραστούν συναισθήματα, να εξωτερικεύσουν επιθετικότητα και να συζητήσουν εναλλακτικές λύσεις. Η μέθοδος της ομαδικής θεραπευτικής αντιμετώπισης εκτός από την επιστημονική κάλυψη προσφέρει πολύτιμη βοήθεια για την προσωπική ισορροπία καθενός από τους συμμετέχοντες.

Αλλά αυτά δεν φθάνουν. Ο ενθουσιώδης κοινωνικός λειτουργός με την διάθεση για αυτοθυσία πρέπει να 'ναι συγχρόνως και ο σωστά εκπαιδευμένος επιστήμονας που θα πλαισιωθεί από τα νομοθετικά και προνοιακά εκείνα πλαίσια που θα υλοποιήσουν τον ενθουσιασμό του αυτό και θα προσφέρουν συγκεκριμένη βοήθεια στο συγκεκριμένο παιδί από την συγκεκριμένη οικογένεια.

Σημαντική είναι και η ανάγκη δημιουργίας πολλαπλών προληπτικών προγραμμάτων για την κάλυψη τόσο των οικογενειών που βρίσκονται σε αυξημένο κίνδυνο για κακοποίηση - παραμέληση, όσο και του γενικού πληθυσμού.

Λύσεις που προτείνονται από τους ασχολούμενους με το θέμα είναι: η βελτίωση των παραγόντων του περιβάλλοντος που επηρεάζουν αρνητικά την δημιουργία γερής απ' όλες τις πλευρές οικογένειας. Βελτίωση των συνθηκών κατοικίας, δημιουργία νέων πόλεων, βελτίωση του μορφωτικού και διωτικού επιπέδου. Κοινωνική προστασία όλων όσων την χρειάζονται. Ανώτερος σκοπός: ισορροπημένες και ευτυχιμένες οικογένειες με όσα παιδιά θέλουν και όποτε τα θέλουν. Προσδιορισμός των γονιών που έχουν πιθανότητα να κακοποιήσουν. Προγράμματα για την αντιμετώπιση των κρίσεων στην οικογένεια και άμεση βοήθεια. Διαγνωστικά - θεραπευτικά κέντρα στις αστικές περιοχές. Αύξηση της ευθύνης των ιατρών και ευαισθητοποίησή τους στο πρόβλημα. Παιδικόι σταθμοί για ανακούφιση των μητέρων έστω και για λίγες μέρες ή ώρες όταν υπάρχει κρίση στην οικογένεια. Θεσμός ανάδοχων οικογενειών. Σώμα εθελοντών - δοθών μητέρων. Θεσμός επιτροπικού δικαστηρίου.

Φυσικά η κοινωνική μεταμόρφωση δεν έρχεται από τους νομοθέτες και τους απρόσωπους κρατικούς φορείς αλλά θα είναι αποτέλεσμα του μαζικού αιτήματος για καλύτερη ποιότητα ζωής. Η ευθύνη ανήκει στον κάθε πολίτη κι εμείς εκτός από τον εαυτό μας πρέπει να εκπροσωπήσουμε και τους ανθρώπους εκείνους που λόγοι κοινωνικοί, ψυχολογικοί ή ιατρικοί τους αναγκάζουν σε αδυναμία διεκδίκησης των δικαιωμάτων τους. Ιδιαίτερα δε να εκπροσωπήσουμε κάθε παιδί που οι λόγοι αυτοί του ανακόπτουν το αναφαίρετο δικαίωμά του για φυσιολογική σωματική και συναισθηματική ανάπτυξη, για μάθηση, για ίσες ευκαιρίες.

υποσημειώσεις

1. Ο όρος περιλαμβάνει όλες τις περιπτώσεις θραυκτονίας και παιδοκτονίας και όλες τις μορφές κακοποίησης (σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής κλπ.) και παραμέλησης (από ανεπαρκή φροντίδα στη διατροφή και υγιεινή του σώματος μέχρι συναισθηματική αποστέρηση και απόρριψη του παιδιού).

2. Τον 16ο και 17ο αιώνα ακόμη και γερά παιδιά θυσιάζονταν στα θεμέλια κάποιου σπουδαίου κτηρίου.

3. Κοινωνικά απομονωμένους ονομάζουμε τους γονείς που για λόγους δικούς τους ή του περιβάλλοντος έχουν κακές ή καθόλου σχέσεις με το άμεσο περιβάλλον τους, δεν έχουν φίλους και γενικά δεν μπορούν να εμπιστευθούν άλλους ανθρώπους και να αντλήσουν από εκεί βοήθεια σε περιόδους κρίσης.

4. Σύνδρομο είναι σύνολο παθολογικών ευρημάτων που χαρακτηρίζουν συγκεκριμένη νόσο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- 1) ΑΓΑΘΩΝΟΣ - ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ Ε., ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ Κ., ΝΑΥΡΙΔΗΣ Κ., ΣΑΡΡΗ Ζ. ΤΣΙΑΝΤΗΣ Ι.: «το παιδί και η θία» ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ 46 (309 - 335), 1983.
- 2) ΑΓΑΘΩΝΟΣ Ε., ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., ΝΑΚΟΥ Σ., ΑΔΑΜ Ε., ΚΟΚΚΕΒΗ Α., ΜΑΡΑΓΚΟΣ Χ.: κακοποίηση - παραμέληση παιδιών, ιατροκοινωνικά χαρακτηριστικά 30 περιπτώσεων. ΑΡΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ τόμος Ι (10), 1984.
- 3) ΚΑΒΑΖΙΔΗΣ Σ.: ο ρόλος της αστυνομίας στην κακοποίηση - παραμέληση παιδιών. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ χρόνος Γ' τεύχος 29 (380 - 382) Μάιος 1986.
- 4) ΜΑΡΑΓΚΟΣ Χ., ΑΓΑΘΩΝΟΣ Ε., ΚΕΦΑΛΑΚΗΣ Α., ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Κ.: κακοποίηση - παραμέληση παιδιών σε μια οικογένεια ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ 46 (68 - 72), 1983.
- 5) ΜΑΡΟΥΛΗ Ε.: το σύνδρομο του κακοποιημένου παιδιού ΕΚΛΟΓΗ Φεβρουάριος 1977.
- 6) ΜΑΡΟΥΛΗ Ε.: το σύνδρομο του κακοποιημένου παιδιού κοινωνική εργασία με την οικογένεια. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ - ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΗΣ.
- 7) ΜΑΡΟΥΛΗ Ε.: κοινωνική εργασία με οικογένεια κακοποιημένου παιδιού ΕΚΛΟΓΗ Απρίλιος 1979.
- 8) Σημειώσεις Α' ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Θεσ/νίκη 1983.
- 9) ΨΑΡΟΥΔΑ - ΜΠΕΝΑΚΗ Α.: δικαιώματα του παιδιού και ποινική προστασία του ΙΑΤΡΙΚΗ 42 (417 - 422) 1982.

ΟΙ «ΤΣΑΜΠΑΤΖΗΔΕΣ» ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ

Τα νέα ακυρωτικά μηχανήματα

Ρεπορτάζ: Αντώνης Γαλανόπουλος

Νέα ακυρωτικά μηχανήματα σε ολόκληρο το δίκτυο των συγκοινωνιών της πρωτεύουσας πρόκειται να τοποθετήσουν οι αρμόδιοι, με σκοπό (τί άλλο;) να πιάσουν στα πράσα τους... τσαμπατζήδες που δεν είναι καθόλου λίγοι. Στα λεωφορεία και τα τρόλεϊ, από τότε που καταργήθηκαν οι εισπράκτορες, μερικοί βρήκαν το πιο ανέξοδο μεταφορικό μέσο - εντελώς δωρεάν για την ακρίβεια. Το αποτέλεσμα είναι τα έσοδα των συγκοινωνιακών φορέων να εμφανίζονται μειωμένα κατά 25%, λένε τα επίσημα στοιχεία, ίσως και 35% κυκλοφορεί ανεπίσημα.

Αυτό σημαίνει ότι ένας στους τέσσερις (ή τους τρεις) Αθηναίους δεν πληρώνει εισιτήριο ή «πληρώνει» μειωμένο. Κάποιοι φιλότιμοι επιβάτες εκμεταλλευόμενοι τα σχετικά πλεονεκτήματα του συστήματος, κρίνουν σκόπιμο να... εισιτηριοδιαφεύγουν, συμμετέχοντας με τον τρόπο τους στη διεύρυνση των ελλειμμάτων των συγκοινωνιακών επιχειρήσεων.

Εκείνο που ανησύχησε ιδιαίτερα τους επιφορτισμένους με τον έλεγχο των εισπράξεων των αστικών συγκοινωνιών είναι κάποιες ενδείξεις ότι ορισμένοι όχι μόνο δεν πληρώνουν εισιτήριο, αλλά μπαίνουν στο λεωφορείο για να... βγάλουν μεροκάματο! Έτσι εκπληκτικοί οι συλλέκτες χρημάτων από τα κουτιά των λεωφορείων και των τρόλεϊ, διαπίστωσαν εδώ και πολύ καιρό, το εξής καταπληκτικό: Πολλά από τα χαρτονομίσματα των κουτιών ήταν... κομμένα στα δύο! Η εξήγηση δεν άργησε να βρεθεί. Κάποιοι (ίσως πρόκειται και για συμμορία που... ζει από αυτήν τη δουλειά) κόβουν το... εκατόδραχμο στη μέση και μπαίνουν στο λεωφορείο. Εκεί το κάνουν «ρολό» και το ρίχνουν στο κουτί, λέγοντας στον ανυποψίαστο οδηγό: «Έριξα κατοστάρικο, περιμένω να πάρω ρέστα». Έτσι με το μισό κατοστάρικο παίρνουν πίσω... 70 δραχμές, από τους επόμενους επιβάτες! Σε δυο τρεις ώρες από λεωφορείο σε λεωφορείο θγαίνει το... μεροκάματο.

Πολλοί προτιμούν να ρίχνουν... κουμπιά ή άλλα αντικείμενα, που κάνουν θόρυβο και μπερδεύουν τον οδηγό, που δεν μπορεί άλλωστε να κάνει και πολλά πράγματα.

Μερικοί άλλοι κάτοχοι κάρτας απεριόριστων διαδρομών έχουν βρει άλλο κόλπο, για να μπερδεύουν τους οδηγούς, που παρακολουθούν (;) αν το χρώμα του κουπονιού της, είναι αυτό που «κυκλοφορεί» τον τρέχοντα μήνα. Κρατάνε τα παλιά κουπόνια και με μια ελαφρά πλαστογράφηση τα χρησιμοποιούν όταν το χρώμα επανέρχεται και ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Για όλους αυτούς η δωρεάν μεταφορά τελειώνει.

Ο οργανισμός αστικών συγκοινωνιών (Ο.Α.Σ.) αποφάσισε να τοποθετήσει στα οχήματα ακυρωτικά μηχανήματα για να λύσει το πρόβλημα της διαρροής εσόδων. Όμως ας δούμε λεπτομερέστερα το όλο θέμα.

Τί ακριβώς είναι ο Οργανισμός αστικών συγκοινωνιών;

Είναι μία από τις μεγαλύτερες Δ.Ε.Κ.Ο. (Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί) που έχουμε στην Ελλάδα. Μέτοχοι στον οργανισμό είναι τα Υπουργεία Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων καθώς και το Συγκοινωνιών.

Δημιουργήθηκε με τον νόμο 588/77 για να εποπτεύει και να συντονίζει τους τρεις φορείς-επιχειρήσεις ΕΑΣ, ΗΛΠΑΠ και ΗΣΑΠ. Είναι οργανισμός σχεδιασμού, μελετών και εποπτείας πάνω στα θέματα των αστικών συγκοινωνιών του νομού Αττικής.

Ο πρόεδρος του Οργανισμού κ. **Νικόλαος Μπλέσιος** μας μίλησε για τον Οργανισμό και την απόφαση τοποθέτησης ακυρωτικών μηχανημάτων.

«Από το 1986 ο οργανισμός δραστηριοποιήθηκε προς δύο κύριες κατευθύνσεις.

Τη μελέτη για την οικονομική εξυγίανση των φορέων αστικής συγκοινωνίας της πρωτεύουσας σύμφωνα με τις οδηγίες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας καθώς και τη μελέτη για την αναδιοργάνωση του δικτύου των αστικών συγκοινωνιών.

Η μελέτη εξυγίανσης εκπονήθηκε σε συνεργασία με τους φορείς ΕΑΣ, ΗΣΑΠ και ΗΛΠΑΠ και υποβλήθηκε για έγκριση στη Γενική Γραμματεία ΔΕΚΟ όπου συστάθηκε ειδική επιτροπή. Την 21η Νοεμβρίου 1986 το ΚΥΣΥΜ ενέκρινε την εισήγηση του ΥΠΕΘΟ και πρότεινε συγκεκριμένο Πρόγραμμα Δράσης.

Η απόφαση του ΚΥΣΥΜ καθιστούσε σαφές ότι, η εξυγίανση των φορέων ΟΑΣ, ΕΑΣ, ΗΣΑΠ και ΗΛΠΑΠ είναι δυνατή παρά τη δυσμενή σημερινή οικονομική τους κατάσταση.

Ένα μεγάλο πρόβλημα στην οικονομική εξυγίανση είναι και το θέμα της διαρροής εσόδων.

Το πρόβλημα της μεγάλης διαρροής ξεκίνησε μετά την κατάργηση των εισπρακτόρων. Αποφασίστηκε τότε να μπουκν κάποια κουτιά στα οχήματα όπου οι επιβάτες θα ρίχνουν τα χρήματα για την μεταφορά τους. Ο έλεγχος της πληρωμής θα γίνεται από τους οδηγούς. Μετά από κάποιες παρεξηγήσεις που έγιναν μεταξύ επιβατών και οδηγών το σωματείο των

οδηγών αποφάσισε να μην ασχολούνται πλέον οι οδηγοί με αυτή την εργασία που τους έφερνε σε προστριβές με το επιβατικό κοινό και δεν τους άφηνε απερίσπαστους στο κύριο έργο τους που είναι η ασφαλής μεταφορά των επιβατών.

Μετά από αυτό έγιναν διάφορες προτάσεις όπως να επανέλθουν οι εισπράκτρες ή να μπουν ελεγκτές οι οποίοι δειγματοληπτικά θα έλεγχαν τους επιβάτες αν έχουν εισιτήριο. Βέβαια προϋπόθεση αυτού του συστήματος θα ήταν η χορήγηση εισιτηρίου. Κάποια άλλη πρόταση ήθελε τους ελεγκτές δίπλα στους οδηγούς να επιβλέπουν και να ελέγχουν τους επιβιβαζόμενους. Αυτές οι προτάσεις τελικά απορρίφθηκαν η κάθε μία για τους δικούς της λόγους.

Εισιτηρίων θα είναι απλή. Θα προμηθεύονται οι εποβάτες τα εισιτήρια από ορισμένα σημεία και μπαίνοντας στο όχημα (λεωφορεία ΕΑΣ, τρώει και μετρό) θα ακυρώνουν το εισιτήριο τοποθετώντας το σε μια σχισμή του ακυρωτικού μηχανήματος που θα υπάρχει μέσα στο όχημα. Ξέρουμε ότι στην αρχή θα παρουσιαστούν ορισμένα πρόβλήματα αλλά πιστεύουμε ότι θα ξεπεραστούν. Επίσης ο τρόπος αυτός θα βοηθήσει και τον ΟΑΣ να πάρει ορισμένα στατιστικά στοιχεία που χρειάζεται για την καλύτερη οργάνωση του δικτύου των αστικών συγκοινωνιών γιατί με το ακυρωτικό μηχανήμα θα έχουμε εκτύπωση στο εισιτήριο του χρόνου της επιβίβασης, του δρομολογίου κλπ. ΚΑΙ πάλι θα έχουμε ένα δειγματοληπτικό έλεγχο από ε-

Πρέπει να σημειωθεί ότι το όλο πρόβλημα της διαρροής έχει σχέση με τη νοοτροπία του επιβατικού κοινού να μην πληρώνει ολόκληρο το εισιτήριο. Μάλιστα δε κάποιοι σκέφτηκαν να βγάλουν και μεροκάματο από αυτή τη δουλειά ρίχνοντας αντί για κέρματα κομμένα στη μέση χαρτονομίσματα των πενήντα ή εκατό δραχμών και παίρνοντας τα ρέστα.

Σήμερα ο ΟΑΣ έχει καταλήξει και έχει αποφασίσει τη τοποθέτηση ακυρωτικών μηχανημάτων στα οχήματα. Πριν από λίγα χρόνια είχε παρθεί μια τέτοια απόφαση αλλά για κάποιους λόγους τότε αναίρεθηκε. Όμως τώρα πιστεύουμε ότι μέσα στο 1988 θα δουλέψουν αυτά τα ακυρωτικά μηχανήματα στα οχήματα. Με αυτό το τρόπο είμαστε πεπεισμένοι ότι θα αποφύγουμε τη διαφυγή εσόδων. Επίσης θα δοθούν κάποια κίνητρα σ' αυτούς που χρησιμοποιούν τα μέσα των αστικών συγκοινωνιών πολύ συχνά και σ' αυτούς που αποφεύγουν να τα χρησιμοποιούν ενώ θα τους ήταν ωφέλιμο από πολλές απόψεις.

Η διαδικασία της προμήθειας και ακύρωσης των

λεγκτές που θα μπαίνουν στο όχημα και θα ελέγχουν αν πράγματι όλοι οι επιβάτες έχουν ακυρώσει τα εισιτήριά τους.

Τέλος θέλω να επισημάνω και πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας ότι πρέπει να αλλάξει και η νοοτροπία του επιβατικού κοινού. Σε καμιά άλλη ευρωπαϊκή χώρα δεν νοείται να μπει στο λεωφορείο και να μην πληρώσεις το εισιτήριό σου. Ελπίζουμε ότι και στην Ελλάδα θα διορθωθεί η κατάσταση. Πολλοί από τους επιβάτες μας έχουν στείλει κατά καιρούς προτάσεις για τη λύση διαφόρων προβλημάτων που επισημαίνουν οι ίδιοι στις μετακινήσεις τους. Αυτό σημαίνει ότι μεγάλο μέρος του επιβατικού κοινού έχει ευαισθητοποιηθεί στο θέμα των αστικών συγκοινωνιών».

Τελειώνοντας σημειώνουμε ότι για οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με τη μετακίνησή σας στην περιοχή του Λεκανοπεδίου Αττικής καθώς και για τα δρομολόγια των γραμμών αποτανθείτε στο πληροφοριακό κέντρο που απαντά στον αριθμό κλήσης 185.

ΕΝΑΡΞΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΤΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Με την ευκαιρία της έναρξης της νέας εκπαιδευτικής χρονιάς, έγινε αγιασμός στο χώρο των αστυνομικών σχολών της οδού Μεσογείων 96, στις 6-10-1987.

Παραβρέθηκαν ο Α' υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. Αντιστράτηγος κ. Χαράλαμπος Μπαχάς, ο προϊστάμενος της θρησκευτικής υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ. αρχομανδρίτης π. Ευσέβιος Πιστολής, οι διοικητές των σχολών, πολλοί καθηγητές και οι δόκιμοι υπαστυνόμοι και των τριών τάξεων.

Υποδεχόμενος τους νέους δόκιμους υπαστυνόμους ο διοικητής της Σχολής αστυνομικός δ/ντής κ. Φώτιος Αρκαδόπουλος τους κάλεσε να εκμεταλλευθούν στο έπακρο τις μορφωτικές ευκαιρίες που θα τους δώσει η σχολή, να επιδείξουν πειθαρχία στους ανωτέρους και σεβασμό στους κανονισμούς και τις παραδόσεις της σχολής, να συνειδητοποιήσουν ότι η συνεχής μελέτη αποτελεί την ιεραρχικά πρώτη υποχρέωσή τους και να διαπνέονται από πνεύμα συνεργασίας, συναδελφικότητας και ευγενικής αμίλλας με μοναδικό σκοπό την πληρέστερη εκπαίδευσή τους.

Στη συνέχεια κάλεσε τους δόκιμους των υπολοίπων τάξεων να περιβάλλουν τους νέους δόκιμους υπαστυνόμους με αγάπη, ενδιαφέρον και ν' αποτελούν γι' αυτούς πρότυπα σοβαρής, πειθαρχημένης και γενικά υπεύθυνης συμπεριφοράς.

Αμέσως μετά ο Α' υπαρχηγός μαζί με τον προϊστάμενο της θρησκευτικής Υπηρεσίας μετέβη στις Αστυν. Σχολές Φιλαδέλφειας, Αμαρουσίου και Αμυγδαλέζας, όπου τελέστηκαν αγιασμοί με την ευκαιρία έναρξης των μαθημάτων των νέων δοκίμων.

Στόχος πάντα η ουσιαστική αντιμετώπιση της εγκληματικότητας

Σε οργανωτικά θέματα της Ελληνικής Αστυνομίας και σε πρόσφατες επιτυχίες της στην αντιμετώπιση του κοινού εγκλήματος αναφέρθηκε ο **υπουργός Δημόσιας Τάξης Αντώνης Δροσογιάννης** κατά τη διάρκεια της τακτικής ενημέρωσής του προς τους εκπροσώπους του Τύπου.

Συγκεκριμένα, έδωσε περισσότερες πληροφορίες για το Τμήμα Ανηλίκων που ιδρύθηκε πρόσφατα, για την ενίσχυση της πεζής και μη αστυνόμευσης της Αθήνας, για την δυνατότητα καλύτερης αξιοποίησης του προσωπικού, για την ανακάλυψη οπλοστασίου στην Κόρινθο και για την σύλληψη του δολοφόνου του κοσμηματοπώλη από τον τροχονόμο Βαγγέλη Γώγο.

Ειδικότερα ο υπουργός τόνισε ότι:

• **Σαράντα αστυνομικοί** (αξιωματικοί, αρχιφύλακες και αστυφύλακες) άνδρες και γυναίκες εκπαιδεύτηκαν από τις αρχές του φθινοπώρου σε θέματα σχετικά με τους ανήλικους με σκοπό να στελεχώ-

σουν το **Τμήμα Ανηλίκων** που ιδρύθηκε και θα λειτουργήσει στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής. Η εκπαίδευσή τους διήρκεσε ένα μήνα και οι εκπαιδευθέντες τοποθετήθηκαν στην νεοϊδρυθείσα υπηρεσία και σε διάφορα αστυνομικά τμήματα της πρωτεύουσας.

Όπως είχαμε πρωτογράψει στο τεύχος Μαρτίου - περιγράφοντας την οργανωτική ανασυγκρότηση της Αστυνομίας στο λεκανοπέδιο -, η αναγκαιότητα ειδικής μεταχείρισης προς τους ανήλικους παραβάτες οδήγησε στην ίδρυση του Τμήματος Ανηλίκων. Έτσι, δεν θα αντιμετωπίζονται, πλέον, οι ανήλικοι όπως οι ενήλικοι παραβάτες.

Η εκπαίδευση των αστυνομικών πραγματοποιήθηκε στο αστυνομικό μέγαρο της Γ.Α.Δ.Α. και περιλάμβανε διδασκαλία μαθημάτων από εκπροσώπους της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων, επιστήμονες του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού, δικαστές ανηλίκων, παιδαγωγούς, κοινωνικούς λειτουργούς κλπ.

• Για την ενίσχυση των Αστυνομικών Τμημάτων της πρωτεύουσας κρίθηκε αναγκαίο το μέτρο της απόσπασης αστυφυλάκων και αρχιφυλάκων από επαρχιακές υπηρεσίες οι αστυνομικοί αυτοί θα αποσπώνται για δύο μήνες θα τους εξασφαλίζεται στέγη και τροφή και θα αποτελεί βασικό κριτήριο για την απόσπαση ή μη, η οικογενειακή τους κατάσταση. Η μετακίνηση δεν θα επηρεάσει την αστυνόμευση και της επαρχίας, αφού, όπως είναι γνωστό, τους χειμερινούς μήνες πολλές αστυνομικές υπηρεσίες της περιφέρειας έχουν λιγότερο φόρτο εργασίας.

• Συγκροτήθηκε επιτροπή για την αξιοποίηση όσο γίνεται αποτελεσματικότερα του προσωπικού του υπουργείου, αστυνομικού και πολιτικού. Στις υπηρεσίες του υπουργείου και της ΕΛ.ΑΣ. υπηρετούν σήμερα, συνολικά 1.389 πολιτικοί υπάλληλοι, 778 στην Αθήνα και 611 στην επαρχία και καλούνται να καλύψουν θέσεις αστυνομικών συναδέλφων τους που θα τοποθετούν σε μάχιμες υπηρεσίες. Φιλοδοξία του υπουργείου είναι να ρίξει στη μάχη κατά του κοινού εγκλήματος όσο γίνεται περισσότερους αστυνομικούς.

ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ

Στο προηγούμενο τεύχος μας αναφερθήκαμε στη σύλληψη του φονιά του κοσμηματοπώλη στην οδό Σταδίου. Πρωταγωνιστές της σύλληψης υπήρξαν ο αστυφύλακας Βαγγέλης Γώγος, η γυναίκα του

Μαίρη και ο ιδιώτης Κώστας Ελευθερίου.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός θέλοντας να τιμήσει την αυτοθυσία τους τους απένειμε τιμητικές διακρίσεις, σε ειδική τελετή που έγινε στις 24 Σ/ρίου, στα γραφεία του Ερυθρού Σταυρού.

Ο πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. ναύαρχος Γκολφίνος Πετμεζάς εξήρε την αποφασιστικότητα και το θάρρος του ζεύγους Γώγου και του κ. Ελευθερίου οι οποίοι «διακινδυνεύοντας τη ζωή και τη σωματική τους ακεραιότητα, κατόρθωσαν με ραγδαία ενέργεια και αξιοθαύμαστη αυτοθυσία να συλλάβουν το

δράστη της πρόσφατης τραγικής δολοφονίας του άτυχου κοσμηματοπώλη και να τον παραδώσουν στις αρχές».

Στην τελετή παραβρέθηκαν ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Σεραφείμ, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Αντώνης Δροσογιάννης, εκπρόσωποι του Δήμου Αθηναίων, ο αρχηγός και ο υπαρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας κ.κ. Νίκωνας Αρκουδέας και Θανάσης Ζαφείρης, ανώτατοι και ανώτεροι αξιωματικοί της Αστυνομίας, ο γιος του δολοφονημένου χρυσόχου κ. Φραγκουδάκης, αντιπροσωπείες και Ερυθροσταυρίτισες.

ΜΕ ΚΟΜΜΕΝΗ ΤΗΝ ΑΝΑΣΑ

Με κομμένη την ανάσα δύο αστυνομικοί που αποτελούσαν πλήρωμα περιπολικού αυτοκινήτου, καταδίωξαν και τελικά αφοπλίσαν τον παραλίγο εκτελεστή τους.

Πρόκειται για τον οδηγό του Ε.Α. 10328 περιπολικού αυτοκινήτου Αστυφύλακα Μιχάλη Κόντε και τον συνοδό του Αστυφύλακα Ανδρέα Πικρό. Ο επίδοξος «φονιάς» των αστυνομικών, ήταν ο 28χρονος Αντώνης Ηλ. Καλαβάνος, που όπως προέκυψε από την προανάκριση είναι ένας από τους «αστέρες» του κόσμου των κακοποιών.

Αλλά ας παρακολουθήσουμε την εξέλιξη της ματαιωθείσας τραγωδίας μέσα από τα γεγονότα και τις αφηγήσεις των Αστυνομικών. Το περιπολικό και το πλήρωμα εκτελούσε νυχτερινή θάρδια (22-06) στον Πειραιά. Η ώρα ήταν 01.10' όταν κατευθυνόμενοι για την Τρούμπα, ύστερα από εντολή του Κέντρου Άμεσης Δράσης, στην συμβολή των οδών Μακρυγιάννη - Αγ. Κων/νου στο Μοσχάτο, ήρθαν αντιμέτωποι με το θάνατο, στο συναπάντημά τους με τον οδηγό της υπ' αριθ. Ε.Ζ. 50 δίκυκλης μοτ/τας Β.Μ.Μ.

Η επικίνδυνη οδήγηση του Καλαβάνου, η παραβίαση των κόκκινων φαναριών και τα συνεχή ζικ-ζάκ στο δρόμο ήταν η αφορμή του ελέγχου. Άρχισε μια καταδίωξη, που μέσα στη νύχτα θύμιζε έντονα σκηνή αστυνομικού έργου. Ο παραβάτης κακοποιός προσπάθησε να διαφύγει, δεδομένου ότι εκτός των κατηγοριών που τον θάραιναν, πριν λίγες ώρες, από το Άλσος Προμπονά στη Ν. Φιλαδέλφεια είχε κλέψει το δίκυκλο που οδηγούσε ιδιοκτησίας Τζότη Ανδρέα. Στάθηκε άτυχος όταν ο μπροστινός τροχός της μοτ/τας «βρήκε» κράσπεδο και ανατράπηκε, καθώς το περιπολικό τον ακολουθούσε σε απόσταση αναπνοής.

Ο συνοδός Αστυφύλακας Ανδρέας Πικρός πήδησε ταυτόχρονα

με το δυνατό φρενάρισμα του περιπολικού κι άρχισε να τρέχει πίσω από τον κλέφτη που είχε μεταβληθεί σε δρομέα. Όταν ο Καλαβάνος αντελήφθη ότι κάθε προσπάθεια διαφυγής ήταν μάταιη τράβηξε το περιστροφικό από τη μέση του και με το δάκτυλο στη σκανδάλη γυρίζοντας προς τον διώκτη του επιχείρησε να τον ακινητοποιήσει, «πίσω καθάρματα γιατί σας σκότωσα» φώναξε και έθεσε το περιστροφικό «επί σκοπόν».

Ο Πικρός ευτυχώς δεν τάχασε. Με την ταχύτητα που έτρεχε, έπεσε πάνω του. Επακολούθησε μια απεγνωσμένη πάλη με το θάνατο ώπου κατόρθωσε με τη βοήθεια και του συναδέλφου του να τον αφοπλίσει. Του πέρασαν χειροπέδες και οδηγήθηκε στο Τμήμα.

Στην σωματική έρευνα που του έκαναν βρέθηκαν ακόμη πέντε φυσιγγία κυνηγετικού όπλου, ένα αυτόματο στιλέτο με κάμα 12 εκατοστών και εκατό δισκία του ναρκωτικού φαρμάκου αρντάν. Από την προανάκριση προέκυψε ότι εντός των ημερών σχεδίαζε να «κτυπήσει» και να ληστέψει την Εθνική Τράπεζα στην Σταδίου και γι' αυτό είχε κλέψει την μοτ/τα. Ομολόγησε δέκα κλοπές Ι.Χ. αυτοκινήτων και πολλών δικύκλων που έκλεβε από την Κηφισιά, Μαρούσι και Χαλάνδρι και τα οποία εγκατέλειπε όπου τέλειωναν τα καύσιμά τους. Δεν θυμόταν ούτε κι αυτός, πόσες τσάντες ανύποπτων γυναικών είχε αρπάξει από τους δρόμους του λεκανοπεδίου Αττικής.

Το πιστόλι που κρατούσε, ήταν ένα πιστόλι φωτοβολίδων το οποίο είχε διασκευάσει κατάλληλα με την

προσθήκη μεταλλικής σωλήνας σε όπλο, που έπαιρνε φυσιγγία κυνηγετικού όπλου.

Κατηγορούμενος για σωρεία παραβάσεων του Π.Κ. οδηγήθηκε στον αρμόδιο Εισαγγελέα, ο οποίος διέταξε την προφυλάκισή του. Βρεθήκαμε δίπλα στους συναδέλφους, που καθώς έχει περάσει η «μπόρα» χαμογελαστοί απάντησαν στις ερωτήσεις μας «Έχω δώδεκα χρόνια υπηρεσίας και στην Άμεση Δράση υπηρετώ περίπου ένα χρόνο. Πρώτη φορά στην αστυνομική μου καριέρα βρέθηκα αντιμέτωπος με οπλισμένο κακοποιό », μας είπε ο συνοδός Αστυφύλακας Ανδρέας Πικρός. «Όταν μέσα στη νύχτα, είδα να με σημαδεύει και καθώς αντίκρισα τα γυαλιστερά μάτια του γουρλωμένα, ομολογώ ότι φοβήθηκα. Δεν θυμάμαι τί ακριβώς πέρασε απ' το μυαλό μου. Το πρώτο όμως που σκέφθηκα ήταν ότι θα με σκοτώσει. Αντέδρασα ενστικτωδώς. Πήδηξα πάνω του με στόχο να τον αφοπλίσω και τα κατάφερα. Βέβαια δίπλα μου είχα συμπαραστάτη τον συναδέλφο οδηγό Μιχάλη Κόντε που κινδύνεψε το ίδιο καθώς παλεύαμε να του «φορέσουμε» τις χειροπέδες».

Και ο Κόντες: «Στην αστυνομική μου καριέρα έχω κινδυνέψει πολλές φορές. Δυστυχώς ο κίνδυνος είναι συνυφασμένος με την δουλειά μας. Η αλήθεια είναι ότι το νυχτερινό ωράριο είναι πιο δύσκολο, δεδομένου ότι το σκοτάδι κρύβει πολλά. Σημασία πάντως για μένα έχει η προσφορά της αστυνομίας στο κοινωνικό σύνολο και ο τρόπος εκτέλεσης των καθηκόντων μου, που πιστεύω ότι είναι ο ενδεδειγμένος».

Οι δύο αστυφύλακες Ανδρέας Πικρός και Μιχάλης Κόντες.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ – ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Δύο ιδιαίτερα εντυπωσιακές εκθέσεις έργων αστυνομικών - ζωγράφων πραγματοποιήθηκαν το δεκαήμερο από 5-14 Οκτωβρίου, η πρώτη στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δήμου Αιγάλεω και η δεύτερη στη μεγάλη εκθεσιακή αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός».

Οι καλλιτέχνες - αστυνομικοί μέσα από τα δημιουργήματά τους, τοπία, λουλούδια, αναμνήσεις από την αγροτική ζωή, αγιογραφίες, ιστορικές μνήμες, «επικοινωνήσαν» με τους πολίτες μ' έναν αλλιώτικο αυτή τη φορά τρόπο. Θέλησαν να τους δείξουν έμπρακτα πως τα ενδιαφέροντά τους είναι πολύ πιο πλατεία από το «υπηρεσιακό καθήκον» και την καθημερινή ενασχόληση με το κυνήγι του εγκλήματος και των παραβατών του νόμου. Και η γενική εκτίμηση είναι πως πέτυχαν το στόχο αυτόν εντυπωσιάζοντας όχι μόνο το κοινό αλλά και τους ίδιους τους συναδέλφους τους.

Α' Ομαδική Έκθεση Ζωγραφικής Αστυνομικών της Γ.Α.Δ.Α. στον «Παρνασσό»

Πραγματοποιήθηκε το επτάημερο 7-14 Οκτωβρίου στη μεγάλη αίθουσα εκθέσεων του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» η πρώτη ομαδική έκθεση εικαστικών τεχνών αστυνομικών που υπηρετούν στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής.

Τα εγκαίνιά της έγιναν από τον υπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Αντώ-

νη Δροσογιάννη και στην τελετή τους παραβρέθηκαν επίσης: ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. αντιστράτηγος κ. Νίκων Αρκουδέας, οι α' και β' υπαρχηγοί του Σώματος αντιστράτηγοι κ.κ. Χαρ. Μπαχάς και Αθ. Ζαφείρης, ο γεν. αστυν. δ/ντής Αττικής υποστράτηγος κ. Ανδρέας Καλογεράς, ο δ/ντής Ασφάλειας Αττικής υποστράτηγος κ. Μαρίνης Λαμπρόπουλος και αντιπροσωπεία αξ/κών της Γ.Α.Δ.Α. Παραβρέθηκαν επίσης οι ακαδημαϊκοί κ.κ. Ζέπος και Κονιδάρης Πρόεδρος του Δ.Σ. του «Παρνασσού».

Ο υπουργός αφού επισκέφθηκε τις αίθουσες με τα εκθέματα συνεχάρη τους δημιουργούς τους. Οι δεκαεπτά, συνολικά ζωγράφοι-αστυνομικοί που συμμετείχαν στην έκθεση αυτή είναι ένα μικρό μέρος από το δυναμικό του Σώματος που ασχολείται με τις καλές τέχνες και που είναι πράγματι εντυπωσιακό όχι μόνο σε αριθμό αλλά και σε όγκο δημιουργιών.

Μιλώντας στην τελετή των εγκαίνίων ο γεν. αστυνομικός δ/ντής Αττικής, αφού πρώτα ευχαρίστησε τον Πρόεδρο και το Διοικητικό Συμβούλιο του «Παρνασσού» για την παραχώρηση του χώρου, τόνισε μεταξύ άλλων τα εξής:

«... Σκοπός της έκθεσης αυτής - της πρώτης που οργανώνεται από την υπηρεσία μας - είναι να προβάλει στο κοινό μια δημιουργική δραστηριότητα των αστυνομικών μας, οι οποίοι, παρά την επίπονη, επικίνδυνη και πολυσχιδή τους υπηρεσιακή δραστηριότητα, για τη διασφάλιση των εννόμων αγαθών των πολιτών δεν παύουν να ενασχολούνται, ερασιτεχνικά, με έργα δημιουργικά και μάλιστα αναγόμε-

να στη σφαίρα των καλών τεχνών.

Η δημιουργική αυτή εργασία, γενόμενη σε χρόνο μη υπηρεσιακής απασχόλησης, όπως κατά τη διάρκεια άδειας, ή κατά τον περιορισμένο ελεύθερο χρόνο, εξωτερικεύει τον εσωτερικό κόσμο των αστυνομικών μας...

... Τα έργα αυτά, πονήματα θέλησης είναι εξίσου σημαντικά όσο και το δημιουργικό έργο το οποίο κάθε μέρα προσφέρουν προς το κοινωνικό σύνολο... και εκφράζουν την ηρεμία, τη γαλήνη, την αγάπη, εκφράζουν έμπρακτα τα αισθήματα του αστυνομικού προς τον πολίτη...

... οι δημιουργοί τους προβάλλουν αυτή τους τη δραστηριότητα προκειμένου να καταδείξουν τις εσώτερές τους παρορμήσεις και την καλλιτεχνική τους διάθεση και για να αποτελέσουν ένα κίνητρο προς άμιλλα...».

Στην έκθεση που επισκέφθηκαν πολλοί αστυνομικοί και ιδιώτες κατά τη διάρκεια του επταήμερου της λειτουργίας της εκτέθηκαν συνολικά 145 έργα (ελαιογραφίες, ακουαρέλες, ξυλόγλυπτα, αγιογραφίες, χαλκογραφίες, ψηφιδωτά) των:

- **Ιωάννη Αθανασιάδη αστυνόμου α'**
- **Αθανάσιου Γεωργιλόπουλου αστυφύλακα**
- **Αντώνιου Γιαννάκη αστυν. υποδ/ντή**
- **Ιωάννη Διαμαντάκη αστυφύλακα**
- **Διονύσιου Ζαθερδινού αστυφύλακα**
- **Στέφανου Θεοχαρίδη υπαστυνόμου α'**
- **Αριστείδη Κατσέλη αστυφύλακα**
- **Κων/νου Λυμπερή αστυφύλακα**
- **Δημήτριου Ντελή αστυφύλακα**
- **Ιωάννη Παπαδομιχελάκη αρχιφύλακα**

Στιγμιότυπο από τα εγκαίνια της έκθεσης ζωγραφικής των αστυνομικών ζωγράφων της ΓΑΔΑ στην αίθουσα «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ».

Στιγμιότυπα

από την έκθεση ζωγραφικής αστυνομικών ζωγράφων που διοργάνωσε ο Ο.Φ.Α. σε αίθουσα του Δημοτικού Σταδίου Αιγάλεω.

- Ιωακείμ Παραδεισιά υπαστυνόμου α΄
- Παναγιώτη Πετρόπουλου υπαστυνόμου α΄
- Ελευθέριου Σαριδάκη ανθυπαστυνόμου
- Τίτου Σηφακάκη αρχιφύλακα
- Αθανάσιου Στρατή υπαστυνόμου α΄
- Δημήτριου Τσαφαράκη αστυφύλακα
- Δημήτρη Φιλιππάκου υπαστυνόμου α΄

Ομαδική Έκθεση Ζωγραφικής Αστυνομικών-Καλλιτεχνών στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δήμου Αιγάλεω

Δεκατρείς αστυνομικοί - ζωγράφοι συμμετείχαν στην τριήμερης διάρκειας ομαδική έκθεση που πραγματοποιήθηκε από 5-7 Οκτωβρίου σε αίθουσα του δημοτικού σταδίου Αιγάλεω.

Η έκθεση οργανώθηκε από τον Όμιλο Φίλων Ελληνικής Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Στα εγκαίνιά της παραβρέθηκαν: ο περιφερειάρχης Αττικής Θανάσης Τσιμπούκης, ο δήμαρχος Αι-

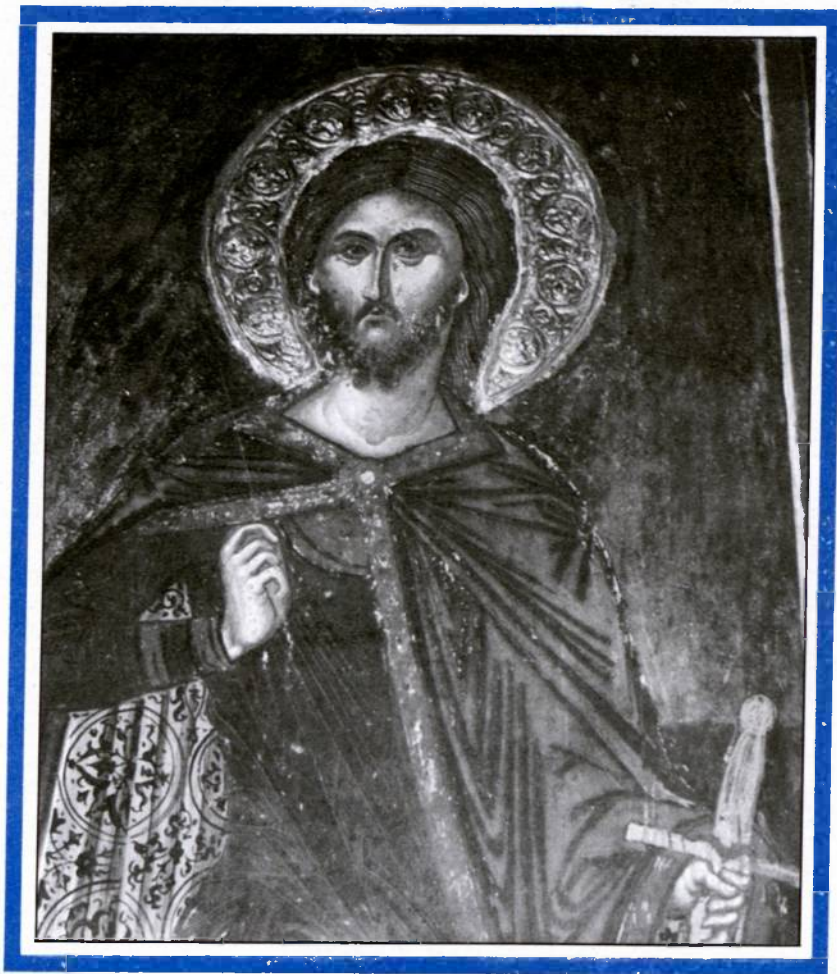
γάλεω Γιάννης Μυστακόπουλος, ο δ/ντής της Α. Δ/σης Δυτικής Αττικής, ο αστυν. δ/ντής Μάρκος Παρράς σαν εκπρόσωπος του αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ., ο δ/ντής της υποδ/σης Ασφάλειας Δυτ. Αττικής αστυν. δ/ντής Αλέξης Σπανός, διοικητές και αξιωματικοί αστυνομικών τμημάτων Δυτ. Αττικής, το Διοικητικό Συμβούλιο του Ομίλου Φίλων Αστυνομίας Δυτ. Αττικής με επικεφαλής τον πρόεδρό του Δημήτρη Διαμαντόπουλο και πολύς κόσμος.

Στο τέλος της εκδήλωσης απονεμήθηκαν μετάλλια και διπλώματα στους καλλιτέχνες που πήραν μέρος στην έκθεση **Ιωάννη Αθανασιάδη, Παναγιώτη Βισθίκη, Αντώνη Γιαννάκη, Γιάννη Διαμαντάκη, Στέφανο Θεοχαρίδη, Στέφανο Καναβάκη, Διονύσιο Λιθιεράτο, Δημήτριο Ντελή, Ιωάννη Παπαδομιχελάκη, Νικόλαο Παπαδημόπουλο, Τίτο Σηφακάκη, Δημήτριο Τσαφαράκη και Δημήτριο Φιλιππάκο.**

Επίσης ο Όμιλος Φίλων Αστυνομίας Δυτικής Αττικής στα πλαίσια των πολιτιστικών του εκδηλώσεων και επιθυμώντας να έλθει σε επαφή γνωριμίας με τους νέους Διοικητές των υπηρεσιών της Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, διοργάνωσε στις 16/10/87 και ώρα 21.30' συνεστίαιση γνωριμίας σε κοσμική ταβέρνα στο Δαφνί Χαϊδαρίου.

Στιγμιότυπο από την συνεστίαιση που διοργάνωσε ο Ο.Φ.Α. Δυτικής Αττικής.

Ο Άγιος Αρτέμιος

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Του Αρχιμανδρίτη Ευσέβιου Πιστολή
Προϊσταμένου της Θρησκ. Υπηρεσίας ΕΛ.ΑΣ.

Το Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, θαύματα θρησκευόμενο, με ιερά συγκίνηση απέκτησε τον προστάτη του Άγιο. Με το υπ' αριθμ. 398/28-9-87 Προεδρικό Διάταγμα ανεγνωρίσθη ως επίσημη Θρησκευτική εορτή της ΕΛ.ΑΣ. η επέτειος της μνήμης του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Αρτεμίου και καθιερώθηκε η 20ή Οκτωβρίου, κατά την οποία τιμάται η μνήμη του, ως ημέρα επίσημης εορτής του Σώματος.

Η επιλογή του Αγίου ως προστάτου του Σώματος

δεν ήταν συμπτωματική και τυχαία.

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Αρτέμιος έζησε τον 4ο μ.Χ. αιώνα. Ο Μέγας Κωνσταντίνος εκτιμώντας τα ηθικά και πολιτικά του χαρίσματα, τον ανέβασε στα ανώτερα διοικητικά αξιώματα της αυτοκρατορίας.

Ως πιστός χριστιανός ο Αρτέμιος διακρινόταν για την αγάπη του προς το Θεό και τους ανθρώπους και την αφοσίωση στο έργο που του ανέθεσε η Πολιτεία.

Έργο του ήταν η φροντίδα για την ειρήνη, την ευνομία και την ασφάλεια των πολιτών. Έργο, δηλαδή, αντίστοιχο με αυτό της Αστυνομίας.

Εκείνο, όμως, που ιδιαίτερα σφράγισε την προσωπικότητα και τη ζωή του Αγίου Αρτεμίου ήταν η θαρραλέα αντίστασή του στην παρανομία του Ιουλιανού του Παραβάτη. Ο Ιουλιανός, όπως μαρτυρεί η Ιστορία, όταν έγινε αυτοκράτορας στην Κωνσταντινούπολη, θέλησε με τη θία να καταργήσει την πίστη του Χριστού και να επαναφέρει τη λατρεία των ειδώλων. Προκειμένου να επιτύχει το σκοπό του δεν δίστασε να υποβάλλει διακεκριμένους Χριστιανούς σε βασανιστήρια. Τότε, ακριβώς, ο Αρτέμιος ύψωσε το ανάστημά του, στηλίτευσε την παρανομία και υπεράσπισε το δίκαιο των Χριστιανών, οι οποίοι – όπως έλεγε – αποτελούσαν την υγιέστερη μερίδα των πολιτών. Γι' αυτή του την παρρησία και το θάρρος ο αυτοκράτορας έδωσε εντολή και τον βασάνισαν φρικτά, χωρίς εντούτοις να καταφέρει να του ταπεινώσει το αδούλωτο φρόνημα και να του καταβάλλει την πίστη στο καθήκον, για την υπεράσπιση του δικαίου και της αλήθειας. Τέλος, μην υποφέροντας το δίκαιο έλεγχο από μέρους του μάρτυρος, ο παραβάτης διέταξε τη θανάτωσή του με αποκεφαλισμό. Έτσι με το αίμα του ο Αρτέμιος επισφράγισε τη συνέπεια στη Χριστιανική ιδιότητα και την αποστολή του.

Κατά τη γνώμη μας υπάρχουν πολλά κοινά σημεία όχι μόνο εξωτερικά αλλά βαθύτερα μεταξύ του Αγίου Αρτεμίου και της Ελληνικής Αστυνομίας. Τα παραθέτουμε:

α) Το αξίωμά του (Δουξ) περιλάμβανε καθήκοντα ανάλογα μ' εκείνα των αστυνομικών, τα οποία και με συνέπεια υπηρέτησε.

β) Η θαρραλέα και μέχρι θανάτου αντίσταση του Αγίου στην παρανομία του Ιουλιανού, για χάρη της υπεράσπισης και προστασίας των αδικουμένων και δυναστευομένων χριστιανών πολιτών, μπορεί να αποτελεί και σήμερα το πρότυπο για τους άνδρες και γυναίκες της Ελληνικής Αστυνομίας, αφού ο αστυνομικός, με τυφλή προσηλωση στο καθήκον, χωρίς υποχωρήσεις, συμβιβασμούς, συναλλαγές, πράξεις και ενέργειες χαριστήριες, πρέπει να μένει συνεπής και ακέραιος στο καθήκον, με θυσία, αν χρειασθεί, και της ζωής του.

γ) Ο έλεγχος της παρανομίας και η προσπάθεια του Αγίου ν' αποτρέψει και αυτόν ακόμα τον αυτοκράτορα και την εφαρμογή μιάς λανθασμένης τακτικής. Αλλά και η Αστυνομία δεν προσπαθεί να επαναφέρει στην τάξη κάθε ατακτούντα και αντιτιθέμενο στο Θείο ή ανθρώπινο δίκαιο;

δ) Η παρουσία του Αγίου ενέπνεε τους Χριστιανούς θάρρος, εμπιστοσύνη και αίσθημα ασφάλειας. Παρομοίως και ο Αστυνομικός εμπνέει τα ίδια συναισθήματα στους πολίτες.

ε) Με το ειρηνικό φρόνημα και την ακεραιότητά του ο Άγιος κατάφερε να αποσπάσει από την ειδωλολατρεία πολλούς και να τους φέρει στο φως της Χριστιανικής αλήθειας. Αλλά και ο Αστυνομικός καλείται να εργασθεί, ώστε άνθρωποι με παράνομη και

αντικοινωνική δράση και συμπεριφορά να μεταβληθούν σε νομοταγείς και χρηστούς πολίτες.

στ) Ο Άγιος αγαπούσε τους χριστιανούς, είχε ψυχική επικοινωνία μαζί τους, απέκτησε την εμπιστοσύνη τους, ανάλωσε τη ζωή του, προκειμένου να τους εξασφαλίσει την πνευματική τους ανεξαρτησία και το δικαίωμα να πιστεύουν ελεύθερα. Και ο Αστυνομικός αγαπά το λαό, μοχθεί και κοπιάζει νύκτα και ημέρα για να περιφρουρεί τη γαλήνη, την τάξη, την ασφάλεια, την ειρήνη και την ελευθερία. Να τον διακονεί, να παραστέκεται στα προβλήματά του, να συνεργάζεται μαζί του.

ζ) Αν και ζούσε σε ειδωλολατρικό περιβάλλον, ο Άγιος είχε αδούλωτο φρόνημα και ήταν αδιάφορος τιμητής του κακού. Στην ειδωλολατρική κοινωνία αντιστάσει ηθικό μεγαλείο.

Ο Αστυνομικός σήμερα πολλές φορές βρίσκεται αντιμέτωπος με πρόσωπα και καταστάσεις αντικοινωνικές και διακινδυνεύει την πνευματική του υπόσταση, οφείλει όμως να παραμένει ανεπηρέαστος, καυτηριάζοντας το κακό.

Αν λοιπόν, ο Άγιος έδειξε ενδιαφέρον, στοργή και αγάπη προς τους χριστιανούς, στηλίτευσε την παρανομία, έμεινε ακλόνητος μέχρι θανάτου στην αληθινή πίστη, αφοσιωμένος στο καθήκον και την αποστολή του, πολύ περισσότερο θα είναι πρόθυμος να σταθεί άγρυπνος προστάτης και βοηθός των Ελλήνων Αστυνομικών, οι οποίοι σαν φύλακες και φρουροί της εννόμου τάξεως, αγωνίζονται κοντά στο λαό, για την αλήθεια, την ασφάλεια και την κοινωνική δικαιοσύνη, την ειρήνη, την ελευθερία, τη γαλήνη και την τάξη. Αξίες, δηλαδή, για τις οποίες και ο Άγιος αγωνίσθηκε μέχρι μαρτυρικού θανάτου.

Με την καθιέρωση ως προστάτου του Σώματος της ΕΛ.ΑΣ. ενός Αγίου συνεχίζεται η ευλαβής συνήθεια και η μακροχρόνια λαϊκή παράδοση του Ορθόδοξου Ελληνικού Λαού και ενισχύεται το θρησκευτικό συναίσθημα των ανδρών και γυναικών αξιωματικών και υπαλλήλων της Αστυνομίας, προϋπόθεση απαραίτητη για την εκπλήρωση του καθήκοντος.

Γιατί είναι γεγονός μαρτυρημένο από την Ιστορία και την προσωπική πείρα του καθενός μας, ότι για επιτέλεση του χρέους μας έχουμε ανάγκη από ηθικά ερείσματα και από φωτεινά πρότυπα, που επέδειξαν θάρρος ανυποχώρητο, προκειμένου να υπερασπισθούν ανώτερες αξίες και ιδανικά που αγωνίσθηκαν με καρτερία χωρίς συμβιβασμούς που υπηρέτησαν τα αγαθά της αγάπης, της ειρήνης, της ευνομίας και της ελευθερίας που θυσίασαν και τη ζωή τους για την Πίστη.

Ο Άγιος μεγαλομάρτυς Αρτέμιος όπως προαναφέραμε ήταν στολισμένος με τις αρετές αυτές. Με την επίσημη, λοιπόν, καθιέρωσή του ως προστάτου του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, θα αποτελεί στο εξής το πρότυπό μας στο δύσκολο έργο που μας ανέθεσε η Πολιτεία να επιτελούμε και δικαίως αναμένει από μας ο Λαός.

ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Όλα τα παιδιά πρέπει να έχουν
δικαίωμα σε μόνιμη οικογένεια

της Μαρίας Ροδοπούλου

Ο θεσμός της υιοθεσίας είναι πολύ παλιός. Συναντιέται με διάφορες μορφές σε λαούς και πολιτισμούς των αρχαίων χρόνων, εξελίσσεται, και αποκτά το σημερινό του χαρακτήρα από τις αρχές του 20ού αιώνα.

Ενώ παλιότερα, η υιοθεσία γινόταν για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες του άκληρου ζευγαριού, δηλαδή να αποκτήσουν κληρονόμο ή να έχουν κάποιον να τους γηροκομήσει και γενικά να ικανοποιήσουν την επιθυμία τους για ένα παιδί, σήμερα η υιοθεσία αποσκοπεί στην οικογενειακή και κοινωνική αποκατάσταση του παιδιού που για διάφορους λόγους δεν μπορεί να ζήσει με τους φυσικούς του γονείς.

Αυτή η έννοια της υιοθεσίας που δίνει το προβάδισμα στην κάλυψη των αναγκών του παιδιού και όχι των θετών γονιών, διατυπώνεται σαν βασική αρχή στη νομοθεσία πολλών κρατών, μεταξύ των οποίων και στην ελληνική. Συγκεκριμένα, το άρθρο 2 του Ν.Δ. 610/1970 «περί υιοθεσίας των μέχρι ηλικίας δέκα οκτώ ετών ανηλίκων» αναφέρει

Το Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ» άρχισε να λειτουργεί το 1955, προσφέρει εξειδικευμένες και εξατομικευμένες υπηρεσίες σε γονείς και παιδιά.

Είναι μη κερδοσκοπικός οργανισμός υπό τον έλεγχο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

ότι «η υιοθεσία επιτρέπεται οσάκις αυτή είναι προς το συμφέρον του υιοθετουμένου».

Οι σημερινές αντιλήψεις για την υιοθεσία και το ρόλο των θετών γονιών

Στη χώρα μας υιοθετούνται περίπου 900 παιδιά κάθε χρόνο. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται σημαντική αύξηση των αιτήσεων υιοθεσίας προς τις αρμόδιες οργανώσεις και ιδρύματα, ενώ ο αριθμός των παιδιών που είναι για υιοθεσία παραμένει χαμηλός και δεν καλύπτει τη ζήτηση.

Αυτό δημιουργεί δυσχέρειες τόσο σ' αυτούς που ενδιαφέρονται να υιοθετήσουν όσο και στην Πολιτεία που οφείλει να προστατέψει κατά τον καλύτερο τρόπο τα παιδιά που οι γονείς τους επιθυμούν να δώσουν για υιοθεσία. Είναι ευνόητο ότι καθένας μας κρίνει το συμφέρον του παιδιού από τη δική του άποψη και με τα δικά του κριτήρια. Για τον περισσότερο κόσμο, το παιδί είναι «τυχερό» όταν υιοθετείται από γονείς καλούς, που έχουν την εκτίμηση της κοινωνίας και οικονομική άνεση. Σημαντικά θέματα, όπως το αν οι υποψήφιοι θετοί γονείς είναι νέοι ή προχωρημένης ηλικίας, αν έχουν σωστές παιδαγωγικές θέσεις, αν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα μιας υιοθεσίας δεν φαίνεται να απασχολούν.

Όμως, τόσο από την μακροχρόνια πείρα που έχουν οι κοινωνικές οργανώσεις στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες, όσο και από έρευνες, έχει αποδειχθεί ότι το μέγεθος του θετού παιδιού δεν είναι απλή υπόθεση.

Η υιοθεσία είναι μια κατάσταση πολύπλοκων διαπροσωπικών, ενδοοικογενειακών και κοινωνικών σχέσεων που μπορεί να επηρεάζουν θετικά και αρνητικά τη συμπεριφορά των ανθρώπων που τις βιώνουν: του παιδιού, των θετών γονιών και των φυσικών γονιών.

Η υιοθεσία μπορεί να δώσει πολλές χαρές, αλλά και πίκρες και απογοητεύσεις.

Δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις που οι θετοί γονείς απογοητεύονται από το παιδί, διότι «δεν βγήκε όπως το περίμεναν» και μετανοιώνουν για την απόφασή τους να υιοθετήσουν· ή το παιδί αισθάνεται ότι αν ζούσε με τη φυσική του οικογένεια θα ήταν καλύτερα· ή ακόμα οι φυσικοί γονείς νοιώθουν να έχουν ξεγελαστεί και να έχουν πάρει θιαστικές αποφάσεις κάτω από την πίεση της γέννησης του παιδιού.

Σήμερα ξέρουμε θα μας πει ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Κέντρου Βρεφών «ΜΗΤΕΡΑ» κ. **Παναγιώτης Πάλμος** πόσο σημαντική είναι η έγκαιρη και σωστή ενημέρωση του παιδιού για την υιοθεσία του. Ξέρουμε για την «κρίση ταυτότητας» που μπορεί να περάσει το παιδί στην εφηβεία και το πώς νοιώθει που είναι υιοθετημένο. Πάνω απ' όλα, ξέρουμε πόσο καθοριστικός είναι ο ρόλος των θετών γονιών που πρώτα αυτοί πρέπει να σταθούν σωστά και να βοηθήσουν το παιδί στους προβληματισμούς και τα ερωτήματά του.

Πόσοι όμως απ' όλους όσους ονειρεύονται ένα μωρό είναι προετοιμασμένοι και μπορούν να αναλάβουν τέτοιες ευθύνες;

Κοινωνικές προκαταλήψεις, αρνητικά βιώματα, προσωπικές ανάγκες επηρεάζουν συνειδητά ή ασυνειδητά τις δυνατότητες του ατόμου να επωμισθεί ένα τέτοιο ρόλο.

Συμπερασματικά δεν αρκεί ένα ζευγάρι που δεν έχει παιδιά να θέλει να υιοθετήσει. Χρειάζεται ωριμότητα, ευαισθησία, προετοιμασία, για να αντιμετωπίσει τις ειδικές ανάγκες του θετού παιδιού.

Την πλήρη, υπεύθυνη και αντικειμενική εκτίμηση της καταλληλότητας και των δυνατοτήτων των συζύγων και την προετοιμασία τους για να γίνουν θετοί γονείς, μόνο κοινωνικές οργανώσεις και ιδρύματα ειδικευμένα στην υιοθεσία μπορούν να αναλάβουν. Γι' αυτό άλλωστε ο Νόμος θέτει σαν βασική προϋπόθεση για την τέλεση της υιοθεσίας, την οικογενειακή και κοινωνική μελέτη των υποψηφίων θετών γονέων και ορίζει τις κοινωνικές οργανώσεις (Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας, Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ», ΠΙΚΠΑ κ.ά.).

Είναι γνωστό, ότι πολλά θρέφη, που οι γονείς τους δεν μπορούν να τα φροντίσουν, τοποθετούνται σε ζευγάρια με προοπτική την υιοθεσία, με τη μεσολάβηση αναρμόδιων ατόμων, που ίσως να ορμώνται από την αγαθή πρόθεση να εξυπηρετήσουν το ζευγάρι και τους γονείς του παιδιού. Αυτές οι τοποθετήσεις δεν εξασφαλίζουν πάντα το συμφέρον του παιδιού ενώ παράλληλα ε-

Συγκεκριμένα οι στόχοι του Κέντρου είναι:

• **Η προστασία παιδιών – ως επί το πλείστον βρεφών και νηπίων – που στερούνται ομαλό οικογενειακό περιβάλλον.**

• **Η βοήθεια σε μόνους γονιούς – κυρίως ανύπαντρες μητέρες.**

• **Η εκπαίδευση νηπιοβρεφολόγων.**

• **Η έρευνα στους τομείς υγείας και ανάπτυξης του παιδιού και των ψυχοκοινωνικών προβλημάτων παιδιών και γονιών.**

• **Η εξέλιξη και διάδοση αρχών και μεθόδων για τη σωματική, ψυχολογική ανάπτυξη και κοινωνική ευημερία των παιδιών, καθώς και η προώθηση σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων.**

γκυμονούν κινδύνους και για τους υποψηφίους θετούς γονείς, που απροετοίμαστοι όπως είναι, δεν μπορούν να εκτιμήσουν και να αντιμετωπίσουν πιθανά μελλοντικά προβλήματα.

Ο θεσμός της υιοθεσίας κρύβει ένα πλέγμα και χρειάζεται χειρισμούς καθαρά επιστημονικούς και από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό που θάχει και τη σχετική πείρα. Χρειάζεται καταρχήν αυστηρή επιλογή των υποψηφίων θετών γονιών και κύρια ποιά η σχέση τους και η θέση τους απέναντι στο θεσμό της υιοθεσίας κάτι που ελαχιστοποιεί τον κίνδυνο της αποτυχμένης υιοθεσίας.

Για να ενταχθούν λοιπόν στη θετή οικογένεια τα υιοθετημένα παιδιά υποστηρίζει ο καθηγητής κ. **ΚΙΡΚ** «χρειάζονται κάτι παραπάνω από απλή καλή θέληση και αγάπη εκ μέρους των γονιών. Οι θετοί γονείς πρέπει να δεχθούν συνειδητά τη διαφορά μεταξύ της απόκτησης φυσικού παιδιού και υιοθετημένου. Όταν δεχτούν αυτή την αλήθεια, θα μπορέσουν να βοηθήσουν το παιδί να καταλάβει ποια είναι η «διαφορά» του με το να είναι υιοθετημένο. Έτσι θα μπορέσουν να απαντήσουν ανοιχτά στις ερωτήσεις του παιδιού σχετικά με την καταγωγή του και θα ενδυναμωθεί ο δεσμός του παιδιού με τους θετούς γονείς του».

Η αλλαγή αυτή στην μορφή της υιοθεσίας, έφερε και μια αλλαγή στον τρόπο αξιολόγησης και επιλογής των κατάλληλων οικογενειών. Οι οικογένειες μαζί με τον κοινωνικό λειτουργό πρέπει να ερευνήσουν σε βάθος και να εκτιμήσουν τις ανάγκες τους, τις προσδοκίες τους από το θετό παιδί, καθώς και τα συναισθήματα που τους δημιουργούν τα παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Από τα ερευνητικά συμπεράσματα προκύπτει ότι ο σχηματισμός της ταυτότητας των υιοθετημένων ατόμων ενδυναμώνει μέ-

- θετικών οικογενειακών εμπειριών
- ανοικτής συζήτησης των θετών γονιών με το παιδί σχετικά με το θέμα της υιοθεσίας και
- των στάσεων της κοινωνίας προς το θετό παιδί και την υιοθεσία.

Παρουσιάζουν το θετό παιδί και ο θετός ενήλικας περισσότερα ψυχολογικά και κοινωνικά προβλήματα ή είναι περισσότερο επιρρεπείς σε συναισθηματική ένταση σε σύγκριση με μη υιοθετημένα άτομα;

Με βάση τα αποτελέσματα ερευνών ο καθηγητής κ. **ΤΡΙΣΕΛΙΟΤΗΣ** αναφέρει ότι τα

περισσότερα παιδιά που έχουν υιοθετηθεί νωρίς στη ζωή τους δεν διαφέρουν στη γενική τους προσαρμογή και δεν παρουσιάζουν περισσότερα ψυχολογικά ή κοινωνικά προβλήματα από παιδιά του γενικού πληθυσμού που ζουν στις φυσικές τους οικογένειες. Οι άνθρωποι που έχουν σημασία για το θετό παιδί είναι εκείνοι που το φροντίζουν και όχι εκείνοι που το γεννούν.

Όσον αφορά τα παιδιά «υψηλού κινδύνου» ή τα παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας που υιοθετούνται όταν τοποθετηθούν στο σωστό, θετικό οικογενειακό περιβάλλον μπορούν να ξεπεράσουν τις πρώιμες συναισθηματικές στερήσεις που βίωσαν.

Έχει παρατηρηθεί υιοθετημένο παιδί να αναζητήσει τους φυσικούς του γονείς και να εγκαταλείψει τους θετούς;

Σύμφωνα με τις υπάρχουσες ενδείξεις ο καθηγητής Δρ. Τρισελιώτης λέει ότι το μέγεθος του ενδιαφέροντος του υιοθετημένου ατόμου για αναζήτηση της φυσικής του οικογένειας, επηρεάζεται από τη στάση της οικογένειας προς το υιοθετημένο παιδί και την υιοθεσία γενικά.

Συγκεκριμένα εάν οι παραπάνω παράγοντες είναι αρνητικοί τότε ενισχύεται η ανάγκη του θετού ατόμου για αναζήτηση της φυσικής του οικογένειας. Σύμφωνα με αποτελέσματα πρόσφατων μελετών, πολλά θετά παιδιά δηλώνουν ότι δεν ενδιαφέρονται να αναζητήσουν τις ρίζες τους και να συναντήσουν την φυσική τους οικογένεια. Όμως οι στάσεις αυτές δεν είναι στατικές αλλά επηρεάζονται από αλλαγές στη προσωπική ζωή και στις κοινωνικές συνθήκες.

Ποιά η διαδικασία της υιοθεσίας και πόσο χρονοβόρα είναι;

Η διαδικασία όσον αφορά τη διεκπεραίωση της υιοθεσίας μας λέει ο παιδίατρος και πρόεδρος του Δ.Σ. του «ΜΗΤΕΡΑ» κ. Πάλλμος, μπορεί να γίνει και σε διάστημα ενάμιση μηνός εάν υπάρχει επείγων χαρακτήρας στην υπόθεση. Το ίδρυμα ΜΗΤΕΡΑ με τον τρόπο που δουλεύει χρειάζεται ένα διάστημα περίπου 7 μηνών. Μπορεί να συντομευτεί ο χρόνος αλλά δεν υπάρχει λόγος γιατί η αναμονή των ζευγαριών είναι δεδομένη. Είναι πολλά τα ζευγάρια και τόσα λίγα τα παιδιά που και αν εγκριθούν από την πρώτη μέρα πάλι θα περιμένουν για να έρθει η σειρά τους. Όταν έρθει, από τα παιδιά που είναι διαθέσιμα σ' αυτή την περίοδο για υιοθεσία, βρίσκουμε το παιδί που του ταιριάζει πιο πολύ και το προτείνουμε στο ζευγάρι και αν το

Η σωστή επιλογή θετής οικογένειας για το κάθε παιδί και η προετοιμασία του παιδιού, των θετών και των φυσικών γονέων προσφέρουν τις περισσότερες ευγυήσεις για την καλή έκβαση της υιοθεσίας και την εξασφάλιση του συμφέροντος του παιδιού.

Όλα τα παιδιά πρέπει να έχουν δικαίωμα σε μόνιμη οικογένεια. Τα έθνη πρέπει να παροτρύνονται να αναπτύξουν το είδος της κοινωνικής πολιτικής που θα παρέχει τη δυνατότητα σε όλα τα παιδιά να μεγαλώνουν στη χώρα τους, με τους γονείς τους και μέσα στη φυλετική και εθνική ομάδα που γεννήθηκαν.

δεχτεί τότε προχωράει στη διαδικασία της προσαρμογής. Έρχεται στο ΜΗΤΕΡΑ για 15 συνεχείς μέρες πρωί-απόγευμα και προσπαθεί να αναπτύξει δεσμό μαζί του. Αφού γίνει και αυτό τότε προχωράμε στη διαδικασία της υιοθεσίας.

Η διαδικασία είναι μάκρρα λόγω των συνθηκών, μεγάλη ζήτηση - μικρή προσφορά, μπορεί να είναι ενοχλητική αλλά είναι αναγκαία γιατί αν δεν ερευνηθούν οι ικανότητες του ζευγαριού που θα παίξουν το ρόλο των θετών γονιών θα οδηγηθούμε σε μια αποτυχημένη υιοθεσία που είναι και σε θάρος του ίδιου του ζευγαριού. Με την αυστηρή επιλογή των γονιών, τη διαδικασία του σωστού ταιριάζματος και της προσαρμογής έχουμε περιορίσει τις περιπτώσεις μερικής αποτυχίας, να είναι πολύ-πολύ ελάχιστες και μάλιστα σε ποσοστό κατώτερο από τις ευρωπαϊκές χώρες.

Προβλέπεται ανώτατο όριο ηλικίας των θετών γονιών;

Ο ελληνικός νόμος δεν προβλέπει ανώτατο όριο ηλικίας των υποψηφίων θετών γονέων, με αποτέλεσμα συχνά θρέψη και μικρά παιδιά να υιοθετούνται από μεσήλικες ή υπερήλικες θετούς γονείς.

Πώς αντιμετωπίζονται τα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Υπάρχει αποδοχή;

Τα παιδιά με ειδικές ανάγκες και κυρίως παιδιά με επιβάρυνση κληρονομική ψυχικής νόσου κ.ά. απεδείχθη ότι εφόσον τύχουν κατάλληλης τοποθέτησης σε κατάλληλα επιλεγμένους γονείς εξελίσσονται χωρίς κανένα πρόβλημα. Κάποτε θα πρέπει να ευαισθητοποιηθεί και η ελληνική κοινή γνώμη και να αποδέχεται για υιοθεσία τέτοια παιδιά. Αντιμετωπίζουμε πρόβλημα στην τοποθέτηση αυτών των παιδιών, με αποτέλεσμα πολλά να αναγκαζόμαστε να τα δίνουμε στο εξωτερικό επειδή δυστυχώς δεν τα αποδέχονται στην Ελλάδα. Άλλωστε είναι και τα μόνα παιδιά που δίνουμε στο εξωτερικό, Σουηδία - ΗΠΑ, γύρω στα 10 το χρόνο.

Το φαινόμενο της μη αποδοχής τους παρατηρείται στην Ελλάδα επειδή η συντριπτική πλειοψηφία των ζευγαριών ξεκινάει από εξωκεντρικά κίνητρα δηλ. πάει να συμπληρώσει την οικογένεια να υποκαταστήσει την ατεκνία. Αντιθέτως στο εξωτερικό τα ζευγάρια διακατέχονται από παιδοκεντρικά κίνητρα και προτιμούν αυτά που απαιτούν μεγαλύτερη διάθεση βοήθειας και η προσφορά αυτή τους ικανοποιεί.

Πρόσφατα σ' ένα ζευγάρι Σουηδών δώ-

σαμε ένα κοριτσάκι με ανίατη καρδιοπάθεια που δεν επιδέχεται θεραπευτική παρέμβαση, αντίθετα είναι εξελικτική και ξέρουμε ότι η προοπτική δεν είναι καθόλου καλή. Σας πληροφορώ ότι και το παιδί και οι γονείς είναι πανευτυχείς επειδή του προσφέρουν αυτά που θέλουν και δεν περνάει μήνας που να μην αλληλογραφήσουν με το Μητέρα και να μας πουν πόσο ευτυχισμένοι είναι.

Ποιοί εγκαταλείπουν τα παιδιά τους και γιατί;

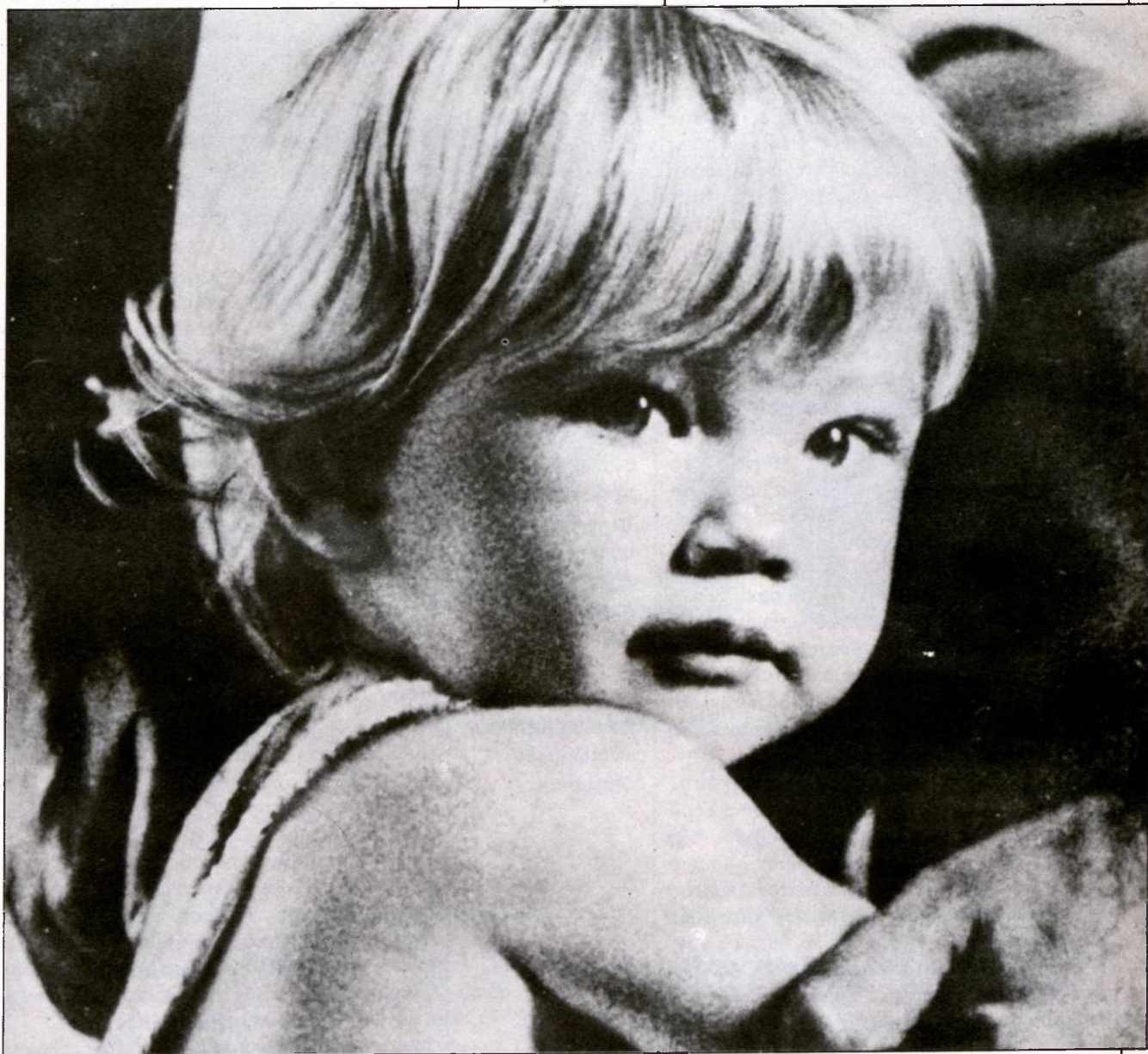
Συνήθως άγαμες μητέρες.

Την τελευταία εξαετία χάρη στα εξειδικευμένα προγράμματα του ΜΗΤΕΡΑ – βοήθεια περισσότερο συμβουλευτική και λιγότερο υλική – έχουμε διπλασιάσει το ποσοστό

των μητέρων που κρατάνε τα παιδιά τους. Σήμερα ανέρχεται σε 60% ενώ στόχος μας είναι το 90% γιατί πρέπει το παιδί να μείνει με τους φυσικούς του γονείς.

Εάν αυτό αποκλειστεί τότε στρεφόμαστε προς την υιοθεσία.

Γύρω στις 500 ανέρχονται οι αιτήσεις για υιοθεσία που δέχεται το χρόνο το ΜΗΤΕΡΑ ενώ 80 είναι αυτές που ικανοποιούνται. Μικρός ο αριθμός των παιδιών σε σχέση με τα ζευγάρια που επιθυμούν να υιοθετήσουν. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να γίνονται πολλές «ανεξάρτητες» υιοθεσίες, δηλ. περιπτώσεις όπου οι υποψήφιοι θετοί γονείς

βρίσκουν παιδιά ιδιωτικά χωρίς προηγούμενη συνεργασία με κοινωνικές οργανώσεις. Αυτές οι υιοθεσίες είναι ουσιαστικά ανεξέλεγκτες και εγκυμονούν πολλούς κινδύνους για τα παιδιά και την οικογένεια. Ο νόμος δεν προβλέπει τον έλεγχο αυτών των υιοθεσιών που συχνά συνοδεύονται και από οικονομική συναλλαγή μεταξύ φυσικών γονέων, θετών γονέων και μεσαζόντων.

Επειδή βάση της νομοθεσίας η υιοθεσία δεν λύνεται σχεδόν ποτέ θα πρέπει λοιπόν τα πράγματα να ζυγίζονται και να εξετάζονται από κάθε σκοπιά και άποψη πριν οδηγηθούμε στο τετελεσμένο και αμετάκλητο γεγονός της δικαστικής τελείωσης της υιοθεσίας.

Ποιά η άποψη της Αστυνομίας για το «εμπόριο» των βρεφών;

Τα περισσότερα παιδιά που υιοθετούνται είναι παιδιά τοιγάνων ή άγαμων μητέρων. Δεν φτάνουν όλες οι περιπτώσεις ούτε στην Αστυνομία ούτε στη Δικαιοσύνη παρά μόνο με καταγγελία. Οι περιπτώσεις αυτές είναι γύρω στις 10 το χρόνο, και τι περιπτώσεις;

7-6-85. Η Σκαλτσά Ελένη με το σύζυγό της Δημήτριο ύστερα από συνεννόηση πηγαίνουν στο ιατρείο του Σφετικόπουλου, Μάρνης 57, στην είσοδο τους περιμένει η Σκανδάλη και τους οδηγεί στον 8ο όροφο όπου βρίσκεται το ιατρείο. Εκεί παραλαμβάνουν από το Σφετικόπουλο παρουσία και της Σκανδάλη ένα αγοράκι βρέφος δίνοντάς του 800.000 δρχ. Στη συνέχεια κατόπιν εντολής του γιατρού πηγαίνουν στο Κεντρικό Μαιευτήριο Αθηνών, στο οποίο είναι συνδιαχειριστής, απ' όπου θα βγάλουν και την θεταίωση του τοκετού. Γύρω στις 11 η ώρα το ίδιο βράδυ φτάνουν στο μαιευτήριο και παραλαμβάνει το μωρό η εκεί εργαζόμενη μαία Λυμπέρη. Μετά από λίγο η Σκαλτσά οδηγείται στο χειρουργείο όπου της γίνεται... ξύρισμα στα γεννητικά όργανα και στη συνέχεια οδηγείται σε δωμάτιο του 4ου ορόφου για να εξέλθει στις 10-6-85 πληρώνοντας για έξοδα τοκετού στο Λογιστήριο του μαιευτηρίου 50.000 δρχ.

Παραλαμβάνοντας μαζί με το σύζυγό της το βρέφος επιστρέφουν στο σπίτι τους, Σερίφου 50, για να συλληφθούν στις 24-6-85, 12 η ώρα. Ενώ στις 11.30 η ώρα της ίδιας μέρας ο Σφετικόπουλος συναντήθηκε με τον Σκαλτσά στο μαιευτήριο όπου ο γιατρός συνέταξε ψευδή ιατρική θεβαίωση ότι το βρέφος γεννήθηκε στο μαιευτήριο την 8-6-85. Με την ψευδή αυτή θεβαίωση ο Σκαλτσάς πήγε στο Ληξιαρχείο Αθηνών και δήλωσε το βρέφος σαν δικό του.

Τόσο στις εγχώριες όσο και στις διακρατικές υιοθεσίες το παιδί δεν πρέπει ποτέ να αντιμετωπίζεται σαν ένα απλό «εμπόρευμα» που διατίθεται είτε σε ζευγάρια ή άλλα άτομα που επιθυμούν να υιοθετήσουν, είτε μερικές φορές σε ασυνειδητούς κερδοσκόπους πρακτορες που απασχολούνται με την υιοθεσία. Για να προστατευθούν τα παιδιά από αυτή την εκμετάλλευση οι υιοθεσίες πρέπει να γίνονται μέσω επαγγελματικών και αναγνωρισμένων κοινωνικών Υπηρεσιών.

25-6-85. Αντί 300.000 δρχ. δίνεται αγοράκι αθάπτιστο βρέφος από τη Μαρία Λιατίφη στους Πετράκη Νικόλαο και Αρχοντούλα.

7-1-86. Κοριτσάκι βρέφος αθάπτιστο που γέννησε η Λούκα Νικολέττα δίνει στους Γκέλη Κων/νο και Σωτηρία αντί 350.000 δρχ.

Ακόμη κάποιος ψευδώς δηλώνει στο ληξιαρχείο ότι είναι πατέρας ενός παιδιού, και ζητεί καταχώρηση εξώγαμου σαν από νόμιμο γάμο. Παρουσίαση ενός παιδιού ως γνήσιο τέκνο μιας γυναίκας η οποία δεν το γέννησε.

Αυτές και άλλες παρόμοιες περιπτώσεις «μαύρης αγοράς» βρεφών απασχολούν τόσο την Ελλάδα όσο και τις άλλες χώρες του κόσμου.

«Ο κατά οποιονδήποτε τρόπο νοθεύων ή συγκαλύπτων την οικογενειακή τάξη κάποιου, και κύρια ο προσφέρων τέκνον» τιμωρείται με φυλάκιση βάσει του άρθρου 354 «Προσβολή της οικογενειακής τάξεως» του Ποινικού Κώδικα.

Με θέμα λοιπόν **την υιοθεσία σήμερα: Ε-ξελέξεις και Προοπτικές** πραγματοποιήθηκε Διεθνές Συνέδριο στην Αθήνα από 6 έως 9 Ιουλίου 1987 και δεσμεύτηκε να αναλάβει την προώθηση νομοθεσίας και πολιτικής για μια αποδοτική παιδική πρόνοια καθώς και σωστή επαγγελματική πρακτική, κυρίως στο τομέα της υιοθεσίας. Βασίζοντας αυτή τη δέσμευση στην πίστη τους ότι όλα τα παιδιά πρέπει να έχουν δικαίωμα σε μόνιμη οικογένεια. Τα έθνη πρέπει να παροτρύνονται να αναπτύξουν το είδος της κοινωνικής πολιτικής που θα παρέχει τη δυνατότητα σε όλα τα παιδιά να μεγαλώνουν στη χώρα τους, με τους γονείς τους και μέσα στη φυλετική και εθνική ομάδα όπου γεννήθηκαν.

...Η τοποθέτηση του παιδιού σε ανάδοχη οικογένεια ή σε ίδρυμα πρέπει να θεωρείται μόνο σαν προσωρινή λύση για ορισμένα παιδιά, ώστε να καταστεί εφικτή είτε η επιστροφή τους στη φυσική τους οικογένεια είτε, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, η υιοθεσία τους από άλλη οικογένεια.

Αναγνωρίζουν ότι έχουν ευθύνη να αλλάξουν τη στάση γενικά της κοινωνίας προς μια πιο θετική αντιμετώπιση της υιοθεσίας, κυρίως της υιοθεσίας παιδιών μεγαλύτερης ηλικίας και παιδιών με ειδικές ανάγκες.

Το παραπάνω ψήφισμα εγκρίθηκε ομόφωνα από την ολομέλεια του Διεθνούς Συνεδρίου για την Υιοθεσία και υποβλήθηκε στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Οπότε ας ελπίσουμε σωστά επιλεγμένους γονείς για τα υιοθετημένα παιδιά και εξάλειψη της «μαύρης αγοράς» βρεφών.

Ρεπορτάζ:
Λευτέρης Σαριδάκης

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΜΑΤΟΔΡΟΜΙΕΣ ΣΤΟΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟ

Ο Ιππόδρομος όπως και η ίδια η λέξη ορίζει, είναι δρόμος για ίππους (άλογα). Ένας χώρος διεξαγωγής ιπποδρομιών, γνωστός και σαν ιπποδρόμιο.

Οι ιπποδρομίες είναι ένα από τα πρώτα αθλήματα με τα οποία ασχο-

λήθηκε ο άνθρωπος και οι ρίζες τους χάνονται βαθιά στην αρχαιότητα.

Στον Όμηρο ο όρος ιππόδρομος αναφέρεται με την σημασία του δρόμου που προορίζεται για άρματα και αρματοδρομίες. Στον

Πλάτωνα ο όρος αναφέρεται στο μέρος που γίνονται αγώνες ιππικοί και αρματηλασίας, ενώ στον Πausanias η αναφορά σχετίζεται με τον συγκεκριμένο ολυμπιακό ιππόδρομο.

Αν και οι ιπποδρομίες ήταν

γνωστές στους λαούς της Μ. Ανατολής (Ασυρίους, Βαβυλωνίους) και της Αιγύπτου, πολύ πριν από τους Ελληνιστικούς χρόνους, εν τούτοις ο ιππόδρομος σαν θεσμός άρχισε ουσιαστικά την ιστορία του στην Ελλάδα και είναι βέβαιο ότι αποτέλεσε αναπόσπαστο μέρος της ζωής των προγόνων μας. Αδιάψευστοι μάρτυρες γι' αυτό, είναι οι μύθοι και οι φιλολογικές αναφορές αρχαίων κειμένων, όπως και τα αρχαιολογικά ευρήματα που φέρνουν στο φως οι αρχαιολογικές ανασκαφές και στα οποία το άλογο αγωνιζόμενο ή μη, με αναβάτη ή αρματοδόμο, παρουσιάζεται να αποτελεί την πλέον αγαπημένη μορφή της τέχνης.

Αργότερα η ιδέα του ιπποδρόμου μεταφέρθηκε από τους Έλληνες στους Ρωμαίους, από τους οποίους την πήραν οι Βυζαντινοί που προσέδωσαν σ' αυτήν πολιτικοκοινωνικό χαρακτήρα και την κατέστησαν ταυτόσημη με την έννοια της Δημοκρατικής έκφρασης.

Κατά την μυθολογία, η Κίρκη έκτισε τον πρώτο ιππόδρομο στον κόσμο, και ο βασιλιάς της Πελοποννήσου Οινόμαος, καθιέρωσε την αρματοδρομία σαν αγώνισμα στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ο ίδιος μάλιστα βρέθηκε αντιμέτωπος με τον Πέλοπα στην πρώτη ιπποδρομία την οποία και έχασε, γι' αυτό και έδωσε την κόρη του Ιπποδάμεια σε γάμο στον Πέλοπα που ήταν νικητής.

Ο Όμηρος στις θαυμαστές περιγραφές του αναφέρει ότι, οι πολιορκητές της Τροίας διατηρούσαν ειδικό χώρο για αρματοδρομίες. Ήταν ένας δρόμος φαρδύς και ομαλός που οδηγούσε από την παραλία στην πεδιάδα. Για τους αγώνες που είχε προκηρύξει ο Αχιλλέας για να τιμήσει την μνήμη του φίλου του Πάτροκλου τα στοιχεία που δίνει στην Ιλιάδα (Ψ 257-513) ο ποιητής, είναι πολύ διαφωτιστικά. «Μόλις το σύνθημα έδωσε ο Αχιλλέας, όρμησαν όλοι με ταχύτητα στο δρόμο - νέφος σηκώνοντας την σκόνη - σ' ένα σημείο για να φθάσουν - και να ξαναγυρίσουν, καλπάζοντας πάντα - εκεί όπου ξεκίνησαν. Πρώτος ο Διομήδης έφθασε - κι ο Αχιλλέας, σαν το αγώ-

νισμα τελείωσε - απένειμε βραβεία».

Ο Ιππόδρομος σήμερα

Η περιληπτική αναφορά στην ιστορία του ιπποδρόμου, δίνει ανάγλυφη εικόνα του πάθους των ανθρώπων, σε περασμένες εποχές, για ευγενή άμιλλα, αλλά και της έφεσης που είχαν για την άθληση. Ταυτόχρονα γίνεται μέτρο σύγκρισης ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν, ως προς τον σκοπό διεξαγωγής των ιπποδρομιών αφ' ενός, και της εξελικτικής πορείας του ιπποδρομιακού χώρου από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα, αφ' ετέρου.

Στην εποχή μας, έχουν παραμεριστεί οι έννοιες της άθλησης καθώς και της άμιλλας και την θέση τους πήραν ο «τζόγος», το «ρίσκο», ο «γκανιάν» και το «δίδυμο».

«Πατέρας» των Ελληνικών Ιπποδρομιών θεωρείται ο στρατηγός Ευστράτιος Ράλλης, που είναι από τους πρωτεργάτες της «Φιλιππου Εταιρείας» και οι προσπάθειές του στο Φάληρο, άρχισαν στα χρόνια της βασιλείας του Γεωργίου Α'.

Μετά την κατασκευή του Ιπποδρόμου στο Δέλτα του Φαλήρου και την νομοθετική πράξη που παραχωρούσε το δικαίωμα οργάνωσης των ιπποδρομιών στην «Προνομιούχο Ελληνική Εταιρεία Ιπποδρομιών», οι τακτικοί αγώνες άρχισαν το 1925 και συνεχίστηκαν ασταμάτητα μέχρι το 1940. Η κατοχική λαίλαπα, καθώς και άλλες συγκυρίες των χρόνων μετά την απελευθέρωση, αναστείλαν την διεξαγωγή των ιπποδρομιών για μια δεκαετία, οι οποίες ξανάρχισαν κανονικά το 1951 και συνεχίζονται μέχρι και σήμερα κάθε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή.

Απομεσήμερο λοιπόν Παρασκευής, κι εμείς κατηφορίσαμε για το Φαληρικό Δέλτα, με προορισμό τον Ιππόδρομο. Στόχος μας η παρουσίαση των γεγονότων και συμβαινόντων στον πολυτάραχο αυτόν χώρο, από την σκοπιά και την «οπτική γωνία», της αρμοδιότητας αλλά και της ιδιότητάς μας.

Μια τεράστια έκταση 400 περίπου στρεμμάτων που απλώνεται στο τέλος της Λ. Συγγρού, «δεξιά των κατερχομένων» προς Πειραιά, «φιλοξενεί» τις εγκαταστάσεις του Ελληνικού Ιπποδρόμου. Ο μεγάλος αριθμός των σταθμευμένων Ι.Χ. αυτοκινήτων στα γύρω πεζοδρόμια και η ασυνήθιστη κίνηση ατόμων κάθε ηλικίας (εκτός ανηλίκων), καθώς και η διακριτική παρουσία ένστολων αστυνομικών, είναι οι πρώτες εντυπώσεις του επισκέπτη. Υπάλληλοι του Ο.Δ.Ι.Ε. (Οργανισμός Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος), της Εφορίας και αστυνομικοί, βρίσκονται στις εισόδους και «επιμελούνται» για την είσοδο των πολιτών στο ιερό τους «τέμενος» ή καλύτερα στον επίγειο «παράδεισό» τους.

Χιλιάδες κόσμος στις κερκίδες και μεγάλη αναταραχή στα ταμεία και τους γύρω χώρους, μέχρι τον φράχτη που χωρίζει τον αγωνιστικό διάδρομο και τις εγκαταστάσεις «PHOTO FINISH», σ' έναν απερίγραπτο αναβρασμό, πριν την εκκίνηση της «κούρσας». Για δευτερόλεπτα, διακόπτεται το «βούϊσμα» του πλήθους, καθώς από τα μεγάφωνα ακούγεται βραχνή η φωνή του εκφωνητή που ανακοινώνει: «Αυτή τη στιγμή, δόθηκε η εκκίνηση της πρώτης ιπποδρομίας». Ταυτόχρονα με την απελευθέρωση των ίππων από την αφετηρία, ένας μακρόσυρτος ήχος κουδουνιού, ειδοποιεί τους παίκτες-θεατές ότι τα άλογα «έφυγαν», και τα ταμεία ότι διακόπτουν κάθε συναλλαγή, ανεβάζοντας αυτόματα ένα περιοριστικό κιγκλίδωμα (ειδικό πλέγμα) στο «γκισσέ» του ταμείου.

Δεκαπέντε και πλέον χιλιάδες «φιλιπποι» φωνάζουν καθώς με χειρονομίες και γουρλωμένα μάτια, παρακολουθούν με αγωνία την εξέλιξη της κούρσας. Οι αναβάτες καθάλα στα άλογά τους, χάνονται μέσα σε πυκνό σύννεφο σκόνης και γίνονται για τα λίγα δευτερόλεπτα που διαρκεί η ένταση «θεοί» ή «αποθράσματα», «ήρωες» ή «πουλημένοι», ανάλογα με την έκβαση της Ιπποδρομίας.

Ο «κόσμος» του ιπποδρόμου είναι εντυπωσιακός. Ένας κόσμος αλλοιώτικος, παράξενος, ξεχωρι-

στός. Τις περισσότερες φορές κα-
τσούφης, δακρυσμένος και χαμέ-
νος και τις λιγότερες χαρούμενος
και κερδισμένος. Οι αντιδράσεις
του είναι αποτυπωμένες στα πρό-
σωπα, στα μάτια και τις κινήσεις
του, που για τον ελάχιστο χρόνο
διάρκειας της ιπποδρομίας ζει έν-
τονα τον παλμό του αγώνα, πάνω
στον οποίο έχει «ποντάρει» και το
τελευταίο «κατοστάρι» στηρίζο-
ντας ταυτόχρονα ελπίδες, όνειρα
και φιλοδοξίες, στο αποτέλεσμα
του.

Ο «βίος» του ιπποδρόμου έχει
κληδωθεί κατά διαστήματα στο
παρελθόν και πολλά έχουν γραφεί
στον ημερήσιο τύπο, για τα «αμαρ-
τήματα» των υπευθύνων. Κομπίνες
απάτες, ντοπαρισμένα άλογα, πλη-
ρωμένοι αναβάτες που «κρατάνε»
το φαβορί πριν το τέρμα, αγώνες
«σικέ» είναι μερικά κτυπητά σκάν-
δαλα που έχουν σχολιασθεί από
την κοινή γνώμη, ύστερα από τα
δημοσιεύματα των μέσων ενημέ-
ρωσης. Πολλές κακές φήμες κυ-
κλοφορούν τόσο για τον Ιππόδρο-
μο, όσο και για την «πελατεία» του,
που συνήθως «δεν είναι της καλής
κοινωνίας». Πολλοί έχουν χάσει τα
υπάρχοντά τους, έχοντας την «αρ-
ρώστια» του Τζόγου. Δεν είναι λίγοι
αυτοί που έμειναν στο δρόμο έχο-
ντας το πάθος «να ταΐζουν τα αλο-
γάκια» μια ζωή. Η κοινή γνώμη συ-
γκλονίσθηκε πριν λίγα χρόνια, όταν
πληροφορείτο ότι προκειμένου να
εξαφανισθούν τα πειστήρια της
απάτης και να συγκαλυφθεί η πα-
ρανομία κατακρεουργήθηκε η
«Κουκλίτσα» – ένα καθαρόαιμο Α-
ραβικό άλογο – με τσεκούρια και
μπαλτάδες. Το θέμα μας όμως είναι
διάφορο και ξένο προς αυτά τα πε-
ριστατικά και οπωσδήποτε δεν εί-
ναι εύκολο να μπει κάποιος στο
βάθος μιας τέτοιας υπόθεσης, για
την οποία επιλαμβάνεται πάντοτε η
δικαιοσύνη.

Λειτουργία του Ιππόδρομου

Όπως προαναφέρθηκε ο Ιππό-
δρομος ιδρύθηκε το 1925. Η εκκί-
νηση της πρώτης Ιπποδρομίας στο
Δέλτα δόθηκε στις 20 Απριλίου

1925. Στα 63 περίπου χρόνια ζωής
του Ιπποδρόμου και μέχρι σήμερα
πολλά άλλαξαν και πολλά έγιναν
για τον εκσυγχρονισμό του χώρου
και των εγκαταστάσεων, την βελ-
τίωση των ίππων, την εκπαίδευση
των «Τζόκεϋ», την ίδρυση Ιππο-
φορβείων κλπ. Βασική αλλαγή η
οποία σημάδεψε την παραπέρα πο-
ρεία του Ιπποδρόμου ήταν η κρατι-
κοποίησή του στις 23 Νοεμβρίου
1967, όταν με την ίδρυση του
Ο.Δ.Ι.Ε. η ευθύνη της λειτουργίας
και της διαχείρισης πέρασε στο
Κράτος, αφαιρώντας πολλές από
τις αρμοδιότητες της «Φιλίππου
Ενώσεως», που μέχρι τότε διοι-
κούσε τον Ιππόδρομο και ήταν υ-
πεύθυνη για όλες τις υποθέσεις
του.

Η κρατικοποίηση του Ιπποδρό-
μου αφ' ενός έδωσε ένα τεράστιο
πρόσοδο στο Κράτος και αφ' ετέ-
ρου εδραίωσε το αίσθημα εμπιστο-
σύνης των παικτών αφού τα πάντα
στον Ιππόδρομο λειτουργούν από
τότε με την εγγύηση του Κράτους.

Οι εγκαταστάσεις του Ελληνι-
κού Ιπποδρόμου είναι από τις
πλέον σύγχρονες και το προσωπικό
που ασχολείται με τα «άλογα» ειδι-
κευμένο και οπωσδήποτε επιλεγ-
μένο. Εκτός των Ιπποκόμων, σταυ-
λιτών, πεταλωτών, ζυγιστών, εκ-
παιδευτών και πολλών άλλων ειδι-
κοτήτων, στον Ιππόδρομο υπάρχει
νοσοκομείο (κτηνιατρείο) πλήρως
εξοπλισμένο και μια ομάδα επιστη-
μόνων (Κτηνιάτρων) που παρακο-
λουθούν την υγιεινή κατάσταση
των «καθαρόαιμων», από την ελά-
χιστη θλάβη μέχρι και την αποκα-
τάσταση σοβαρών ασθενειών εσω-
τερικών ή εξωτερικών του οργανι-
σμού, που πραγματοποιείται σε υ-
περσύγχρονο ειδικό χειρουργείο.

Αν υπάρξει περίπτωση λήψης αίμα-
τος ή σιέλου, για την απόδειξη
«ντοπαρισματος» το δείγμα απο-
στέλεται στο Πανεπιστημιακό ερ-
γαστήριο «ΜΟΣ» του Λονδίνου το
οποίο με έκθεσή του αποφαίνεται
αν το υπό κρίση δείγμα είναι «κα-
θαρό».

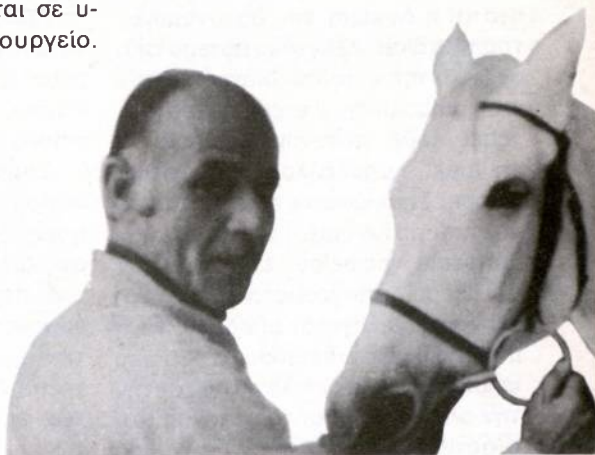
Τέσσερα είναι τα βασικά χαρα-
κτηριστικά στον Ιππόδρομο. Το ένα
είναι ο «κόσμος» του, με τις οποίες
ιδιαιτερότητές του. Το άλλο ο με-
γάλος «Τζίρος» και τα χρηματικά
ποσά που παίζονται σε κάθε Ιππο-
δρομική ημέρα. Το τρίτο είναι τα
ειδικά σωματικά προσόντα των α-
ναβατών «Τζόκεϋ». Όσο μικρόσω-
μοι και κατ' επέκταση μικρού βά-
ρους είναι οι αναβάτες τόσο μεγα-
λύτερες πιθανότητες έχουν να κα-
τακτήσουν τον «ναό του Τζόγου».
Και τέταρτο τα «καθαρόαιμα» άλο-
γα.

Αρμοδιότητες της Αστυνομίας-Αστυνόμευσης

Ο Ιππόδρομος όπως και κάθε
χώρος προσιτός στο κοινό, αστυ-
νομεύεται βάσει των κειμένων νό-
μων και διατάξεων, κατά τον καλύ-
τερο δυνατό τρόπο.

Υπάρχουν ίσως ορισμένες ιδιο-
μορφίες στον τρόπο αστυνόμευσης
του ιπποδρόμου, λόγω κυρίως «των
όρων του παιχνιδιού», των μεγά-
λων χρηματικών ποσών που παίζο-
νται από τους «φιλίππους» – όπως
ονομάζονται οι παίκτες και βέβαια
τον ιδιαιτεροτήτων «παράξενου»
κόσμου του.

Η αστυνόμευση αρχίζει από τον

εξωτερικό χώρο «υποδοχής» του κοινού και φτάνει μέχρι και την παράδοση των χρημάτων είσπραξης στην Τράπεζα.

Η αστυνομική δύναμη που διατίθεται για εκτέλεση υπηρεσίας στον ιππόδρομο, είναι με στολή και με πολιτική περιβολή, δουλεύει για ένα εξάωρο κάθε ιπποδρομιακό απόγευμα και έχει τα παρακάτω καθήκοντα:

α) Παρίσταται και παρακολουθεί τη λήψη ούρων ή άλλων βιολογικών υλικών του οργανισμού των ίππων που υποδεικνύουν οι Ελλανοδίκες και που λαμβάνονται από τους κτηνιάτρους για δειγματοληπτικό έλεγχο.

β) Έχει την ανωτάτη εποπτεία για την τήρηση του Κανονισμού οργανώσεως και λειτουργίας των αμοιβαίων στοιχημάτων.

γ) Ασκεί έλεγχο των στοιχημάτων εντός και εκτός του ιπποδρόμου.

δ) Επεμβαίνει και αποφαίνεται σε αμφισβητήσεις γενικού ή μερικού ενδιαφέροντος που αφορούν αποκλειστικά στην λειτουργία των αμοιβαίων στοιχημάτων.

ε) Εισηγείται στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης την λήψη μέτρων που σχετίζονται με την λειτουργία αμοιβαίων στοιχημάτων στον ιππόδρομο και

στ) Λαμβάνει μέτρα Τάξης, Τροχαίας και Ασφάλειας μέσα και γύρω από το χώρο του Ιπποδρόμου.

Οι αστυνομικοί ανήκουν στην οργανική δύναμη της Γ.Α.Δ.Α. Στον Κρατικό έλεγχο, εκτελούν υπηρεσία αστυνομικοί με πολιτική περιβολή.

Περίπου κάθε χρόνο αντικαθίσταται η δύναμη των αστυνομικών του Κρατικού ελέγχου, ύστερα από σχετική προς τούτο διαταγή. Στην υπηρεσία αυτή, μπορεί να υπηρετήσει κάθε αστυνομικός που το επιθυμεί, υποβάλλοντας σχετική αίτηση. Σημειώνεται εδώ ότι προτιμούνται αστυνομικοί που εκτελούν υπηρεσία γραφείου, επειδή έχουν ελεύθερο απογευματινό ωράριο, ώστε να διεξάγεται απρόσκοπτα η υπηρεσία στον Ιππόδρομο. Βασικό επίσης στοιχείο επιλογής σ' αυτήν την υπηρεσία είναι το γεγονός, ότι ο αστυνομικός πρέπει να είναι έγ-

γαμος, να έχει παιδιά και η σύζυγός του να μην είναι εργαζόμενη.

Τα καθήκοντα της αστυνομίας όπως και παραπάνω αναφέρθηκε είναι πολλά και ειδικά, το δε έργο της επίπονο και απαραίτητο. Η απόδοση των κερδών γίνεται ύστερα από έλεγχο και ταύτιση των αποτελεσμάτων μεταξύ Ο.Δ.Ι.Ε. και Κρατικού ελέγχου. Σε περίπτωση διαφωνίας, ο έλεγχος επαναλαμβάνεται στα επί μέρους τμήματα μέχρις ότου ανευρεθεί το λάθος. Το αποτέλεσμα κάθε ιπποδρομίας δεν ανακοινώνεται, εάν δεν είναι υπογεγραμμένο από τον προϊστάμενο του Κρατικού ελέγχου ο οποίος ει-

ναι Αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας.

Ανακεφαλαιώνοντας θα πρέπει να παραδεχτούμε, ότι η παρουσία της αστυνομίας και ειδικότερα του Κρατικού ελέγχου στον ιππόδρομο κρίνεται όχι μόνον σκόπιμη αλλά και αναγκαία, δεδομένου ότι αποτελεί την μεγάλη εγγύηση για τους παίκτες.

Πριν κλείσει το θέμα, θα πρέπει να αναφερθούν ορισμένες απαγορεύσεις ως προς την είσοδο διαφόρων κατηγοριών ατόμων, στον ιππόδρομο Φαλήρου.

Σύμφωνα με τον υπ' αριθ. 11 Κανονισμό (Φ.Ε.Κ. 46/22-3-34 τεύχ. Β), η είσοδος αστυνομικών υπαλλήλων ανεξαρτήτως βαθμού (είτε εν πολιτική περιβολή είτε εν στολή) απαγορεύεται απολύτως. Η είσοδος των αστυνομικών υπαλλήλων επιτρέπεται μόνον εφ' όσον είναι ρητώς τεταγμένοι σε υπηρεσία, ήτοι τω:

«1) Με στολή αποστελλομένων για την τήρηση της Τάξεως και 2) Για λόγους ασφαλείας αποστελλομένων με πολιτική περιβολή είτε από την Γενική Ασφάλεια, είτε από το οικείο Αστυνομικό Τμήμα, οι οποίοι πρέπει να είναι εφωδιασμένοι με ειδική έγγραφη διαταγή του διοικητού του οικείου Τμήματος, εις την οποία να καθορίζεται ο λόγος που επιβάλλει την αποστολή τους στον ιππόδρομο».

Κατά την υπ' αριθ. 10153 Φ. 55) διαταγή του Υπουργείου Εσωτερικών, που τροποποιήθηκε με την υπ' αριθ. 1242/55/6α από 28-1-55 ομοίας του, απαγορεύεται η είσοδος όπως και η συμμετοχή στο τυχερό παιχνίδι των αμοιβαίων στοιχημάτων, στους δημόσιους υπάλληλους, στρατιωτικούς εν ενεργεία όλων των όπλων, αστυνομικούς, τραπεζικούς και υπαλλήλους Νομικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Όσον αφορά στους στρατιωτικούς ισχύει και η υπ' αριθ. 698788 Φ. 34020 από 18-3-52 διαταγή του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, με την οποία απαγορεύεται η είσοδος τούτων στον ιππόδρομο του Φαλήρου.

Η απαγόρευση εισόδου στον ιππόδρομο ορισμένων προσώπων όπως ανηλίκων από 7-17 ετών, μεθυσμένων, μικροπολιτών κλπ. αναφέρεται στην υπ' αριθ. 4/1971 Αστυνομική Διάταξη άρθρο 34.

Η σοβαρή αποστολή της αστυνομίας τελειώνει, με την διάθεση μιας ειδικά οπλισμένης ομάδας αστυνομικών, που συνοδεύει την χρηματοποστολή στην Τράπεζα.

Η νύχτα έχει προχωρήσει. Οι προβολείς που φώτιζαν τον διάδρομο, την πίστα και τις κερκίδες, σβήνουν ο ένας μετά τον άλλο. Η εξέδρα έχει ήδη αδειάσει και τα αποκόμματα των δελτίων με τις διάφορες τιμές, γίνονται παιχνίδι στο φύσσημα του ανέμου.

Την οικονομική καταστροφή που προκάλεσε σε ορισμένους το σημερινό ιπποδρομιακό απόγευμα την αισθάνεσαι καθώς τους βλέπεις σκυθρωπούς, ν' ανηφορίζουν για το Κέντρο, προσπαθώντας να κάνουν ΩΤΟ - ΣΤΟΠ.

Αποχαιρετισμός των ξένων συναδέλφων από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης.

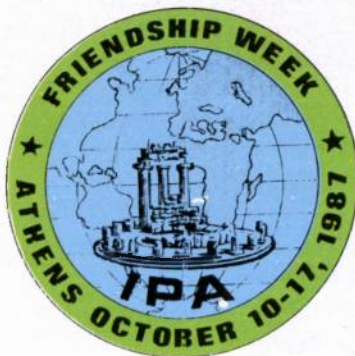
Απ' την επίσκεψη-ενημέρωση της Γ.Α.Δ.Α.

Επίδοση εμβλήματος της ΕΛ.ΑΣ. στον Αρχηγό της Φιλανδικής Αστυνομίας.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΦΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Μετά την αλλαγή του τόπου πραγματοποίησης του 22ου Διεθνούς Συνεδρίου (I.E.C.) του Εκτελεστικού Συμβουλίου της I.P.A., λόγω της επιθυμίας συμμετοχής του Τμήματος της Ν. Αφρικής που ερ-

χόταν σε αντίθεση με τις αποφάσεις του Ο.Η.Ε. και των Υπουργών της Ε.Ο.Κ. (Λουξεμβούργο - Σεπτέμβριος 1985), το Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού Εθνικού Τμήματος αποφάσισε να πραγμα-

Συντροφιά με τον Σταμάτη Κόκοτα, στην αποχαιρετιστήρια βραδιά.

Στο Σούνιο.

Επίσκεψη στις Μυκήνες.

τοποικήσει Διεθνή Εβδομάδα Φιλίας στην Αθήνα, από 10 έως 17 Οκτωβρίου.

Οι ξένοι φίλοι της Ι.Ρ.Α., συνάδελφοι και μέλη των οικογενειών τους, που έφτασαν στην Ελλάδα και προέρχονταν από 17 διαφορετικές χώρες, ξεπέρασαν τα 250 άτομα.

Το πρόγραμμα της Εβδομάδας Φιλίας περιλάμβανε εκδηλώσεις και εκδρομές, που ενθουσίασαν τους ξένους συνάδελφους. Συγκεκριμένα:

Σάββατο 10-10 βράδυ: Δεξίωση Αποχαιρετιστήρια χοροεσπερίδα.

Κυριακή 11-10 απόγευμα: Εκδρομή στο Σούνιο.

Δευτέρα 12-10: Ολοήμερη εκδρομή στην Αργολίδα (Μυκήνες, Ναύπλιο, Επίδαυρος).

Τρίτη 13-10 πρωί: Επίσκεψη αρχαιολογικών χώρων και Εθνικού Μουσείου Αθηνών.

Τετάρτη 14-10: Ολοήμερη κρουαζιέρα στο Σαρωνικό.

Πέμπτη 15-10: Ολοήμερη εκδρομή στους Δελφούς.

Παρασκευή 16-10 πρωί: Επίσκεψη-ενημέρωση στη Γ.Α.Δ.Α. βράδυ:

Σημειώνεται ότι στην κρουαζιέρα και στην αποχαιρετιστήρια χοροεσπερίδα συμμετείχαν και πολλοί Έλληνες συνάδελφοι. Έτσι, πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της Εβδομάδας Φιλίας, στη σκιά του Δελφικού Πνεύματος των Αμφικτυονιών, που ήταν και το σημείο αναφοράς αυτής της διοργάνωσης, σαν μια ανάγκη για παραπέρα ανάπτυξη των σχέσεων και επικοινωνία σε διεθνή κλίμακα, μέσα από την καλλιέργεια της φιλίας και της αλληλοκατανόησης των μελών.

Ρεπορτάζ:
Φώτης Μακροζαχόπουλος

ΕΛΑΣΤΙΚΑ

Τα λάστιχα το μόνο
που δεν αντέχουν
είναι η άγνοια
και η κακομεταχείριση

Θα γνωρίζετε βέβαια ότι υπεύθυνα για την οδική ασφάλεια του αυτοκινήτου είναι, εκτός από τον οδηγό και τα ελαστικά που έχετε τοποθετήσει πάνω σ' αυτό.

Και ότι αυτά τα ελαστικά προσπαθούν, ανάλογα με τον τύπο, την κατάσταση και την ηλικία τους, να κρατούν την πορεία του αυτοκινή-

του πάνω σε κάθε είδους δρόμο.

Τώρα που φθινοπωριάζει, που θα αρχίσουν τα πρωτοβρόχια και οι δρόμοι μας θα μεταβληθούν σε «πίστες πατινάζ», η κατάσταση ή... η αντικατάσταση – και ο τύπος ελαστικού, που θα επιλέξουμε, σ' αυτή την περίπτωση – πρέπει να μας απασχολήσουν ιδιαίτερα.

Πέρα όμως από την οδική ασφάλεια, η καλή κατάσταση των ελαστικών πρέπει να μας απασχολήσει και για την αποφυγή επιβόλης κυρώσεων στους σχετικούς ελέγχους που διενεργούν τα όργανα της Τροχαίας. Ο νόμος λέει ότι κακή κατάσταση των ελαστικών συνεπάγεται επιβολή προστίμου

και ακινητοποίηση ακόμα του οχήματος.

Ακόμη όσοι είναι να περάσετε ΚΤΕΟ θυμηθείτε ότι θα... «μείνετε μεταξεταστέοι» αν τα λάστιχά σας είναι σε κακή κατάσταση ή αν πάλι «φοράτε» λάστιχα που είναι έξω από τις προδιαγραφές που δίνει ο κατασκευαστής του αυτοκινήτου σας (φαρδιά λάστιχα, λάστιχα που χαμηλώνουν ή ψηλώνουν το κέντρο βάρους του αυτοκινήτου κλπ.).

Τι πρέπει να γνωρίζουμε

Παλιά υπήρχε η αντίληψη ότι τα λάστιχα έπρεπε ν' αλλάζουν όταν άρχιζαν να βγαίνουν τα λινά από το πέλμα και ότι καλύτερα ελαστικά ήταν εκείνα που έκαναν 70 - 80.000 χιλιόμετρα.

Τα τελευταία χρόνια όμως οι αγώνες αυτοκινήτων που μπήκαν για καλά στην ζωή μας με τα διάφορα εξειδικευμένα έντυπα, που κυκλοφορούν ευρέως, αλλά και με τον καθημερινό τύπο την τηλεόραση και το ράδιο, άλλαξαν την άποψη αυτή.

Έτσι λοιπόν μάθαμε ότι ο οδηγός αγώνων που θέλει να κάνει τον ταχύτερο γύρο πίστας και να πάρει την πρώτη θέση στην εκκίνηση, χρησιμοποιεί λάστιχα με πολύ μαλακή και λεία γόμα, που ζεσταίνονται αμέσως και εξασφαλίζουν απόλυτο κράτημα στις στροφές, αλλά έχουν ζωή μόνο 10 χιλιομέτρων.

Ακόμα όταν θρέχει τα λάστιχα που χρησιμοποιούνται είναι τελείως διαφορετικά απ' αυτά του

στεγνού δρόμου, δηλ. με αυλακώσεις ή «βεντούζες», τα οποία όμως σε περίπτωση σταματήματος της βροχής πρέπει να αλλαχθούν γιατί αλλιώς καταστρέφονται.

Οι δυσκολίες αυτές των αγώνων «ράλλυ», όπου ο συναγωνισμός απαιτεί ένα ειδικό λάστιχο για κάθε δρόμο και για κάθε καιρό, για να μπορέσει το αυτοκίνητο να τερματίσει με ασφάλεια, αλλά και με καλό χρόνο, μας έκανε να καταλάβουμε ότι η αντοχή ενός ελαστικού δεν είναι το ουσιαστικό κριτήριο καλής ποιότητας και ότι υπάρχει ένα λάστιχο για κάθε δουλειά, αλλά κανένα που να τις κάνει άριστα όλες.

Και βέβαια πρακτικά δεν είναι δυνατόν να έχει ο κάθε οδηγός 3 «σέτ» λάστιχα και να τα αλλάζει ανάλογα με τις καιρικές και οδικές συνθήκες, αλλά πρέπει να καταφεύγει στη λύση του ενός και του καλού.

Και αυτό είναι όχι μόνο ο πιο καλός τύπος της κάθε «φίρμας» αλλά και αυτό που εξυπηρετεί τον τρόπο που οδηγούμε, τις συνθήκες των διαδρομών που κάνουμε και βέβαια αυτό το οποίο προτείνει ο κατασκευαστής.

Είναι πολύ σημαντικό, η διάσταση και ο τύπος ενός ελαστικού

να συνιστάται από τον κατασκευαστή του αυτοκινήτου (στο βιβλίο οδηγιών) ή στην εναλλακτική περίπτωση να έχει εγκριθεί από αυτόν.

Και αυτό γιατί πολλοί κατασκευαστές αυτοκινήτων έχουν κάνει πολλές ειδικές μελέτες με αποτέλεσμα να έχουν βρει αυτό που ταιριάζει στο χαρακτήρα και στις ανάγκες κάθε μοντέλου τους.

Η διάσταση, ο τύπος και η δυνατότητα ταχύτητας του ελαστικού εμφανίζονται στα μαρκαρισμένα χαρακτηριστικά στοιχεία του για τα οποία θ' αναφερθούμε παρακάτω.

Όμως για μια πλήρη ενημέρωση γύρω από το θέμα των ελαστικών και με τεχνικά χαρακτηριστικά, αναζητήσαμε την άποψη των κατασκευαστριών εταιρειών ελαστικών, που είναι και οι πιο αρμόδιες για το θέμα.

Συζητάμε λοιπόν με τον υπεύθυνο εκπαίδευσης της «GOOD YEAR» Γεώργιο Σπανουδάκη. (Η επιλογή έγινε τυχαία).

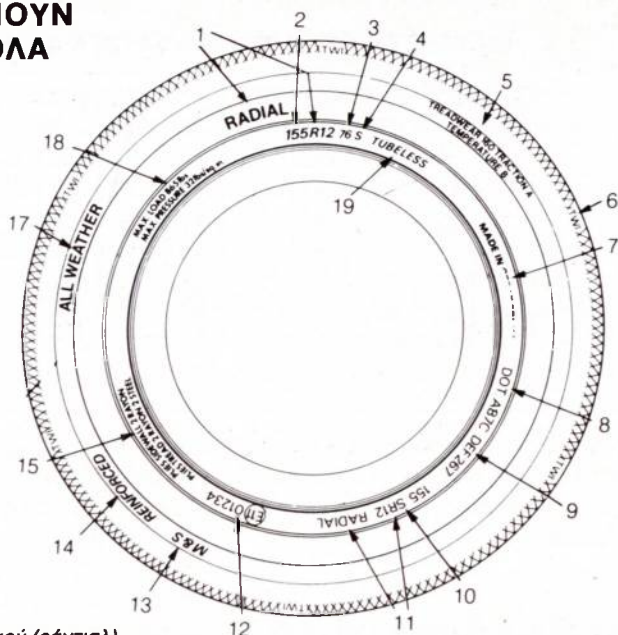
Πόσοι και ποιοί τύποι ελαστικών υπάρχουν;

«Υπάρχουν δύο βασικοί τύποι ελαστικών—μας λέει ο κ. Σπανουδάκης—που εξωτερικά, φαίνονται λίγο-πολύ, ίδιοι, αλλά έχουν διαφο-

Τα «φαλακρά» λάστιχα εξασφαλίζουν μεγαλύτερη πρόσφυση στο οδόστρωμα, είναι όμως τελείως ακατάλληλα όταν βρέχει γιατί το πέλμα τους δημιουργεί υδρολίσθηση.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

- 1) Τύπος ελαστικού (ράντιαλ)
- 2) Διάσταση ελαστικού
- 3) Δείκτης φορτίου
- 4) Σύμβολο ταχύτητας
- 5) Μαρκάρισμα απόδοσης ελαστικού σύμφωνα με τους κανονισμούς προστασίας καταναλωτών Η.Π.Α.
- 6) Θέση δεικτών φθοράς ελαστικού
- 7) Χώρα κατασκευής ελαστικού
- 8) Σύμβολο προδιαγραφών Υπουργείου Μεταφορών Η.Π.Α.
- 9) Αριθμός ταυτότητας ελαστικού
- 10) Περιγραφή διάστασης και ταχύτητας ελαστικού
- 11) Τύπος ελαστικού (ράντιαλ)
- 12) Κωδικός Ευρωπαϊκών Προδιαγραφών (ECE)
- 13) Αρχικά MUD+SNOW (ΛΑΣΠΗ+ΧΙΟΝΙ) για απόδοση το χειμώνα
- 14) Μαρκάρισμα για ενισχυμένο σκελετό (σε ορισμένα ελαστικά)
- 15) Λεπτομέρειες υλικών κατασκευής σκελετού και ζωνών
- 16) Ονομασία ελαστικού
- 17) Μαρκάρισμα φορτίου και πίεσης
- 18) Αεरोστεγές ελαστικό

ρετική κατασκευή και χαρακτηριστικά. Όλα τα ελαστικά είναι κατασκευασμένα από καουτσούκ ενώ εσωτερικά ο σκελετός τους είναι φτιαγμένος, συνήθως, από χορδές λινών.

Η γωνία υπό την οποία είναι τοποθετημένες οι χορδές προσδιορίζει και τον τύπο του ελαστικού.

Όταν οι χορδές του σκελετού τέμνουν διαγώνια το σχέδιο του πέλματος τότε ο τύπος αυτός λέγεται συμβατικός και είναι ο παλαιότερος τύπος ελαστικών.

Όταν οι χορδές κινούνται ακτινωτά γύρω από το σκελετό, κατά πλάτος του πέλματος και ενός πακέτου ζωνών κάτω από το πέλμα, τότε έχουμε τον νεότερο τύπο ελαστικών τα «ράντιαλ».

Μια και αυτοί οι δύο τύποι ελαστικών συμπεριφέρονται διαφορετικά, είναι πολύ σημαντικό να βεβαιωθείτε για τη σωστή επιλογή του συνδυασμού τους. Κανονικά, οι δύο

τύποι δεν θα πρέπει να συνδυάζονται σ' ένα αυτοκίνητο.

Προσέξτε, γιατί ένας λανθασμένος συνδυασμός μπορεί να αποβεί θανάσιμος.

Ποτέ να μη συνδυάζετε τους διαφορετικούς τύπους στον ίδιο άξονα και ουδέποτε να μοντάρετε ελαστικά ράντιαλ στους μπροστινούς τροχούς και συμβατικά στους πίσω. Αν αυτό συμβεί, τότε όταν θα χρειαστεί, ξαφνικά, να φρενάρετε εμπρός σε κάποιο κίνδυνο, το αυτοκίνητό σας θα συμπεριφερθεί τελείως απρόβλεπτα.

Ο κανόνας αυτός ισχύει είτε το αυτοκίνητό σας έχει μπροστινή ή πίσω κίνηση, είτε πρόκειται για συνηθισμένο τύπο πέλματος ή τύπο «λάσπης-χιονιού».

Ιδιαίτερα, στην περίπτωση των ειδικών ελαστικών που προορίζονται για τις χειμωνιάτικες συνθήκες, η απόδοσή τους μεγαλώνει όταν «μονταριστούν» και στους τέσ-

σερεις τροχούς. (Όπως είναι λογικό, όταν το αυτοκίνητό σας έχει μπροστινή κίνηση, το να βάζετε ειδικά ελαστικά στους πίσω τροχούς δεν έχει κανένα νόημα).

Τι είναι προτιμότερο να χρησιμοποιεί κανείς ελαστικά με «σαμπρέλλα» ή χωρίς

«Τα λάστιχα χωρίς σαμπρέλλα πλεονεκτούν αυτών που έχουν σαμπρέλλα στο ότι αν πατήσετε ένα καρφί π.χ. θα ξεφουσκώσουν πολύ πιο αργά απ' ότι αυτά με την «σαμπρέλλα». Αυτό είναι πολύ χρήσιμο ειδικά στις υψηλές ταχύτητες γιατί έτσι δεν κινδυνεύετε να χάσετε τον έλεγχο του αυτοκινήτου σας και όταν μάλιστα αυτό είναι μπροστινό λάστιχο».

Τα αναγομωμένα ελαστικά ενδείκνυται να χρησιμοποιούνται:

«Αναγομωμένα ελαστικά που προέρχονται από ένα κατασκευαστή ελαστικών ή ένα αναγνωρισμένο αναγομωτή, δεν έχουν κανένα πρόβλημα στην κανονική τους χρήση στη χώρα μας.

Όμως, για χρήση στους Ευρωπαϊκούς αυτοκινητόδρομους ταχείας κυκλοφορίας, απαιτούνται ελαστικά με υψηλούς δείκτες ταχύτητας».

Τα ελαστικά «χαμηλού προφίλ» και τα φαρδιά ελαστικά πότε μπορούν να χρησιμοποιηθούν

«Ορισμένα ελαστικά έχουν χαμηλό πλαϊνό και φαρδύ πέλμα. Αυτά ονομάζονται ελαστικά «χαμηλού προφίλ» και δεν θα πρέπει να συνδυάζονται με τα συνηθισμένα ελαστικά, γιατί, θα κάνουν άνισο το κράτημα του αυτοκινήτου. Επίσης, αν μονταριστούν στη ζάντα ενός συνηθισμένου ελαστικού, τότε ο τροχός θα έχει διαφορετική διάμετρο, από ότι θα έπρεπε, με συνέπεια, να επηρεαστεί το ταχύμετρο, το κοντέρ, το ταξίμετρο κλπ.

Τα φαρδιά λάστιχα τώρα εξασφαλίζουν βέβαια μεγαλύτερη

πρόσφυση στο οδόστρωμα καθώς και τα «χαμηλού προφίλ». Για τα θέματα όμως που αφορούν τα ειδικά ελαστικά θα πρέπει να συμβουλευθείτε τους αντιπροσώπους ελαστικών και τις οδηγίες του κατασκευαστή του αυτοκινήτου σας».

Η πίεση των ελαστικών τι ρόλο παίζει στην οδική ασφάλεια αλλά και στην διατήρηση της καλής κατάστασης των ελαστικών

«Οι κατασκευαστές ελαστικών αναφέρουν ποια πρέπει να είναι η πίεση των ελαστικών ενός αυτοκινήτου. Λανθασμένες πιέσεις καθιστούν επικίνδυνο το αυτοκίνητο, μειώνουν τη ζωή του ελαστικού και αυξάνουν την κατανάλωση των καυσίμων.

Ο έλεγχος της πίεσης των ελαστικών πρέπει να γίνεται κατά τακτά διαστήματα με ένα πιεσόμετρο ακριβείας και πάντα, όταν τα ελαστικά είναι κρύα. (Η πίεση του ελαστικού αυξάνεται από την δημιουργία θερμότητας κατά τη χρήση του). Πολύ συχνά συμβαίνει, οι συνιστώμενες πιέσεις να διαφέρουν για τα μπροστινά ελαστικά από τα πίσω. Το βιβλίο των οδηγιών του κατασκευαστή του αυτοκινήτου ή οι πινακές πιέσεων στα συνεργεία ελαστικών, σας πληροφορούν σχετικά. Μερικές φορές, οι πιέσεις θα πρέπει να είναι υψηλότερες, αν το αυτοκίνητο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί αρκετά φορτωμένο ή να διανύσει μεγάλες αποστάσεις με υψηλές ταχύτητες. Και πάλι, το βιβλίο οδηγιών του αυτοκινήτου σας παρέχει αυτές τις πληροφορίες. Τα υποπιεσμένα ελαστικά δημιουργούν θερμότητα, που σύντομα θα μειώσει την ανθεκτικότητα του σκελετού. Το πέλμα φθείρεται γρήγορα στην εξωτερική πλευρά, στην περιοχή των ώμων και η έλξη γίνεται μικρότερη από ένα κανονικά φουσκωμένο ελαστικό.

Τα υπερπιεσμένα ελαστικά είναι ευαίσθητα στα κτυπήματα και έτσι καταστρέφονται πιο εύκολα. Το πέλμα φθείρεται γρήγορα στο κέντρο και δίνει χαμηλότερη έλξη και πρόσφυση από ένα κανονικά φουσκωμένο ελαστικό, ιδιαίτερα, στις ανώμαλες επιφάνειες του δρόμου.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΦΟΡΤΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΑ ΦΟΡΤΙΑ

Δείκτης φορτίου	Φορτίο κιλά	Δείκτης φορτίου	Φορτίο κιλά	Δείκτης φορτίου	Φορτίο κιλά	Δείκτης φορτίου	Φορτίο κιλά	Δείκτης φορτίου	Φορτίο κιλά
60	250	71	345	82	475	93	650	104	900
61	257	72	355	83	487	94	670	105	925
62	265	73	365	84	500	95	690	106	950
63	272	74	375	85	515	96	710	107	975
64	280	75	387	86	530	97	730	108	1000
65	290	76	400	87	545	98	750	109	1030
66	300	77	412	88	560	99	775	110	1060
67	307	78	425	89	580	100	800	111	1090
68	315	79	437	90	600	101	825	112	1120
69	325	80	450	91	615	102	850	113	1150
70	335	81	462	92	630	103	875	114	1180

Επιπρόσθετα, κάνουν το ταξίδι των επιβατών όχι τόσο άνετο. Όταν ελέγχετε την πίεση, μη ξεχνάτε τη ρεζέρβα.

Ποιά είναι η διάρκεια ζωής των ελαστικών και ποιές είναι οι φθορές που παρουσιάζουν.

«Τα ελαστικά είναι ανθεκτικά, όμως υποπιεσμένα, υπερπιεσμένα ή υπερφορτωμένα ελαστικά είναι επιρρεπή στον «τραυματισμό» του σκελετού τους. Περιορίστε τους οποιουδήποτε επιπόλαιους τραυματισμούς που μπορούν να οδηγήσουν στη διείδυση υγρασίας και σκόνης στο ελαστικό, που συχνά φτάνει στο σημείο να μη μπορεί να επισκευαστεί. Το ανεβοκατέβασμα στα κράσπεδα των πεζοδρομίων, το πέσιμο στις λακούβες αδυνατίζουν το σκελετό ενός ελαστικού.

Ένας «τραυματισμός» μπορεί να μην είναι ορατός αν δεν ξεμοντάρετε το ελαστικό και εξετάσετε τα εσωτερικά του τοιχώματα. Ελέγξε τα ελαστικά κατά συχνά διαστήματα και βγάλτε τυχόν πετραδάκια, καρφιά, γυαλιά που βρίσκονται πάνω στο πέλμα του. Όπως όλα τα πράγματα, έτσι και τα ελαστικά φθείρονται με το χρόνο. Αυτό μπορεί να εμφανιστεί με τη μορφή των ραγισμάτων στα μάγουλα και στο πέλμα. Τα ελαστικά των τροχοσπιτών και των «τρέιλερς», που βρίσκονται σταθμευμένα για μεγάλο χρονικό διάστημα, ιδιαίτερα, σε παραθαλάσσιες περιοχές, φθείρονται με το χρόνο και ραγίζουν πολύ γρηγορότερα από τα ελαστικά που βρίσκονται σε συχνή χρήση. Σε τέτοιες περιπτώσεις συνιστάται να σηκώ-

νουμε το «τρέιλερ» ή το τροχόσπιτο, για να μην πέφτει βάρος στα ελαστικά και καλό είναι, να προστατεύονται από τον ήλιο.

Αν η μία περιοχή του ώμου του ελαστικού έχει φθαρεί περισσότερο από την άλλη, συνήθως, το σύστημα διεύθυνσης του αυτοκινήτου χρειάζεται ευθυγράμμιση. Η λανθασμένη ευθυγράμμιση του αυτοκινήτου οδηγεί στη γρήγορη φθορά των ελαστικών».

Τι επισκευές μπορούν να γίνουν στα ελαστικά και τι προληπτικοί έλεγχοι

«Κάθε φορά που ένα ελαστικό τρυπιέται ή «τραυματίζεται» πρέπει να ξεμοντάρεται από τη ζάντα, για να ελεγχθεί εσωτερικά και εξωτερικά, έτσι ώστε, να σιγουρευτείτε ότι δεν υπάρχει κάποιος άλλος «κρυμμένος τραυματισμός», που θα μπορούσε να προκαλέσει αργότερα, μια επικίνδυνη θλάθη.

Γι' αυτό το λόγο, τα εξωτερικά μπαλώματα και τα ρευστά κολλητικά δεν είναι αποδεκτά. Οι κατασκευαστές ελαστικών δεν αναλαμβάνουν καμιά ευθύνη, για τα προβλήματα των ελαστικών που προκύπτουν από την κακή χρήση τους. Φροντίστε, ώστε, οι επισκευές να γίνονται από εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους ελαστικών.

Οι σαμπρέλλες των ελαστικών πρέπει να «μοντάρονται» με κάθε ελαστικό που είναι μαρκαρισμένο σαν «Tube Type» (με σαμπρέλα) ή που δεν έχει την ένδειξη «Tubeless» (αεροστεγές). Θυμηθείτε πάντοτε σε κάθε νέο ελαστικό, να θά-

ζετε και καινούργια σαμπρέλα.

Ουδέποτε να χρησιμοποιείτε παλιές ή πολυμπαλωμένες σαμπρέλες, γιατί αργά ή γρήγορα θα προκαλέσουν είτε τη σταδιακή διαφυγή του αέρα ή κάποιο ξαφνικό κλατάρισμα.

Στα ελαστικά που μοντάρονται σε ζάντες με ακτίνες πρέπει να μπαίνουν πάντα σαμπρέλες, άσχετα αν αυτά είναι αεροστεγή ή με σαμπρέλα. Επίσης, μια «φασκιά» πρέπει να μπαίνει στη ζάντα για να προφυλάσσει τη σαμπρέλα από τις άκρες των ακτίνων.

Οι σαμπρέλες επιτρέπεται να μπαίνουν σε αεροστεγή ελαστικά όταν υπάρχει κάποια ρωγμή στη ζάντα ή υπάρχει διαφυγή αέρα εξ' αιτίας, ενός μικρού «τραυματισμού» στην περιοχή της στεφάνης του ελαστικού ή στην περιοχή της ζάντας που πατάει το ελαστικό, δηλαδή τη φλάντζα.

Οι έλεγχοι τώρα που μπορείτε να κάνετε είναι:

Ελέγξτε τις πιέσεις – και θυμηθείτε να τις ελέγχετε όταν τα ελαστικά είναι κρύα. Αφού το κάνετε αυτό...

Ελέγξτε αν έχετεβάλει τα καπάκια των βαλβίδων.

Ελέγξτε τα ελαστικά σας, όταν

πρόκειται να ταξιδέψετε με το αυτοκίνητό σας. Σιγουρευτείτε ότι δεν υπάρχει κάποιος ορατός «τραυματισμός» ή ανομοιόμορφη φθορά.

Όταν αγοράζετε ένα μεταχειρισμένο αυτοκίνητο...

Ελέγξτε τα ελαστικά για να βεβαιωθείτε ότι είναι ο κατάλληλος τύπος για το συγκεκριμένο αυτοκίνητο – και ότι δεν έχουν συνδυαστεί λανθασμένα, αν ορισμένα είναι συμβατικά και άλλα ράντιαλ ή υπάρχουν ελαστικά με διαφορετικό σχέδιο και βάθος πέλματος στον ίδιο άξονα».

Κάποια συμβουλή προς τους οδηγούς σε σχέση με τα ελαστικά

«Αποφεύγετε τα απότομα φρεναρίσματα, τις επιταχύνσεις και τα «σκληρά» στριψίματα. Αυτός είναι ο τρόπος για να επιτύχετε την καλύτερη απόδοση των ελαστικών σας. Μην υπερφορτώνετε το αυτοκίνητό σας και αποφεύγετε τα ανεβάσματα των πεζοδρομίων και τις λακούβες. Ελέγξτε τις πιέσεις και εξετάζετε, συχνά, τα ελαστικά σας για τυχόν

φθορές. Φροντίστε τα ελαστικά σας και αυτά θα σας το ανταποδώσουν».

Τι σημαίνουν τα σύμβολα που υπάρχουν πάνω στο ελαστικό

Η διάσταση, ο τύπος και η δυνατότητα ταχύτητας του ελαστικού εμφανίζονται στα μαρκαρισμένα χαρακτηριστικά στοιχεία του. Ένα τυπικό, σύγχρονο μαρκάρισμα ενός ελαστικού με αριθμούς και γράμματα όπως το «185/70 R 13 S» σημαίνει:

«185»: Το πλάτος τομής ενός ελαστικού σε χιλιοστά.

«70»: Τη σειρά του ελαστικού π.χ. στο συγκεκριμένο ελαστικό, το ύψος της τομής του είναι το 70% του πλάτους του.

«R»: Αυτό το γράμμα σημαίνει ότι το ελαστικό είναι ράντιαλ κατασκευής.

«13»: Είναι η διάμετρος της ζάντας, σε ίντσες, που πρέπει να μοντάρεται το ελαστικό.

«S»: Είναι ο δείκτης ταχύτητας. Αυτό το ελαστικό μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέχρι την ταχύτητα των 180 χλμ./ώρα.

Η περιγραφή της χρήσης του βρίσκεται κοντά στα στοιχεία της διάστασης και δείχνει τα όρια του φορτίου και της ταχύτητας.

Για παράδειγμα, σε μια διάσταση «185/70 R 13 84S», το 84 αντιπροσωπεύει το δείκτη φορτίου. Ο δείκτης φορτίου ενός ελαστικού είναι ένας αριθμητικός κωδικός, που συνδέεται με το μέγιστο φορτίο που μπορεί να μεταφέρει, με ταχύτητα που αναφέρεται στο σύμβολο ταχύτητας (Βλέπε τον πίνακα). Σ' αυτή την περίπτωση, σημαίνει, ότι το ελαστικό έχει ικανότητα φορτίου μέχρι τα 500 κιλά («S» είναι ο δείκτης ταχύτητας).

Δείκτες ταχύτητας υπάρχουν τρεις ήτοι: Ελαστικά με δείκτη «S», που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μέχρι τα 180 χλμ./ώρα, με δείκτη «T», που χρησιμοποιούνται για ταχύτητες μέχρι 190 χλμ./ώρα και με δείκτη «V» που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για ταχύτητες πάνω από 210 χλμ./ώρα.

Όσο πιο φαρδιά τόσο πιο καλά; Σίγουρα όχι. Τα φαρδιά λάστιχα δεν είναι κατά τεκμήριο καλύτερα από τα στενά. Σίγουρα θέβαια έχουν καλύτερο φρενάρισμα και καλύτερο κράτημα, αλλά μόνο όταν ο οδηγός είναι καλός.

Παναγιώτης Παπαδούκας

Το χιούμορ στερήθηκε ένα από τους γνησιότερους εκφραστές του

«Σαν άνθρωπος ήταν αθόρυβος, αγνός, όλοι τον αγαπούσαν» όπως αυθόρμητα παραδέχονται όσοι τον συναναστρέφονταν.

Σαν δημιουργός σκόρπισε απλόχερα το γέλιο για περισσότερα από εξήντα χρόνια, ακόμα και στις τελευταίες, επώδυνες, στιγμές της ζωής του. Τα ευθυμογραφήματά του, οι επιθεωρήσεις, τα χρονογραφήματά του γνώρισαν μεγάλη επιτυχία. Διακρίνονταν, όλα, από το χαρακτηριστικό προσωπικό του ύψος, ένα χιούμορ ανεπανάληπτο και λεπτό, γεμάτο φινέτσα. Ο θάνατος του αφήνει χωρίς άξιο αντικαταστάτη το είδος αυτό της τέχνης, που όλο και περισσότερο στερεύει από ιδέες στις μέρες μας.

Ο Παπαδούκας γεννήθηκε το 1907 στην Αθήνα και έκανε τη πρώτη «δειλή» εμφάνισή του στο θεατρικό στερέωμα στα 19 του χρόνια, όταν μαζί με τους συνομήλικούς του Χρήστο Χαιρόπουλο και Δημήτρη Χρονόπουλο έγραψαν την επιθεώ-

ρηση «Ντόπιο Πράμα». Οι τρεις έφηβοι έγιναν αμέσως γνωστοί, το έργο ανέβηκε από δύο θιάσους με μεγάλη επιτυχία.

Οι δύο φίλοι-συγγραφείς λίγο αργότερα ακολούθησαν διαφορετικούς δρόμους και μόνο ο τρίτος, ο Παπαδούκας, έμεινε πιστός στην επιθεώρηση. Συνεργάστηκε με όλους σχεδόν τους κορυφαίους του είδους κυρίως όμως με τον Ασημακόπουλο και Σπυρόπουλο με τους οποίους έγραψε τα περισσότερα από τα 125 έργα του.

Διέπρεψε και στη δημοσιογραφία σαν χρονογράφος σε εφημερίδα. Μαζί με τους Ψαθά, Παλαιολόγο, Χαιρόπουλο κ.ά., αργότερα, στελέχωναν το περιοδικό «Θησαυρός» που γνώρισε μεγάλη κυκλοφοριακή άνθηση.

Χρημάτισε και εκδότης εφημερίδας όταν μαζί με τους πρώτους του συνεργάτες επανεξέδωσαν, το 1939, την εφημερίδα «Χρόνος» για

να κλείσει ένα χρόνο αργότερα με τις... πολεμικές σειρήνες.

Στα τελευταία χρόνια της ζωής του στράφηκε ολοκληρωτικά στην συγγραφή βιβλίων. Σε εννέα τόμους συνοψίζεται το έργο του (χιουμοριστικά διηγήματα, χρονογραφήματα, ένα μυθιστόρημα). Από τα πιο γνωστά: «Η Ελλάδα του Κίτσου και του Μήτσου», «Ο άνθρωπος που μου μοιάζει», «Με το ψηλό καπέλλο» κ.ά.

Η «επάρατη νόσος» τον συνάντησε πριν τρία περίπου χρόνια και στην κοινή τους πορεία δεν έχασε ο Παπαδούκας ούτε στιγμή τη χιουμοριστική του διάθεση, γράφοντας ακόμα και μέσα στο δωμάτιο του νοσοκομείου το τελευταίο μέρος του ένατου βιβλίου του.

Ένα από τα χιουμοριστικά του διηγήματα, τον «Κοιμισμένο» θα γνωρίσουμε στους νεώτερους και θα θυμίσουμε, ίσως, στους παλιότερους, μέσα από τις σελίδες του περιοδικού μας.

Ο ΚΟΙΜΙΣΜΕΝΟΣ

Ο άνθρωπος, λένε, πρέπει να εργάζεται την ημέρα και να κοιμάται τη νύχτα. Αυτός είναι ένας υγιεινός κανόνας, όμως υπάρχουν και δυο ειδών άνθρωποι που κοιμούνται την ημέρα. Είναι εκείνοι που δουλεύουν τη νύχτα κι' εκείνοι που γλεντούν και δεν έχουν ανάγκη να εργασθούν. Αλλά εγώ είχα ανάγκη να εργασθώ, ήμουν τότε πολύ νέος και πρωτογύρευα δουλειά, για να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στην κοινωνία, να κερδίσω τον επιούσιο και να σταδιοδρομήσω. Δουλειά της ημέρας πάντα, γιατί τη νύ-

χτα μου είχα αποφασίσει να την αφιερώσω στον ύπνο, σύμφωνα με τους κανόνες της παγκόσμιας υγιεινής. Και τί να σας πω. Ως τότε, κοιμόμουν μια χαρά. Έπεφτα νωρίς και τον έπαιρνα μονορούφι ως το πρωί. Και σηκώνομουν αλαφρός σαν φτερό του ξεσκονίσματος κι έτρεχα να χτυπήσω πόρτες, για εργασία.

Οικονόμησα κάτι καλές συστάσεις και μια μέρα, κάποια πόρτα μου άνοιξε και κάποιος κύριος, μου είπε: «Περάστε». Ήταν ο διευθυντής της Εταιρείας «ΣΠΡΕΞ» που πάει να πει «Συναλλαγματικά Πράξεις - Ρευστοποιήσεις - Εξαγχαί».

— Αυτό είναι το γραφείο που θα κλείσει και θα κάνεις τους λογαριασμούς που θα σου δίνω.

Το γραφείο μου ήταν πίσω από ένα χώρισμα, το μισό ξύλινο, το μισό θολό τζάμι. Η αίθουσα του προσωπικού είχε κι άλλα τέτοια χωρίσματα κι αυτό είναι πολύ σοφό σύστημα, για να μην πίνουν οι υπάλληλοι κουθέντα μεταξύ τους και παραμελούν την εργασία τους. Ευχαριστήθηκα πολύ, γιατί έτσι θα είχα την ανεξαρτησία μου. Θα ήμουν, σαν να πούμε, ένα είδος τμηματάρχης, άρχοντας μέσα στο δικό μου βασίλειο.

— Λοιπόν, αύριο στις οχτώμιση, θάρθεις να πιάσεις δουλειά.

Πετούσα από τη χαρά μου. Για πρώτη φορά δοκίμαζα μια τέτοια συγκίνηση. Επί τέλους, θα γινόμουν ένα χρήσιμο μέλος της κοινωνίας, θα πρόσφερα τις υπηρεσίες μου σ' ένα σοβαρό γραφείο και θάπαιρνα μισθό. Ένοιωσα βαθιά εκτίμηση για τον εαυτό μου.

Και για πρώτη φορά έχασα τον ύπνο μου. Όταν το θράδυ έπεσα στο κρεβάτι μου να κοιμηθώ, πού να κλείσω μάτι. Με είχε κυριέψει μια νευρική υπερδιέγερση, ανάμεικτη με χαρά, ανησυχία και όνειρα. Η χαρά που είχα βρει δουλειά. Η ανησυχία αν θα τα κατάφερα, αν θάμενε ο κ. Ευριπίδης, ο διευθυντής μου, ευχαριστημένος από μένα. Και τα όνειρα για το μέλλον. Ναι, αν τάχαζα πέρα, θάπαιρνα γρήγορα αύξηση μισθού και προαγωγή και συγχαρητήρια.

— Μπράβο, παιδί μου. Υπάλληλοι, σαν και σένα, είναι σπάνιοι. Εσύ θα πας μπροστά. Είσαι πολύ ξυπνός!

Ναι, θα πήγαινα μπροστά, αλλά τώρα πρέπει να κοιμηθούμε και λιγάκι. Αύριο οφείλω να είμαι φρέσκος, με καθαρό μυαλό και γεμάτος δυνάμεις. Γιατί αύριο θα δώσω εξετάσεις. Έλα, λοιπόν, κύριε ύπνε! Ως χτες το θράδυ, μ' έπαιρνες στην αγκαλιά σου από το πρώτο λεπτό της ώρας. Δεν πρόφτανα να ξαπλώσω και τα βλέφαρά μου θάραιναν σαν μολύβι. Τώρα γιατί δεν έρχεσαι; Ας γυρίσω από τ' άλλο πλευρό. Ίσως αυτό διευκολύνει την κατάσταση... Μπα! Ούτε τώρα έρχεται ο κύριος ύπνος. Όλο σκέψεις έρχονται. Σκέψεις κι ανησυχίες, ελπίδες και προσδοκίες. Τί ώρα νάναι; Ανάθω το φως, κοιτάζω το ρολόι. Μία και είκοσι κι έχω πέσει από τις δέκα και μισή. Κάπου τρεις χαμένες ώρες!

Α! Τώρα θα κοιμηθώ, δεν έχει. Το παίρνω απόφαση. Κλείνω τα μάτια μου, αλλά το μυαλό μου δουλεύει. Γυρίζω από τόνα πλευρό, γυρίζω από τ' άλλο, αλλάζω στάσεις, ανάσκελα, μπρούμυτα, τίποτα. Τρεις παρά δέκα. Τρεις και είκοσι. Τέσσερις και τέταρτο. Είναι η πρώτη αυπνία της ζωής μου. Εφτά και τέταρτο σηκώνομαι. Δεν έχω απολαύσει ούτε ένα δράμι ύπνο. Μα τώρα πρέπει να πάω στο γραφείο μου. Ξυρίζομαι, νίβομαι, ντύνομαι και φεύγω. Καθώς περπατώ, αισθάνομαι τις κλειδώσεις μου τσακισμένες, την πλάτη μου πιασμένη, τα μάτια μου θαρειά.

Κρέμασα το καπέλλο μου και κάθησα στο γραφείο μου. Σε λίγο ήρθε ο κ. Ευριπίδης με κάτι θιβλία και χαρτιά. Μου ανάπτuxe την εργασία που είχα να

κάνω. Κάτι προσθέσεις, κάτι λογαριασμούς και κάτι απαντήσεις σ' επιστολές.

— Μάλιστα, κύριε διευθυντά. Θα επιληφθώ αμέσως!

Επελήφθην. Έσκυψα πάνω στα χαρτιά μου και στα νούμερα. Μα το μυαλό μου αρνιόταν να μ' εξυπηρετήσει. Το κεφάλι μου θάραινε σιγά-σιγά, λες και κάτι σύννεφα από ομίχλη κυκλοφορούσαν μέσα του. Βάρυναν και τα μάτια μου. Ένα γλυκό μούδιασμα απλώθηκε σ' όλο μου το είναι.

— Α! ακούω μια άγρια φωνή και νιώθω ένα σκούνημα.

Τινάζω το κεφάλι μου. Παίζω τα μάτια μου. Είναι ο διευθυντής.

— Κοιμάσαι; μου λέει.

— Όχι, όχι, κύριε διευθυντά μου, απαντώ και κάνω πως ανακατεύω νευρικά τα χαρτιά μου, για να δείξω πυρετώδη κίνηση. Απλώς γλάρωσα λιγάκι, χωρίς να θέλω.

— Γλάρωσες; Και είναι δέκα παρά τέταρτο. Έπρεπε να είχες τελειώσει τους λογαριασμούς. Τί διάβολο. Δεν κοιμήθηκες χτες το θράδυ;

— Όχι, κύριε διευθυντά μου. Είχα μια τραγική αυπνία. Συγχωρήστε με. Θα επιληφθώ αμέσως.

Ξαναεπιληφθην καταντροπιασμένος για τη θέση που θρέθηκα, να με πιάσει στον ύπνο ο διευθυντής μου, σε ώρα εργασίας. Και μάλιστα την πρώτη μέρα της πρόσληψής μου. Παράγγειλα αμέσως έναν καφέ, για να μου διεγείρει τα νεύρα και περίμενα.

...Νιώθω πάλι ένα σκούνημα:

— Α! Ο καφές σας!

Τινάζομαι. Τον είχα πάρει ξανά, χωρίς να το καταλάβω πώς.

— Ναι, ναι, ας τον εκεί! Λέω στο γκαρσόνι.

Τον πίνω, κάνω λίγες γυμναστικές κινήσεις και επιλαμβάνομαι. Καταφέρνω κάποια πρόσθεση κι ετοιμάζομαι να την επαναλάβω. Γιατί με τις προσθέσεις μου συμβαίνει κάτι παράξενο. Κάθε φορά που κάνω την ίδια πρόσθεση, βρίσκω διαφορετικό άθροισμα. Στη δεύτερη απόπειρα όμως, θλέπω τους αριθμούς να κουνιούνται από τη θέση τους και να πηγαίνουν πέρα-δώθε. Ένα θάρος σαν μολύβι κατεβαίνει στα βλέφαρά μου.

Αισθάνομαι να με τινάζουν.

— Πάλι κοιμάσαι;

— Όχι, κύριε διευθυντά μου. Σκεπτόμουνα.

— Τί σκεπτόσουνα;

— Σκεπτόμουνα... μια στιγμή να σκε-

φθώ τί σκεπτόμουνα...

— Πως η καλύτερη δουλειά είναι να παίρνεις μισθό και να κοιμάσαι!

— Όχι, κύριε διευθυντά μου. Με προσβάλλετε!

— Πώς σε προσβάλλω; Είναι δώδεκα παρά είκοσι και... τί έχεις κάνει; Για να ιδώ. Δέκα νούμερα έχεις γράψει όλα κι όλα!

— Με συγχωρείτε, κύριε διευθυντά. Αλλά, όπως σας είπα και πριν, όλη τη νύχτα δεν έκλεισα μάτι. Και φαίνεται ότι τώρα ξεσπάει το κακό.

— Λοιπόν, ας τα για σήμερα. Πήγαινε στο σπίτι σου να κοιμηθείς και νάρθεις αύριο να πιάσεις δουλειά.

— Μου επιτρέπετε να ξαναεπιληφθώ;

— Όχι, καλύτερα να επιληφθείς του ύπνου! Για να τον χορτάσεις.

Ο κ. διευθυντής άρπαξε τα έγγραφα μου και μ' άφησε. Εγώ κάθησα στη θέση μου κι έβαλα το κεφάλι μου απάνω στα χέρια μου, που τα είχα απάνω στο τραπέζι, για να σκεφθώ την κατάσταση μου Ωραίες εντυπώσεις, μα την αλήθεια, σχημάτισε ο προϊστάμενός μου...

...Ένα σκούνημα στην πλάτη. Τινάζομαι. Μπροστά μου στέκεται μια χοντρή ηλικιωμένη γυναίκα, με μια σκούπα στο χέρι.

— Τί θέλεις εσύ;

— Είμαι η καθαρίστρια. Όλοι έχουνε φύγει. Τί καθόσατε εσείς;

— Μα... τί ώρα είναι;

— Τέσσερις και μισή.

Τέσσερις και μισή απόγεμα! Δηλαδή κοιμήθηκα κάπου πέντε ώρες συνέχεια, με το κεφάλι στο τραπέζι. Και είχαν φύγει όλοι κι όπως ήμουν κλεισμένος πόσω από το χώρισμα, με είχαν ξεχάσει!

Α! ναι. Τώρα θα κοιμηθώ γλυκά, όμορφα και μονορούφι, ως το πρωί. Όπως όλες τις άλλες νύχτες. Και θα σηκώθω στις επτά και θάμαι δροσερός και γεμάτος δυνάμεις, για να θγάλω αύριο διπλή δουλειά.

Μ' αυτήν την απόφαση πέφτω τη νύχτα στο κρεβάτι μου. Μα να οι δυσάρεστες σκέψεις που ξανάρχονται στο νου μου. Μόλις πάω να κλείσω τα μάτια μου, προβάλλει η αυστηρή φυσιογνωμία του κ. Ευριπίδη: «Κοιμάσαι;» ναι, ήταν πολύ σκληρή προσβολή για μένα. Μ' έθιξε στο φιλότιμο. «Η καλύτερη δουλειά είναι να κοιμάσαι και να πληρώνεσαι!» Τώρα καταλάβαινα τί σαρκασμό είχε αυτή η παρατήρηση. Σωστό κουρέλιασμα. Με το δική του όμως, ο άνθρωπος. Σου

λέει: «Εγώ, κύριε, σε πληρώνω για να κάνεις λογαριασμούς. Κι εσύ το στρώνεις στον ύπνο!» Μου ήρθε να κλάψω. Μου ήρθε να δαγκωθώ. Μόνο ο ύπνος δεν μου ήρθε. Στριφογυρίζω διαρκώς στο κρεβάτι και μέσα στο μυαλό μου στριφογυρίζει η φυσιολογία του κ. Ευριπίδη. Δώδεκα, μία, δύο... Είχα, βλέπεις, πάρει κι εκείνον τον απογευματινό ύπνο κι ο οργανισμός μου είχε κορεσθεί. Ας πάρω κανένα θιβλίο να διαβάσω. Τυχαίνει νάναι ένα αστυνομικό μυθιστόρημα, πολύ ενδιαφέρον. Όταν, στο τέλος, ανακαλύπτεται ο ένοχος, λαλούν τα κοκόρια...

Κι έτσι, άυπνος, παίρνω ξανά το δρόμο για το γραφείο. Α! Όχι. Σήμερα δεν θα κοιμηθώ...

– Εν τάξει σήμερα;
– Εν τάξει, κύριε διευθυντά.
– Για κάνε αυτούς τους λογαριασμούς!

– Θα επιληφθώ αμέσως!
Αλλά η σκέψη που πρέπει να κάνω, είναι ανώτερη των δυνάμεών μου. Όλη νύχτα δεν έκλεισα μάτι. Και τώρα...

– Αί... Πάλι τον πήραμε; – και με σκοπνάνε.

– Με συγχωρείτε, κύριε διευθυντά μου – και τινάζομαι.

– Τι να σε συγχωρώ; Δεν κοιμήθηκες κι αυτή τη νύχτα, παιδί μου;

– Όχι, κύριε διευθυντά μου. Είχα τόσο πολύ στεναχωρηθεί με τις παρατηρήσεις που μου κάνατε χτες, ώστε έμεινα άυπνος. Και η αύπνια ξεσπάει τώρα. Αλλά μην ανησυχείτε. Τώρα θα πάω να θρέξω το κεφάλι μου και θα συνέλθω.

– Μόλις ετοιμάσεις τον πρώτο λογαριασμό, να μου τον φέρεις.

– Μάλιστα.

Καταθρέχω το θαρύ μου κεφάλι και τον ετοιμάζω. Τον παίρνω γεμάτος χαρά και τραβάω για το γραφείο του.

– Περιμένε δυο λεφτά, μου λέει ο κλητήρας. Έχει κάποιον κύριο μέσα.

Κάθομαι στον καναπέ που υπάρχει στον προθάλαμο. Αχ! Τι μαλακά που είναι. Ακουμπάω πίσω την κουρασμένη μου πλάτη. Αχ! Είναι πολύ αναπαυτικά εδώ.... Ένα σκούνημα:

– Κι εδώ κοιμάσαι;

– Ω! Παρντόν, κύριε διευθυντά... Καθώς περίμενα...

– Φέρ' τον εδώ. Αλλά νάχεις υπ' όψη σου ένα πράμα. Ότι δεν έχω καμιά όρεξη να πληρώνω υπαλλήλους για να

κοιμούνται. Τρίτη φορά, θα πας σπίτι σου να κοιμάσαι όσες μέρες θέλεις. Κοιμένες κουβέντες!

Και μου λέει αυτά τα προσβλητικά λόγια μπροστά στον κλητήρα! Η ντροπή και η καταισχύνη που δοκιμάζω, με κρατάει ξάγρυπνο κι αυτή τη νύχτα. Όστε θα με διώξει αν ξαναγλαρώσω. Όστε χάνω το ψωμί μου. Δυστυχία μου! Και την άλλη μέρα καταθρέχω ξανά το κεφάλι μου, τσιμπιέμαι με καρφίτσες, κάνω τα μύρια όσα για να κρατήσω ανοιχτά τα μάτια μου. Όμως δεν τη γλυτώνω. Ο φόβος πως θα κοιμηθώ, μου φέρνει ύπνο, απάνω σε κάτι έγγραφα. Και...

– Άιντε παιδί μου να κοιμηθείς οριστικώς και αμετακλήτως.

– Κύριε διευθυντά μου! Η τρίτη αγρυπνία. Και ποιός; Εγώ που τον έχω τον ύπνο στην τσέπη!

– Ναι. Αλλά στην τσέπη δεν πρόκειται να θάλεις τίποτ' άλλο. Άιντε! Εγώ δεν μπορώ να σε πληρώνω για να μου παρασταίνεις την «Κοιμωμένη» του Χαλεπά!

Και χάνω αυτήν την ωραία θέση. Αποχωρώ με το κεφάλι κάτω, γιατί οι άλλοι συνάδελφοι με κοίταζαν ειρωνικά. Καθώς κατεβαίνω, μάλιστα, τη σκάλα, κάποιος έξυπνος μου φωνάζει:

– Ξέχασες το μαξιλάρι σου!

Ναι, έχασα αυτή τη θέση, όμως κέρδισα έναν έρωτα. Μια κάποια δεσποινίς Κάκια, που έτυχε να γνωρίσω εκείνες ακριβώς τις ημέρες, έδειξε ενδιαφέρον για μένα. Με συμπάθησε, σαγηνεύτηκε μαζί μου, της έδωσα ραντεβού και το δέχτηκε.

– Αύριο στις έξη, στο λεωφορείο της Κηφισοιάς.

Είναι η πρώτη σοβαρή κατάκτηση της ζωής μου. Αχ! Τι γλυκύτατο που θάναι το πρώτο μας ραντεβού! Καθώς οριζοντιώνομαι στο κρεβάτι μου για να κοιμηθώ, σχηματίζω με το νου μου τα όμορφα λόγια που θα της πω για να την αποσαγηνέψω. Έπειτα ονειροπολώ τον περίπατο που θα κάνουμε στο δάσος. Την κατοπινή μας ευτυχία. Οι εικόνες ζωγραφίζονται ζωντανές μπροστά στα μισόκλειστα μάτια μου, σαν ένα κινηματογραφικό έργο που δεν έχει τέλος. Ένα έργο που κρατάει μέχρι το πρωί. Με τέτοια συγκίνηση, πώς να κοιμηθείς;

...Κατεβαίνουμε από το λεωφορείο, βγαίνουμε προς τα έξη, χανόμαστε στο δάσος. Τι ρομαντικά που είναι, αλήθεια!
– Δεν καθόμαστε εδώ;

Μισοξαπλώνουμε στη ρίζα κάποιου μεγάλου πεύκου. Εγώ προβαίνω στην ερωτική μου εξομολόγηση που γίνεται δεκτή και όπως είμαι ξαπλωμένος στο γρασίδι, ακουμπάω το κεφάλι μου στα γόνατά της. Εκείνη μου χαϊδεύει τα μαλλιά. Νοιώθω απέραντη ευτυχία και απέραντο ξεκούρασμα.

– Ας ονειροπολήσουμε λίγο, αγάπη μου.

– Ναι, χρυσέ μου. Κι ας κλείσουμε τα μάτια μας...

Άλλο που δεν θέλω. Θεέ μου, τί γλυκά που είναι έτσι... Η ευτυχία ξεχύνεται σαν ροδόκερο στο αίμα μου. Μια φωνή όμως με συνεφέρει.

– Αι! Αι!...

– Τι είναι; Τι τρέχει; Πού βρίσκομαι;

– Μα δεν ντρέπεσαι; Κοιμήθηκες;

– Εγώ να κοιμηθώ; Πώς σου πέρασε τέτοια ιδέα; Απλώς ονειροπολούσα, όπως συμφωνήσαμε.

– Όταν ονειροπολείς, ροχαλίζεις κιόλας;

Αναγκάζομαι να της εξηγήσω. Ξέρεις, η συγκίνηση που είχα χτες θράδου... Ζητώ συγγνώμη, αλλά δεν θα επαληφθεί.

Δείχνει κατανόηση.

Το δεύτερο ραντεβού μας είναι για τη Βουλαγαμένη, το επόμενο θράδου. Όμως τη νύχτα με τυραννεί η αυπνία. Είχα καταντροπιαστεί. Να πας πρώτο ραντεβού και να σε πάρει ο ύπνος! Θα τον πάρω άραγε κι απόψε; Όχι, θα θάλω όλες μου τις δυνάμεις.

– Ας ξαπλώσουμε εδώ κι ας κοιτάμε το φεγγάρι. Είναι τόσο όμορφα.

– Ναι, αγάπη μου! Κι ο φλοίσθος των κυμάτων είναι σαν νανούρισμα!

...Αισθάνομαι κάποια υγρή και ζεστή επαφή στο μάγουλό μου.

– Κάκια! ψιθυρίζω κι απλώνω το χέρι μου.

Ένα γαύγισμα μου ξεσχίζει τ' αυτιά. Ανοίγω τα μάτια μου. Είναι ένας σκύλος κοντά μου. Κι αντί για το φεγγάρι, οι πρώτες ακτίνες του ήλιου. Και καρφιστωμένο στο πέτο μου ένα σημείωμα:

«Σ' αφήνω να κοιμηθείς ήσυχα. Και μη με παρεξηγήσεις που δεν θα σου φέρω το γάλα σου, όταν ξυπνήσεις. Κοιμισμένε!»

– Είσαι κτήνος! Λέω στον εαυτό μου. Έχασες μια θέση, έχασες και μια κατάκτηση. Τι άλλου σου μέλει;

Το πρώτο που μου μέλλεται είναι να ζητήσω δουλειά σ' ένα ξενοδοχείο ύπνου. Για τ' άλλα θα ιδούμε...

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Με διαταγή της Γ.Α.Δ.Α., απονεμήθηκε «έπαινος» με το κατωτέρω αιτιολογικό, στους αρχιφύλακες ΚΑΡΒΟΥΝΗ Γεώργιο, ΚΩΤΣΙΑ Σωκράτη και αστυφύλακες ΣΧΟΙΝΑ Δημήτριο, ΒΡΟΝΤΙΝΑΚΗ Εμμανουήλ, ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΤΟ Παναγιώτη, ΛΑΜΠΟΥ Νικόλαο, ΑΓΓΕΛΑΚΗ Γεώργιο και ΠΕΠΠΑ Ευριπίδη της Έμεσης Δράσης Αττικής διότι: «την 01.45' ώρα της 10-3-87 εκτελούντες υπηρεσία πληρωμάτων περιπολικών αυτοκινήτων, αφού επέδειξαν προθυμία, αποφασιστικότητα, μεθοδικότητα, θάρρος και ψυχραιμία, κατόρθωσαν με συντονισμένες ενέργειες να εντοπίσουν και να συλλάβουν στην οδό Λιοσίων αριθ. 17 τους: ΓΡΥΝΤΑΚΗ Ιωάννη, ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗ Στέλιο, ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗ Δημήτριο και ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ Στέφανο, οι οποίοι νωρίτερα επιβαίνοντες στο ΗΒ 2015 ΙΧΕ αυτοκίνητο και περιφερόμενοι, προέβαιναν σε συνεχείς πυροβολισμούς με πιστόλια που έφεραν μαζί τους».

★

Με διαταγή της ίδιας υπηρεσίας απονεμήθηκε «έπαινος» στον αρχιφύλακα ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟ Ηλία και αστυφύλακα ΜΑΚΡΗ Ιωάννη της Έμεσης Δράσης Αττικής διότι: «την 11.00' ώρα της 3-3-87 που εκτελούσαν διατεταγμένη υπηρεσία πληρώματος περιπολικού αυτοκινήτου, εργάσθηκαν με προθυμία, επέδειξαν παρατηρητικότητα, μεθοδικότητα, θάρρος και ψυχραιμία και αφού εντόπισαν στη διασταύρωση της Ιεράς οδού και Λ. Κηφισού το ΟΚ 4207 ΙΧΕ αυτοκίνητο να κινείται ύποπτα, ενήργησαν έλεγχο και βρήκαν: ένα αεροβόλο (καραμπίνα στο πορτ-παγκάζ και ένα πιστόλι

τύπου «BERRETA» πλήρες φυσιγίων που έφερε ο οδηγός του ΜΑΥΡΙΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ιωάννης, τα οποία μαζί με τους συλληφθέντες οδηγό και συνοδό, μεταφέρθηκαν και παραδόθηκαν στο Τμήμα Ασφάλειας Αγίου Γεωργίου Αιγάλεω Αττικής».

★

Με διαταγή της Αστυνομικής Δ/νσης Βοιωτίας, απονεμήθηκε «ΑΠΛΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ» στους αρχιφύλακες ΧΑΤΖΗΚΑΜΑΓΙΑΝΝΗ Δημήτριο, ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟ Αναστάσιο και αστυφύλακα ΒΑΒΛΕΚΗ Θωμά του Α.Τ.Τ. Ορχομενού διότι: «επέδειξαν προθυμία και ζήλο κατά την εκτέλεση του καθήκοντος με αποτέλεσμα να συλλάβουν την 23-4-1987 και ώρα 05.00' στον Ορχομενό δύο επικίνδυνους υπότροπους κακοποιούς (διαρρήκτες - τοξικομανείς) επ' αυτοφώρω, καθ' ήν στιγμή είχαν διαρρήξει διαδοχικά τα γραφεία της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Ορχομενού και τον Ιερό Ναό του Ευαγγελιστή Λουκά.

★

Με διαταγή της Διεύθυνσης Αστυνομίας Αθηνών απονεμήθηκε «ΕΠΑΙΝΟΣ» στους κατωτέρω άνδρες της Έμεσης Δράσης Αττικής:

• Στους αστυφύλακες ΝΕΡΣΕΣΙΑΝ Αντώνιο και ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Εμμανουήλ διότι: «την 01.50' ώρα της 2-6-87 που εκτελούσαν διατεταγμένη υπηρεσία πληρώματος περιπολικού αυτοκινήτου, όταν αντιλήφθηκαν ένα άτομο να προσπαθεί να διαρρήξει με λαστό περίπτερο στη συμβολή των οδών Ατταλείας και Λ. Λαμπράκη, μετά από συντονισμένες ενέργειες, συνέλαβαν το δράστη τον οποίο οδήγησαν στο ΙΣΤ!

Τμήμα Ασφάλειας Πειραιά, όπου διαπιστώθηκε πως επρόκειτο για τον ΒΟΥΝΑΤΣΟ Δημήτριο του Ιωάννη».

• Στον αρχιφύλακα ΚΡΗΤΙΚΑΚΗ Μάρκο και αστυφύλακα ΠΑΙΔΟΚΟΥΚΗ Κων/νο διότι: «την 23.30' ώρα της 15-5-87 που εκτελούσαν διατεταγμένη υπηρεσία πληρώματος περιπολικού αυτοκινήτου, έχοντας υπόψη τους από την προηγούμενη μέρα δράστη αρπαγής τσάντας τον οδηγό μοτ/του HONDA που καταδίωξαν πλην δεν συνέλαβαν, αφού αντιλήφθηκαν στην οδό 25ης Μαρτίου Ηλιούπολης το ΥΗ 235 μοτ/το του οποίου τα χαρακτηριστικά ταίριαζαν απόλυτα με εκείνα της προηγούμενης μέρας καταδιωκόμενου μοτ/του, κρίνοντας ύποπτο τον οδηγό αυτού ΚΟΥΚΙΑ Κων/νο, συνέλαβαν και οδήγησαν στο Αστυνομικό Τμήμα Αργυρούπολης, όπου κληθείσα η παθούσα αναγνώρισε στο πρόσωπό του το δράστη, που στη συνέχεια ομολόγησε άλλες οκτώ αρπαγές τσάντων».

• Στον αρχιφύλακα ΚΩΤΣΙΑ Σωκράτη και αστυφύλακα ΦΡΕΣΚΑ Ανδρέα διότι: «την 03.38' ώρα της 2-6-1987 που εκτελούσαν διατεταγμένη υπηρεσία πληρώματος περιπολικού αυ/του, κατόπιν εντολής του Κέντρου Έμεσης Δράσης μετέβησαν στη συμβολή των οδών Τριανταφυλλοπούλου και Χωρέμη για ύποπτο άτομο εντός οχήματος. Ενεργήσαντες με θάρρος και αποφασιστικότητα, κατόρθωσαν να συλλάβουν εντός του υπ' αριθμ. ΥΑΖ-4993 ΙΧΕ αυ/του τον ΣΙΔΕΡΑ Θωμά του Παντελή ο οποίος λίγο πριν είχε διαρρήξει το παραπάνω αυ/το και είχε αφαιρέσει το ραδιοκασετόφωνο αυτού».

• Στον αστυφύλακα ΧΑΡΙΣΗ Γε-
ράσιμο διότι: «την 04.20' ώρα της
18-5-87 που βρισκόταν εκτός υπη-
ρεσίας με πολιτικά, επιστρέφοντας
στην οικία του στο Π. Ηράκλειο, ό-
ταν αντελήφθηκε ένα άτομο να πε-
ριφέρεται ύποπτα, ενεργώντας με
ψυχραιμία, προέθηκε σε έλεγχο και
διαπίστωσε ότι έφερε πάνω του
διαρρηκτικά εργαλεία και ένα ρα-
διοκασσετόφωνο, που ομολόγησε
ότι είχε πριν από λίγο αφαιρέσει
από το ΧΕ 9076 ΙΧΕ, το οποίο ανα-
γνώρισε ο ιδιοκτήτης του αυτοκινή-
του ΚΑΓΙΑΣ Γεώργιος. Στη συνέχεια
ο δράστης οδηγήθηκε στο Τμήμα
Ασφάλειας Ηρακλείου Αττικής όπου
εξακριβώθηκε η ταυτότητά του».

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Πήραμε αρκετές επιστολές συ-
ναδέλφων - αναγνωστών μας που
επιθυμούν τη δημοσίευση ολόκλη-
ρου του πειθαρχικού δικαίου για το
αστυνομικό προσωπικό.

Επειδή - για πραγματικούς λό-
γους - είναι αδύνατη η δημοσίευση
όλων των άρθρων του σχετικού
Προεδρικού Διαταγμάτος, επιλέ-
ξαμε τις σπουδαιότερες, κατά την
κρίση μας, διατάξεις και τις αναδη-
μοσιεύουμε.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

(Π.Δ. 96/3-3-86, Φ.Ε.Κ. Α' -34
της 28-3-86)

Άρθρο 1

Γενικά περί πειθαρχίας.

1. Με τον όρο πειθαρχία νοεί-

ται:

- α) Η ενουνεΐδητη, πρόθυμη και
χωρίς αντιλογία υπακοή των
κατωτέρων στους ανωτέρους,
ως και η άμεση εκτέλεση των
διαταγών τους, οι οποίες αφο-
ρούν στην εφαρμογή των νό-
μων, των Κανονισμών και των
διαταγών της Υπηρεσίας.
- β) Ο σεβασμός των κατωτέρων
προς τους ανωτέρους εντός και
εκτός υπηρεσίας.
- γ) Η αξιοπρεπής και κόσμια συ-
μπεριφορά των ανωτέρων προς
τους κατωτέρους.
- δ) Η πολιτισμένη και άψογη συ-
μπεριφορά των αστυνομικών
προς τους πολίτες, καθώς και ο
σεβασμός και η προστασία των
δικαιωμάτων τούτων, που προ-
βλέπονται από το Σύνταγμα και
τους νόμους.

2. Η πειθαρχία αποτελεί το συ-
νεκτικό δεσμό του Σώματος της Ελ-
ληνικής Αστυνομίας και αναγκαία
προϋπόθεση για τη διατήρηση της
συνοχής αυτού και την εξασφάλιση
της αρμονικής συνεργασίας του
προσωπικού της προς εκπλήρωση
της υψηλής αποστολής του.

3. Οι διαταγές πρέπει να είναι
νόμιμες, σαφείς, οριστικές και να
διατυπώνονται με ευπρέπεια και
σοβαρότητα.

Οι αναφορές πρέπει να είναι βρα-
χείες, σαφείς, ακριβείς και να δια-
τυπώνονται με σεβασμό.

4. Ο ανώτερος είναι υπεύθυνος
για τις συνέπειες της διαταγής του,
ο δε κατώτερος έχει υποχρέωση να
εκτελεί με ακρίβεια τη διαταγή που
πήρε και είναι υπεύθυνος για την
εκτέλεση αυτής και για τις συνέ-
πειες της μη εκτέλεσής της. Ο κα-
τώτερος δεν δικαιούται να τύχει
ακρόασης και να υποβάλει τα πα-
ράπονά του αν προηγουμένως δεν
υπακούσει.

5. Μεταξύ ομοιοβάθμων η αρ-
χαιότητα στις υπηρεσιακές τους
σχέσεις, εφόσον υφίσταται διοικη-
τική υπαγωγή, έχει την ίδια ισχύ,
που έχει η διαφορά βαθμού. Η ίδια
σχέση υπάρχει μεταξύ ομοιοβάθ-
μων και όταν ενεργούν από κοινού
προς εκτέλεση υπηρεσίας.

6. Κάθε αστυνομικός είναι προ-
σωπικά υπεύθυνος για τις πράξεις
ή παραλείψεις του. Η μετατόπιση
ευθύνης στον ανώτερο, για παρα-
λείψεις υφισταμένων, είναι επιβλα-
βής και υπονομεύει την πειθαρχία.

Άρθρο 2

Έννοια πειθαρχικού παραπτώμα- τος.

1. Πειθαρχικό παράπτωμα α-
ποτελεί κάθε υπαίτια και καταλογι-
στή παράβαση του υπηρεσιακού
καθήκοντος, με πράξη ή παράλει-
ψη.

2. Το υπηρεσιακό καθήκον
προσδιορίζεται από τις υποχρεώ-
σεις που επιβάλλονται στον αστυ-
νομικό από τις ισχύουσες διατάξεις
νόμων, τους Κανονισμούς του Σώ-
ματος και τις διαταγές της Υπηρε-
σίας, καθώς και από την καθόλου
εντός και εκτός της Υπηρεσίας δια-
γωγή, που πρέπει να τηρεί ο αστυ-
νομικός.

Άρθρο 4

Πειθαρχικές ποινές.

1. Στο αστυνομικό προσωπικό
και τους κοινοτικούς φύλακες επι-
βάλλονται οι ακόλουθες πειθαρχι-
κές ποινές, οι οποίες καταχωρίζο-
νται στα ατομικά τους έγγραφα:
(άρθρο 52 Ν. 1481/84 (Α-152).

α) Παρατήρηση.

β) Επίπληξη.

γ) Πρόστιμο μέχρι ένα βασικό μισθό του τιμωρουμένου.

δ) Αργία με πρόσκαιρη παύση.

ε) Αργία με απόλυση.

στ) Απόταξη.

2. Η παρατήρηση, η επίπληξη και το πρόστιμο είναι κατώτερες πειθαρχικές ποινές.

Άρθρο 7

Παραγραφή των πειθαρχικών παραπτώματων

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, που επισύρουν κατώτερη πειθαρχική ποινή παραγράφονται μετά ένα έτος από τότε που διαπράχθηκαν. Αυτά που επισύρουν ανώτερη πειθαρχική ποινή παραγράφονται μετά πέντε έτη από τότε που διαπράχθηκαν (ΑΡΘΡΟ 52 παρ. 5 Ν. 1481/84).

2. Παραγραφέν πειθαρχικό παράπτωμα, δύναται να ληφθεί υπόψη ως επιβαρυντική περίπτωση για την επιμέτρηση της ποινής, κατά την τιμωρία άλλου συναφούς πειθαρχικού παραπτώματος που διαπράχθηκε πριν από την παραγραφή εκείνου.

Άρθρο 14.

Αρμόδιοι για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης.

1. Αρμόδιοι για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης για παραπτώματα, που επισύρουν κατώτερες πειθαρχικές ποινές είναι.

α) Ο Υπουργός.

β) Ο Γενικός Γραμματέας.

γ) Οι αξιωματικοί για όλους τους κατώτερους ή νεώτερους από αυτούς αστυνομικούς και ανεξάρτητα από το αν αυτοί υπάγονται ή όχι διοικητικά σ' αυτούς. Το

αυτό δικαίωμα έχουν οι Ανθυπαστυνόμοι και οι Αρχιφύλακες εφόσον είναι Διοικητές Υπηρεσιών.

2. Οι αξιωματικοί της προηγούμενης παραγράφου δύναται όταν δεν είναι Διοικητές Υπηρεσιών, αντί να ασκήσουν πειθαρχική δίωξη, να υποβάλλουν αναφορά κατά του αστυνομικού. Την ίδια δυνατότητα έχουν και όταν είναι Διοικητές Υπηρεσιών, αλλά ο ελεγχόμενος δεν υπάγεται διοικητικά σ' αυτούς.

Άρθρο 17

Πειθαρχική δικαιοδοσία.

1. Την πειθαρχική δικαιοδοσία στους αστυνομικούς ασκούν οι κατά το άρθρο 14 παράγραφος 1 του παρόντος αρμόδιοι για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης.

2. Οι ποινές της παρατήρησης και επίπληξης επιβάλλονται από τους μνημονευόμενους στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του παρόντος.

3. Η ποινή του προστίμου επιβάλλεται ως εξής:

α) Ο Υπουργός, ο Γενικός Γραμματέας και ο Αρχηγός μέχρι ένα μηνιαίο βασικό μισθό (ΜΒΜ).

β) Οι Αντιστράτηγοι μέχρι 9/10 ενός ΜΒΜ.

γ) Οι Υποστράτηγοι μέχρι 8/10 ενός ΜΒΜ.

δ) Οι Ταξίαρχοι (Γεν. Αστυν. Δ/ντές) μέχρι 7/10 ενός ΜΒΜ.

ε) Οι Αστυνομικοί Δ/ντές μέχρι 6/10 ενός ΜΒΜ.

στ) Οι Αστυνομικοί Υποδ/ντές μέχρι 5/10 ενός ΜΒΜ.

ζ) Οι Αστυνόμοι Α' μέχρι 4/10 ενός ΜΒΜ.

η) Οι Αστυνόμοι Β' μέχρι 3/10 ενός ΜΒΜ.

θ) Οι Υπαστυνόμοι Α' μέχρι 2/10 ενός ΜΒΜ.

ι) Οι Υπαστυνόμοι Β' μέχρι 1/10 ενός ΜΒΜ.

ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΤΟΥ Ε.Τ.Υ.Α.Π.

Με ανακοίνωσή του στις 7 Οκτωβρίου, το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Τ.Υ.Α.Π. γνωστοποίησε ότι αποφάσισε το διπλασιασμό των δανείων που χορηγούνται στους μετόχους του, που προέρχονται και εντάσσονται στα ταμεία της τέως Α.Π. (από 50.000 σε 100.000 δραχμές), από την ημέρα της ανακοίνωσής.

Οι αιτήσεις που εκκρεμούν μέχρι τώρα θα ικανοποιηθούν με το ποσό που έχει αιτηθεί (50.000 δρχ.). Το ποσόν που διατίθεται είναι αυτό που εισπράττεται από τις τοκοχρεωλυτικές δόσεις των δανείων που έχουν ήδη χορηγηθεί, και μέχρι 31-12-87. Από 1-1-1988 θα συνεχισθεί η χορήγηση του ποσού των 100.000 δραχμών, για την ικανοποίηση μεγαλύτερου αριθμού αιτήσεων, κανονικά και με απόλυτη σειρά προτεραιότητας.

Για τη χορήγηση των παραπάνω δανείων εξακολουθεί να ισχύει η υποβολή των ίδιων δικαιολογητικών: αίτηση, θεβαίωση υπερδεκαετούς υπηρεσίας, και ιατρική γνώματευση όπου θα αναφέρονται οι ειδικές ή έκτακτες ανάγκες περίθαλψης του ίδιου του μέτοχου ή μέλους της οικογένειάς του.

ΚΑΙΡΙΟ ΠΛΗΓΜΑ ΣΕ ΔΙΕΘΝΗ ΣΠΕΙΡΑ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Από την Υποδ/ση Δίωξης Ναρκωτικών επιτεύχθηκε καίριο πλήγμα σε διεθνή σπείρα λαθρεμπόρων ναρκωτικών που διακινούσε μεγάλες ποσότητες ηρωίνης από την Ταϋλάνδη στην Δ. Ευρώπη-Αυστραλία, μέσω Ελλάδας.

Ένα από τα μέλη της σπείρας αυτής συνελήφθη και στην κατοχή του βρέθηκε και κατασχέθηκε μία βαλίτσα που περιείχε (29) ισοβαρή δέματα με ηρωίνη συνολικού μικτού βάρους 23.000 γραμμαρίων (23 κιλών και 200 γραμμαρίων). Επίσης άλλα τρία τουλάχιστον βασικά μέλη της σπείρας είναι γνωστά και υπάρχουν ικανά αποδεικτικά στοιχεία για την συμμετοχή τους στην οργάνωση-διακίνηση της προαναφερθείσας ποσότητας ηρωίνης που είναι η μεγαλύτερη που κατασχέθηκε μέχρι σήμερα στη Χώρα μας (εκτός την περίπτωση του γιώτ GAZITA, το 1982 στην Κέρκυρα με 28 κιλά ηρωίνης).

Η όλη υπόθεση έχει ως εξής:

Προ διμήνου περίπου δόθηκε αρχικά στην Ασφάλεια Αττικής η πληροφορία ότι διεθνής σπείρα λαθρεμπόρων ναρκωτικών διακινεί μεγάλες ποσότητες ηρωίνης από Ταϋλάνδη στην Δ. Ευρώπη και Αυστραλία μέσω Ελλάδας, χωρίς όμως να γίνει γνωστός ο τρόπος και το δρομολόγιο της μεταφοράς των ναρκωτικών.

Μετά παρέλευση μήνα περίπου δόθηκε νεώτερη πληροφορία σύμφωνα με την οποία ένα από τα μέλη της σπείρας, που πιθανόν χρησιμοποιείται για την μεταφορά της ηρωίνης, επισκέπτεται κάποιο άτομο (προφανώς συγγενή του) που διαμένει σε πολυκατοικία στην οδό Ελ. Βενιζέλου 58 στην Αργυρούπολη.

Μάλιστα δόθηκαν και τα χαρακτηριστικά του φερομένου ως μέλος της σπείρας και σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά άρχισε 24ωρη διακριτική παρακολούθηση της παραπάνω πολυκατοικίας προκειμένου να εντοπισθεί το πρόσωπο που μας ενδιέφερε.

Τελικά τις πρωινές ώρες της 6-10-87 ένα άτομο που ταίριαζε με την περιγραφή που είχε δοθεί ήλθε με TAXI στην παραπάνω διεύθυνση κρατώντας δύο χειραποσκευές και μία μεγάλη βαλίτσα μπήκε στην πολυκατοικία. Δεν υπήρχε αμφιβολία ότι ήταν το άτομο που ενδιέφε-

ρε και ότι ερχόταν από ταξίδι, πράγμα που επιβεβαίωσε και ο οδηγός του TAXI, που τον είχε μεταφέρει εκεί όταν ρωτήθηκε σχετικά, λέγοντας ότι τον είχε παραλάβει από τον Ανατολικό Αερολιμένα και ότι όπως του είχε πει καθ' οδόν, βιαζόταν γιατί θα έφευγε ξανά για ταξίδι και ήταν ανήσυχος.

Πράγματι ύστερα από μία ώρα περίπου το άτομο αυτό κρατώντας τις ίδιες αποσκευές βγήκε από την πολυκατοικία συνοδευόμενο από κάποιον άλλον, με τον οποίο μπήκαν σ' ένα Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο και κατευθύνθηκαν για Πειραιά. Οι αστυ-

νομικοί τους ακολούθησαν και πριν φθάσουν στο λιμάνι εγκλώβισαν και ακινητοποίησαν το αυτοκίνητο που επέβαιναν οι ανωτέρω τους οποίους και οδήγησαν στο τοπικό Τμήμα Ασφαλείας. Εκεί σε έρευνα που έγινε βρέθηκαν μέσα στη μεγάλη βαλίτσα 29 ισοβαρή δέματα κατάλληλα συσκευασμένα που περιείχαν ηρωίνη, λευκού χρώματος, συνολικού μικτού βάρους 23 χιλιογράμμων και 200 γραμμαρίων. Ο κάτοχος της βαλίτσας διαπιστώθηκε ότι ονομαζόταν ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ή ΚΑΡΑΚΕΒΑΣ Ανδρέας του Παναγιώτη και της Μαρίας, γεν. 1952 στην

Κέρτεζη - Καλαβρύτων και διέμενε πολλά χρόνια στην Αυστραλία. Το δεύτερο άτομο (οδηγός) διαπιστώθηκε ότι ήταν θείος του και δεν είχε καμμία σχέση με την υπόθεση, απλώς ύστερα από παράκλησή του είχε δεχθεί να τον μεταφέρει στο λιμάνι του Πειραιά για να φύγει με το πλοίο για Κρήτη ή Σαντορίνη.

Από την προανάκριση που διενεργήθηκε προέκυψε ότι την βαλίτσα με την ηρωίνη είχε παραλάβει από κάποιον Κινέζο λαθρέμπορο, γνωστό σαν WAT (ΓΟΥΩΤ) που όπως εξακριβώθηκε πρόκειται για τον THIRAWAT (ΘΙΡΑΓΟΥΩΤ) PREUKSARIYA (ΠΡΕΟΥΚΣΑΡΙΑ) ετών 40 περίπου, μόνιμο κάτοικο ΜΠΑΝΓΚΟΚ-ΤΑΪΛΑΝΔΗΣ, επιχειρηματία. Όπως αποκάλυψε ο ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ο «WAT» ενεργούσε για λογαριασμό μεγάλης σπείρας Κινέζων λαθρεμπόρων της οποίας βασικό μέλος είναι και αυτός (WAT), ισχυρίσθηκε μάλιστα ότι την

βαλίτσα με την ηρωίνη θα την έπαιρνε κάποιος συνεργάτης του «WAT» που θα τον συναντούσε στην Ελλάδα για να την μεταφέρει στο εξωτερικό και ότι αυτός ήταν ένα απλό «βαποράκι» που είχε αναλάβει τη μεταφορά της βαλίτσας μέχρι την Ελλάδα.

Από τα μέχρι τώρα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν συγκεντρωθεί αποδεικνύεται ότι ο ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ είναι από τα βασικά μέλη της σπείρας και γνωρίζει τόσο τους προμηθευτές, όσον και τους αγοραστές. Συγκεκριμένα σ' επιστολή που του έστειλε δύο ημέρες μετά την σύλληψή του ο «WAT» στη διεύθυνση του θείου του, η οποία βρέθηκε και κατασχέθηκε αναφέρονται τα ονόματα δύο ατόμων (το ένα συνθηματικά) που βρίσκονται στην Ταϊλάνδη, αριθμός λογαριασμού τραπέζης - TELEX κλπ. και δίπλα του ένδειξη με χρηματικά ποσά σε δολάρια Αυστραλίας (συνολικά

1.700.000 £) και δολάρια Η.Π.Α. (συνολικά 9.000 £). Προφανώς τα ανωτέρω ποσά θα καταβάλλοντο από τους αγοραστές στα παραπάνω άτομα που είναι από τους εγκέφαλους της σπείρας που προμήθευσε την ηρωίνη αυτή, καθώς - ενδεχομένως - και άλλες άγνωστες ποσότητες.

Ο ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ παρά τα στοιχεία που υπάρχουν αρνήθηκε να αποκαλύψει τα στοιχεία του αγοραστή ή αγοραστών λαθρεμπόρων ναρκωτικών στους οποίους θα κατέληγε η ποσότητα της ηρωίνης, που όπως εκτιμάται από τις μέχρι τώρα έρευνες, πρέπει να βρίσκονται στην Αυστραλία. Ήδη έχει εντοπισθεί κάποιος Ελληνοαυστραλός που διέμενε μαζί του σε ξενοδοχείο του Πειραιά πριν αναχωρήσει για Ταϊλάνδη και ερευνάται η συμμετοχή του στην σπείρα.

Ο ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ, που κατείχε διαβατήριο στο όνομα ΚΑΡΑΚΕΒΑΣ που δεν είναι πραγματικό του όνομα, αλλά «παρατσούκλι», όπως προέκυψε από το αρχείο της INTERPOL που ενημερώθηκε αμέσως μετά την σύλληψή του, αναζητείται από τις Αυστραλιανές Αρχές για απάτη ύψους 14 εκατομμυρίων δολλαρίων Αυστραλίας και συμμετοχή σε καλλιέργεια μεγάλων ποσοτήτων ινδικής καννάβεως, υποθέσεις για τις οποίες και αναγκάστηκε να φύγει από το Σίδνεϋ Αυστραλίας, όπου μόνιμα διέμενε και να καταλήξει στην Μάλαγκα Ισπανίας. Και εκεί όμως το 1984 κατηγορήθηκε για συμμετοχή σε εμπορία 4 χιλιογράμμων κοκαΐνης αλλά κατόρθωσε να διαφύγει πριν συλληφθεί.

Για την υπόθεση αυτή έχουν ενημερωθεί ήδη οι αντίστοιχες δικτικές Αρχές των Χωρών που εμπλέκονται, με την συνεργασία των οποίων πιστεύεται ότι θα εξαρθρωθεί πλήρως η σπείρα.

ΣΠΕΣΙΑΛ ΜΑΣΑΖ

Συνελήφθηκε από την υπηρεσία ηθών της Γενικής Ασφάλειας Αττικής μέσα στο επί της Λ. Αλεξάνδρας 112 (Ε' όροφος) «Ινστιτούτο αισθητικής» η ΚΑΣΒΙΚΗ Κων/να του Κων/νου, 30 χρόνων, από την Χρύσοβα Ευρυτανίας, κάτοικος Αθηνών οδός Πυθέου 79 Ν. Κόσμος, σαν υπεύθυνη λειτουργίας του Ινστιτούτου, κατηγορούμενη για μαστρωπεία.

Για το ίδιο αδίκημα καταζητούνται – και οπωσδήποτε θα έχουν συλληφθεί όταν θα διαβάζονται αυτές οι γραμμές – οι ΧΑΝΙΩΤΗΣ Γεώργιος του Ηλία, 23 χρόνων, από την Αθήνα, κάτοικος ομοίως, οδός Σοφianoπούλου 27-29 Πατήσια, σαν συνυπεύθυνος με την πρώτη για την λειτουργία του Ινστιτούτου, και η ΛΑΜΠΕΛΕΤ - ΚΑΡΙΘΡΑΚΑ Μαρία του Κλεάνθη, 40 χρόνων, από τα Κονάκια Γυθείου, κάτοικος Μουσών 25 Μελίσσια στο όνομα της οποίας λειτουργούσε το «πρωτότυπο» Ινστιτούτο.

Όπως προέκυψε από την προανάκριση, οι δυο πρώτοι (ΚΑΣΒΙΚΗ - ΧΑΝΙΩΤΗΣ) από τριμήνου και πλέον, ενεργούντες από κοινού, με απατηλές αγγελίες στον ημερήσιο τύπο, όπως: «Ζητούνται κοπέλλες με γνώσεις αισθητικής για εργασία με καλή αμοιβή», προσελάμβαναν κοπέλλες δήθεν για μασάζ, που θα πρόσφεραν στους πελάτες τους, στην πραγματικότητα, όμως προέτρεπαν τις νεαρές «μασέρ» να ικανοποιούν όλες... τις επιθυμίες των πελατών. Οι σατανικοί «καταστημάτρχες», για να έχουν σταθερή πελατεία και έτσι να έχουν μεγαλύτερα κέρδη, ενεργούντες δηλαδή «κατ' επάγγελμα και εκ κερδοσκοπίας», ξεγελούσαν τα κορίτσια, δίνοντάς τους 100 δρχ. περισσότερο από το κανονικό, 800 αντί 700 που συνήθως παίρνουν, σε κάθε «σπέ-

Η Κασβίκη Κων/να υπεύθυνη λειτουργίας του Ινστιτούτου.

σιαλ-μασάζ» που παρείχαν.

Με την αγγελία «ΛΕΜΕ ΝΑΙ» τραβούσαν μεγάλο αριθμό πελατών, οι οποίοι μέσα στα τέσσερα δωμάτια του Ινστιτούτου, έκαναν «όργια» με τις «μικρές» που ικανοποιούσαν τις οποιεσδήποτε σεξουαλικές τους επιθυμίες.

Πολλές νεαρές κοπέλλες εξωθήθηκαν στην πορνεία και σπρώχθηκαν στην διαφθορά, αφού δολοφονήθηκαν από τα «πριμ».

Το εμπόριο της λευκής σάρκας, από το δίδυμο, είχε καταντήσει «μαύρη αγορά», αφού για κάθε «σπέσιαλ-μασάζ» η τιμή είχε καθορισθεί στις 3.500 δρχ. από τις οποίες η κοπέλα έπαιρνε μόνον τις 800. Έτσι οι μηνιαίες εισπράξεις του «Ινστιτούτου» ξεπερνούσαν το 1.300.000 δρχ.

ΠΙΑΣΤΗΚΕ ΣΠΕΙΡΑ ΑΠΑΤΕΩΝΩΝ - ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΩΝ

Άλλη μια επιτυχία σημείωσε στο ενεργητικό του, το 4ο Τμήμα Οικο-

νομικών εγκλημάτων της Ασφάλειας Αττικής, με την εξάρθρωση βμελούς σπείρας πλαστογράφων και απαταίωνων.

Οι έξι «συνεταίροι» της απάτης έπεσαν στο «δόκανο» ύστερα από εντατική και πολύμερη παρακολούθηση των «λαγωνικών» της Αστυνομίας.

Πρόκειται για τους: ΚΑΤΣΙΝΑ Κων/νο του Παντελή, 63 χρόνων, συνταξιούχο, ΦΩΤΙΑΔΗ Παναγιώτη του Αλεξάνδρου 53 χρόνων, έμπορο έτοιμων ενδυμάτων, ΖΑΓΟΥΡΑ Παναγιώτη του Βασιλείου, 44 χρόνων έμπορο, ΠΙΣΚΑΡ Κρίτων του Αλεξάνδρου, 41 χρόνων, άεργο, ΒΟΥΤΣΙΝΑ Κων/νο του Γεωργίου 56 χρόνων και ΓΚΟΦΑ Αντώνιο του Γεωργίου 43 χρόνων, οι οποίοι είχαν στην πλάτη τους έναν αιώνα φυλακής συνέπεια καταδικαστικών αποφάσεων.

Οι παραπάνω «αετονύχηδες», άνοιγαν λογαριασμούς όψεως σε διάφορες τράπεζες και εφοδιάζονταν με μπλοκ επιταγών. Στην συνέχεια αγόραζαν εμπορεύματα από διάφορους εμπόρους, για την προεξόφληση των οποίων έδιναν τις εν λόγω επιταγές. Βέβαια τα δελτία ταυτότητας όπως και τα στοιχεία τους ήταν όλα πλαστά. Η εγγραφή των πλαστών στοιχείων στα δελτία ταυτότητας, γινόταν από τον «έμπειρο» ΓΚΟΦΑ με την συνδρομή του ΚΑΤΣΙΝΑ και ΖΑΓΟΥΡΑ. Ο κάτοχος της «νέας» ταυτότητας κατέβαλε 200.000 δρχ. στους «κατασκευαστές» προκειμένου να «αλλάξει» ονοματεπώνυμο.

Με την σύλληψη των παραπάνω απατεώνων, εντατικοποιήθηκαν οι έρευνες του 4ου Τμήματος προκειμένου να μπει στα άδυτα της «κλίκας», αφού είναι βέβαιο, ότι στο «κόλπο» έχουν αναμιχθεί πολλά ακόμη άτομα. Έτσι, ο φάκελος παραμένει «ανοιχτός» μέχρις ότου επιτευχθεί η σύλληψη και του τελευταίου μέλους της σπείρας.

ΚΡΗΤΗ

Στα χέρια των αστυνομικών του Α.Τ. Τάξης Χερσονήσου Κρήτης έπεσε εικοσάχρονος Άγγλος, Ξεναγός ταξιδιωτικού γραφείου που είχε, στην κυριολεξία, κατακλέψει συμπατριώτες του. Πρόκειται για τον Stephen Dobson, κάτοικο Γιορκσάιρ και υπάλληλο του τουριστικού γραφείου Thomson ο οποίος ομολόγησε τις κλοπές και πλαστογραφίες ταξιδιωτικών επιταγών.

Όλα ξεκίνησαν όταν στις αρχές Σεπτεμβρίου αναφέρθηκε στην Αστυνομία το γεγονός της κλοπής, - από άγνωστο δράστη που μπήκε στο ξενοδοχείο «Ερμής» Μαλλίων και ανοίγοντας το συρτάρι της ρεσεψιόν πήρε τα κλειδιά του προισταμένου της, και αφήρεσε ταξιδιωτικές επιταγές και χρήματα Άγγλων τουριστών. Τα αντικείμενα αυτά βρίσκονταν στις ατομικές θυρίδες του ξενοδοχείου.

Ένας Έλληνας και δώδεκα συμπατριώτες του ήταν τα «θύματά» του. Συνολικά αφαίρεσε από τις θυρίδες: 1820 λίρες Αγγλίας σε ταξιδιωτικές επιταγές και 139 σε μετρητά, 240 δολάρια σε ταξιδιωτικές επιταγές, 100 μάρκα Δυτικής Γερμανίας σε μετρητά και 285.000 χιλιάδες δραχμές. Ακόμα πήρε: ένα χρυσό ανδρικό ρολόι, ένα πορτοφόλι, τρία αεροπορικά εισιτήρια, μία άδεια οδήγησης, ένα διαβατήριο και ένα ημερολόγιο.

Την επόμενη μέρα από τη δήλωση της κλοπής στις αστυνομικές αρχές ο δράστης έκανε το μοιραίο

λάθος. Προσπάθησε να εξαργυρώσει κάποιες από τις επιταγές σε δύο καταστήματα αφού προηγουμένως τις είχε πλαστογραφήσει. Γρήγορα έγινε αντιληπτός και οι αστυνομικές έρευνες στο σπίτι του οδήγησαν στα κλοπιμαία που αναγνωρίστηκαν και κατασχέθηκαν ενώ ο ίδιος ομολόγησε τις πράξεις του.

ΕΥΒΟΙΑ

Ευρύτατη αναφορά στο ρόλο που πρέπει να παίζουν οι πολίτες, ενισχύοντας τους αστυνομικούς στην αντιμετώπιση του κοινού εγκλήματος, δημοσίευσε η τοπική εφημερίδα «Πανευβοϊκό Βήμα» με τον τίτλο «Η Αστυνομία στον τόπο μας σήμερα - νέος άνεμος, ο πολίτης στο πόδι». Ορισμένα αποσπάσματα αναδημοσιεύουμε αυτούσια θεωρώντας τα πολύ ενδιαφέροντα.

«... Πρέπει να κατανοήσουμε ότι το έργο της Αστυνομίας μας σήμερα είναι πάρα πολύ βαρύ, ασήκωτο. Τα ήθη της κοινωνίας άλλαξαν, οι οικισμοί επεκτάθηκαν, οι κακοποιοί εξαλίσχθηκαν σε μέσα, σε μεθόδους και θράσος, τα ναρκωτικά «πουλιούνται και στα περίπτερα», κλοπές, βιασμοί, τρομοκρατίες, εμπρησμοί, αυτοκίνητα σαν την άμμο της θάλασσας σωρό τα προβλήματα και πονοκέφαλοι, πονοκέφαλοι των οικιστών... τελειωμός.

Και η Αστυνομία μας... προσπαθεί μόνη της (και με τις ξερές ευχές μας) να τα βγάλει πέρα... Πόσα παλληκάρια δεν έχασαν τη ζωή τους από τους κακοποιούς; Και σάμπως συγκινείται και κανένας;

...Πως βρίσκουν τέτοια υπομονή και ψυχική αντοχή αυτοί οι αστυνομικοί μας είναι ν' απορεί κανείς... Κι εμείς οι αγέρωχοι πολίτες που είμαστε ο κυρίαρχος λαός καθόμαστε μακάριοι θεατές, αμέτοχοι και αδρανείς και όλα τα περιμένουμε από το Θεό και τον αστυνόμο για να προστατευθεί η περιουσία μας, η ζωή μας και η ακεραιότητα των παιδιών μας. Στέλνουμε ευχές και ξοφλήσαμε. Φορολογούμεθα από

την Πολιτεία και είμαστε εντάξει. Μόνο αν μας βρει κανένα κακό αφυπνιζόμαστε και τραβάμε τα μαλλιά μας... Δεν βοηθάμε. Και όχι μόνο δεν βοηθάμε, αλλά κατηγοράμε κι από πάνω ή επεβαίνουμε δυναμικά για να απελευθερώσουμε τον ληστή (το καταπιεσμένο παιδί) από τα χέρια του αστυνομικού που αγωνίζεται με κίνδυνο της ζωής του να τον συλλάβει...

...Σκάβουμε το λάκκο μας. Θάρθει η σειρά και του δικού μας κοριτσιού να βιαστεί από τον βιαστή και ληστή. Δεν το καταλαβαίνουμε. Είναι παράλογο. Είναι καιρός να συνέλθουμε, να αναγνωρίσουμε την προσφορά και τη θυσία του αστυνομικού και να τον περιβάλλουμε με την πρέπει αγάπη μας και εκτίμησή μας. Να βοηθήσουμε κι εμείς μ' όλες μας τις δυνάμεις. Ο πολίτης που αδιαφορεί για τα κοινά είναι απορριπτέος από το Σύνταγμα μας και είναι άχρηστος και άτιμος κατά τους αρχαίους σοφούς (Περικλής, Πυθαγόρας).

Μόνο όταν ο κακοποιός συνειδητοποιήσει ότι ο κάθε φιλότιμος πολίτης είναι και αστυνομικός, θα σβήσει οριστικά. Τότε θα βρούμε την ησυχία μας... Όλοι πιπιλίζουν το όνομα του Τσουτσουθή που σκοτώθηκε σε μια συμπλοκή με τους αστυνομικούς. Ναι αλλά πριν εξουδετερωθεί ο Τσουτσουθής σκότωσε δύο αστυνομικούς. Ποιός φρόντισε να μάθει τα ονόματα των ηρώων αστυνομικών που έχασαν τη ζωή τους πάνω στο καθήκον τους; Ποιός ενδιαφέρθηκε για τα ορφανά που άφησαν πίσω τους;

Προ μηνός δύο εργαζόμενοι ανήλικοι παρακολούθησαν και έπιασαν ένα τσαντάκια αλλοδαπό. Ποιός ευαισθητοποιήθηκε; Ποιός εκμεταλλεύθηκε το περιστατικό προβάλλοντας την ηρωική τους πράξη;...

...Όχι, λοιπόν, μόνο ευχές αλλά και πράξη, αυτό χρειάζεται. Και πρέπει και μας συμφέρει...».

ΤΑ ΜΟΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΖΥΓΑ...

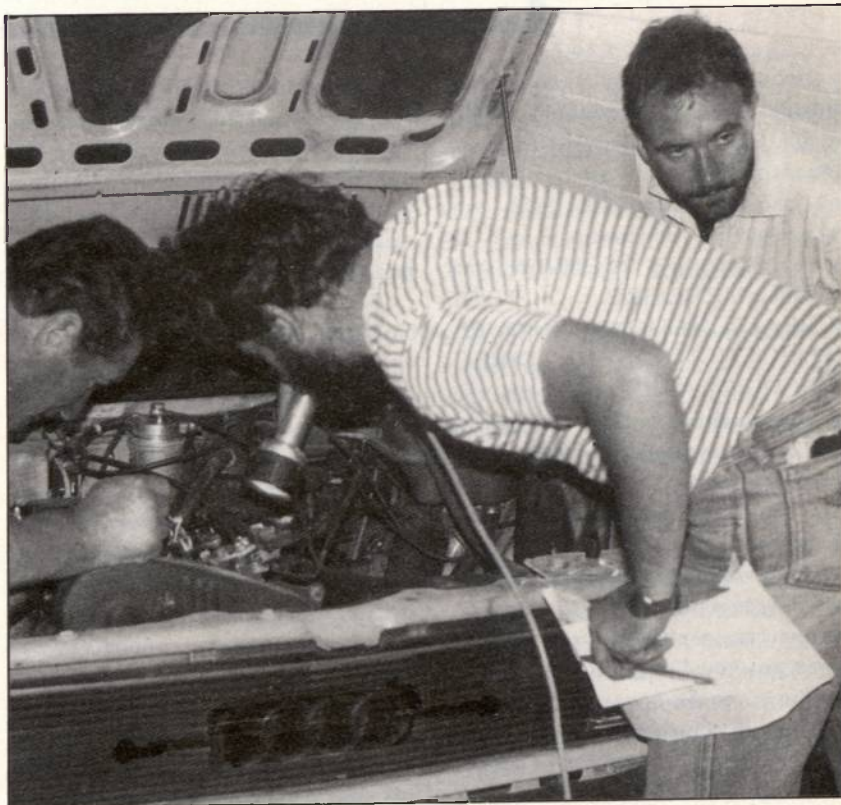
Άρχισαν απ' την 1η Σεπτεμβρίου τα περιοριστικά μέτρα στην κυκλοφορία στον εσωτερικό δακτύλιο της Αθήνας, με διάφορες αλλαγές.

Έπαψε να εφαρμόζεται το μέτρο των «μικρών και των μεγάλων» και ανάλογα με την ημερομηνία θα κυκλοφορούν πλέον τα επιβατικά Ι.Χ. με μονούς αριθμούς, τις μονές και με ζυγούς αριθμούς τις ζυγές ημερομηνίες. Έτσι οι οδηγοί με το νέο ευκολομνημόνευτο τρόπο δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα άγνοιας ή λάθους στην κυκλοφορία του αυτοκινήτου τους και γνωρίζουν εύκολα αν κυκλοφορούν ή αν θα κυκλοφορήσουν κάποια συγκεκριμένη μέρα ή ημερομηνία, ολόκληρο το χρόνο.

Ακόμα, με τα νέα μέτρα, ο «δακτύλιος» δε θα διακόπτεται πλέον στις περιόδους των Χριστουγέννων και του Πάσχα, αλλά θα διατηρείται, ενώ το καλοκαίρι τα Ι.Χ. θα κυκλοφορούν ελεύθερα μόνο τον Αύγουστο.

Με τις ρυθμίσεις αυτές θα λυθεί το πρόβλημα της κυκλοφοριακής συμφόρησης που παρατηρείται στο κέντρο στη διάρκεια των γιορτών, ενώ παράλληλα θα μειωθεί η ατμοσφαιρική ρύπανση που εμφανίζεται λόγω άπνοιας και ζέστης, τον Ιούλιο.

Υπενθυμίζουμε ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι προηγούμενες ρυθμίσεις, δηλαδή η ελεύθερη κυκλοφορία στις «οριακές» λεωφόρους και οδούς του δακτυλίου και η κυκλοφορία στις επίσημες αργίες, ενώ οι ώρες εφαρμογής των μέτρων είναι 6.30 το πρωί μέχρι τις 4 τ' απόγευμα.

ΑΡΧΙΣΕ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ Κ.Τ.Ε.Ο. ΚΑΙ ΣΤΑ Ι.Χ.

Άρχισε ο έλεγχος απ' τα ΚΤΕΟ των Ι.Χ. αυτοκινήτων με έδρα την Αττική. Πρώτα αυτών που έχουν παλιούς αριθμούς κυκλοφορίας και στη συνέχεια όλων των υπόλοιπων με τους νέους αριθμούς, κατ' αλφαθητική σειρά.

Για να περάσετε απ' τον τεχνικό έλεγχο, θα πρέπει να έχετε μαζί σας την άδεια κυκλοφορίας, την αστυνομική σας ταυτότητα, απόδειξη εξόφλησης της τελευταίας δόσης των τελών κυκλοφορίας και 3.200 δραχμές για το παράβολο τεχνικού ελέγχου.

Επίσης θα πρέπει το αυτοκίνητο να είναι εφοδιασμένο με τρίγωνο

ασφαλείας, πυροσβεστήρα και φαρμακείο και, για δική σας διευκόλυνση, να είναι φρεσκοπλυμένο.

Απ' το νούμερο 167 του Ο.Τ.Ε., μπορείτε να πληροφορηθείτε την ακριβή ημερομηνία και την ώρα που θα πρέπει να πάτε το αυτοκίνητό σας για έλεγχο.

Για τις απορίες σας σχετικά με τον έλεγχο, πληροφορίες παίρνετε απ' τα τηλέφωνα 32.54.286, 99.36.755-7 και 55.49.773-4.

Το πρόγραμμα πρόσκλησης για τεχνικό έλεγχο, ανακοινώνεται καθημερινά απ' τον αριθμό 115 του Ο.Τ.Ε., τις εφημερίδες και την εκπομπή «Τηλεγράφος» της ΕΡΤ-1.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΚΑΡΤΑ

Πράσινη κάρτα ή αλλιώς **πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης** εκδίδεται από τα εθνικά Γραφεία Διεθνούς Ασφάλισης που έχουν προσυπογράψει την από 12 Δεκεμβρίου 1973 «συμπληρωματική συμφωνία μεταξύ Εθνικών Γραφείων» (CONVENTION COMPLEMENTAIRE ENTRE BUREAUX NATIONAUX POUR L'APPLICATION DE LA DIRECTIVE DU 24 AVRIL 1972) και πρέπει απαραίτητα να έχει εφοδιαστεί κάθε αυτοκίνητο που έχει τόπο συνήθους στάθμευσής του την Ελλάδα και θέλει να εξέλθει από τα όρια της ελληνικής επικράτειας.

Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής συνεπάγεται ευθύνη του κυρίου, κατόχου και οδηγού έναντι του ασφαλιστή και του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης, τα δε όργανα που ασκούν αστυνομική εξουσία είναι υποχρεωμένα να απαγορεύουν την έξοδο εφόσον το αυτοκίνητο δεν είναι εφοδιασμένο με την πράσινη κάρτα.

Εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης τα αυτοκίνητα του **Δημοσίου**, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας, τα αυτοκίνητα ιδιοκτησίας **ξένων κρατών**, όπως και αυτά που ανήκουν σε **διακυβερνητικούς οργανισμούς**.

Όσα εξαιρούνται από την υποχρέωση ασφάλισης πρέπει να είναι εφοδιασμένα με **πιστοποιητικό** της αρμόδιας ελληνικής αρχής που να βεβαιώνει την ιδιότητά τους, ενώ όταν πρόκειται για διακυβερνητικούς οργανισμούς στην πράσινη κάρτα πρέπει να αναφέρεται η αρχή ή ο οργανισμός που είναι υπεύθυνος για την καταβολή της ασφαλιστικής αποζημίωσης και ο οποίος μπορεί να ενάγεται στα αρμόδια ελληνικά Δικαστήρια.

— Το Δημόσιο και τα λοιπά πρόσωπα που εξαιρούνται της υποχρεωτι-

κής ασφάλισης, έχουν έναντι αυτού που ζημιώθηκε τις υποχρεώσεις που προβλέπονται για το επικουρικό κεφάλαιο με το άρθρο 10, αν η ζημία έχει προκληθεί από πρόσωπο που έχει επιληφθεί αυτογνώμονως αυτοκινήτου που ανήκει σ' αυτό.

Με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εμπορίου, μπορεί να εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση σύμφωνα με τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης, που κυρώθηκε με το Ν. 4147/1961, τα αυτοκίνητα **νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου** και **Οργανισμών κοινής ωφελείας**, γιατί παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, έναντι των προσώπων που ζημιώνονται.

— Ο κατάλογος των προσώπων των οποίων τα αυτοκίνητα εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης, κοινοποιείται από τον υπουργό Εμπορίου στα λοιπά Κράτη-μέλη και στην επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου, καθορίζεται η αρχή ή ο οργανισμός σε κάθε κράτος-μέλος που υποχρεούται να καταβάλει αποζημίωση για λογαριασμό των προσώπων των οποίων τα αυτοκίνητα εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση, εξ αιτίας ατυχημάτων που προκαλούνται στο έδαφος κρατους-μέλους της ΕΟΚ από αυτοκίνητα που ανήκουν στα πρόσωπα αυτά. Η απόφαση αυτή εκδίδεται εφόσον δεν έχουν καταρτισθεί οι σύμφωνα με το άρθρο 29 του νόμου αυτού συμβάσεις με τα αντίστοιχα Γραφεία όλων των κρατών-μελών και ισχύει μέχρι να καταρτισθούν οι συμβάσεις αυτές.

— Σε περίπτωση που το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης καταβάλει σύμ-

φωνα με τις διατάξεις του νόμου αποζημίωση στο αντίστοιχο Γραφείο άλλου κράτους εξ αιτίας ατυχήματος που προκλήθηκε στο έδαφος του κράτους τούτου από αυτοκίνητο που έχει την συνήθη στάθμευσή του στην Ελλάδα, εξαιρείται της υποχρεωτικής ασφάλισης και δεν είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης, έχει δικαίωμα αναγωγής κατά του προσώπου στο οποίο ανήκει το αυτοκίνητο τούτο.

Η ασφάλιση συνάπτεται από ασφαλιστές οι οποίοι νόμιμα ασκούν στην Ελλάδα επιχείρηση ασφάλισης ευθύνης από αυτοκίνητα και είναι μέλη μιας από τις κατά το άρθρο 30 του Ν.Δ/τος 400/1970, «περί ιδιωτικής επιχείρησης ασφάλισης» όπως τούτο τροποποιήθηκε με το Π.Δ/γμα 118/1985, Ενώσεις των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων που λειτουργούν στην Ελλάδα.

— Ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασκούν νόμιμα στην Ελλάδα επιχείρηση ασφάλισης ευθύνης από αυτοκίνητα γίνονται υποχρεωτικά με απλή αίτησή τους, μέλη μιας των ενώσεων αυτών, κατ' επιλογή τους.

Η ασφαλιστική σύμβαση καταρτίζεται σύμφωνα με τους εγκρινόμενους γενικούς και ειδικούς όρους και τιμολόγια για τα προβλεπόμενα κάθε φορά ελάχιστα ασφαλιστικά ποσά, κατά τις διατάξεις του Ν.Δ/τος 400/1970 όπως ισχύει. Σε περίπτωση αδυναμίας εξεύρεσης ασφαλιστικού καλλύματος ο ενδιαφερόμενος απευθύνεται προς τις ενώσεις των Ασφαλιστικών Εταιρειών που λειτουργούν στην Ελλάδα, οι οποίες όταν διαπιστώνουν την αδυναμία αυτή, προβαίνουν μέσα σ' ένα δεκαήμερο το βραδύτερο από την υποβολή της αίτησης, στον καθορισμό

Απαραίτητη για να περάσετε τα σύνορα

Επιμέλεια: Μαρία Ροδοπούλου

των ασφαλιστρών και όρων ασφάλισης της συγκεκριμένης περίπτωσης και η απόφασή τους αυτή εγκρίνεται και δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 30 του Ν.Δ. 400/70.

Μετά την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, ο ασφαλιστής, τον οποίο θα επιλέξει ο ενδιαφερόμενος, υποχρεούται στην κατάρτιση της σύμβασης ασφάλισης.

Ασφάλιση, σύμφωνα με την έννοια του άρθρου αποτελούν και

- η διεθνής ασφάλιση (πράσινη κάρτα)
- η συνοριακή ασφάλιση και
- η ασφάλιση των μελών αλληλασφαλιστικών συνεταιρισμών κατά της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις αυξημένου κινδύνου καθορίζεται ειδικό ασφάλιστρο.

Η ύπαρξη της ασφαλιστικής κάλυψης αποδεικνύεται με έγγραφη θεβαίωση που εκδίδεται από τον ασφαλιστή και αναγράφει τη χρονική διάρκεια ασφάλισης του αυτοκινήτου. Ο τύπος της έγγραφης θεβαίωσης καθορίζεται με απόφαση του υπουργού Εμπορίου. Με απόφαση του υπουργού Εμπορίου καθορίζεται επίσης τύπος ειδικού σήματος που χορηγείται από τον ασφαλιστή και που επικολλάται υποχρεωτικά σε εμφανές μέρος του ασφαλισμένου αυτοκινήτου.

Εάν το αυτοκίνητο δεν είναι εφοδιασμένο με πράσινη κάρτα απαγορεύεται η είσοδός του στην Ελλάδα από άλλη χώρα.

Όταν πρόκειται για αυτοκίνητο που έχει τόπο συνήθους στάθμευσης το έδαφος της χώρας, το εθνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης της οποίας δεν έχει προσυπογράψει συμπληρωματική συμφωνία ή το μη ευρωπαϊκό έδαφος κράτους-μέλους της ΕΟΚ, η ασφαλιστική κάλυψη θεωρείται ότι υπάρχει, αφού για το αυτοκίνητο τούτο υπάρχει σε ισχύ πιστοποιητικό

Διεθνούς Ασφάλισης που έχει εκδοθεί από Γραφείο που εδρεύει στην αλλοδαπή και έχει ιδρυθεί για την έκδοση πιστοποιητικών διεθνούς ασφάλισης που έχει συμβληθεί με το Γραφείο στην Ελλάδα για το διακανονισμό ζημιών ή από ασφαλιστή που έχει δικαίωμα έκδοσης τέτοιων πιστοποιητικών.

Η ασφάλιση πρέπει να καλύπτει την αστική ευθύνη του κυρίου, του κατόχου και κάθε οδηγού ή προστηθέντος για την οδήγηση ή υπεύθυνου του ασφαλισμένου αυτοκινήτου. Εξαιρείται η αστική ευθύνη των προσώπων που επελήφθησαν του αυτοκινήτου με κλοπή ή βία και αυτών που προκάλεσαν το ατύχημα από πρόθεση.

Η ασφαλιστική κάλυψη πρέπει να περιλαμβάνει την έναντι τρίτων αστική ευθύνη εξ αιτίας θανάτωσης ή σωματικής βλάβης ή ζημιών σε πράγματα στην οποία περιλαμβάνεται και η χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη ή ηθική βλάβη. Αυτή πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την αστική ευθύνη έναντι των επιβαινόντων του αυτοκινήτου προσώπων (γενική κάλυψη).

Εξαιρείται της κάλυψης η αστική ευθύνη:

- έναντι προσώπων τα οποία συγκατατέθηκαν να μεταφερθούν με το αυτοκίνητο, μολονότι γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν ότι το αυτοκίνητο αφαιρέθηκε από το νόμιμο κάτοχό του με αθέμιτα μέσα ή χρησιμοποιείται προς εκτέλεση εγκληματικής πράξης και

- έναντι προσώπων που μεταφέρονται δωρεάν ή χαριστικά με το όχημα που προξένησε ζημία ή βλάβη.

Η μεταφορά επιβατών με αυτοκίνητο που απαγορεύεται από το νόμο να μεταφέρει πρόσωπα με κόμιστρο, τεκμαίρεται ότι γίνεται δωρεάν. Τα πράγματα που μεταφέρονται με το ίδιο αυτοκίνητο εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης.

Υποχρεώσεις αστυνομικών

- Στον κύριο ή στον κάτοχο ή στον οδηγό αυτοκινήτου που το κυκλοφορεί ή ανέχεται να το κυκλοφορεί τρίτος χωρίς να είναι ασφαλισμένο κατά τις διατάξεις του νόμου επιβάλλεται, από τα όργανα που ασκούν την αστυνομική εξουσία, πρόστιμο μέχρι 30.000 δρχ., και αφαίρεση της άδειας ικανότητας οδηγού, της άδειας κυκλοφορίας και των κρατικών πινακίδων του οχήματος, μέχρι τρεις μήνες. Κατά της πράξης επιβολής των παραπάνω κυρώσεων επιτρέπεται προσφυγή στο μονομελές διοικητικό πρωτοδικείο, μέσα σε είκοσι μέρες, από την επίδοσή της. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Π.Δ. 341/1978 (ΦΕΚ 71).

- Ο οδηγών αυτοκίνητο που υποχρεούται σε υποχρεωτική ασφάλιση, υποχρεούται κατά την κυκλοφορία αυτού και με ποινή προστίμου πεντακοσίων μέχρι δύο χιλιάδων δραχμών να επιδεικνύει έγγραφο το οποίο να αποδεικνύει την ύπαρξη της ασφαλιστικής κάλυψης όταν ζητηθεί αυτό από το αστυνομικό όργανο.

- Δεν ενεργείται έλεγχος για την ύπαρξη ασφαλιστικής κάλυψης σε αυτοκίνητα που εισέρχονται ή κυκλοφορούν στην Ελλάδα, τα οποία έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης το έδαφος άλλου κράτους το Εθνικό Γραφείο του οποίου έχει προσυπογράψει μετά του Ελληνικού Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης συμπληρωματική συμφωνία, από την ημερομηνία που θα ορίσει η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- Σε αυτοκίνητα που εισέρχονται στην Ελλάδα από την περιοχή άλλου Κράτους-μέλους και έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης το έδαφος τρίτης χώρας μετά της οποίας δεν έχει συναφθεί συμπληρωματική συμφωνία, ενεργείται μόνο δειγματοληπτικός έλεγχος.

Κων/νος Βλαχόπουλος

«Ο στρατηγός της ανεξαρτησίας, ο
πρώτος αρχηγός της Χωροφυλακής»

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ναπολέοντα Σταμ. Δοκανάρη, Υποστράτηγου - Επιθεωρητή Ελληνικής Αστυνομίας: «Ο Στρατηγός της Ανεξαρτησίας Κων/νος Βλαχόπουλος - πρώτος Έλληνας Αρχηγός Χωροφυλακής», εκδόσεις «Δωδώνη», σ.σ. 228

Με αυτόν τον τίτλο κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του Υποστράτηγου φιλόλογου και ιστορικού κ. Ναπολέοντα Δοκανάρη. Πρόκειται για μια πρωτότυπη εργασία επιστημονικά δομημένη και τεκμηριωμένη με σαφή εξήγηση γεγονότων και καταστάσεων.

Ο συγγραφέας παρακολουθεί με προσοχή τη ζωή και το έργο του βιογραφούμενου, που ξετυλίγονται σε τρεις διαφορετικές εποχές, σε τρεις διαφορετικούς κόσμους: της προεπαναστατικής εποχής των αγωνιστικών ζυμώσεων, της επαναστατικής των ηρωισμών και των παθών, και της οθωνικής των ανεκπλήρωτων εθνικών και κοινωνικών πόθων.

Για την ονομαστή Καρπεννησιώτικη αρματολική οικογένεια των Βλαχοπουλαίων, ή Συκάδων, ελάχιστα και ατεκμηρίωτα έχουν γραφεί. Τα περισσότερα από αυτά αποτελούν παραφρασμένες επαναλήψεις των όσων αναφέρει ευκαιρικά ο Κασομούλης στα «Ενθυμήματά του», που είναι βασισμένα - όπως εξηγεί ο ίδιος - σε ακούσματα του καιρού του και ριγμένα άταχτα - αυτό φαίνεται καθαρά - στο χειρόγραφο του, με τις τόσες εκφραστικές αδυναμίες. Γι' αυτό και παρουσιάζουν κενά, ασάφειες και ανακρίβειες, ιδιαίτερα χρονολογικές.

Σε ότι αφορά τον Κωνσταντίνο Βλαχόπουλο δεν υπήρχαν αξιόλογα στοιχεία για τη ζωή του πριν από την επανάσταση και ούτε έστω κάποιο τεκμηριωμένο βιογραφικό σημείωμα για την υπόλοιπη ζωή του, παρ' όλο ότι υπήρξε ένας συνεχής αγώνας, μια αστείρευτη πηγή εθνικής και κοινωνικής προσφοράς. Ο συγγραφέας, όπως δείχνουν οι πλούσιες βιβλιογραφικές σημειώσεις του, συγκέντρωσε με υπομονή πληροφορίες διάσπαρτες σε διάφορα γενικά ή ειδικά - αφηγηματικά και μη - ιστορικά δημοσιεύματα. Οι πληροφορίες αυτές είχαν άμεση ή έμμεση σχέση με το θέμα του. Ωστόσο δεν έσπευσε να περάσει στη σύνθεση της εργασίας του για να δημιουργήσει «ένα βιβλίο από πολλά βιβλία», όπως θα έλεγαν οι φλεγματικοί Άγγλοι.

Αλλά και αν ακολουθούσε αυτή τη λύση, πάλι η εργασία του θα είχε αρκετό ιστορικό βάρος, επειδή έστω και έτσι θα ανέσυρε από την καταπακτή της ιστορικής αφάνειας ένα σπουδαίο ιστορικό πρόσωπο, όπως αναμφίβολα είναι ο Κωνσταντίνος Βλαχόπουλος. Ο συγγραφέας στην προσπάθειά του να δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην εργασία του παραμέρισε μια τέτοια εύκολη λύση και προτίμησε να περάσει στο προπαρασκευαστικό της στάδιο μέσα από το δύσκολο δρόμο της αρχειακής έρευνας.

Το υλικό που συγκέντρωσε του απέφερε νέα στοιχεία για τον βιογραφούμενο και την εποχή του. Τα στοιχεία αυτά καθώς εξετάζονται με διεισδυτικό κριτικό πνεύμα, δίνουν σε πολλά σημεία της εργασίας το χαρακτήρα της συμβολής στην εθνική μας ιστορία και ειδικότερα πάνω σε ορισμένα αφώτιστα ή αμφιλεγόμενα κρίσιμα κεφάλαια

της προεπαναστατικής και οθωνικής εποχής. Ας παρουσιάσουμε όμως συνοπτικά το περιεχόμενο του βιβλίου.

Ο συγγραφέας, αφού πρώτα επεξεργασθεί με προσοχή τις πληροφορίες για την αρματολική οικογένεια των Βλαχοπουλαίων και καταλήξει σε ασφαλή συμπεράσματα, παρακολουθεί, όπως προαναφέραμε, τον βιογραφούμενο και την εποχή του από την γέννησή του, διορθώνει ανακρίβειες ή προσθέτει νέα στοιχεία. Ένα ιδιόγραφο κείμενο του αγωνιστή τηρούμενο - όπως και όσα άλλα ιστορικά έγγραφα χρησιμοποιούνται - στα Γενικά Αρχεία του Κράτους, μας πληροφορεί ότι ο Κωνσταντίνος Βλαχόπουλος γεννήθηκε στα 1789 στη Νικόπολη της Πρέβεζας. Εκεί είχε καταφύγει τότε η οικογένειά του εγκαταλείποντας το αρματολίκι του Βλοχού, ύστερα από τον άγριο κατατρομέ του Αλή Πασά, όπως συνήθιζε, κάθε που άγγιζε την πανούργα σκέψη του η υποψία πως κινδυνεύει από δυνατούς Έλληνες.

Ο μεγάλος κατατρομέ των κλεφταρματολών στη διετία 1805/6, θα φέρει ανδρωμένο πια τον Κωνσταντίνο Βλαχόπουλο στα Εφτάνησα. Με το αρματολικό του σώμα εντάσσεται στον αγγλικό στρατό και γίνεται αξιωματικός. Η δίνη των Ναπολεόντιων πολέμων τον φέρνει στη Σικελία και από εκεί στη Γένοβα. Η υπηρεσία του σε εμπόλεμο τακτικό στρατό, η ζυμωμένη με τον πατριωτισμό και τα άλλα σπουδαία προσόντα του, θα του ανοίξει αργότερα το δρόμο για την πρωτοπορία του ελληνικού ξεσηκωμού.

Ο Κωνσταντίνος Βλαχόπουλος το Μάη του 1821 μαζί με τον αδελφό του Αλεξάκη και άλλους Ρουμελιώτες καπεταναίους, υψώνει τη

σημαία της επανάστασης στο Βραχέρι (Αγρίνιο) και μετά από λίγο καιρό το απελευθερώνει. Από την επαναστατική κυβέρνηση αναγνωρίζεται οπλάρχηγός της περιοχής. Με την ιδιότητα αυτή τρέχει παντού και υπερασπίζεται τη Δυτική Ελλάδα, τη μεγάλη εκείνη αγωνιστική έπαλη που στάθηκε αληθινός κυματοθραύστης στα διαδοχικά απειλητικά κατηφορίσματα του τουρκικού στρατού με σκοπό το χτύπημα της επανάστασης μέσα στις κύριες εστίες της.

Η δράση του κορυφώνεται στην εποποιία των ελεύθερων πολιορκημένων του Μεσολογγίου. Με το διαλεχτό σώμα του υπερασπίζεται με αυταπάρνηση το φοβερό προμαχώνα Terrible (του τρόμου), όπως την ονόμαζαν οι ξένοι φιλέλληνες, δίνοντας σκληρές μάχες που θύμιζαν τις επικές εξορμήσεις των Αχαιών, γύρω από τα τείχη της Τροίας. Στη δραματική έξοδο της 10/11 Απρίλη 1826 διασώζεται με τα περισσότερα παλληκάρια του ανοίγοντας δρόμο με το γιαταγάνι ανάμεσα από τη σιδερόφρακτη μυρμηγκιά των πολιορκητών. Χωρίς σταματημό ρίχνεται σε νέους αγώνες. Από τις αρχές του καλοκαιριού του ίδιου χρόνου βρίσκεται στο πλευρό του θρυλικού Γέρου του Μοριά πολεμώντας τις ορδές του Ιμπραήμ. Στην κορύφωση του απελευθερωτικού αγώνα στη Ρούμελη, σπεύδει στην Αττική για να συντρέξει τον άλλο θρυλικό πολέμαρχο, τον Καραϊσκάκη.

Μετά την συντριβή του Φαλήρου αρχίζει ένα καινούργιο αγωνιστικό δρόμο. Το Νοέμβριο του 1827 παίρνει μέρος στην εκστρατεία για την απελευθέρωση της Δυτικής Ελλάδας. Η χιλιарχία του που την αποτελούν Ηπειρώτες, Δυτικοελλαδίτες και Εφτανήσιοι αγωνιστές, αποτελεί την αιχμή του εκστρατευτικού σώματος του στρατηγού Τσώρτς και διακρίνεται στις μάχες

του Αστακού, Παπαδάτων, Μαχαλά, Αιτωλικού, Βόνιτσας, Λουτρακίου της Κατούνας, Αμφιλοχίας και Μακρυνόρους. Εδώ αξίζει, να σημειωθεί ότι ο συγγραφέας, στην προσπάθειά του να ρίξει άπλετο φως στα γεγονότα που σημάδεψαν τη μεγάλη εκείνη εκστρατεία, παραθέτει στο τέλος του βιβλίου κατάσταση με τα ονόματα όλων των ανδρών της θρυλικής εκείνης χιλιάρχιας παραδίνοντας έτσι στην αιωνιότητα αγωνιστές σκεπασμένους ως τώρα από την αχλύ της ιστορικής λήθης.

Ο Κωνσταντίνος Βλαχόπουλος υπηρέτησε με τον ίδιο ζήλο και την ανορθωτική προσπάθεια του Καποδίστρια. Μετά τη δολοφονία του Κυβερνήτη, κατόρθωσε χάρη στη σύνεσή του, να αποτρέψει αιματηρά γεγονότα στο Μοριά που δοκιμαζόταν σκληρά μια ακόμη φορά από την έκρηξη των παθών, του κακού αυτού δαίμονα της ιστορικής φυλής μας. Με την ίδρυση της Χωροφυλακής αναγνωρίστηκε η αξία του και κατέλαβε θέση Μοιράρχου, από τις δέκα που διέθετε το νεοσύστατο Σώμα. Μαζί με τον συμπατριώτη του Μήτρο Δελγιώρη και άλλους φωτισμένους αξιωματικούς υπήρξε πρωταγωνιστής της αντιβασιρικής κίνησης. Όσοπου το Σεπτέμβριο του 1841 θα γίνει ο πρώτος έλληνας Αρχηγός της Χωροφυλακής ύστερα από κοινή απαίτηση λαού και στρατού. Από τη νέα θέση του θα ολοκληρώσει την προσπάθειά του να προσαρμόσει τη Χωροφυλακή στην ελληνική πραγματικότητα. Ακόμη θα γίνει ο ιδρυτής της πρώτης Σχολής Χωροφυλακής, από όπου αποφοίτησαν επώνυμοι συνεχιστές του πατριωτικού του έργου, πρωτοστατώντας λίγα χρόνια αργότερα στα αλυτρωτικά κινήματα για την απελευθέρωση της Ηπειροθεσσαλίας, της Κρήτης και της Μακεδονίας.

Ο Κωνσταντίνος Βλαχόπουλος, το 1868, θα εκπληρώσει το κοινό

ανθρώπινο χρέος αφήνοντας την τελευταία του πνοή στο Μεσολόγγι, εκεί που μεσουράνησαν οι αγώνες του και τάφηκε εκεί που έπρεπε: στον κήπο των ηρώων πλάι από τον Μάρκο Μπότσαρη. Ο συγγραφέας κλείνει την εργασία του με παράρτημα με φωτογραφίες και ιστορικά έγγραφα. Ανάμεσα στα ντοκουμέντα που συνθέτουν τα παράρτημα, είναι και η φωτογραφία της προτομής του αγωνιστή που στήθηκε στις 29 Ιουλίου 1983 στον κήπο των ηρώων του Μεσολογγίου με δαπάνη του Αρχηγείου της τώως Χωροφυλακής, ύστερα από εισήγηση του συγγραφέα που ασχολήθηκε προσωπικά πάνω σε ό,τι είχε σχέση με την εκπλήρωση του οφειλόμενου αυτού εθνικού χρέους. Είναι σίγουρα μοναδική η περίπτωση όπου ένας συγγραφέας – και μάλιστα φορτωμένος με τα βαρύνοντα καθήκοντα του αστυνομικού – να φροντίζει να ζωντανέψει μια ξεθωριασμένη από το χρόνο και την ανθρώπινη αμέλεια ιστορική προσωπικότητα πρώτα μέσα στην ψυχή του, ύστερα μέσα σ' ένα πολυάνδριο αιώνιου εστιασμού της εθνικής μνήμης, όπως είναι ο κήπος των ηρώων του Μεσολογγίου, και τελευταία με την άκρη της πέννας του. Μ' αυτή την πένα του τη δυνατή και την επιστημονική και συγγραφική πείρα του, κατόρθωσε ο Υποστράτηγος κ. Δοκανάρης να δαμάσει ένα τεράστιο όγκο βιβλιογραφικού και αρχαιολογικού υλικού συνθέτοντας μια πολύ σπουδαία ιστορική εργασία, που κοντά σ' άλλα αποτελεί και συμβολή στην ιστορία του αστυνομικού θεσμού, όπως αυτός οργανώθηκε και λειτούργησε στο δύσκολο ξεκίνημα του νεότερου ελληνικού κράτους. Το βιβλίο προσφέρεται από το συγγραφέα μόνο στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας στην τιμή των 500 δραχμών, δηλαδή στη μισή εκείνης (1.000) δρχ. που διατίθεται στα βιβλιοπωλεία.

Η χρονιά των Ρεκόρ

Ζούμε σε μια εποχή όπου η τεχνολογία δεν έχει αφήσει ανεπηρέαστη καμία ανθρώπινη δραστηριότητα, ακόμη και την πιο απλή.

Τα πάντα εξαρτώνται σήμερα από την τεχνολογική εξέλιξη – άμεσα ή έμμεσα – και τα προϊόντα της χρησιμοποιούνται σαν βοηθήματα ακόμα και σε εργασίες που παλιά ήταν καθαρά ανθρώπινη υπόθεση, (διανοητικές εργασίες, αθλητισμός κλπ.). Εξετάζοντας την περίπτωση του αθλητισμού βλέπουμε ότι η τεχνολογία βοήθησε την εξέλιξή του, μετά τον τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο, σε βαθμό ιδιαίτερα εντυπωσιακό και δυσανάλογο με το ρυθμό προόδου που είχε μέχρι τότε.

Όσοι παρακολουθούν από κοντά τα αθλητικά γεγονότα γνωρίζουν ότι η αλματώδης εξέλιξη των ρεκόρ όλων των ατομικών ή συλλογικών ομαδικών αθλημάτων, δεν οφείλεται τόσο στην εξέλιξη του ανθρώπινου είδους και την βελτίωση των προπονητικών μεθόδων, όσο στην τεχνολογία και γενικότερα στην Επιστήμη.

Σήμερα οι αθλητές έχουν στην διάθεσή τους μια σειρά από προϊόντα σύγχρονης τεχνολογίας και επιστημονικές μεθόδους, που τους βοηθούν στην καλύτερη εκμετάλλευση των μυϊκών τους προσόντων και ισχυροποίησης του οργανισμού των.

Εκτός απ' αυτό όμως υπάρχει και μια σειρά προϊόντων της τεχνολογίας, που υποβοηθούν τους αθλητές τους και που είναι υπεύθυνα σε μεγάλο βαθμό για την σημαντική βελτίωση των επιδόσεων.

Ενδεικτικά των προϊόντων αυτών θεωρούνται: το κοντάρι του

άλματος επί κοντώ, οι βαθιές εκκίνησης των μικρών αποστάσεων, η πλαστικοποίηση των διαδρόμων του στίβου κλπ.

Όμως εύλογα αναρωτιέται κανείς, έπειτα από χρόνια τί θα γίνει;

Θα μηδενιστούν οι χρόνοι των αποστάσεων, τα ύψη που θα υπερβαίνουν οι αθλητές θα είναι φανταστικά, τα άλματα τεράστια;

Κανείς δεν ξέρει. Φέτος πάντως στο κυριώτερο αθλητικό γεγονός της χρονιάς – το 2ο παγκόσμιο πρωτάθλημα στίβου της Ρώμης – καταρρίφθηκαν 4 παγκόσμια ρεκόρ – ενώ μέσα στο 1987 είχαν καταρριφθεί άλλα 9 – και βέβαια έπεται συνέχεια μιας και λίγος καιρός μας χωρίζει από την έναρξη της 98ης Ολυμπιάδας που θα γίνει τον Ιούνιο του 88 στην Σεούλ.

Αναφέροντας τα ρεκόρ του 2ου παγκοσμίου πρωταθλήματος θα ξεκινήσουμε με την εκπληκτική απόδοση και συντριβή του παγκοσμίου ρεκόρ του Καναδού Μπεν Τζόνσον στα 100 μ. με 9,83 ρεκόρ που κατείχε ο Αμερικανός Κάλβιν Σμιθ από το 1983 με 9,93. Το ρεκόρ του αιώνα το ονόμασαν αρκετοί. Μερικά λεπτά αργότερα η Στέφκα Κονσταντίνοβα πετύχαινε 2μ. 09 στο ύψος γυναικών.

Πάντα στη Ρώμη ρεκόρ έγιναν και από την Σοβιετική ομάδα των ανδρών στα 4x100 με 38.02 και από την Βρετανική στα 4x400 με 2.58.16, ενώ ο Χάραλντ Σμιθ ισοφάρισε το δικό του στα χαμηλά εμπόδια με 44.48.

Τα υπόλοιπα εννέα ρεκόρ που έγιναν μέσα στο 87 είναι:

31 Μαΐου: Ακοντισμός με τον Γιαν Ζελέζ και βολή 87 μ. 66.

20 Ιουνίου: 20.000 μ. βάδην με τον

Ανατολικογερμανό Άλεξ Νόακ με χρόνο 1.19.12.

23 Ιουνίου: Επί κοντώ και ο Σεργκέι Μπούμπκα έκανε ένα ακόμη μεγάλο άλμα προς τον ουρανό 6 μ. 03.

30 Ιουνίου: Ύψος ανδρών με τον Σουηδό Πάτρικ Σιόμπεργκ με 2 μ. 42.

Πάντα τον Ιούνιο και ρεκόρ από

την Σοβιετική Νατάλια Λισόφσκαϊα στη σφαίρα: 22 μ. 63.

22 Ιουλίου: Ο Μαροκινός Σαϊντ Αουϊτα σπάει το φράγμα των 13 λεπτών στα 5.000 μ.: 12.58.39!

Το άλλο ρεκόρ του Ιουλίου έγινε από την Ανατολικογερμανίδα Πέτρα Φέλκε στον ακοντισμό με 78 μ. 90.

Τον Αύγουστο στη Δράμα η Βουλγάρα Γκίνκα Ζαγκόρτσεβα στα 100 μ. εμπόδια με χρόνο 12.25.

Τον Αύγουστο πάντα ο Ιταλός Αλεσάντρο Αντρέι με 22 μ. 91 κάνει παγκόσμιο ρεκόρ στην σφαιροβολία ανδρών.

Χρονιά ρεκόρ λοιπόν η φετεινή και ελπίδες για σπουδαίο θέαμα στην επρχόμενη Ολυμπιάδα της Σεούλ.

*Από 26-31 Αυγούστου έγιναν στην Χίο οι αγώνες κολύμβησης - υδατοσφαίρισης Ε.Δ. - Σ.Α. με πρώτη την ομάδα της ΕΛ.ΑΣ. (αήττητη). Δεύτερη η ομάδα του Π.Ν. τρίτη η Π.Α. και στη συνέχεια ο Στρατός Ξηράς, το Λιμενικό Σώμα και το Πυροσβεστικό Σώμα.

Στα ατομικά αγωνίσματα οι αθλητές της ΕΛ.ΑΣ. επρώτευσαν στα αγωνίσματα 100, 200 πρόσθιο, 50 ύπιο και μικτή Σκυταλοδρομία 4 x 50. Μεταφέρουμε την επιθυμία των αθλητών, να παρουσιασθούν στον κ. Γενικό Γραμματέα ΥΔΤ και να του επιδώσουν το κύπελλο.

Υπερηφάνεια για τον θρίαμβο της Εθνικής Ομάδας Βόλεϋ

Την άνοδο του Ελληνικού αθλητισμού πιστοποίησε η εθνική ομάδα του Βόλεϋ - μετά τον θρίαμβο της

Εθνικής Μπάσκετ - κατακτώντας την τρίτη θέση στο Πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα βόλεϋ που έγινε στο Βέλγιο.

Το χάλκινο μετάλλιο και την μεγαλύτερη διάκριση στην ιστορία του Βόλεϋ πέτυχε η εθνική μας κερδίζοντας στον μικρό τελικό την πανίσχυρη Σουηδία και μετά από ένα αγώνα «θρίλερ» με 3-2 σετ.

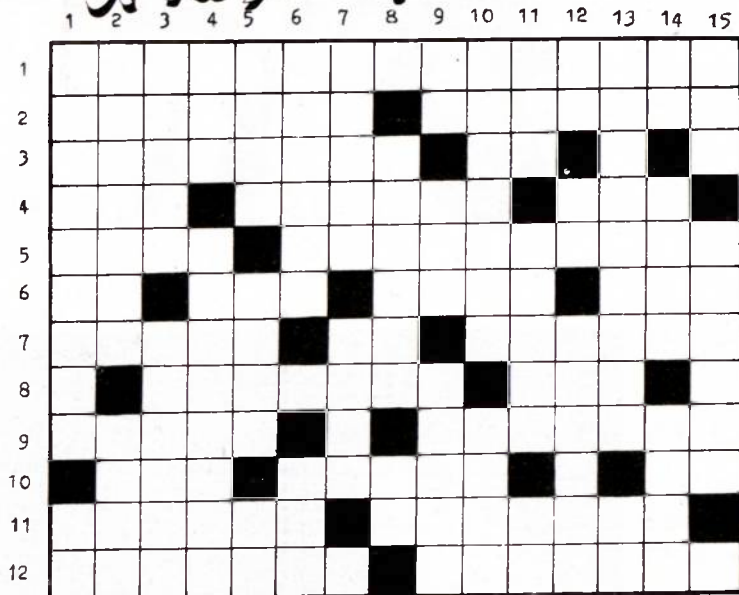
Αντίο από τον Απόστολο Κόντο

Το «αντίο» από τους αγωνιστι-

κούς χώρους είπε οριστικά στις 5 Οκτωβρίου μια από τις μεγαλύτερες μορφές του ελληνικού μπάσκετ, τα τελευταία χρόνια, ο αστυφύλακας Απόστολος Κόντος.

Σε αγώνα που έγινε προς τιμή του στο γήπεδο του Σπόρτιγκ με ταξύ του Παναθηναϊκού και του ΠΑΟΚ (81-88) ο παλαίμαχος παίκτης φόρεσε για 10 λεπτά την φανέλλα των «πράσινων» με την οποία είχε γράψει ιστορία για 14 ολόκληρα χρόνια. Στο ημίχρονο του αγώνα ο πρόεδρος του ΠΑΟ Π. Γιαννακόπουλος τίμησε τον Απ. Κόντο, που αποθεώθηκε από χίλιους περίπου φιλάθλους που έδωσαν το παρόν τους στο αντίο του παίκτη.

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΩΡΕΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Εκπομπή ηλεκτρονίων από υλικό σύστημα που υπόκειται στη δράση ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών.
2. Μεγάλη θάλασσα - Γυναίκες στην υπηρεσία των αρχαίων θεών (καθ.).
3. Ο αναφερόμενος σε... φίλτρα οργανικών μας υγρών - Βυζαντινή μουσική νότα.
4. Ποταμός της Ελβετίας - Εκεί φυλάγονται και έγγραφα - Τα αρχικά γνωστής τράπεζάς μας.
5. Και τέτοιο... μπαρ - Συνεκδοχικά, τα υποκριτικά.
6. Σύντομο συμπλεκτικό - Νοτιοαμερικανικό άρθρο - Οι παχύσαρκες ευχαρίστως... τα χάνουν - Μυθικό και φτερωτό ήταν ο Πήγασος.
7. Κάτοικος νησιωτικού ασιατικού κράτους (καθ.) - Θέση παίκτη του μπάσκετ - Θετικό ηλεκτρόδιο.
8. Είναι ο καιρός που μεταβάλλεται συχνά κι εύκολα - Ολόκληρη.
9. Παλιά πόλη του Πόντου - Κλασματικό μέρος ποσού.
10. Μισός... Ντίνος - Κάτοικος πόλης - Ο οποίος (αρχ.)
11. Μεταφορικά οι αδύνατες και ψηλές γυναίκες - Παραπόταμος του Δούναβη, που πηγάζει στα

Καρπάθια.

12. Είναι για το λαό οι δικτάτορες - Ευτράπελος.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Συνοδεύουν συχνά καβγάδες (καθ.) - Άσημα και άφωνα.
2. Περιλαμβάνει και τη Ν. Ζηλανδία - Πρόθεση.
3. Στάχτη... περιοχής - Κι αυτοί οι άγιοι τιμούνται από την εκκλησία.
4. Ελλειπές... ομηρικό όνειρο - Τέχνη σχετική με την υφαντουργία.
5. Αμαξηλάτης τα κρατά (καθ.) - Αυτά υπάρχουν - Λατινικό «και».
6. Επαρχία του Ν. Φθιώτιδας (καθ.) - Έχει την έδρα του στην Πάτρα (αρχικά).
7. Κοίλωμα στον τοίχο - Το δίσκο έχει μια μέρα παραπάνω.
8. Χορταρικό αλλά και αρχαίος συνοικισμός στην περιοχή Μαγνησίας - Ελληνόπρεπο... 380.
9. Το «ψωμοτύρι»... του βαρήκοου - Μεταδίδουν αρρώστιες - Του σταριού γίνεται το Νοέμβρη.
10. Τάξη, ρυθμός εργασίας (ξ.λ.) - Αναφορική αντωνυμία.
11. Δρά στη Β. Ιρλανδία (αρχ.) - Θεός που έδωσε το όνομά του σε μήνα - Γειτονικά στο αλφάβητο.
12. Πρόθεση (δημ.) - Η άκρη της... Φιάτ - Από παντού (ιδιωμ.).

13. Στρατηγός των Αθηναίων στο Μαραθώνα - Δίφθογγος.

14. Αγριοκυδωνιά (καθ.) - Πέντε πριν απ' αυτό - Απαντά στο πόσο.

15. Συμπληρώνει ονομασίες εταιρειών - Οιωνού... χαρακτηρισμός.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1. ΣΕΒΑΧ. - ΟΠΕΚ.
2. ΡΑ. - ΑΜΝΟΥ.
3. ΣΙΑ. - ΙΣ. - ΟΡΝ.
4. ΑΔΡΑ. - ΖΗΤΩ.
5. ΥΙ. - ΛΑ.
6. ΡΟ. - ΣΩ. - ΟΑ.
7. ΩΟΝ. - ΡΑΝΤΑΡ.
8. ΙΔΕΑ. - ΩΤΑ.
9. ΑΔΑΗΣ. - ΑΝΕΚ.

ΚΑΘΕΤΑ:

1. ΣΟΣ. - ΕΡΩΤΑ.
2. ΙΑ. - ΟΟ.
3. ΒΡΑΔΥ. - ΝΙΑ.
4. ΑΑ. - ΡΙΣ. - ΔΗ.
5. ΙΑ. - ΩΡΕΣ.
6. ΑΣ. - ΑΑ.
7. ΟΜ. - ΖΑΟΝ.
8. ΠΝΟΗ. - ΑΤΩΝ.
9. ΕΟΡΤΗ. - ΑΤΕ.
10. ΚΥΝΩ. - ΙΡΑΚ.

Ευχαριστούμε τον αστυφύλακα - συνεργάτη Πέτρο Σαμανδή από τη Θεσσαλονίκη για τα καλά του λόγια και τις σημαντικές προτάσεις του. Ήδη ορισμένες από αυτές βρίσκονται στο στάδιο της υλοποίησης.

- κ. Νικόλαο Τζαμπάζη, αρχιφύλακα στο αστυνομικό Τμήμα Ελέγχου Διαβατηρίων Κήπων Έβρου. Βάσει των διατάξεων του Π.Δ. 1041/79 η εξαγορασθείσα θητεία δεν είναι συντάξιμος χρόνος.

- κ. Σακελλάριο Ν. Σακελλαρίδη από τις Μενετές Καρπάθου.

Ευχαριστούμε για το γράμμα που μας στείλατε. Οι συμβουλές σας για το θέμα των πυρκαγιών θα ενδιέφεραν πολύ περισσότερο το πυροσβεστικό σώμα. Γι' αυτό απευθυνθήτε στο περιοδικό του πυροσβεστικού σώματος.

- κ. Σταύρο Μελισσουργάκη, ανθυπαστυνόμο στο Α.Τ.Τ. Ανωγείων Ρεθύμνης.

Για τις πληροφορίες που ζητάτε απευθυνθείτε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους Κάνιγγος 29, στο Τ.Α.Α.Χ. Βουλής 16, Μ.Τ.Σ. Κολοκοτρώνη 13 και Ε.Τ.Ε.Χ. Βεραντζέρου 13.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Η οικογένεια του αρχιφύλακα Αντώνη Λουπασάκη ευχαριστεί θερμά όσους συμπαραστάθηκαν και πόνησαν μαζί τους στον τραγικό θάνατό του που του συνέβη σε ώρα υπηρεσίας. Ιδιαίτερα ευχαριστούν τους συναδέλφους του της ομάδας Ζ τους Αξιωματικούς και υπαλλήλους της Άμεσης Δράσης και της Ελληνικής Αστυνομίας, της Ηγεσίας της, καθώς επίσης και την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

- Ο υπουργός Βόρειας Ελλάδας Στυλιανός Άγγελος Παπαθεμελής ευχαριστεί θερμά τις Αστυνομικές αρχές Θεσσαλονίκης για την ολοπρόθυμη συμπαράσταση και αμέριστη βοήθεια που πρόσφεραν στους πληγέντες από τον καύσωνα.

- Ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας Νίκωνας Αρκουδέας συγχαίρει θερμά και εκφράζει την άκρα ευαρέσκειά του σε όλο το προσωπικό της Γενικής Αστυνομικής Δί/νσης Θεσσαλονίκης για τα πλήρη και αποτελεσματικά μέτρα Τάξης Ασφάλειας και Τροχαίας κατά τα εγκαίνια της 52ης Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης από τον Πρωθυπουργό την 5/9/1987 στη Θεσσαλονίκη.

- Ο Δήμαρχος Κηφισιάς κ. Βασίλειος Γκατσόπουλος εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες προς την Ελληνική Αστυνομία για τη συμβολή της στην επιτυχία της Ανθοκομικής Έκθεσης Δήμου Κηφισιάς.

- Ο Γενικός Γραμματέας Τύπου και Πληροφοριών κ. Σωτήρης Κωστόπουλος ευχαριστεί τον Υπουργό Δημ. Τάξης κ. Αντ. Δροσογιάννη, τον αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας κ. Ν. Αρκουδέα καθώς και τους άνδρες της Ελληνικής Αστυνομίας οι οποίοι εκτέλεσαν κατά τον καλύτερο τρόπο το καθήκον τους σε εκδηλωθείσα πυρκαγιά στο κτίριο της Γενικής Γραμματείας Τύπου και Πληροφοριών την Παρασκευή 15/5/87.

- Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Παραπληγικών πολιτών Αναπήρων ευχαριστεί τον Διευθυντή Αστυνομίας Θεσσαλονίκης καθώς και τους άνδρες της υπηρεσίας του για την άψογη και αμέριστη βοήθεια και συμπαράσταση που έδειξαν κατά τη συγκέντρωση και πορεία των μελών του συλλόγου από το άγαλμα του Εθνάρχη Ελευθερίου Βενιζέλου προς το Υπουργείο Βορ. Ελλάδας την Τρίτη 9/6/87.

- Το Δ.Σ. του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 73ου Δημοτικού σχολείου Θεσσαλονίκης αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει τις ευχαριστίες του προς το Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας γιατί με τη προσωπική παρέμβαση του Διοικητή του Β' Αστυν. Τμήματος Τροχαίας Θεσσαλονίκης κ. Σπυρίδωνα Πανουσάκη ρυθμίστηκε αποτελεσματικά το κυκλοφοριακό πρόβλημα που απασχολούσε επί σειρά ετών γονείς και μαθητές του Σχολείου.

- Ο αρχιφύλακας Τηλέμαχος Μακρυγιάννης εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες προς τον Αστυν. Υποδ/ντή κ. Μιλτιάδη Αργυρίου, Διευθυντή Αστυν. Διεύθυνσης Τρικάλων καθώς και τους ΑΕ/κούς, Ανθ/νόμους και συναδέλφους του που υπηρετούν στην Αστυνομική Διεύθυνση Τρικάλων για το συγκινητικό και αμέριστο ενδιαφέρον που επέδειξαν απέναντί του με την ηθική και υλική συμπαράστασή τους σε οικογενειακό του δράμα.

- Η οικογένεια Φραγκουδάκη ευχαριστεί θερμά τον τροχονόμο Β. Γώγο, τη σύζυγό του και τον πολίτη κ. Ελευθερίου γιατί χάρη στην αποφασιστικότητα και το θάρρος τους κατόρθωσαν να συλλάβουν τον δολοφόνο του κοσμηματοπώλη Γιάννη Φραγκουδάκη.

- Ο επιχειρηματίας κ. Αθανάσιος Βαδόκας και ο κ. Μάρκος Βούλγαρης από το Γουμένιο Μυκόνου συγχαίρει τον αστυνομικό και τη σύζυγό του που συνέλαβαν το δολοφόνο του χρυσοχοείου της οδού Σταδίου.

ΜΟΣΧΑΚΕΙΟΝ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

από την άγνοια, με την ζωντανή επικοινωνία και την μελέτη «ιδίους όμμασι», της σπάνιας πανίδας και χλωρίδας του βυθού. Έτσι άρχισε η προσπάθειά μας και νομίζω ότι ως ένα μέρος έχει δικαιωθεί ο ιδρώτας μας.

ΕΡΩΤ. Μπορείτε να μας πείτε τι ακριβώς φιλοξενεί το Μοσχάκειο Μουσείο;

ΑΠΑΝΤ.: Στα 138.000 μαλάκια (κοχύλια) που εκτίθενται στο Μοσχάκειο και που καλύπτουν το 92% των μέχρι σήμερα απογραφέντων ειδών της θαλάσσιας μαλακιολογίας, περιλαμβάνονται τα χερσαία, τα λιμναία, τα ποτάμια και τα θαλάσσια είδη τούτων. Υπάρχει η εσφαλμένη αντίληψη, ότι τα μαλάκια ζουν μονάχα στη θάλασσα. Όμως αυτό το είδος του ζωικού βασιλείου, είναι εξαπλωμένο σ' ολόκληρο τον πλανήτη μας, και ζει σε διάφορες περιθιαντολογικές συνθήκες, αφού προσαρμόσει ανάλογα τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του. Τα μαλάκια διέπονται από την νοοτροπία της φύσεως να είναι όλα δεξιόστροφα ή δεξιοκατεύθοντα, εκτός από τρία είδη (ένα χερσαίο, ένα λιμναίο και ένα θαλασσινό) που είναι αριστερόστροφα ή αριστεροκατεύθοντα. Έχω την πεποίθηση, ότι η επισταμένη μελέτη της μοναδικής αυτής νοοτροπίας της φύσεως, θα μπορούσε να αλλάξει ακόμη και την ανθρωπότητα.

Το Μοσχάκειο Μουσείο φιλοξενεί ακόμη 11.000 απολιθώματα (μαλάκια του μακρινού παρελθόντος), που έζησαν κατά την εποχή που ορισμένα σημεία της χώρας μας, βρισκότανε κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας.

Στις βιτρίνες του Μουσείου εκτίθενται ακόμη, 600 θαλάσσια τέρατα, 500 ανθόζωα κοραλιογενή, κοράλια, σφουγγάρια, ένας σημαντικός αριθμός από είδη θαλάσσιας

χλωρίδας και πολλά άλλα είδη οργανισμών, που αφορούν την θαλάσσια έρευνα. Χωρίς ίχνος εγωισμού, μπορούμε να ισχυρισθούμε, ότι το Μοσχάκειο Μουσείο, μπορεί να θεωρηθεί ως το μεγαλύτερο και το μοναδικό στο είδος του σχολείο της θάλασσας. Θα πρέπει εδώ να επισημάνω το γεγονός, ότι σε πολλά παρεμφερή Μουσεία του κόσμου, φιλοξενούνται κάτω του ενός τρίτου των ειδών και της ποικιλίας των ειδών των μαλακίων που εκτίθενται στο Μοσχάκειο Μουσείο.

ΕΡΩΤ.: Κύριε Μοσχάκη, μάθαμε τον χρόνο που χρειασθήκατε, τον κόπο και την αγωνία σας για την ίδρυση του Μουσείου, θα μπορούσατε να μας πείτε τι σας στοίχισε σε χρήμα, αν σκεφθήκατε ποτέ να το «εξαργυρώσετε», και αν έχετε υπολογίσει ποτέ την αξία του;

ΑΠΑΝΤ.: Οι ερωτήσεις σας είναι «καυτές», καθόλου όμως δύσκολες και δεν έχω κανέναν ενδοιασμό να απαντήσω. Άκουσε λοιπόν αγαπητέ μου. Είπαμε στην αρχή ότι έχω καταθέσει και εγώ και η γυναίκα μου μια ζωή. Αυτό προϋποθέτει ότι για να γίνει το Μοσχάκειο Διεθνές Μουσείο Θαλασσιών Ερευνών, αφοσιωθήκαμε κυριολεκτικά σ' αυτόν το σκοπό, σωματικά, ψυχικά και υλικά. Για να συγκεντρωθεί αυτό το υλικό, κάναμε το γύρο του κόσμου έξι φορές. Πριν ένα μήνα γυρίσαμε από τις Η.Π.Α. και φέραμε 2.500 κοχύλια τα οποία θα προετοιμάσουμε και θα τα ταξινομήσουμε για τον εμπλουτισμό του Μουσείου. Αυτά τα ταξίδια ήταν ερευνητικά. Η αναψυχή και το «ρηλάξ» είναι ξεχασμένες έννοιες για μας. Όσο για τα χρηματικά ποσά που έχουμε διαθέσει δεν τα έχουμε υπολογίσει. Θα πρέπει όμως να σας πω, ότι το παν για μας είναι το Μουσείο. Εκτιμώντας την προσφορά μας αυτήν η Ακαδημία Αθηνών, μας απένειμε το Α' Βραβείο και αυτό χωρίς δραχμή, που ίσως είναι από τις ελάχιστες αν όχι η μοναδική περίπτωση στη χώρα. Άρα καμιά κρατική υποστήριξη

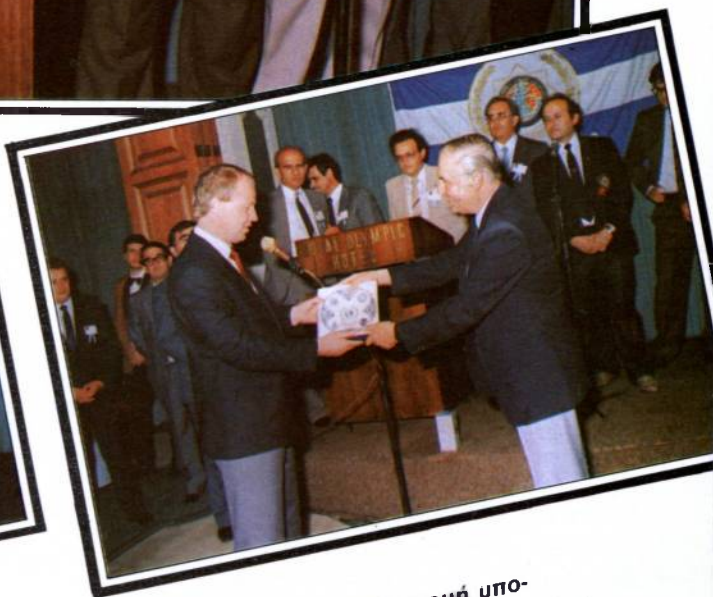
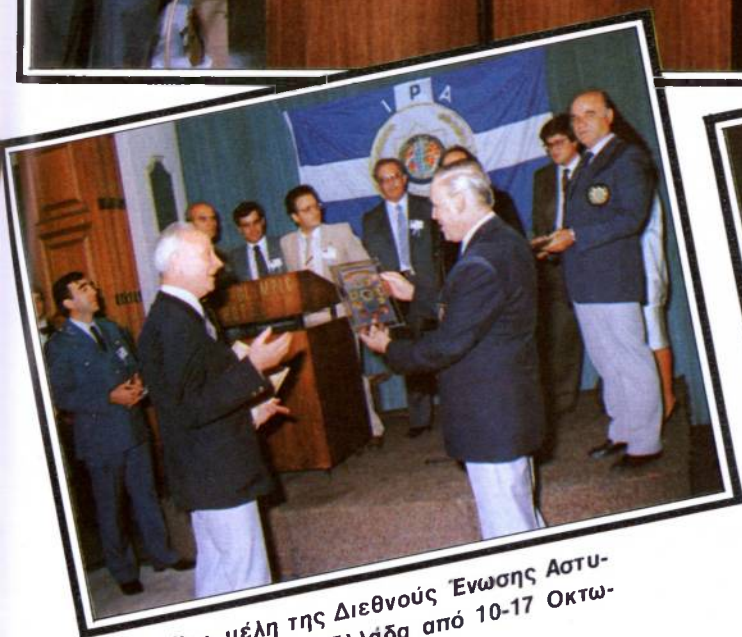
δεν είχαμε. Εγώ όμως είμαι Έλληνας όχι μόνο στα «χαρτιά» αλλά και στην πράξη, και θα σου εξηγήσω. Κατ' αρχάς, το Μοσχάκειο Μουσείο, το έχουμε κάνει Κληροδότημα στην Ακαδημία Αθηνών. Πέρυσι εδώ που με φωτογραφίσατε – γι' αυτό αγαπώ αυτό το σημείο – «αυτοκτόνησα».

Ήλθε ένας Σαουδάραβας Πρίγκιπας (λέει το όνομα) συνοδευόμενος από μερικούς σωματοφύλακες και μου πρόσφερε το όχι και τόσο ευκαταφρόνητο χρηματικό ποσό του ενός εκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων δολλαρίων, προκειμένου να του παραχωρήσω το Μουσείο για να το προσφέρει δωρεά στην χώρα του. Δεν δελεάστηκα και του απάντησα ότι αυτό προορίζεται για τα ελληνόπουλα και τον ελληνικό λαό. Με κτύπησε φιλικά στην πλάτη και κάνοντας μια βαθιά υπόκληση έφυγε. Νομίζω ότι δεν άφησα κανένα σκοτεινό σημείο στα ερωτήματά σας.

ΕΡΩΤ.: Δείχνετε κάπως πικραμένος. Ίσως έχετε δίκιο. Από την Αστυνομία έχετε κανένα παράπονο; Σας προστατεύει;

ΑΠΑΝΤ.: Πραγματικά έχω κάποια πικρία, από το λόγο ότι στο εξωτερικό οι προσπάθειες που γίνονται τελούν υπό την προστασία της Πολιτείας. Εδώ παραδόξως δεν ενδιαφέρεται κανείς. Τέλος πάντων, εμείς όχι μόνον δεν μετανιώνουμε αλλά θα συνεχίσουμε μέχρι τέλους τις προσπάθειες με στόχο να βρεθεί στις προθήκες του Μουσείου και το υπόλοιπο 8% των ειδών που μας λείπει. Όσο για την Αστυνομία, θα πρέπει να ομολογήσω ότι βρισκόμαστε «υπό την υψηλή» προστασία της και να την ευχαριστήσω για άλλη μια φορά δημόσια. Αν και το Μουσείο είναι εξοπλισμένο με σύγχρονα συστήματα ασφαλείας, εν τούτοις ολόκληρο το 24ωρο έχουμε την Αστυνομική Προστασία. Ξανά ευχαριστούμε το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και κατ' επέκταση το Αστυνομικό Τμήμα της περιοχής μας.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΦΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ (Ι.Ρ.Α.)

250 ξένοι φίλοι, μέλη της Διεθνούς Ένωσης Αστυνομικών επισκέφθηκαν την Ελλάδα από 10-17 Οκτωβρίου 1987.

Οι ξένοι συναδελφοί προέρχονταν από 17 διαφορετικές χώρες και κατά την παραμονή τους στην χώρα μας τους επιφυλάχθηκε εγκάρδια και θερμή υποδοχή από το ελληνικό τμήμα της Ι.Ρ.Α.

(Στιγμιότυπα από τον χαιρετισμό του Αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. αντ/γου Μ. Αρκουδέα στους ξένους συναδελφους και από την ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων).

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα γιορτάστηκε την 20-10-87, στις Αστυνομικές Σχολές, ο προστάτης της Ελληνικής Αστυνομίας Άγιος Αρτέμιος.

Στην τελετή παρέστησαν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Αντ. Δροσογιάννης, ο Γενικός Γραμματέας/ΥΔΤ κ. Παν. Μορφωπός, η ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. και άλλοι επίσημοι.

